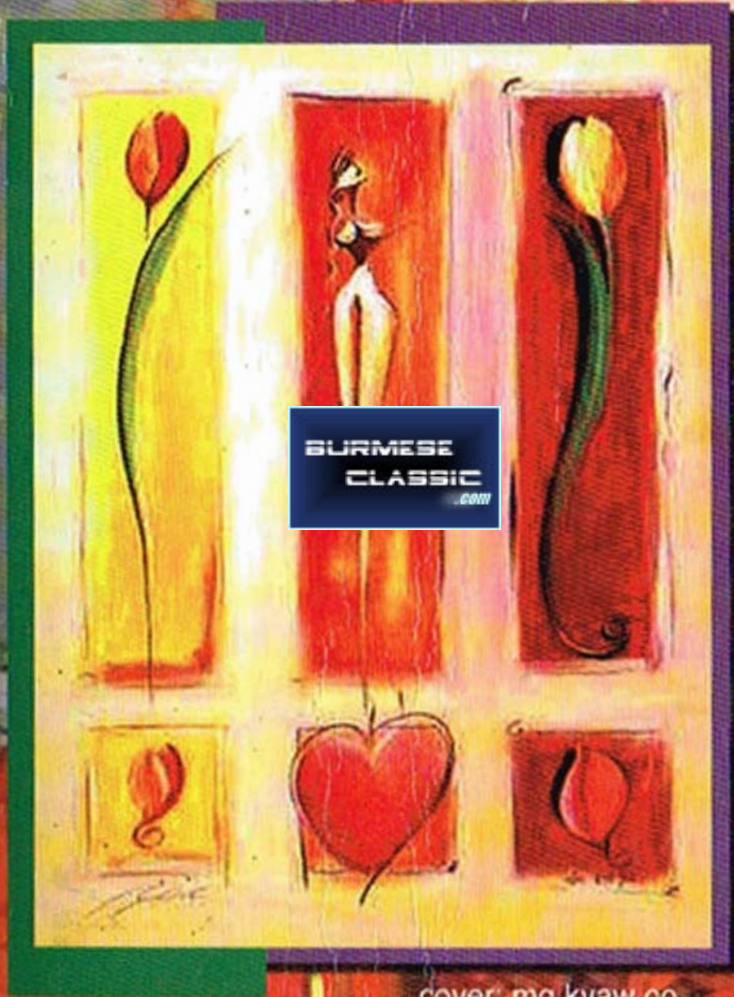

ခင်ခင်မြတ်နိုး

နုလုံးသားကိုယ်စားနိုင်ယာဂို

cover, mg kyaw oo

ခင်ခင်မြတ်နိုး

နှစ်ပုံသားကိုယ်စား ခိုင်ယာဂျီ

စာမူခွင့် ပြုချက်အမှတ် - ၅၀၁၂၂၁၀၈၀၈
 မျက်နှာဖုံးခွင့် ပြုချက်အမှတ် - ၅၀၁၂၀၂၀၉၀၈

ထုတ်ဝေသူ ၎် ဦးကျော်ဆန်း (မြ-၀၉၃၂)
 ရဲအောင်စာပေ၊ အမှတ် (၂)၊
 ချွန်း(၁)လမ်း၊ မင်္ဂလာတောင်ညွန့်မြို့နယ်၊
 ရန်ကင်း။

အတွင်းနှင့်အဖုံးပုံနှိပ်သူ ၎် ဦးစော်မင်းအေး (မြ-၀၇၁၂၅)
 စော်ပုံနှိပ်တိုက်၊ (၃၈၆)၊ အင်ကြင်းမြိုင်လမ်း၊
 (၂၃)ရပ်ကွက်၊ သယ်န်းကျွန်းမြို့နယ်၊
 ရန်ကင်းမြို့။

ပုံနှိပ်ခြင်း ၎် ပထမအကြိမ်၊ ၂၀၀၉ ခုနှစ်၊
 ဇူလိုင်လ။

အုပ်စု ၎် ၅၀၀ အုပ်
 တန်ဖိုး ၎် ၁၀၀ ကျပ်
 ဖြန့်ချိရေး ၎် ဒီလပြည့်စာပေ
 အမှတ် (၂၂၃)၊ စိ-၄၊ ၃၁ လမ်း၊
 ယန်းဘဲတန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့။
 -095163764

အချစ်ဆိုတဲ့အဓိပ္ပာယ်ကို
 အပျိုပျိုသောအဓိပ္ပာယ်များ ဖွင့်ဆိုခဲ့ကြတယ်
 အချစ်ဟာ...
 အချိန်လှုပ်ရွေလျားပြောင်းလဲနေလား
 ဒါဆိုရင် ပြန်ဆန်တဲ့ပြောင်းလဲခြင်းလို့ သတ်မှတ်မယ်
 ဒါပေမယ့်
 အချစ်ဟာ
 ငွေဖိုးဆောင်း
 ဖုန်သုံးခုလို့
 တစ်နှစ်ပတ်လုံး
 ပြောင်းလဲနေရင်
 ဒီအချစ်တွေဟာ
 ကျိန်းသေပုဂ္ဂိုလ်အချစ်လို့
 သတ်မှတ်မယ်...

ဒီလပြည့်စာပေ

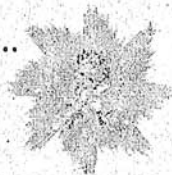
ချစ်ခြင်းမေတ္တာ

အချစ်ဆိုတဲ့စကား နှလုံးသားက ပြောင်းလဲနိုင်သော်လည်း
 အချစ်နှင့်မေတ္တာ ပေါင်းထားရင် ပြောင်းလဲဖို့မလွယ်
 အကူငှာသိက္ခာ စည်းစိမ်ဥစ္စာတွေ
 ပြည့်စုံနေရင်တော့ မပြောင်းလဲနိုင်တော့ပါ
 ကျိန်းသေတယ်
 ဒါဟာ အားလုံးသောသူတွေအတွက်
 ပြီးပြည့်စုံတဲ့ ချစ်ခြင်းမေတ္တာပဲ

ထည်ဝါရဲ့ ခံယူချက်

ဖိုးလပြည့်စာပေ

ချစ်သူပစ်သော အချစ်ပြားတစ်စင်း
 အဆိပ်လူးထားရင်လည်းပစ်ခွင့်
 အချစ်လူးထားရင်လည်းပစ်ပါ
 ကိုယ်ကမရောင်းဘဲ
 ရဲရဲဝံ့
 ရှေ့မှာရပ်တည်ပေးလိုက်မှာ...

ဖိုးလပြည့်စာပေ

အခန်း(၁)

နှစ်သစ်ကူး ဆိုတဲ့သူမသည် နက္ခတ်ဗေဒင်များကို စိတ်ဝင်စားသူမဟုတ်သော်လည်း နာမည်ကြီးဆရာ၏ မွေးနေ့စာတာဆန်းစစ်ချက်များပါဝင်တဲ့ ၁၂ ရာသီဟောကိန်းလေးကိုတော့ ဖတ်ဖြစ်ခဲ့သည်။

ပကာရာသီပွားများအတွက် (ဒီဇင်ဘာ ၂၂ မှ ဇန်နဝါရီ ၁၉ အထိ) မွေးလသည် သင်္ဃန်းရေချစ်များကို လင်းလက် တောက်ပစေလိမ့်မည်။ ယခုလလပြည့်မှ နောက်လ ၁၂ ရာသီအထိ တစ်လတာကာလအတွင်း သင့်ကြံ့ကျသည့် မြင့်နေသည်။ သင့်ဘဝတွင် ပြစ်ပေါ်လာမည့် စိတ်လှုပ်ရှားရာဖြစ်ရပ်တစ်ခုအပေါ် စိတ်ဝင်စားပါ။ ပကာရာသီပွားနှင့် လိုက်ဖက်သော ရာသီပွားများမှာ ယခုနှစ်အတွင်း သိပ်ရာသီပွား ဖြစ်သည်။

ဖိုးလပြည့်စာပေ

ယနေ့သည် သင်ကအတွက် ပျော်ရွှင်စရာနေ့တစ်နေ့ဖြစ်လိမ့်မည်။ ပျော်ရွှင်စွာခံစားနိုင်ဖို့ ကြိုတင် ပြင်ဆင်ထားပါ။ နှစ်သစ်ကူးသည် သည်စာပုဒ်လေးကိုဖတ်၍ သူမမျက်နှာကို ရှုံ့မဲ့ကာဖြင့်...

ဘာကိုခံစားဖို့ ကြိုတင်ပြင်ဆင်ထားရမှာလဲ

ပျော်ရွှင်စွာ ဘာကိုခံစားနိုင်ရမှာလဲ

ဒီကနေ့ ဘာတွေထူးခြားလာမှာလဲ၊ အမြဲတမ်းဖြတ်သန်းနေရတဲ့ နေ့တွေထဲက တစ်နေ့ပါပဲ

ဗေဒင်ဆိုတာ အလကားပါ။ ဘာမှအဓိပ္ပာယ်မရှိဘူးဟုလည်း စိတ်ထဲမှာတစ်ယောက်တည်းပြောမိ၏။

နှစ်သစ်ကူးသည် အခုမှ တက္ကသိုလ်ဝင်တန်းအောင်မြင်ပြီးကာစ ပထမနှစ်တက်နေသော ကျောင်းသူတစ်ယောက်ဖြစ်၏။

သူမရဲ့ ခန္ဓာကိုယ်လေး သွယ်လျလျလေးက တစ်ဖက်သားအား ဆွဲဆောင်မှုအားကောင်းသည့် ကိုယ်လုံးကိုယ်ပေါက်ပိုင်ရှင်လေးဖြစ်လို့ နှစ်သစ်ကူးဆိုတဲ့ကောင်မလေးကို မြင်ရုံမျှ စိတ်လှုပ်ရှားစရာကောင်းသည်။ သူမရဲ့ဆံ့ခွယ်လေးများက ရှည်လျားပြီး နူးညံ့ပုံရ၍ ရွှေရောင်ဆိုးဆေးဆိုးထားသဖြင့် မြင်သူတိုင်း နှစ်ခါပြန်လှည့်မကြည့်ရရင် မနေနိုင်ပေ။

ဖိုးလပြည့်စာပေ

တောက်ပသောမျက်ဝန်းနက်အစုံက ဝင်းလဲ့နေသည်။
နှစ်သစ်ကူးသူငယ်ချင်းများထဲမှ အချစ်ဆုံးသန်လျင်သူတစ်
ယောက်က နှစ်သစ်ကူးကို အရမ်းချစ်သည်။ ခင်သည်။ သူမက

‘နှစ်နှစ် နင်က သိပ်လှတယ်ဟာ’

‘နင်ဝါသနာပါမယ်ဆိုရင် အကောင်းဆုံးဆွဲဆောင်မှုအရှိ
ဆုံး မင်းသမီးဖြစ်မှာ ကျိန်းသေတယ်၊ နင် အနုပညာ
ဝါသနာမပါဘူးလား’

ဟု သူမမျက်နှာကို စေ့စေ့ကြည့်ပြီး အမြဲပြော၏။

နှစ်နှစ်သည် မိန်းမလှတစ်ဦးဖြစ်၍ အိုင်ကျူအရမ်းမြင့်သူ
တစ်ယောက်ဖြစ်ခဲ့၏။ အမှတ်မြင့်သော်လည်း သူမဝါသနာပါ
သည့် IRဘာသာ နိုင်ငံတကာဆက်ဆံရေးမေဂျာကို ရွေးချယ်
ခဲ့သည်။

ဝင်းဖန်ကြည်စင်နေသော အသားအရေ၊ အစက်အ
ပြောက်ကင်းသော ပါးပြင်ခိုမိုပေါ်မှ သွေးကြောမျှင်မျှင်လေးများ။

သဘာဝအတိုင်း နှုတ်ခမ်းနီရွေးရွေးတို့က ပံ့ပိုး၍ သူမရဲ့
ရုပ်ရည်ကို ကံတရားကမျက်နှာသာပေးခဲ့၏။

ပျော်စရာနေ့နှင့် ကြုံရလိမ့်မည်ဟူသော ဗေဒင်ဆရာ၏
စကားသည် မနက်ပိုင်းအတန်းချိန်လွတ်ချိန် ၁၂ နာရီတွင် စသည်။

ဖိုးလပြည့်စာပေ

ရန်ကုန်အရှေ့ပိုင်းတက္ကသိုလ်အဆောက်အဦမြင်ကွင်း
သည် များပြားလှသော ကျောင်းသား၊ ကျောင်းသူများနှင့် လိုက်
ဖက်နှစ်သက်ဖွယ်ရာကောင်းလှသည်။ သူမရဲ့ဘဝထဲသို့ စိမ်းလန်း
ဆိုတဲ့ သက်ရှိအရာလေးဝင်ရောက်လာသောအခါမှာတော့ ကျောင်း
၏ နှစ်စမြင်ကွင်းတို့သည် ပိုလို့စွဲမက်နှစ်သက်ဖွယ်ရာအတိပင်
ဖြစ်ခဲ့၏။

နှစ်သစ်ကူးသည် ထိုနေ့က ကျောင်းကို ဖယ်ရီစီး၍
စောစောရောက်နေသည်မို့ နောက်ကျမှလာကြမည့် သူငယ်ချင်း
များကို အတန်းရှေ့မှာ တစ်ယောက်တည်း စောင့်နေသည့်အချိန်
ဖြစ်သည်။

အခင်ဆုံးဖြစ်သူ သန်လျင်သူလည်းမရောက်သေးပေ။
ကိုယ့်မြို့မှကျောင်းကို တက်နေရသော သန်လျင်သူစပွယ်ဆိုသော
ထိုသူငယ်ချင်းမလေးက အမြဲနောက်ကျမှရောက်လာတတ်သည်
မို့ သူမအတန်းထဲမဝင်သေးဘဲ စောင့်နေမိ၏။

အခန်းရှေ့မှာ ဥဒဟိုလျှောက်နေကြသည့် ကျောင်းသား
ကျောင်းသူများရှိသလို ပရက်တိကယ် စောစောဝင်နေရသော
လူလန်းများမှာလည်း ကျောင်းသားကျောင်းသူများ အခန်းပြည့်နီးပါး
ပင် ဖြစ်နေသည်။

ဖိုးလပြည့်စာပေ

သူမတို့ယူသော နိုင်ငံတကာဆက်ဆံရေး IR ဘာသာလူဦး
ရေနေည်းပါးသလိုရှိနေ၏။

ထိုအချိန်မှာပဲ သူမရှေ့သို့ အရိပ်တစ်ခုရောက်လာ၏။

‘မင်းက ဒီအခန်းကလေး မသိဘူး’

အခန်းရှေ့မှာရပ်၍ ငေးမိငေးရာ ငေးမောနေရာမှ အသံ
နှင့်အတူ အရိပ်သဏ္ဍာန်ကြောင့် မော့ကြည့်လိုက်မိသည်။

‘အင်း...’

ကောင်လေးရဲ့မေးစကားကို ပြန်ဖြေရင်း တိုက်ဆိုင်စွာ
ဖြစ်သင့်တာထက်ကြာကြာ သူ့မျက်နှာပေါ်မှာ အကြည့်တို့ စူးရှ
သွားရသည်။ သူငယ်ချင်းများနှင့်အတူ ကျောင်းတွင်းမှ ကောင်
လေးချောချောလေးများကို ရှာဖွေတွေးမိရင်း အပြိုင်အဆိုင်ပြော
စရာစကားများနှင့် ကြည့်နေကျဖြစ်သော်လည်း...

ထိုကောင်လေးကို မြင်လိုက်ရတဲ့ ခံစားချက်ကတော့
ထူးခြားလေသည်။

သူ့မျက်နှာကို မြင်မြင်ချင်းမှာ ကိုယ်နှင့် ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်
ပြီးသားလူတစ်ယောက်လို သို့မဟုတ် များမကြာမီမှာ ထို့ထက်မက
ရင်းနှီးရမည့်လူတစ်ယောက်လို ခံစားရသည်။

စိတ်ဝင်စားဖွယ် အမျိုးသားချောလေးတစ်ယောက်ဖြစ်

ဖိုးလပြည့်စာပေ

ပေမယ့် သူပုံစံက ယောက်ျားပီသချောမောခန့်ညား၍ ဆွဲဆောင်မှု
အပြည့်ဝဆုံးသော လူချောတစ်ယောက်ဖြစ်တာကို ကြည့်တာနှင့်
ပင်သိ၏။

ကောင်လေးချောချောတစ်ယောက်ကို ခုလိုမျိုးကြည့်ဆုံရရုံ
နှင့် သည်လူဟာ နှစ်သစ်ကူးရဲ့ အာရုံတွေကို ဖမ်းယူ၍ တစ်စုံ
တစ်ရာပတ်သက်ရမည့်သူတစ်ယောက်ဟု မသိစိတ်က ရိပ်မိသ
လိုလိုရှိရတာ ဘာဖြစ်လို့လဲ...

ကိုယ့်အာရုံနှင့်ကိုယ် နှစ်သစ်ကူးတုန့်လှုပ်မိတော့သည်။

ထိုပုဂ္ဂိုလ်လေးက သူမကြည့်နေတာကို မသိချင်ယောင်
ဆောင်၍ လှောင်ရိပ်ပြုံးလေးဖြင့်...

‘ဒါဆို... ဆုမြတ်မွန်ဆိုတာကို သိလားမသိဘူး’

‘သိတယ်... သိတယ်’

သူမပုံစံ ပျာတာတာနိုင်သွားသဖြင့် အိမ်ခြေဆည်၍...

‘ဒီအခန်းမှာ ဆုမြတ်မွန်တစ်ယောက်တည်းရှိတယ်။ အဲ

ဒါ တို့သူငယ်ချင်းပဲ။ ဆံပင်ရှည်ရှည်၊ အရပ်မြင့်မြင့်နဲ့

လေး၊ စမ်းချောင်းမှာနေတယ်’

နှစ်နှစ်တစ်ယောက် ဝမ်းသာအားရသွက်သွက်လက်
လက်ပြောချလိုက်သည်။ လူချောလေးက မရေမရာပုံစံမျိုးဖြင့်

ဖိုးလပြည့်စာပေ

သွားတက်ကလေးတွေပေါ်အောင် ခန့်ညားစွာပြုံးလိုက်ပြီးမှ...

‘ဟို... မသိပါဘူးဗျာ၊ တို့တော့ တစ်ခါမှမမြင်ဖူးဘူး၊

သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်က လက်ဆောင်ပါးလိုက်တာ

တို့ မန္တလေးသွားတုန်းက’

‘အင်း... ဒါဆိုရင် တို့သူငယ်ချင်းကလည်း မန္တလေးက

ပဲ၊ ရန်ကုန်ကို ဒီနှစ်မှပြောင်းလာတယ်လို့ပြောတယ်၊

တို့နှင့်က ကျောင်းစတက်တဲ့နေ့မှာ ခင်တာဆိုတော့ သူ

အကြောင်းကို သေချာမသိဘူး’

‘အင်း... အင်း... ဟုတ်မယ်ထင်တယ်’

နှစ်သစ်ကူးက...

‘ထိုင်စောင့်ရင် စောင့်ပါလား’

သူမရပ်နေသော နေရာမှ ခုံတန်းလေးကို မျက်လုံးစွေပြ

ရင်းပြောမိ၏။ သူကလည်း နှစ်နှစ်ရဲ့မျက်နှာကိုကြည့်၍ အမိန့်

နာခံသူတစ်ယောက်ပမာ ဝင်ထိုင်လိုက်သည်။

စကားမပြောဖြစ်ကြသေးဘဲ သူက လက်ဆောင်ထုတ်က

လေးကို ကိုင်တွယ်နေရင်းမှ သူ့ရဲ့ကျောပိုးအိတ်ထဲမှ တစ်စုံတစ်ရာ

ကို နှိုက်ထုတ်နေ၏။

သူ အာရုံတစ်နေရာကိုရောက်နေစဉ်မှ နှစ်သစ်ကူး သူ

မျက်နှာကို အသေးစိတ်အကဲခတ်နေမိ၏။

ဒီအသက်ဒီအရွယ်အထိ တွေ့ဖူးသမျှယောက်ျားတွေထဲ

မှာတော့ သူအချောဆုံးပါပဲ။ သူ့လောက်ဆွဲဆောင်မှုရှိတာ၊ နှစ်လို

ဖွယ်ကောင်းသောယောက်ျားမျိုး နှစ်သစ်ကူး တစ်ခါမျှမတွေ့ဖူး

သေးပါ။

ထိုသူ့အသားအရေက သူမထက်တောင် စိုဝင်းဖြူနေဦး

မည်။ စိတ်သဘောရဲ့ သိမ်မွေ့မှုနှင့် မျက်နှာရဲ့နှူးညှံမှုကိုပါ ဖော်ပြ

တဲ့မျက်ခုံးမည်းမည်းနှစ်ဖက်က သွယ်တန်းနေသည်ကို နှစ်သစ်ကူး

သဘောကျသည်။

ကလေးငယ်တစ်ယောက်၏အပြစ်ကင်းစင်မှုကို သူ့မျက်

လုံးတွေထဲမှာ ထူးခြားစွာတွေ့ရ၏။

သေချာတာတစ်ခုကတော့ နာကျင်မှုတွေမပေးမယ့်

အကြင်နာမျက်လုံးတွေလို့ ခံယူမိတယ်။

နှစ်သစ်ကူးရဲ့အကြိုက်ဆုံး နှုတ်စင်းစင်းလေး၊ ကြင်နာ

ကတ်သော နှုတ်ခမ်းပြည့်ပြည့်၊ မျက်နှာကျက ကြွိုင်ခိုင်စွာ တည်

ကျင့်နိုင်မာလျက်။

နူးညံ့သော ဆံပင်ပျော့ပျော့တွေကို သေချာသပ်ရပ်စွာ

ပျံ့လှလိမ်းထားတာကအစ...

သူမအတွက် ဖန်ဆင်းပေးထားသလား ထင်ရအောင် နှစ်သစ်ကူးရဲ့အကြိုက် ဖြစ်လို့နေသည်။

မြင့်မားသော အရပ်နှင့်လိုက်ဖက်သည့် ခန္ဓာကိုယ်။ သူ ဝတ်ထားတဲ့ အင်္ကျီအဖြူ၊ နက်ပြာရောင်ဆိပ်ခွန်ပုဆိုးလေးတို့က သူ့ရဲ့သန့်ရှင်းသပ်ရပ်မှုကို ဖော်ပြသလို GTC ကျောင်းသားများ ဝတ်သော ယူနီဖောင်းလို့လည်း ခံစားမိသဖြင့် သူဟာ GTC ကျောင်းသားတစ်ယောက်ဖြစ်မှာ ကျိန်းသေသလောက်ရှိ၏။

တစ်စုံတစ်ရာနှိုက်ယူပြီး...

‘စာလည်းပေးခိုင်းလိုက်လို့၊ အထဲမှာ လက်ဆောင်လည်း ပါတယ်ထင်တယ်’

နှစ်သစ်ကူးကို စာအိတ်လှမ်းပေးရင်းမှ သို့သည်။ နှစ်သစ် ကူးက လှမ်းမယူဖြစ်သေးဘဲ...

‘ဆုမြတ်တို့လာတော့မှာ၊ သူ စောင့်နိုင်ရင် စောင့်လိုက်ပါ လား၊ သေချာသွားအောင်၊ မယူထားပေးချင်လို့မဟုတ် ဘူးနော်’

သူကလည်း နှစ်နှစ်စကားကို ထောက်ခံသည်။

‘ကောင်းပါတယ်၊ ကျွန်တော်လည်း အချိန်တွေအားနေ တယ်’

ဖိုးလပြည့်စာပေ

သူမ သိချင်တာကို မထိန်းချုပ်နိုင်စွာဖြင့်...

‘ဒီကျောင်းကပဲလား’

‘မဟုတ်ဘူး၊ ကျွန်တော် GTC B.Tel ကပါ’

ဒါ့ကြောင့်သူ့ကို ဒီကျောင်းမှာ မမြင်ဖူးတာကိုး။ GTC ကျောင်းသားဆိုတာ သိလိုက်ရသည့်အတွက် နှစ်နှစ် မသိမသာ နှစ်ခေါင်းလေးရှုံ့၊ ပခုံးလေးတွန့်သွားသည်အထိအံ့ဩသွားရသည်။

သူပုံစံက နုနုဖတ်ဖတ်လေးမို့ နှစ်နှစ်တို့နှင့် အတန်းတူ ရွယ်တူလောက်ပင် ထင်ထားလိုက်မိခဲ့၏။

‘မင်းကရော ... ရန်ကုန်ကပဲလား’

‘ဟုတ်တဲ့... ရန်ကုန်ကပဲ’

‘မင်းနာမည်က...’

သူမလည်း ပြောချင်လှစွာဖြင့် သွက်သွက်လက်လက်...

‘နှစ်သစ်ကူး’

‘နှစ်သစ်ကူးဆိုတော့ New Year မှာမွေးတာလား၊ ဧပြီ လမှာ မွေးတာလား’

‘အင်း... New Year မှာမွေးတာ’

ပြဿနာ... သူမေးသမျှကို နှစ်နှစ် သွက်သွက်လက် လက် ဖြေနေမိတာ ဘာကြောင့်လဲ။

ဖိုးလပြည့်စာပေ

ဒီကနာမည်ရော

စိမ်းလန်း

နာမည်ကြားတာနှင့် စိုပြည်စိမ်းလန်းသွားသလို ခံစားမိတယ်... ဟု ထင်မိ၏။

*ဒါနဲ့ နာမည်က အမှန်ရောဟုတ်ရဲ့လား။ စိတ်မရှိနဲ့နော် နှစ်သစ်ကူးဆိုတဲ့ သူမကလည်း သိချင်တာကို မေးလိုက်မိ၏။ သူမက နာမည်ပြောင်များနှင့် ဖုန်းနောင်ယုတ်တဲ့သူတွေ၊ စာပေးတဲ့သူတွေ များစွာကို ငယ်ငယ်ကတ်ညားက ကြုံခဲ့ဖူးသဖြင့် မယုံသလိုမေးလိုက်တာကို စိမ်းလန်းက...

ဟာ... ဒါ တို့မေမေကိုယ်တိုင်ပေးထားတဲ့ နိုင်ငံသားကဒီထဲကနာမည်

နှစ်နှစ်က သူ့အပြောကို သဘောကျစွာပြုံးလိုက်မိသည်။ စိမ်းလန်းကပါ သူမကိုကြည့်၍ ရယ်မိကြသည်။ တစ်ခဏအတွင်း နှစ်သစ်ကူးနှင့် စိမ်းလန်း သူငယ်ချင်းအရင်းကြီးတွေပံ့မာဖြစ်သွားမိကြသည်။

ယောက်ျားလေးသူစိမ်းတစ်ယောက်နှင့် နှစ်ယောက်ထိုးစကားပြောလက်ဆုံကျဖို့ကို စိတ်ကူးမရှိခဲ့တဲ့သူမဟာ သူ့ကိုတော့ မြင်မြင်ချင်းမှာပင် ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်လျက် ဖော်ရွေကြည့်ပုံ

ဖိုးလပြည့်စာပေ

ပျော်ရွှင်နေမိတာ ဘာကြောင့်မှန်းမသိ။

စက္ကန့်လေးများစွာကို ငြိမ်သက်စွာခဏတာကျော်ဖြတ်ချိန်မှာပဲ အတန်းရှေ့သို့ ဆုမြတ်နှင့် စပွယ်တို့ရောက်လာကြလေသည်။

ဟိုမှာ ဆုမြတ်တို့လာနေပြီ

သူမကို ယောက်ျားလေးတစ်ယောက်နှင့် တရင်းတနှီးလက်ခံစကားပြောနေတာကိုတွေ့ရ၍ အံ့ဩမှုမျက်လုံးများဖြင့် သူမနားသို့ ရောက်လာကြသည်။

ဆုမြတ်နဲ့ဆိုတာ သူပဲကိုစိမ်းလန်း ဟုတ်လားမသိဘူး

*ဆုမြတ်... မန္တလေးက လူကြီးပေးခိုင်းလိုက်လို့တဲ့။

ဒီကအစ်ကိုက နင့်ကိုလာပေးတာ*

မန္တလေးကဆိုတော့ စံချိန်ပေးခိုင်းလိုက်တာထင်တယ်

သူက ဆုမြတ်ကိုပြုံးပြ၍ စာအိတ်နှင့်လက်ဆောင်ထုပ်လေးကို လှမ်းပေးသည်။

ကျေးဇူးပါပဲနော်

ဆုမြတ်မျက်လုံးလေးများ ပျော်ရွှင်မှုကြောင့် တလက်လက် သူလည်း ပျော်နေတယ်နှင့်တူတယ်။

မနေ့က... သူဖုန်းဆက်ထားတယ်။ ဒီနေ့ရောက်လာမယ် မထင်ထားဘူး။ အိမ်ကိုလာပေးမယ်ထင်နေတာ

ဖိုးလပြည့်စာပေ

‘အင်း...ဟုတ်တယ်၊ ကျောင်းမှာကပိုလွယ်မယ်ထင်လို့’
 ‘အစ်ကိုနဲ့သူက ဘယ်လိုသိတာလဲ’
 ဆုမြတ်က သူမသိချင်တာကို မေး၏။
 သူ ဆိုတာ ဆုမြတ်ရဲ့ငယ်ကျွမ်းဆွေဖြစ်ဖို့များသည်။
 ‘ကျွန်တော်က စံချိန်နဲ့သိတာတော့မဟုတ်ဘူး၊ သူ့အစ်ကို
 စံညွှန်းနဲ့ ၁၀ တန်းတန်းက ပြင်ဦးလွင်မှာ ဘော်ခါဆောင်
 တက်ရင်း သိကြတာ၊ မန္တလေးအလည်သွားတော့ လူကြို
 ပေးခိုင်းတာ ဆုမြတ်လက်ထဲ သေချာထည့်ပေးဆိုလို့
 စောင့်နေတာ’
 ‘အားနာလိုက်တာ အစ်ကိုရယ်၊ ကျေးဇူးအထူးတင်ပါ
 တယ်၊ တကူးတကကြီးလာပေးရတာဆိုတော့ သူက
 ပြောပါတယ်၊ ဆုမြတ်က အမြန်ချောနဲ့ပဲ ပို့စေချင်တာ
 အစ်ကိုက ဒီကျောင်းကပဲလား၊ ဘယ်ကျော့ကလဲ’
 ‘GTCက ဆုမြတ်ရဲ့’
 နှစ်သစ်ကူးက သူ့အစား ဝင်ဖြေပေးလိုက်၏။
 ‘တကူးတကကြီးလာရတာပေါ့၊ တစ်ခုခုတော့ လိုက်
 ကျွေးပါရစေ’
 ‘ရပါတယ်၊ ကိစ္စမရှိပါဘူး၊ ကျွန်တော်ကို ခွင့်ပြုပါဦး၊
 သူက လက်မှာပတ်ထားသောနာရီကို တစ်ချက်ကြည့်ပါ’

ဖိုးလပြည့်စာပေ

‘အတန်းတက်စရာလေးရှိလို့’
 ‘ဪ... ဟုတ်ကဲ့’
 ‘နှစ်သစ်ကူး သွားမယ်နော်’
 ‘ဟုတ်ကဲ့’

ဟုတ်ကဲ့ရဲ့နောက်မှာ သူနှင့်မျက်လုံးချင်းဆုံမိတော့ သူမ
 မျက်ဝန်းထဲမှာ နောက်တစ်ခေါက်လာလည်ဖို့ နှုတ်မှဖွင့်မပြော
 လိုက်သော်လည်း မျက်လုံးများဖြင့် ဖော်ပြလိုက်တာကို သူလည်း
 သိရှိခံစားမိမှာပါ။

သူထွက်သွားရာသို့ အပေါ်ထပ်မှနေ၍ မျက်စိတဆုံး
 ကြည့်မိရင်းမှ ဆုမြတ်နှင့်စပွယ်တို့ကို သူနှင့်စတွေ့ပုံကို
 ပြောပြမိ၏။

နှစ်သစ်ကူး၏ရင်ထဲမှာ တစ်ခါဖူးမျှမခံစားရဖူးတဲ့ အပျော်
 ရေလှိုင်းများပမာ တဝန်းဝန်းရှိကိတ်ခတ်၍...

မျှော်လင့်ချက်မျက်နှာလေးက ရွှေရောင်တောက်ပလျက်။
 ကြောင့်ဆို အဖြေက ရှင်းရှင်းလေးနှင့် အရိုးသားသဆုံး သူ
 နှုတ်ထွက်မျက်ဝန်းလေးများမှ သူနှင့်နှစ်နှစ်ရဲ့မျှော်လင့်ချက် တစ်
 တစ်စကို တွေ့လိုက်မိရသည်မဟုတ်ပါလား။

* * *

ဖိုးလပြည့်စာပေ

အခန်း(၂)

ကျောင်းမှအိမ်သို့ ပြန်ရောက်သည့်အချိန်မှာတော့ သူမရဲ့ ခိုင်ယာရီစာအုပ်ကို ထုတ်မိပြီး...

နှစ်သစ်ကူး၏ ခိုင်ယာရီ(နေ့စဉ်မှတ်တမ်း)တွင် ပထမဦးဆုံး ရေးသွင်းလိုက်သည့်စာမှာ...

"အသည်းနှလုံးကိုယ်စား ခိုင်ယာရီ... ဒီနေ့ပုဒ်ကပာ ကျွန်ုပ်သိပ်ချစ်ရတဲ့ အမျိုးသားလေးကို တွေ့ခဲ့ရတယ်။ သူနှင့်နောက်တစ်ကြိမ် ပြန်လည်ဆုံတွေ့ပါရစေ....."

စာပိုဒ်လေးက ရိုးရှင်းသောစာသားကလေးဖြစ်သည်။ စစ်မှန်သော ချစ်ခြင်းများ ဖြစ်လာလိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့်ထားသော စာဖြစ်၏။

ဖိုးလဲပြည့်စာပေ

စိမ်းလန်းပေါ်မှာ နှစ်မျောလျက်ရှိခဲ့သဖြင့် သူမသည် မနက်ပိုင်းကဖတ်ခဲ့ရသော ဗေဒင်ဟောစာတမ်းလေးကို ပြန်လည် သတိရနေမိသည်။

"မွှေးလသည် သင်၏ချစ်ရေးချစ်ရာကို လင်းလက်တောက်ပစေလိမ့်မည်။ ယနေ့သည် သင့်အတွက် ပျော်ရွှင်ရာ အပတ်တခုနေ့တစ်နေ့ဖြစ်လိမ့်မည်။ ပျော်ရွှင်စွာ ဖဲစားနိုင်ဖို့ ကြိုတင်ပြင်ဆင်ထားပါ"

သူနှင့် ရင်းနှီးသွားတဲ့အခါမှာ သူဟာ သိဟ်ရာသီဖွား ဝက်ယောက်ပါ ဖြစ်နေတာကို တိုက်ဆိုင်စွာသိခဲ့ရသည်။

နှစ်သစ်ကူးမှာ အဖေရောအမေပါ မရှိကြတော့ပါ။

အဒေါ်ဖြစ်သူ အပျိုကြီး ဒေါ်မြတ်နိုးနှင့်သာ နေသူ။

ကတကို အပူအပင်မရှိဖြတ်သန်းခဲ့သည်။ မိဘတွေထားခဲ့သော

ပေးပွဲအနှစ်များနှင့် တစ်ဦးတည်းသော စည်းကမ်းရှိအဒေါ်အပျို

ကြီး၏ စည်းစိမ်တို့ဖြင့် သောကမရှိ သူမဘဝကို ဖြတ်သန်းခဲ့

လျှင်။

သူမမှာ ဖေဖေကတော့ ရှိသေးသည်။ ဒါပေမဲ့ သူမ

ဝမ်းပွာမရှိခဲ့ချေ။

ဖေဖေနှင့် ပတ်သက်သော နာကြည်းချက်ရှိသဖြင့်

ကတကိုလေးများနှင့် ကင်းရှင်းစွာနေခဲ့၏။

ဖိုးလဲပြည့်စာပေ

သူမ၏စိတ်အစဉ်သည် လွန်ခဲ့သော နှစ်များဆီသို့ လွင့်လျက်...

နှစ်သစ်ကူး၏ ကလေးဘဝသည် ရိုးရိုးစင်းစင်းကလေးဖြစ်၍ နှစ်သက်ဖွယ်ရာအတိုဖြစ်သည်။

နှစ်သစ်ကူး၏အဖေသည် နဂါးအထူးကုသမားတော်တစ်ယောက်ဖြစ်၍ မေမေကတော့ အိမ်သူတစ်ယောက်အဖြစ် ဖေဖေအပါးမှာ လိမ္မာယဉ်ကျေးသော ဇနီးအလိမ္မာအဖြစ် ရပ်တည်ခဲ့၏။

အဖေသည် လူချောတစ်ဦးလည်းဖြစ်၍ လူကုထံအသိုင်းအဝိုင်းမှလာခဲ့သဖြင့် ထင်ပေါ်ကျော်ကြားအောင်မြင်သူတစ်ယောက်လည်းဖြစ်သည်။

ဖေဖေက မိသားစုကို ဂရုတစိုက်နှင့်ချစ်တတ်သော အဖေမျိုးဖြစ်သည်။ ပျော်ပွဲစားထွက်လျှင်လည်း မိသားစုနှင့်အတူ တူထွက်ရမှ။ ပြီးတော့ နှစ်သစ်ကူးကို အရမ်းချစ်ခင်အလိုလိုက်ခဲ့သည်။

အဖေမျက်စိထဲမှာ နှစ်သစ်ကူးသည် သမီးလိမ္မာတစ်ယောက်အဖြစ်နှင့် နေပြခဲ့သည်။

ဖေဖေက သူမကို အလုပ်ကပြန်လာတိုင်း သမီး... သမီးလေး... နှစ်နှစ်လေး... ဖေဖေရဲ့နှစ်သစ်ကူးလေးဟု တဖွဖွ

ဖိုးလပြည့်စာပေ

ရေရွတ်၍ နှစ်နှစ်ရဲ့ပါးဖောင်းဖောင်းလေးနှစ်ဖက်ကို အားရပါးရ သူ့နှာခေါင်းချွန်ချွန်များဖြင့် မွှေးကြူလှေ့ရှိုသည်။

ဖေဖေက နှစ်နှစ်လှကြောင်း၊ ချောကြောင်းကို သူ့အပေါင်းအသင်းများအား အခါအခွင့်သင့်တိုင်း ပြောသည်။ သမီးဖြစ်သူ၏ ပညာအရည်အချင်းကိုလည်း ထုတ်ဖော်ချီးမွမ်းနေရမှ ကျေနပ်သည်။

သူ့သမီး၏အပြောအဆို၊ အပြုအမူနှင့် သမီးဖြစ်သူ၏ သူငယ်ချင်းများကိုပါ သဘောကျနေတတ်သလို လက်ဆောင်ပစ္စည်းများပါဝယ်ပေးတတ်သည်။ ဖခင်ဖြစ်သူ၏နွေးထွေးသော ထွေးပိုက်မှုများဟာ သူ့မလေးအတွက် အိပ်မက်များဖြစ်ခဲ့၏။

မှတ်မိနေပါသေးသည်။

ထိုနေ့လေးကို သူမ ဘယ်တော့မှ မမေ့ပါ။

နှစ်သစ်ကူး၏မွှေးနေ့။

သူမအသက် ၁၀ နှစ်ပြည့်၊ ပဉ္စမတန်းကျောင်းသူဘဝမှာ အဝတ်အစားကိစ္စများကို မေမေက အခြံဝယ်ပေးနေသော်လည်း ထူးဆန်းစွာဖြင့် ဖေဖေက သူမကို မွှေးနေ့လက်ဆောင်အဖြစ် အလွန်ကိုလှပသည်ဟု ကလေးဘဝကထင်ထားခဲ့သော ပါဝန်ပိုးသားအဖြူလေးတစ်ထည် ဝယ်ပေးခဲ့သည်။

ဖိုးလပြည့်စာပေ

အင်္ကျီလေးနှင့်ဆင်တူအရောင် ဦးထုပ်၊ ဝိုက်ဆံအိတ်၊ ဒေါက်မြင့်ဖိနပ်၊ ခြေအိတ်၊ လက်အိတ်နှင့် ဘီးကုတ်အဖြူရောင် လေးတို့ကို ဆင်တူဝယ်ပေးပြီး မွေးနေ့ညစာစားပွဲကို ရောက်လာကြသည့် မိတ်ဆွေအပေါင်းအသင်းများအား ကျွန်တော့်သမီးလေး မလှတူးလားဟု မေးသည်။

ဖေဖေကိုယ်တိုင် နှစ်သစ်ကူးကိုပွေ့ချီတာ ပါးချင်းအပ်၍ မိတ်ဆွေများကြားမှာ နှစ်သစ်ကူးချောကြောင်းလှကြောင်းတွေကို...

နှစ်သစ်ကူးအဖို့တော့ ကလေးဘဝမှာ အဖေအား အလွန်ချစ်၊ အလွန်မြတ်နိုးခဲ့သည်။ သူ့အတွက် ကိုးကွယ်ရာသည် အဖေ၊ မြတ်နိုးရာသည်အဖေ။

သူမ အပျိုဖော်ဝင်စ နောက်တစ်နှစ်ခန့်အကြာ တစ်နေ့သော မနက်ပိုင်းမှာ နှစ်သစ်ကူး၏ ကျေနပ်စရာဘဝသည် အံ့ဩဖွယ် ရုတ်ခြည်းပျောက်ကွယ်သွားခဲ့သည်။

အမေက မျက်ရည်စက်လက်ဖြင့် နှမ်းလှသောမျက်နှာ၊ မသေမသပ်ဖြစ်နေသော ဆံနွယ်များနှင့် သူမကို ရင်ခွင်ထဲထည့်ကာ ဒူးထောက်ထိုင်ချ၍...

‘သမီးလေးရယ်၊ သမီးအဖေ... လေ မေမေတို့ကို’

ထား... ခဲ့... ပြီ”

ပထမတော့ သူမအမေစကားကို နားမလည်။

‘ဖေဖေဘယ်သွားတာလဲ၊ ဖေဖေ ဘယ်တော့ပြန်လာမှာလဲ’

‘အဟင့်... ဟင့်’

မေမေက သူမစကားကို ငိုရှိုက်နေရင်းမှ

‘သူ... ရက်စက်တယ် သမီးရယ်၊ သူ... သူ ပြန်လာတော့မှာ မဟုတ်ဘူး’

စကားတစ်လုံးစီသည် အလွန်ထက်သော ဓားသွားတစ်လက်ဖြစ်နေသည်ဆိုပါက သူမရဲ့နှလုံးသားမှာ စူးစစ်ဝင်ခဲ့ပြီဟု ထင်၏။

အဖေနှင့်အမေ စကားများခိုက်ရုန်းဖြစ်သံကို ယနေ့အထိ မကြားဖူးခဲ့ပါ။ ဘာအကြောင်းကြောင့်လည်း အမှန်တရားတစ်ခုကို အိမ်မှဖြစ်မယ်။

အမေက အဖေ့ကို အိမ်ပေါ်မှနှင်ထုတ်လိုက်ပြီးလားဟု ကလေးတွေ တွေးမိသော်လည်း အမေပုံစံကိုကြည့်၍ စိတ်ထိခိုက်ပါသည်။

နှစ်သစ်ကူး ကျောင်းတက်လိုက်၊ အိမ်ကိုပြန်လာလိုက်နဲ့

တစ်ပတ်ပြီးတစ်ပတ် ကုန်သွားခဲ့ပြီ။

အဖေက ပေါ်မလာတော့ပါ။ မျှော်နေသော နှစ်သစ်ကူး ရဲ့စိတ်ကူးလေးတွေ တစ်စစီ ပြိုပျက်ခဲ့ရပြီ။ စိတ်ကူးထဲက အိမ်လေး ပြိုပျက်ခဲ့ရပြီ။ အဖေ နှစ်သစ်ကူးဆိုတဲ့ ကောင်းမလေးဆီကို မလာတော့ပါ။

သူမ တဖြည်းဖြည်းနားမလည်သလိုနှင့် အန်တီလေးရဲ့ ပြောပြချက်များအရ အဖေသည် အရမ်းတိုးတက်ဖွံ့ဖြိုးနေသော လုပ်ငန်းရှင်အမျိုးသမီးတစ်ယောက်နှင့်တွေ့ဆုံပြီး အသစ်ရှာမိခဲ့သည်။ ထိုအမျိုးသမီးက အမေ့ထက်ဆွဲဆောင်မှုအားကောင်းနေသောကြောင့် ထိုမိန်းမရှိရာသို့ အပြီးပြောင်းရွှေ့သွားခဲ့သည်။

အမေ့အတွက် ကွာရှင်းစာတစ်စောင်နှင့် သူမအတွက် အဖေဘက်မှ ပေးထားခဲ့သော ဘဏ်မှသူမအမည်နှင့် ငွေစာရင်းစာအုပ်လေးကို ထားခဲ့၏။

အဖေ့ကို ရက်စက်တယ်လို့မပြောရက်ပါဘူးအဖေ။ ဒါပေမယ့် အဖေဟာ သူမတို့သားအိမ်အပေါ်မှာ ရက်စက်တဲ့စကားလုံး ထက် ပိုခဲ့ပါသည်ဟု ထင်မိခဲ့၏။

သမီး... အမေ့ကို အရမ်းသနားသွားမိပါတယ်။

တစ်နေ့မှာ သားအိမ်နှစ်ယောက် ကားဖြင့်ထွက်၍

ဖိုးလပြည့်စာပေ

အင်လျားမှာ စိတ်အပန်းဖြေဖို့ အမေက နှစ်သစ်ကူးကိုပြောလာသဖြင့် အမေမောင်းသော ကားကို စီး၍လိုက်လာမိသည်။

အမေ ဘယ်တွေ့ကိုမောင်းနေသည်မသိ။ သူမတို့နေသောနေရာနှင့် ဝေးကွာလှတဲ့နေရာရောက်တော့ ကောင်းပေဆိုတဲ့ အိမ်ကြီးတစ်အိမ်ရှေ့ ကားကိုရပ်၍ နှစ်သစ်ကူးကို လက်ညှိုးထိုးပြသည်။

‘သမီးနှစ်နှစ်’

‘ရှင်... မေမေ’

‘သူတို့နေတာ ဒီအိမ်ပဲ’

ဟု နာကြည်းသော လေသံဖြင့်ပြောသည်။ အမေ့ကို နားမလည်သလိုကြည့်မိတော့ ညှို့မှောင်နေသာ မျက်နှာပြင်ကြောင့် သူတို့ဆိုတာ ဖေဖေ့ကိုပြောတာဖြစ်မည်။ နှစ်နှစ်သည် အဖေထံသွားတွေ့မည်ဟု ဆုံးဖြတ်ပြီး...

‘မေမေ... သမီး ဖေဖေနဲ့ တွေ့ချင်တယ်’

‘သမီးရယ် မတွေ့ပါနဲ့တော့၊ အားလုံး ဒီအတိုင်းပဲရှိပါစေတော့၊ သူတောင် သမီးကို မချစ်လို့ ထားသွားခဲ့တာပဲ’

‘ဟင့်အင်း... မေမေ သမီးမယုံဘူး၊ ဖေဖေသမီးကို

တွေ့ရင် အိမ်ကိုလာရင်လာလိမ့်မယ်’

ဖိုးလပြည့်စာပေ

စိတ်အားထက်သန်နေသည့် သူမလေးကို မေမေတွဲပွေ့
ဖက်၍...

‘သမီးကို မေမေ တစ်ခုသတိပေးလိုက်မယ်၊ သမီးကို
သူတို့ ဘာပဲလုပ်လုပ် မေမေကို ပြန်ပြောနော်၊ သမီး
အနားမှာ မေမေရှိတယ်’

မေမေကားထဲမှာစောင့်နေပြီး မေမေညွှန်ပြသောအိမ်ဆီ
သို့သွား၍ အိမ်ရှေ့မှ လူခေါ်ဘဲလ်ကို နှိပ်မိသည်။ သူမရဲ့လက်
ကလေးများမှာ ရဲရဲဝံ့ဝံ့၊ မျက်နှာလေးကို ပင့်မော့၍ ဟော...
တံခါးပွင့်သွားပြီ။ တံခါးပေါက်မှာ ရပ်နေသူမှာ နှစ်သစ်ကူးနှင့်
ရွယ်တူလောက်ရှိမည့် ကောင်မလေးငယ်ငယ်တစ်ယောက်။
အဖြူရောင်ဆင်တူဝတ်စုံ ဝိုးဂါဝန်လေးကို ဝတ်ထားသည့်မိန်းက
လေးကို နှစ်သစ်ကူးအလှူတကြားဖြစ်ကာ စိုက်ကြည့်နေမိသည်။

ထိုကောင်လေးနှင့် နှစ်နှစ်ဝတ်ထားသည့် ဝတ်စုံမှာ ဆင်
တူဖြစ်နေခဲ့၏။ ဒီနေ့မှ ဒီအင်္ကျီလေးကို ထုတ်ဝတ်မိသည်။

သေချာစွာပြောနိုင်တာကတော့ ဆင်တူဝတ်ထားသော
ကောင်မလေးက နှစ်နှစ်လောက်မချောဘူး၊ မလှဘူးဆိုတာကိုပဲ။

‘နင်က ဘယ်သူလဲ’ ဟု အမေးစကားကို မဖြေမိဘဲ...
နှစ်နှစ် ခံစားချက်တို့ပြင်းထန်စွာ နောက်လှည့်မကြည့်

မိုးလပြည့်စာပေ

စတမ်း ကစုန်ပေါက်ပြေးထွက်လာခဲ့သည်။

ကားပေါ်ပြေးတက်လာသည့် နှစ်နှစ်ကိုကြည့်၍ မေမေ
က...

‘သမီးနှစ်နှစ်... ဘာတွေဖြစ်လာတာလဲကွယ်၊ မေမေ
ရင်ထိတ်လိုက်တာ၊ သူတို့...သူတို့ သမီးကို ဘာလုပ်...’
မေမေစကားသံမဆုံးခင်မှာပဲ သူမထိတ်လန့်စွာပြောမိတာ

က...

‘ဟင့်အင်းမေမေ၊ သူတို့ သမီးကို ဘာမှမလုပ်ပါဘူး၊
ဖေဖေနဲ့လည်း မတွေ့ချင်တော့ဘူး၊ အဲဒီအိမ်မှာ သမီးနဲ့
ရွယ်တူ ကောင်မလေးတစ်ယောက်ရှိနေတယ်’

‘ဟုတ်တယ်သမီး၊ အဲဒါ ဟိုဘက်ကမိန်းမရဲ့သမီး’
နှစ်နှစ်ဘာမှမပြောတော့။ သူမရဲ့နှုတ်ခမ်းသားလေးများ
က စိတ်လှုပ်ရှားမှုကြောင့် တဆတ်ဆတ်ဟုန်လျက်။

‘သမီးရယ်...’

ငိုကြွေးမှုမျက်လုံးများနှင့် မေမေက နှစ်နှစ်ကို ရင်ခွင်
ထဲ ဆွဲသွင်းခဲ့သည်။ နှစ်နှစ်က မေမေကျောပြင်ကို ဖက်တွယ်၍
သူမရဲ့ရင်ထဲက အသံတိတ်ပြောလိုက်တဲ့စကားလေးတစ်ခွန်းက
တော့ ...

မိုးလပြည့်စာပေ

* ဖေဖေကို သမီး သိပ်မုန်းတယ် *

ဖေဖေဟာ နှစ်သစ်ကူးဆိုတဲ့ ကျွန်မဘဝမှာ အရမ်းကို ရက်စက်တဲ့ယောက်ျားတစ်ယောက်ဆိုတာ ကလေးဘဝကတည်းက ခံစားမိခဲ့တယ်။

ငွေကြေးနေကြောင့် မျက်နှာမငယ်ခဲ့ရတဲ့သူမဟာ ဖခင်ရဲ့ ရက်စက်မှု၊ စွန့်ပစ်ထားမှုကြောင့် မျက်နှာငယ်ခဲ့ရပါသည်။ ပတ်သက်ခဲ့တဲ့ ပတ်ဝန်းကျင်မှာ တွေ့သမျှမြင်သမျှက သနားသလို ကြည့်တာကို မခံစားနိုင်သဖြင့် လူတွေနှင့် အရောတဝင်နေခြင်းကို စွန့်လွှတ်ခဲ့ပြီး မေမေက တစ်ယောက်တည်းကျိတ်ပြီး ဖေဖေကို သတိရသလို နှစ်သစ်ကူးလေးကလည်း နေတတ်သလို နေပြီး ပြောချင်တဲ့သူကိုမှ စကားပြန်ပြောတော့၏။

နောက်တစ်နှစ်တွင် နှစ်သစ်ကူးသည် အမေကို သတိထားမိပြီး ပိုမိုဂရုစိုက်လာခဲ့သည်။ အမေ့ရဲ့အဝေးရောက်ညီမဖြစ်သူ ဒေါ်မြတ်နိုးကို လှမ်းခေါ်လိုက်ရပါတော့သည်။

အမေဒေါ်သူဇာခင်ဟာ သူမရဲ့ဘဝခရီးရှည်တို့ တဖြည်းဖြည်း ပျက်သုဉ်းသွားခဲ့လေပြီ။

နှစ်သစ်ကူးက အမေ့ကိုကြည့်၍ ယူကျုံးမရခြင်းများစွာ ဖြစ်မိသည်။ အမေသည် တဖြည်းဖြည်းဖြင့် စိတ်ကျရောဂါဖြစ်

ဖိုးလပြည့်စာပေ

ကာ မူမမှန်တော့ပေ။ မျက်လုံးများက ကြောင်စိစိဖြစ်၍ အမေ့နုလုံးသားတွေ ကွဲအက်သွားပြီး မျောလှင့်ကုန်ကြပြီဟု တွေးမိသည်။

နှစ်သစ်ကူးသည်လည်း ဘာမှမတတ်နိုင်တော့။ တစ်နေ့ တခြား ဆုတ်ယုတ်လာသည့်အမေ့အဖြစ်ကို အဒေါ်ဖြစ်သူနှင့် ထိုင်၍သာကြည့်နေရသဖြင့် သူမ များစွာဝမ်းနည်းကြေကွဲမိ၏။ ဒီလိုနှင့် များမကြာမီ တစ်နေ့သောနံနက်ခင်းမှာ အမေ လဲလျောင်း၍ ငြိမ်သက်စွာ နှစ်နှစ်ကို စွန့်ခွာသွားခဲ့၏။

အချစ်ကြီးတဲ့ အမေ့အဖြစ်ကြောင့် ရင်နာမိသည်။ အမေဒေါ်သူဇာခင် ဆုံးသွားသည့်အခါ လူတွေက သူမကို မေးကြသည်။ နားမလည်လို့လား၊ မသိကြတာလား၊ တမင်မေးတာလား။

* သမီးအမေ ဘာဖြစ်လို့သေတာလဲ *
သူတို့ကရော ဘာဖြစ်လို့မေးနေကြတာလဲ။ အဖေနှင့် အမေ့အကြောင်းကို အားလုံးသိပြီးသား။ ဟန်ဆောင်မေးနေကြပေမယ့် သူမကတော့ မှန်ကန်စွာပြန်ဖြေခဲ့တဲ့စကားလုံးလေးတွေကို လူတွေသနားမဆုံးဖြစ်ကြသည်။

* နုလုံးသားကဲ့လို သွေးစိမ်းရှင်ရှင်ထွက်ပြီး သေတာ *

ဖိုးလပြည့်စာပေ

ဟုတ်တယ်မဟုတ်လား သူမပြောတာ။
 ထိုအချိန်၊ ထိုကာလ သူမ အငွေမတန်း၊ ၁၂ နှစ်ကျော်
 ကျော်အရွယ်မှစတင်၍ ဆုံးဖြတ်ခဲ့တာကတော့...

နှစ်သစ်ကူးဆိုတဲ့ငါ့ကို ဘယ်သူမှ အခုလိုမလုပ်စေရဟု
 အခိုင်အမာ ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည်။

အမေဆုံးပါးသွားပြီး အဒေါ်နှင့်နေသည်။ အထက်တန်း
 အောင်မြင်ပြီးနောက် တက္ကသိုလ်ဆက်တက်ခဲ့သည်။ သူမရဲ့ ချော
 မောလှပဆွဲဆောင်မှုရှိတဲ့ ရုပ်ရည်ကြောင့် First Year မှာ Queen
 (အလှဘုရင်မ)အဖြစ် အရွေးခံရသည်။

သူမသည် ယောက်ျားများကို အထင်မသေးသော်လည်း
 အထင်မကြီးခဲ့သောစိတ်ဖြင့် ချဉ်းကပ်လာသော ယောက်ျားလေး
 များကို အလိမ္မာနည်းဖြင့် ဖြေရှင်းခဲ့သည်။

ဒါဟာ သူမမှာ သိပ်ချစ်ရမယ့်ချစ်သူမပေါ်လာသေးဘူး
 ဟု ထင်မှတ်ထားခဲ့သဖြင့် သူငယ်ချင်းများဖြင့် ပျော်ပျော်နေတတ်
 သော ကျောင်းသူဘဝနှင့်ပင် ကျေနပ်ခဲ့သည်။ အခုတော့ သူမရဲ့
 ခံယူချက်တွေ ပြောင်းလဲပစ်ရတော့မည်။

တစ်ကြိမ်တစ်ခါသာ မြင်ရတဲ့မျက်နှာကို စွဲလန်းခဲ့သော
 အဖြစ်ကြောင့် စိတ်ရဲ့ခံစားချက်ကို အံ့ဩမိ၏။

ဖိုးလပြည့်စာပေ

သူနှင့်တွေ့ဆုံတဲ့နေ့ဟာ ကံကောင်းခြင်းတွေပါလာတဲ့
 နေ့လေး ဖြစ်နေလို့ ဘာကြောင့်လဲဆို...
 အချစ်ဟာ အံ့ဩမှုများကြောင့် ဆန်းကြယ်...

ဖိုးလပြည့်စာပေ

အခန်း(၃)

သူနှင့်စတွေ့ရသောနေ့လေးက သူမရဲ့ Lucky days တွေထဲမှာ တစ်ရက်အပါအဝင် သောကြာနေ့ဖြစ်ခဲ့သည်။

ဒီနေ့တနင်္လာနေ့မှာ သူမတို့ ကျောင်းပြန်တက်ရသဖြင့် အိပ်ရာမှစောစောထကာ ကျန်းမာရေးလေ့ကျင့်ခန်းများကို တစ်နာရီ လောက်လုပ်၍ ရေမိုးချိုးပြီး အလှပြင်တဲ့အလုပ်ကို ဒီနေ့မှာ အချိန် ပိုယူမိသည်။

သည်နေ့... ကျွန်ဆီကို သူရောက်လာလိမ့်မည်ဟု သေချာပေါက်နိုးပါး သူမက ကိုယ့်ကိုယ်ကို အထင်ကြီးစွာ ယုံကြည် မျှော်လင့်ထားမိတယ် မဟုတ်ပါလား။

ဖိုးလပြည့်စာပေ

ကျောင်းသို့ရောက်တော့ ထုံးစံအတိုင်း ဆုမြတ်နှင့် မစပွယ်တို့ မလာသေးသဖြင့် စောင့်နေမိသည်။

သိပ်မကြာ သူမတို့နှစ်ယောက် သိပ်မကြာတဲ့အချိန်လေး တွေမှာ တစ်ယောက်စီရောက်လာကြပြီ။ အတန်းချိန်မရှိသေးသဖြင့် ကင်တင်းသွားဖို့ ပြောသည်ကို သူမ၏ သူငယ်ချင်းတွေ အံ့ဩသွားအောင် ငြင်းမိ၏။

‘မသွားပါနဲ့ဦးဟာ၊ ငါ့အိမ်က မုန့်စားလာလို့ အတန်းတစ် ချိန်တက်ပြီးမှ ထမင်းစားရင်း သွားလိုက်ကြတာပေါ့’ ဆုမြတ်မွန်က ထူးဆန်းသတ္တဝါတစ်ကောင်ကို ကြည့်ရ သလိုမျိုးကြည့်၍ စကားပြောရင် လက်ပါတတ်သော မစပွယ် (က) ထုံးစံအတိုင်း နှစ်နှစ်ပခုံးစွန်းတစ်ဖက်ကို ဖျတ်ခနဲရိုက်ရင်း

‘ကောင်မလေး...’

မစပွယ်က သူသိပါတယ်ဆိုတဲ့ ပုံစံမျိုးဖြင့်...

‘မျှော်နေရင် မျှော်နေတယ်ပေါ့ကွာ’

‘ဘာလဲ လွဲသွားမှာစိုးလို့လား’

‘ကျုပ်တို့နှစ်ယောက်မကြားအောင် ရှင်ကို ဒီနေ့လာမယ် ပြောသွားလို့လား’

နှစ်သစ်ကူး မစပွယ်ရဲ့မရုန်းနိုင်အောင်မေးတဲ့စကားကို

‘ဟိုလိုဝန်ခံမိသွားရင်းက လူမိသွားသော အပြုံးလေးဖြင့်...

ဖိုးလပြည့်စာပေ

ပြောတော့ပြောမသွားဘူး။ ဟဲ့ဟဲ့... ဒါပေမဲ့ သိနေသလိုပဲ

ဆုမြတ်က မကျေနပ်စွာ မျက်စောင်းဝင့်ကာဖြင့်။ မစပွါယ်ကတော့ သူ့မျက်နှာမှတစ်ဆင့် နှစ်သစ်ကူးနှလုံးသား အသစ်ကလေးကို အဖြေရှာနေပုံရသည်။

သူငယ်ချင်းများကလည်း သူမကို နားလည်စွာဖြင့် အခန်းရှေ့မှာ စောင့်ပေးကြ၏။

မျက်လုံးချင်းနားလည်စွာပြောသွားတဲ့ သူ့မျက်လုံးထဲက အရိပ်အရောင်တွေကို ခံစားမိသလို ကိုယ့်မျက်လုံးထဲက အရိပ်အရောင်တွေကိုလည်း သူ့နားလည်ရင်တော့ သေချာပေါက်ရောက်လာမှာပါ။

နှစ်သစ်ကူးအဖို့ မျှော်လင့်စောင့်စားခြင်း၏ ဝေဒနာဆိုးကို ဒုတိယအကြိမ်ခံစားရသလို ခံစားလိုက်ရသည်။ မသိစိတ်အစဉ်မှာ ဖေဖေတုန်းကလို သူမ စောင့်မျှော်ရမှာ ကြောက်နေမိသည်။ စိတ်ပင်ပန်းမောလှပါ၏။ နောက်ဆုံးတော့ အချိန်တော့သာ တရွေ့ရွေ့ကုန်ဆုံးသွားခဲ့သည်။

စိမ်းလန်းရောက်မလာခဲ့ပါ။ ဘာကြောင့်လဲ။

တစ်ခါသာတွေ့သည့် ယောက်ျားသားကို မျှော်နေမိတဲ့ ကိုယ့်ဘာသာကိုယ်လည်း အပြစ်တင်မိသလို သူငယ်ချင်းများရှေ့

မှာ ကျဆုံးခဲ့ရသည်။ နားလည်စွာဖြင့် ဆုမြတ်တို့ သူမအတွက် မှန်နှင့်အအေးဘူးများ ဝယ်လာပေး၍ သောက်လိုက်ရသော်လည်း နှလုံးသားက တစ်စုံတစ်ရာကို မျှော်လင့်နေပါရစေ...

*

ဒီလဟာ သူမရဲ့ January Lucky Month လဖြစ်သည်။

ယုန်ကံဖြန့်အင်္ဂါနေ့ဟာလည်း Lucky days တွေထဲက တစ်ရက်ဖြစ်ခဲ့သည်။

သူမ ကျောင်းလွှတ်ချိန်မှာ ဆုမြတ်တို့နှင့်လမ်းခွဲ၍ ဖယ်ရိပ်ပါမှာ စိတ်မပါတာပင်အောင်နေမိသည်။ ကားမောင်းဖို့ လုံးဝစိတ်ကူးပဲရှိတဲ့သူမဟာ ကားကိုမောင်းတတ်သော်လည်း ဘယ်တော့မှ မမောင်းခဲ့။ အိမ်မှာ ကားကို အန်တီလေးက ဆီထုတ်ဖို့သာသုံးပြီး ကျန်တဲ့အချိန်များမှာ ကားကို ပိုဒေါင်ထဲမှာ ဒီအတိုင်းပဲထားလှည့်။

ငှူငှူငိုငိုနှင့် ကောင်မလေးကို မေဂျာစုံမှကျောင်းသားများ တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက် သူမကို ကြည့်နေတာကို သူမလေး ဂရုမစိုက်မိပါ။

နောက်နေ့အင်္ဂါနေ့လေးမှာတော့ သူမ မျှော်လင့်မိသလို Lucky days လေးဖြစ်ခဲ့ပါသည်။

သူမရဲ့စိတ်ချင်းဆက်သွယ်မှုကြောင့် စိမ်းလန်းရောက်လာ ခဲ့သည်။

စိမ်းလန်းဆိုတဲ့ကောင်လေးကို တွေ့လိုက်တာနှင့် နှစ်သစ် ကူး အိတ်ကိုကောက်လွယ်လျက် မတ်တတ်ထရပ်လိုက်မိသည်။ သူက နှစ်သစ်ကူးကိုမြင်တော့ အားရပါးရပြုံးပြလျက်။

နှစ်သစ်ကူး ဟုခေါ်၍ စတင်နှုတ်ဆက်နေသည်။

နှစ်သစ်ကူး၏နှုတ်ခမ်းမှ အပြုံးတို့ ဖုံးမရစွာ သူမထက် အသက်ကြီးသော်လည်း ကို... တပ်ခေါ်ဖို့ စိတ်မကူး။

စိမ်းလန်း... ဘယ်ကိုလာတာလဲဟင်

မိမိဆိုလာတာကိုသိသော်လည်း မသိချင်ယောင်ဆောင်၍ မေးမိတဲ့သူမကို စိမ်းလန်းကလည်း...

နှစ်သစ်ကူးဆိုကိုလာတာ

သူ့အဖြေကို သဘောကျသွားသည့်သူမဟာ မျက်နှာပေါ် ပူရွက်ဆိတ်တက်မှာတောင်ကြောက်လောက်အောင် ချိုအိနေ၏။

ဟုတ်လား... ဘာကိစ္စများ ရှိလို့လဲဟင်၊ ဒီနေ့ရော ဘယ်သူ့ကို လူကြိုပေးဦးမလို့လဲ၊ နှစ်နှစ်တို့ရှာပေးရဦး မလား

ဟာဗျာ

သူက ရှက်ရယ်ရယ်၏။

နှစ်သစ်ကူး စနောက်လိုက်တာ ဖြစ်သည်။ ဒါကို သူက လည်း သဘောပေါက်စွာဖြင့်...

ဒါနဲ့ နှစ်သစ်ကူးတို့ ကန်တင်းသွားမလို့လား

အင်း... ဟုတ်တယ်

ဒါဆို ကိုလည်းလိုက်ပါရစေအောင်၊ သူငယ်ချင်းဖြစ်တဲ့ အထိမ်းအမှတ်နဲ့ ကျွန်တော်ပဲ တကာခံပါမယ်

သူ့ရဲ့ပညာသားပါပါ ပတ်သက်မှုကြောင့် ခေါင်းကိုသာ အသာညှိတ်ပြလိုက်ရသည်။

ဆုမြတ်နှင့် မစပွယ်တို့ကတော့ ပွဲကြည့်ပရိသတ်များ ပီသစွာ နှုတ်ပိတ်နေကြပေသည်။

ကန်တင်းသို့ရောက်လျှင် စားစရာအချို့ကို မှာကြားပြီး နောက် စိမ်းလန်းက နှစ်သစ်ကူးမျက်နှာကိုကြည့်၍...

ကျွန်တော် ရောက်လာလို့ စိတ်အနှောင့်အယှက်များ ဖြစ်သွားကြသလားဟင်

မစပွယ်နှင့် ဆုမြတ်တို့၏ တည်နေသောမျက်နှာများကို ကြည့်၍ စိမ်းလန်းကမေးတော့...

မဟုတ်ပါဘူး၊ ကိုစိမ်းလန်းရောက်လာလို့ ကျွန်မတို့မှာ ဘာမှစိတ်အနှောင့်အယှက်ဖြစ်စရာအကြောင်းမရှိပါဘူး သူမေးပုံက ဘယ်လိုပုံမှန်းကို မသိပေ။

ဆုမြတ်နှင့် မစပွယ်တို့နှင့်လည်း စကားများပြောပြီး နှစ်သစ်ကူး၏မျက်နှာကို တိတ်တဆိတ်ကြည့်နေတတ်သည်။ သူ ပုံစံကြောင့် ရင်ထဲမှာ ငလျင်အသေးစားလေးများ ဖြစ်ပေါ်နေ၏။

‘ကျွန်တော်လာလို့ နှစ်သစ်ကူးကို အထင်လွဲမယ့်သူတော့ မရှိပါဘူးနော်’

‘ရှင်’

သူ့စကားက နှစ်သစ်ကူး၏ရင်ကို ပိုခန့်စေ၏။

‘စကားတွေ လာအစ်မနေနဲ့နော် ကိုစိမ်းလန်း၊ အပွေးမြင် အပင်သီး၊ ကျွန်မသူငယ်ချင်းက အရိုးခံလေးရှင် သိရဲ့လား၊ ရှင် ဘာအပင်စိုက်မယ်ဆိုတာ ကျွန်မတို့သိပြီးသား’ မစပွယ်၏ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းအပြောကို သဘောကျသလို နှင့် တိုးတိုးရယ်နေတဲ့ သူ့ပုံစံကြောင့် နှစ်သစ်ကူး သူ့မျက်နှာနေလေးကို ငေးကြည့်နေမိ၏။

ပထမနေ့တွေမှာတော့ သူငယ်ချင်းတွေနှင့် အတန်းထဲမှာ ထိုင်နေကြသလို အတန်းပြင်မှာလည်း လျှောက်ထိုင်ဖြစ်ကြ၍ ကန်တင်းမှာလည်း ထိုင်ဖြစ်ကြသည်။ စိမ်းလန်းကတော့ သူ့ကျောင်း GTC မှာမရှိဘဲ အရှေ့ပိုင်းတက္ကသိုလ်မှာသာ အချိန်ကုန်နေခဲ့သည်။

နောက်တော့ သူငယ်ချင်းများက အလိုက်တသိ ဖယ်ခွာမှု

လေးတွေကြောင့် နှစ်ဦးသားတွေ့ဆုံချိန် ပိုများခဲ့သည်။

အတွဲတွေအထိုင်များကြသော မြောင်းဘောင်လေးများတွင် ထိုင်ဖြစ်ကြသည်။ အဲဒီနောက်မှာတော့ စိမ်းလန်းနှင့် နှစ်သစ်ကူးတို့သည် သူငယ်ချင်းများမပါသော နေ့များမှာတော့ အရိပ်ရသည့် ကျောင်းပတ်ဝန်းကျင်ရှိ အပင်ကြီးများအောက်မှာ ထိုင်မိကြသည်။

သူမက စိမ်းလန်းအကြောင်းကို စိတ်ပါလက်ပါမေးသော်လည်း စိမ်းလန်းက ကိုယ့်ဘဝမှာ ဘာမှသိပ်ပြောစရာမရှိခဲ့ဘူး။ သူ့မှာ မိဘနှစ်ပါးနှင့် အစ်ကိုတစ်ယောက်နှင့် ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်ရှိတယ်။ အစ်ကိုက နိုင်ငံခြားရောက်နေသဖြင့် သူတစ်ယောက်သာရှိကြောင်း။

နှစ်သစ်ကူးဆိုတဲ့ ကောင်မလေးကိုမြင်တော့ အရမ်းခင်သွားတယ်။

နှစ်သစ်ကူးကလည်း သူ့အပြောများမှာ ကျေနပ်မိ...

‘နှစ်သစ်ကူးက တစ်ယောက်တည်းနေတာဆိုတော့ နှစ်သစ်ကူးမိသားစုရော... ဪ... ခေတရိုး ကိုယ်သိပ်ပြီး စပ်စုရများ ရောက်သွားလား’

‘ရပါတယ်၊ တို့အကြောင်းတွေ စိမ်းလန်းသိထားသင့်ပါ တယ်’

စိမ်းလန်း မသိသေးတဲ့ သူမရဲ့အကြောင်းအရာများကို စိတ်လိုလက်ရ ပြောပြမိသည်။

စိမ်းလန်းကတော့ နှစ်သစ်ကူးရဲ့ဆွဲဆောင်မှုရှိတဲ့ မျက်နှာ လေးကို တရှိုက်မက်မက် ငေးကြည့်မိသည်။

သူမကလည်း စိမ်းလန်းရဲ့အကြည့်တွေကို ကျေနပ်စွာခံ ယူမိသည်။ သူမရဲ့ပြောစကားများထဲမှာတော့ ဖခင်ဖြစ်သူကို စိတ်ထဲမှာ အရမ်းမုန်းမိပြီး မေမေ့ကို အရမ်းသနားမိတယ်။ ယောက်ျားလေးသူငယ်ချင်းမိတ်ဆွေတစ်ယောက်မှမရှိခဲ့။ စိမ်းလန်း နှင့် ပထမဦးဆုံးယောက်ျားလေးမိတ်ဆွေသူငယ်ချင်းတစ်ယောက် ဖြစ်ကြောင်း နှစ်သစ်ကူးရဲ့အရပ်မျက်နှာကိုကြည့်၍ နားထောင်နေ ပြီး...

‘ဒါဆို ကိုယ်က ကံထူးသူပေါ့နော်’

‘အင်း... ဟုတ်တယ်’

‘စိတ်ချပါကွာ၊ မင်းကို ကိုယ် စိတ်မညစ်စေရပါဘူး၊ မင်းပျော်ရွှင်အောင် ကိုယ်အတတ်နိုင်ဆုံး ဖေးမသွားမှာ ပါ’

‘နှစ်နှစ် ယုံကြည်နေပါမယ်’

ဖိုးလပြည့်စာပေ

လိုအပ်ပါသည်။ သူမရဲ့နံ့ဘေးမှ အမြဲရှိနေဖို့ စိမ်းလန်းကို စိတ်ထဲမှာ တောင့်တမိသည်။ ဟန်ဆောင်မှုမရှိတဲ့ ဒီမျက်လုံးတွေ ရဲ့နောက်ကွယ်မှာ သူမအတွက် ကံကောင်းခြင်းတွေ ရှိနေမယ်လို့ သူမ ယုံကြည်ထားသည်။

ရှင်နဲ့ချစ်ခွင့်ရရင် ကျွန်မ ကံအကောင်းဆုံးအဖြစ် သတ်မှတ်မိမယ်။

သူငယ်ချင်းများနှင့်လည်း ကျောက်တန်းရေလယ်ဘုရား သို့ အတူလျှောက်လည်ခဲ့ကြသလို ကျွန်ခေါက်ဘုရားလှေကား ထစ်ကလေးများမှာ ထိုင်ဖြစ်ကြသည်။

ပခုံးချင်းထိစပ်အောင် တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် နီးကပ်စွာ ထိုင်ရင်း နှစ်ဦးသားရင်ထဲမှာ အချစ်ဆိုတာကို ဖွင့်ပစရာ မလိုဘဲ ရင်ဖိုလိုက်မောစွာ ခံစားသိရှိနားလည်နေမိကြပြန်သည်။

သူတို့နှစ်ယောက် စိတ်လှုပ်ရှားစရာအကောင်းဆုံးတစ်ခုရှိ ၏။ တစ်ရက်သောတနင်္ဂနွေအားရက်တစ်ခုမှာ ဘယ်သူမှမသိအောင် သူတို့နှစ်ယောက် ရှုခင်းသာပန်းခြံသွားကြသည်။ ဆုမြတ်တို့ကိုတောင် သူမ မပြောဖြစ်ခဲ့ပါ။ လျှို့ဝှက်တာမဟုတ်ပါ။ နှစ်ဦးတည်းသွားချင်တဲ့စိတ်ကြောင့် ဖြစ်ခဲ့တာပါ။

သူမရဲ့အန်တီလေး အိမ်မှာမရှိ။ အမျိုးတွေရှိတဲ့စင်ကာပူကို သွားနေချိန်မှာပေါ့။ ဘဝမှာ ပထမဦးဆုံး ယောက်ျားတစ်

ဖိုးလပြည့်စာပေ

ယောက်နှင့် နှစ်ယောက်တည်း လျှောက်လည်ရဲခဲ့တယ်။

နှစ်သစ်ကူးအဖို့တော့ စိမ်းလန်းနှင့်သူမ ဘယ်ကိုသွား၍ ဘယ်နေရာရောက်နေသည်ကို လုံးဝသတိမထားမိ။ သူမအနေနှင့် ကတော့ သူနှင့်အတူတူရှိနေဖို့သာ အဓိက။

စိတ်လှုပ်ရှားဖို့ အရမ်းကိုကောင်းခဲ့သလို တစ်ခါဖူးမျှ မခံစားဘူးရသော ခံစားမှုမျိုးကြောင့် ဘိုးလိန်းကစားခြင်း၊ မိရောင်းစီးခြင်းကစားနည်းမျိုးစုံနှင့် သူမရဲ့ဘေးမှာ မခွဲမခွာ အနားမှာရှိနေတဲ့ စိမ်းလန်းကြောင့် ပျော်ရွှင်မိသည်။

နှစ်ဦးသားလျှောက်လည်ရင်း တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် တွဲမိထားသော လက်များကို မလွှတ်... မြဲမြဲလို့။

စိတ်ကိုအလိုလိုက်မိသည့် သည်အဖြစ်အပျက်တစ်ခုဟာ တစ်ခုသောကာလမှာ သူမအတွက် ကြီးမားသော မှားယွင်းမှုကြီး တစ်ခုဖြစ်မှာကို ကြိုမသိခဲ့ပါ။

ပျော်ရွှင်စွာဖြင့် စိမ်းလန်းနှင့်သူမတို့နှစ်ယောက် ဓာတ်ပုံများ ရိုက်ခဲ့ကြ၏။

စိမ်းလန်းနှင့်လျှောက်လည်နေရသည့်အချိန်တွေမှာ နှစ်သစ်ကူးသည် ရင်ထဲက သူမရဲ့နှလုံးသားလေးကို မိခင်ဖြစ်သူလို မဖြစ်စေရဟုလည်း တိတ်တဆိတ်ကြွေးကြော်နေဆဲပါ။

အရွယ်ရောက်စမှစ၍ ဝတ္ထုမျိုးစုံကို ဖတ်ခဲ့ဖူးသည်။ အချစ်သီချင်းတွေလည်း အများကြီးနားထောင်ခဲ့ဖူးသည်။ သူမဘဝမှာ မေမေဆုံးပါးပြီးကတည်းက ဝတ္ထုတွေ၊ သီချင်းတွေကိုသာ အဖော်ပြုခဲ့၏။

အချစ်၏စစ်မှန်သော လက်တွေ့ဘဝအတွက်ကား ကြိုတင်ပြင်ဆင်မှုမရှိခဲ့ချေ။

အချစ်သီချင်းတွေ နားထောင်ခဲ့သော်လည်း အယုံအကြည်မရှိခဲ့။ တကယ့်ဘဝမှာ အဓိပ္ပာယ်မရှိသောအရာဟု သတ်မှတ်ခဲ့၏။

ခုတော့ အချစ်အကြောင်းကို သူ ကောင်းကောင်းသိလာရသည်။

ရုတ်တရက် ကမ္ဘာကြီးသာယာလာသည်။ ဟိုးအရင်က ထက်ပို၍ လှလာသည်။

အရာရာဟာ မှော်အတတ်ဖြင့် ဖမ်းစားခံထားရသလို ဖြစ်နေသည်။ သူမကို မှော်အတတ်ဖြင့် ထိပေးနေသူက သူမရဲ့ စိမ်းလန်းဆိုတဲ့ ချစ်သူရည်းစားလေးသာ ဖြစ်ခဲ့၏။

* * *

အခန်း(၇)

နှစ်တစ်နှစ်၏ ပထမဦးဆုံးနေ့တစ်ရက်မှာ စိမ်းလန်းက သူမကို လက်ဆောင်တစ်ခုပေးခဲ့သည်။ နှစ်ဦးသား အတန်းရှေ့မှာ ဆုံမိကြတော့ စိမ်းလန်းတို့ကျောင်းဘက်ကို လမ်းလျှောက်ဖို့ စိတ်ကူးမိ၏။

နှင်းမွှေးမွှေးကြားမှာ တစ်ယောက်လက်ကိုတစ်ယောက် ဆုပ်ကိုင်၍ လူရှင်းသော လမ်းတစ်လျှောက် လျှောက်ခဲ့ကြသည်။

ရည်းစားမထားဖူးသော သူမက အခုအချိန်မှာ အသိမိတ်ဆွေတစ်ယောက်ယောက်မြင်မှာ မကြောက်၊ အချစ်စိတ်တက်နေမိ၏။

ဖိုးလပြည့်စာပေ

ဘေးလူတွေ အထင်သေးမှာကို ရှက်ရမှန်းမသိခဲ့။ ဆုပ်ကိုင်ထားသောလက် လွတ်ထွက်သွားမှာ အစိုးရိမ်ကြီးနေမိသည်။

လူမရှိသော ကားဂိတ်ဟောင်းလေးမှာ ထိုင်မိတော့ စိမ်းလန်းက...

နှစ်နှစ်အတွက် ကိုယ့်ရဲ့နယူးရီးယားပရဲဆင့်

သူမလောက်ကံကောင်းသည့်လူသည် ကမ္ဘာမှာရှိပါဦးပလားဟု အော်ဟစ်မေးလိုက်ချင်၏။

ကိုယ်... နှစ်နှစ်ကို ပြောစရာရှိငှာယ်၊ နှစ်နှစ်ကို ကိုယ်ချစ်တယ်၊ နှစ်နှစ်ကရော... ကိုယ့်အပေါ်မှာ ဘယ်လိုသဘောရလဲ

သူက ခံစားချက်တနှင့်တပိုးသံဖြင့် ရဲရဲ ပုံပုံပြောနေသဖြင့် နှစ်သစ်ကူးရဲ့ စိတ်ထဲတွင် ဝမ်းသာကြည်နူးခြင်းတွေ တစ်မိမိမို့ဖြစ်ပေါ်လာတာကို အလိုလိုခံစားမိသည်။

ပျော်လိုက်တာ

ပျော်ရွှင်မှုများမှတစ်ဆင့် သူမရင်ခွင်ရှက်ရွံ့နေမိပြန်သည်။

သူမနှင့်စိမ်းလန်းက ဖွင့်မပြောဖြစ်ကြဘဲ နားလည်နေကြကာ ပပီးရည်းစားစုံတွဲများလို သွားလာနေကြ၍ ခိုပေမယ့် တရားဝင်

ဖိုးလပြည့်စာပေ

ရည်းစားတော့မဖြစ်သေး။ သူ့ထံမှ ဖွင့်ပြောဖို့စကားကြားရဖို့ သေးသည် မဟုတ်လား။

နှစ်သစ်ကူးဆိုတဲ့ ကောင်မလေးက အရာရာမှာ ပွင့်လင် ဖော်ရွေသလောက် ချစ်တယ်ဆိုတဲ့ စကားနှစ်လုံးထွက်ဖို့အရေ နှုတ်လေးနေမိပြန်သည်။

နှစ်နှစ်က အချစ်ဦး... စိမ်းလန်းကို ရင်ထဲက ဂျူးဂျူးဖူ စွဲလန်းစွာ ချစ်နေတတ်တဲ့ နှစ်နှစ်ပါ။

ပြောလေ .. နှစ်သစ်ကူးလေး

သူ့မရဲ့မျက်နှာလေးကို စိမ်းလန်းက သူ့လက်ဝါးဖြင့်ဖ် တင်၍ သူ့ဂိုကြည့်စေ၏။

သူ့မ ရှက်ရွံ့စွာ ဦးခေါင်းကိုင့်၍ တိုးသက်သောလေထဲ ဖြင့်...

နှစ်နှစ်ကလည်း စိမ်းလန်းကို ချစ်တယ်

တကယ်နော်

နှစ်နှစ်ကစေးရမှာပါ။ စိမ်းလန်းဖွင့်ပြောလာမယ့်ရက်ကို နှစ်နှစ် မျှော်နေတာပါ

မကျေနပ်သလို စိမ်းလန်းမျက်နှာကိုကြည့်မိတော့ သူ့ အပြုံးတွေဟာ အလင်းရောင်အောက်မှာ လင်းခနဲတောက်ပနေ၏။

ဖိုးလပြည့်စာပေ

ထိုအပြုံးအတွက် စိမ်းလန်းကို အဖြေပေးလိုက်ရတာကိုပဲ ကျေနပ် ဂုဏ်ယူနေမိခဲ့သည်။

စိမ်းလန်းမှာ ချစ်ဦးသူရှိခဲ့တာကို သူ့မ ပထမဦးဆုံး တစ်ဦးအကြောင်းတစ်ဦး ပြောကြသောနေ့ရက်တွေမှာ သိခဲ့ရသော် လည်း ချစ်ဖို့ကိုသာ စိတ်စောနေမိတဲ့ နှစ်သစ်ကူး။ အချစ်ဦး မဖြစ်ရလေခြင်း...ဟုလည်း မတွေးမိပါ။

ပွင့်လင်းစွာ ချစ်သူများ ဖြစ်သွားကြတော့လည်း တစ် ယောက်အကြိုက်တစ်ယောက်သိကာ ပိုမိုနားလည်လာခဲ့ကြ၏။

စိမ်းလန်းက ကျောင်းတွင် အရေးကြီးတဲ့အချိန်တွေ မလာ နိုင်ပါ။ ကျောင်းအချိန်များနှင့် အားတဲ့အချိန်များကိုညီရင်း ကျောင်း ဖွင့်ကာစ အစောပိုင်းအချိန်များလောက် အချိန်ပြည့်မလာနိုင်တော့ ပေ။

စိမ်းလန်းက သူ့မလာနိုင်တဲ့ရက်တွေမှာ နှစ်နှစ်ကို ည ဘက်တွေမှာ ဖုန်းဆက်ခဲ့၍ နေ့ခင်းဘက်တွေမှာတော့ ကျောင်းမှာ စိမ်းလန်းရဲ့အရိပ်ကို တွေ့ဖူးတွေ့ရနိုးနှင့် မျက်စိကို အစွမ်းကုန် ဖွင့်ထား၍ စိမ်းလန်းကို ရှာဖွေရသည့်အလုပ်ကို လုပ်ရ၏။

စိမ်းလန်းနှင့်တွေ့ရဖို့အရေး ဆောင်းမနက်ခင်းမှာ ဖယ်ရီ ရှိတဲ့နေရာကို ကားအချိန်မီအောင် စောစောသွား၍ ရန်ကုန်အရပ်

ဖိုးလပြည့်စာပေ

ပိုင်းတက္ကသိုလ်၏ရှေ့မှာရှိသော စိမ်းလန်းနှင့်သူမထိုင်ခဲ့သော လက်ဖက်ရည်ဆိုင်မှာ ထိုင်စောင့်ရတာ တာဝန်တစ်ခုဖြစ်လာခဲ့ သည်။ ညပိုင်း စိမ်းလန်းဖုန်းကို ဇွဲကြီးစွာစောင့်မျှော်နေဆဲ။

တဖြည်းဖြည်း စိမ်းလန်းရောက်ရှိလာသည့် နေ့ရက်တွေ ကျွဲပါးလာသလို ပျောက်ဆုံးသလိုဖြစ်နေသည်။ တစ်စုံတစ် ယောက်က သူ့ကိုပြုလုပ်ခဲ့ခြင်းဆိုတာကို သူမ ခံစားရလျက် ထိုသို့ပြုလုပ်သူဟာလည်း တစ်စုံတစ်ယောက်မှလွဲ၍ ဘယ်သူဖြစ် မလဲ။ စိမ်းလန်းဆီကို သူမ အိမ်နေဆဲသည်၍ သူ့ဖုန်းအခေါ်ကို မိုး လင်းမိုးချုပ်ထိုင်စောင့်သော်လည်း တစ်နေ့ပြီးတစ်နေ့သာ ကုန် သွားသော်လည်း အဆက်အသွယ်မရခဲ့။

နှစ်နှစ်ကစတင်၍ ဖုန်းခေါ်ခဲ့သော်လည်း အမြင်သွားတာ နှင့်ပဲ ကြုံကြိုက်နေလေသည်။

နှစ်နှစ် လက်မြောက်အရှုံးပေးရတော့မည်။ တစ်ညလုံး အိပ်ရာထက်မှာ လူးလွန်၍ အချိန်တွေကို ကုန်လွန်စေခဲ့သည်။

ရင်ထဲမှာ တင်းကြပ်ဆို့နှင့်ခဲ့သော ဝေဒနာကို နှစ်နှစ် မမေ့နိုင်သေးပါ။

စိမ်းလန်း... နှစ်နှစ်ဆီကို ရောက်မလာတာဟာ သွေးရိုး သားရိုး မဖြစ်နိုင်ပါ။

တစ်ခုခုကို နှစ်နှစ် ကြိုတင်သိနေခဲ့ပါပြီ။

သူမ မေမေလိုပဲ ထားရစ်ခြင်းခံခဲ့ရပြီလား။

အိုး... သွားစမ်းပါ။

စိမ်းလန်းဆီက ဒီလိုမျိုး သူမကို ထားရစ်ခဲ့မှာမဟုတ်ပါ တူး။ စိမ်းလန်းနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်မတွေ့ရတဲ့ ရက်သတ္တပတ်

ဟို ကျော်ဖြတ်ရတာ မောပန်းလွန်းတယ်။

မနက်စောစော နှစ်နှစ်ကျောင်းကိုရောက်တော့ ဝမ်းနည်း

အားငယ်စိတ်များနှင့်အတူ နေရာတိုင်းမှာ စိမ်းလန်းနှင့် နှစ်နှစ်တို့

ပုံရိပ်များ နေရာအနှံ့။

ပတ်ဝန်းကျင်မှာ စိမ်းလန်းမပါဘဲ ဘယ်လိုနေရမတဲ့လဲ။

သူ နည်းနည်းလေးမှ စာနာမစဉ်းစားနိုင်ရောသလား။

သူမတို့နှစ်ယောက်ကို သိနေကြသော ကောင်လေးတချို့

(၁) 'ဟေ့ တစ်ယောက်တည်းလား' ဟု စနောက်တိုင်း ရင်ထဲမှာ

ကျင်ခနဲနေအောင် ခံစားရသည်။

ကျောင်းခန်းထဲရောက်တော့ ဆုမြတ်နှင့် မစပွယ်တို့က

ပျူကို ဆီးကြို၍ နှစ်နှစ်မျက်နှာကို အရိပ်တကြည့်ကြည့်နှင့်

ပျုပ်နေကြသဖြင့် သူတို့လည်း ဒီအကြောင်းတွေ သိထားပြီးသား။

မေပွါယံနှင့် ဆုမြတ်တို့နှစ်ယောက်သား နှစ်သစ်ကူးမျက်နှာကို ကြည့်မိ၏။

‘နှစ်နှစ် ဒီနေ့ မတွေ့တွေ့အောင်ရှာမယ်’
‘သူရှိမယ့်နေရာကို နှစ်နှစ်သိလိုလား’
‘သူ ကျောင်းတော့လာတက်မှာပေါ့၊ ကျောင်းသားဆို တော့ ကျောင်းမှာပဲ ရှိမှာပဲ’
ဆုမြတ်က သက်ပြင်းငွေငွေချ၍...
‘ဖြစ်ပါ့မလား နှစ်နှစ်ရယ်၊ နင့်ကို ကိုယ်ချင်းမစာလို ငါပြောတာမဟုတ်ဘူးနော်၊ သူတောင်နေနိုင်သေးတာ၊ နင်လည်း သူဆက်သွယ်လာမယ့်အချိန်ကိုစောင့်နေလိုက် ပါလား’
‘ဟင့်အင်း... ငါ ပြတ်ပြတ်သားသား သိမှဖြစ်မယ်၊ ငါ စိတ်တွေလေးနေတယ်’

ဒီဝေဒနာဆိုးကြီးကို ပွေ့ပိက်မခံစားနိုင်ဘူး။ အဖြူအမည်း ရှိသလို အမှားအမှန်ကိုလည်း သိမှဖြစ်မယ်။

* * *

နီးလပြည့်စာပေ

အခန်း (၅)

နှစ်နှစ် ဒီနေ့မနက် အိပ်ရာမှထပြီး မနက်စာစားပြီး ကျောင်းကိုလာတဲ့အချိန် ကျောင်းကားပေါ်မှာ ၁၂ ရာသီဟောစာ ဝန်းစာအုပ်လေးကို ဖတ်ကြည့်လိုက်တဲ့အချိန်မှာ နှစ်နှစ်စိတ်တွေ ပျံ့လှေလံထိုင်းမိုင်းလာခဲ့၏။

(၂၁-၂၀၈ မှ ၁၃-၃၀၈) ကြား

ကြားကာလများတွင် ကိုယ်က ပညာလိုက်လျော့အလျော့ပေး ပြောသော စကားများပေမည်။ အသေးစားကို ချဲ့ကား၍ပြောဆိုချင်ဖျိုး ကြံပည်။
ချစ်သျှင့် ကော့တွင်းခြင်း လမ်းခွဲခြင်း ကြံပည်။ ဖိစိတ်သုအား တစ်ပါးသူက ပါးလွန်းရယူသွားမည်။ ငြိမ်ဝပ်ရန်ခက်ခဲသော လွှားများများ ထိပ်တိုက်ရင်ဆိုင်ပြောခြင်း မှာပင်။

နီးလပြည့်စာပေ

နှစ်နှစ် ကားပေါ်မှဆင်းတော့ မစပွယ်နှင့်ဆုမြတ်တို့နှင့်
ယောက် သူမကို စောင့်နေကြတာကို တွေ့လိုက်ရသည်။

နှစ်နှစ်၊ ဆုမြတ်နှင့် မစပွယ်တို့ သုံးယောက်သား GTV
ကျောင်းဝင်းထဲသို့ လျှောက်ဝင်လာခဲ့ကြ၏။

နယ်မြေစိမ်းစို သုံးယောက်သား စိတ်ထဲမှာတော့ မပုံမပါ
ဖြစ်နေကြတာကို ဆုမြတ်က နှစ်နှစ်စိတ်ပေါ်စေရန်...

‘တို့တွေ ကျောင်းတက်တာ နှစ်ဝက်တောင်ရောက်ပြီ နေ၊
နှစ်နှစ်ရော စာကျက်ရဲ့လား’

ဆုမြတ် စကားအဆုံးမှာ မစပွယ်က နှစ်နှစ်မျက်နှာကို
အဓိပ္ပာယ်ပါပါကြည့်၍ သတိပေးစကားဆိုသဖြင့် သူမက မသံ
ချင်ယောင်ဆောင်နေခဲ့သည်။

နှစ်နှစ် နှမ်းလျှော့ပြုံး၍နေလိုက်၏။ မိမိကိုယ်ကိုလည်း
အားမရနိုင်စွာ အင်အားမရှိသူတစ်ယောက်ပမာ လမ်းဆက်
လျှောက်နေရသလိုဖြစ်နေ၏။

သူမ စာကို ဂရုစိုက်၍သင်ကြားရမည့်နှစ်မှာ စိမ်းလန်း
နှင့် တွေ့ခဲ့ပြီး အချစ်ဆိုတာကို ကိုယ်တွေ့ကြုံဆုံးခဲ့ရပြီ။

ခု ရက်ပိုင်းတွေမှာ စာသင်နေရင်း သူမစိတ်တွေ လေပဲ့
မှာ ဝဲလှင့်နေခဲ့ပြီ။ စာထဲမှာလည်း စိတ်ပါဝင်စားမှုမရှိ။

ဖိုးလပြည့်စာပေ

မချစ်ဖူး အချစ်ဦးမှာခံစားရသဖြင့် သူမရင်ထဲ သဲကန္တာရ
ထဲမှာ စိမ်းလန်းဆိုတဲ့ ရေအိုင်လေးကို ရှာဖွေနေမိ၏။ စားစား
သွားသွား ဒီစိတ်...

‘နေနိုင်လိုက်တာ စိမ်းလန်းရယ်’

စိမ်းလန်း နှစ်နှစ်အပေါ်မှာ မပြောင်းလဲပါစေနှင့်ဟု ဆု
တောင်းမိ၏။ မေမေလိုလည်း ထားရစ်မခံရပါစေနှင့်ဟု ရင်ထဲမှာ
တိတ်တခိုးဆုတောင်းမိရင်း အင်အားကုန်ခမ်းသူတစ်ယောက်ပမာ။
ဘေးမှ မစပွယ်နှင့် ဆုမြတ်တို့နှစ်ဦးက တိတ်ဆိတ်စွာလိုက်ပါ
လာပြီး လှေကားထစ်များကို ကျော်ဖြတ်ခဲ့ပြီး ကော်ရစ်ဒါထောင့်
ချိုးတစ်ခုမှ မထင်မှတ်သော အရိပ်တစ်ခုကြောင့် သူမကြည့်မိ
လိုက်တော့ သူ... မိမိနှင့် ပထမဦးဆုံး အရင်းနှီးဆုံးယောက်ျားသား

နှစ်နှစ်ကို ချစ်ပါတယ်ဟုပြောတဲ့ စိမ်းလန်းက ကောင်
မလေးတစ်ယောက်ရဲ့လက်ဝါးကို ဆုပ်ကိုင်၍ တစ်ယောက်မျက်နှာ
တစ်ယောက်ကြည့်၍ ပြုံးပျော်ရွှင်မြူးနေကြချိန်တွင် ဖျတ်ခနဲ
အရိပ်ကြောင့် သူလည်းပဲ နှစ်နှစ်ကိုတွေ့လိုက်ရ၍...

သူ့ရဲ့ပျက်ယွင်းသွားသော မျက်နှာကိုလည်း တွေ့လိုက်ရ
ပြီး နှုတ်ဖျားမှ တီးတိုးရေရွတ်သံကို ကြားလိုက်ရသည်။

‘နှစ်နှစ်...’

ဖိုးလပြည့်စာပေ

နှစ်နှစ်ရဲ့ အံ့ဩသွားသော မျက်လုံးနှင့် နှုတ်ခမ်းသားတို့ တဆတ်ဆတ်တုန်၍ ကြောင်ငေးရပ်နေမိတဲ့အခါ ဆုမြတ်နှင့် မစပွယ်တို့က နှစ်နှစ်လက်မောင်းလေးကို ပြိုင်တူကိုင်လှုပ်၍...

ဆုမြတ်နှင့် မစပွယ်တို့ရှေ့မှာ ပြောမပြောလောက်သော်လည်း တစ်စုံတစ်ယောက်ရဲ့ရှေ့ အထူးသဖြင့် စိမ်းလန်းရဲ့ရှေ့မှာ သူမ ကျဆုံးသွားခဲ့ပြီ။

နှစ်နှစ်မည်သူ့ကိုမျှ ဘာမှမပြောတော့ဘဲ မောပန်းစွာ တက်ခဲ့ရသော လှေကားထစ်တွေကို အခုတော့ မောရကောင်းမှန်း မသိတော့ဘဲ တရှိန်ထိုးပြေးဆင်းခဲ့တော့၏။

နောက်မှ ဆုမြတ်နှင့် မစပွယ်တို့က သူမကို မိအောင် ပြေးလိုက်လာပြီး...

* နှစ်နှစ်... နှစ်နှစ် *

* ကိုယ့်ကိုယ်ကို ထိန်းပါဦး *

* ဟိုမှာ ကျောင်းသားတွေ ဝိုင်းကြည့်နေကြတယ် *

နှစ်နှစ် နေရာတွင် ခြေစုံရပ်၍ထိုင်ချလိုက်ပြီး ချုံးပွဲချင်ကြွေးမိတော့၏။

* နှစ်နှစ်ရယ်... *

* တောက်... *

ဖိုးလပြည့်စာပေ

ဆုမြတ် ခံပြင်းစွာတက်ခေါက်မိသောအခါ ဘေးမှ ဖြတ်သွားဖြတ်လာများက သူမတို့သုံးယောက်ကို သတိထားမိကြကုန်၏။

ဒါမဖြစ်သင့်တဲ့ကိစ္စလို့ ထင်ထားခဲ့သော်လည်း ဖြစ်ခဲ့ပြီ။ မမျှော်လင့်မိသော်လည်း တွေ့ဆုံလိုက်ရတဲ့မြင်ကွင်းကြောင့် ကိုယ့်မျက်စိကိုယ် မယုံချင်။ သူငယ်ချင်းအတွက်လည်း စိတ်မကောင်း။ ဒါပေမဲ့ မိမိတို့ကျောင်းမဟုတ်၊ နယ်မြေစိမ်းဖြစ်နေသဖြင့် ဝေဒနာကို မခံစားနိုင်သလို နှစ်နှစ်ထိုင်ချသလိုက်သဖြင့် သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက် အချိန်မီ နှစ်နှစ်ကိုယ်လေးကို ထိန်းလိုက်ကြသည်။

မစပွယ်က...

* နှစ်နှစ်ရယ်... ထပါဟယ်သူငယ်ချင်း၊ လူတွေတော်တော်များများ ငါတို့ကို ကြည့်ကုန်ကြပြီ၊ သွားစမ်းပါစေဟာ၊ ချင်းစိမ်းနဲ့မိသလင်ပေါ့၊ သူကြင်မှကိုယ်ကြင် အပေးအယူမျှနေမှ ကောင်းတာ၊ နင့်ဘက်က တစ်ဖက် သတ်သမားဖြစ်နေတာကို ဟိုနှစ်ယောက်က အပေါ်က ကြည့်ပြီး ဟားတိုက်နေမယ် *

ကျောင်းလွတ်ချိန်ဖြစ်နေတဲ့အတွက် များပြားတဲ့အကြည့်တွေကြားထဲမှာ နှစ်နှစ်တစ်ယောက် မစပွယ်နှင့် ဆုမြတ်တို့

ဖိုးလပြည့်စာပေ

ဆွဲခေါ်ရာသို့ အသိမဲ့သူတစ်ယောက်ပမာ လျှောက်လှမ်းနေမိတော့သည်။

ကျောင်းထဲသို့ သူမပြန်မသွားချင်တော့ဘူးဟု ဆိုသဖြင့် ဆုမြတ်နှင့် မစပွယ်တို့နှစ်ယောက် တက္ကစီငှား၍ နှစ်ယောက်သား နှစ်နှစ်ကို လိုက်ပို့သည်။ နှစ်နှစ်ကတော့ တစ်စုံတစ်ရာကို တွေးနေ၏။ နှစ်နှစ်ရဲ့ မျက်လုံးများထဲမှာ စိမ်းလန်းနှင့်လျှောက်လည်ဖြစ်ခဲ့တာတွေကို ဘယ်အရာနှင့်မှ မလဲနိုင်ဟု ထင်ထားခဲ့သော်လည်း အခုမြင်တွေ့လိုက်ရတဲ့မြင်ကွင်းကြောင့် စိတ်ထဲတွင် ပထမဦးဆုံး ကြေကွဲမိသည်။

ဒုတိယကြေကွဲမိတာကတော့ နှစ်နှစ်ရဲ့ ရင်ထဲနှလုံးသားရဲ့ တစ်နေရာမှာ ဖေဖေနဲ့မေမေရဲ့ပုံရိပ်တွေကို သော့ခတ်ထား၍ ကြီးစားမေပျောက်ခဲ့သော်လည်း ဆုံတွေ့ကြုံတွေ့တိုက်ဆိုင်လာသောအခါ ရုပ်ရှင်အနှေးပြကွက်တစ်ခုလို မြင်ယောင်မိသည်။ နှစ်နှစ်... မေမေလိုပဲ ထားရစ်ခြင်းခံခဲ့ရပြီ။

နှစ်နှစ်ရဲ့မေမေက နှလုံးသားကွဲပြီး တဖြည်းဖြည်း တရိရီနှင့် အသက်ဆုံးရှုံးခဲ့ရတာ သူမမျက်မြင်ကိုယ်တွေ့ဖြစ်သဖြင့် ထိုအကြောင်းများကို ဘယ်တော့မှ မေ့မှာမဟုတ်ပေ။ မေ့နိုင်စရာ ကိစ္စလည်းမဟုတ်။ ဒါကြောင့် သူမ အတတ်နိုင်ဆုံး ငယ်ငယ်

ဖိုးလပြည့်စာပေ

ကတည်းကစတင်၍ လှသွေးကြွယ်သည့်အချိန်အထိယောက်ျားလေးသူငယ်ချင်းမရှိသလို ရည်းစားလည်းမထားခဲ့။ အတတ်နိုင်ဆုံး ဖြူစင်စွာနေခဲ့သည်။ စိမ်းလန်းဆိုသောသူ၊ သူမနှလုံးသားကို ကိုင်လှုပ်နိုင်ခဲ့သဖြင့် ယုံကြည်စွာ ချစ်မြတ်နိုးခဲ့သည်။ အချစ်ဦးဖြစ်သဖြင့် ဘယ်တော့မှလည်း မုန်းလိုက်ရမယ်ဟု ထင်မထားခဲ့ပေ။ သူကလည်း ကိုယ့်အပေါ်မှာ သစ္စာဖက်လိမ့်မယ်ဟု မသိစိတ်က ထင်နေမိတာ။ ယခုတော့ လက်တွေ့ဖြစ်လာခဲ့ပြီ။ သူမအတွက် အဖြေရှာမရတဲ့ပုစ္ဆာတစ်ပုဒ်ဖြစ်ခဲ့ရပြီ။

အသံတိတ်၍ ဘာမှမပြောဘဲနေသည့်သူမကို ဆုမြတ်နှင့် မစပွယ်က ပခုံးကိုကိုင်လှုပ်၍...

နှစ်နှစ်... နင်ကလဲ ငိုချင်ရင်လည်း ငိုချလိုက်ပါ။ တင်းမထားနဲ့

နှုတ်ခမ်းကို ပြတ်လုမတတ်ကိုက်ထားသည့် နှစ်နှစ်ကို မစပွယ်က ခံပြင်း၍...

*ဆို... ဒီလိုလူအတွက် မျက်ရည်ကျစရာမလိုဘူးဟာ' ဘုမြတ်က...

ငါက သူ့ခံစားနေရတာကို မကြည့်ရက်လို့ပါ သူမ ကြီးစား၍ ပြုံးပြလိုက်သည်။ ထိုအပြုံးက

ဖိုးလပြည့်စာပေ

လေးတစ်ခုသာ ဖြစ်နေလိမ့်မည်။

ငိုမဲ့မဲ့လေး ပြုံးပြနေသည့် နှစ်သစ်ကူးကို သူငယ်ချင်း နှစ်ယောက်ကကြည့်၍ စိတ်ထဲတွင် ပြိုင်တူသက်ပြင်းမောများ ကို ဟူးခနဲမှုတ်ထုတ်လိုက်တာကို နှစ်သစ်ကူးမျက်လုံးထောင့်စွန်း မှ ရိပ်ခနဲမြင်လိုက်ရသည်။

အိမ်သို့ရောက်တော့ ဆုမြတ်က နှစ်နှစ်ဆီမှ သော့ကို လှမ်းတောင်းသဖြင့် နှစ်နှစ်က အိတ်ထဲမှ လှမ်းနှိုက်ပေးလိုက်၍ ဆုမြတ်က သော့လှမ်းဖွင့်ပြီး နှစ်နှစ်စိတ်ပြေလိုပြေကြောင်း...

'ဟား... နှစ်နှစ်အိမ်ထဲကိုဝင်လိုက်ရတာ လန်းဆန်းသွား တာပဲ၊ အိမ်တောင်မပြန်ချင်တော့ဘူး၊ မစပွါယ် ငါတို့ ဒီမှာ တစ်နေ့လုံးနေရအောင်ကွာ၊ နော်... နှစ်နှစ် နေ မယ်နော်'

'ရပါတယ်ဟာ၊ နင်တို့ပြီးရင်ပြန်ကြပါ၊ ငါတစ်ယောက် တည်း အေးအေးဆေးဆေး နေပါရစေကွာ'

'အေးပါဟာ ဒါပေမဲ့ နင့်အနားမှာ ငါတို့ခဏနေဦးမယ်၊ please ကွာ၊ နင့်ခံစားချက်ကို နားလည်ပါတယ်၊ နင် ပြန်ဆိုရင်လည်း ပြန်ပါမယ်၊ နင်စားဖို့ တစ်ခုခုလုပ်ပေး ထားခဲ့ဦးမယ်နှစ်နှစ်'

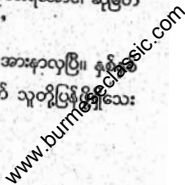
နှစ်နှစ်က ခေါင်းမညိတ်၊ ခေါင်းမခါဘဲ အိပ်ခန်းထဲသို့ တန်းဝင်၍ ခုတင်ပေါ်သို့ ပြေးမှောက်ကာ ထိန်းထားရသမျှတို့ကို သွန်းချင်ကြွေးမိတော့၏။

အသည်းနှင့်အောင်ချစ်မိတော့ အလှမ်းတွေရင်းပြီး အဆုံး ထိကိုယ်ခံစားရတော့မှာပဲ စိမ်းလန်း။ ဘဝအဆုံးချစ်ခဲ့မိတော့ ခံစားချက်တို့ ပြင်းထန်သလို နုဖတ်သော ရုပ်ရည်နှင့် သဏ္ဍာရှိ မည်ဟု ထင်ထားတဲ့ ချောမွေ့တဲ့သူပုံစံက မိမိအပေါ် ဒီလိုလုပ် လိမ့်လို့ ထင်မထားခဲ့။ မျက်စိမှိတ်ချစ်ခဲ့မိတဲ့ နှစ်သစ်ကူးဆိုတဲ့ ကောင်မလေးကို အထင်သေးတာလား။ နှုတ်ခမ်းကို ပြတ်လုမ တတ် ကိုက်ထားလိုက်မိသည်။

မစပွါယ်က နှစ်နှစ်ကို အခန်းထဲချောင်းကြည့်တော့ ငို နေတာကြည့်၍ နှစ်နှစ်ခုတင်စွန်းမှာ ဝင်ထိုင်၍...

'နှစ်နှစ်ရယ် အရမ်းငိုနေလို့ နေမကောင်းဖြစ်နေပါဦး မယ်ကွယ်၊ တိတ်တော့၊ သူ့ထက်သာတဲ့သူနဲ့ တွေ့မယ် လို့ ငါတော့ယုံကြည်တယ်၊ တစ်ခုခုစားရအောင်၊ ဆုမြတ် ခေါက်ဆွဲပြုတ်ပြီးသွားပြီ... လာ'

နှစ်နှစ် သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက်ကို အားနာလှပြီ။ နှစ်နှစ်က တက္ကသိုလ်ရိပ်သာလမ်းမှာနေတဲ့အတွက် သူတို့ပြန်ဖြိုသေး

တာကိုသတိရပြီး နှစ်နှစ်မျက်ရည်များသုတ်၍ မစပွယ်နှင့်အတူ အခန်းအပြင်ဘက်သို့ ထွက်လိုက်ရာ ဆုမြတ်ကပါ နှစ်နှစ်ကို စိုးရိမ်ပြီး လာအခေါ်နှင့် ဆုံ၍...

‘နှစ်နှစ်... လာ၊ နင်မနက်ကတည်းက ဘာမှမစားရ သေးဘူးမဟုတ်လား၊ ခေါက်ဆွဲပြုတ်လေး ပူတုန်း သောက်လိုက်ဦး’

သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက်က နှစ်နှစ်အာရုံပြောင်းစေရန် စကားလမ်းကြောင်းပြောင်း၍ ရယ်မောစရာများပြောသော်လည်း နှစ်နှစ်၏ ရယ်မောမှုဟာ အသက်မပါ၊ နာကျင်ပြီးများသာဖြစ် လိမ့်မယ်။ ချောတဲ့လူတွေများကျတော့လည်း ငိုလည်းလှ၊ ရယ် လည်း လှပါလားဟု မစပွယ်တွေးနေမိ၏။ ညနေ လေးနာရီ လောက်ကျတော့ ဆုမြတ်က ရန်ကုန်မြို့ထဲတွင်နေသောကြောင့် နောက်ကျရင်ပြန်ဖို့နီးသော်လည်း မစပွယ်က သန်လျင်ကို ပြန်ရ မှာကြောင့် နှစ်နှစ်က...

‘မစပွယ် ပြန်ဖို့လုပ်တော့လေ အချိန်မနည်းတော့ဘူး၊ လာ... နှစ်နှစ်တို့လိုက်ပို့မယ်’

ဟု သောကကိုမေ့၍ သံယောဇဉ်ကြောင့် အဝေးကြီးကို လိုက်ပို့သည့်မစပွယ်ကို ပြန်ဖို့ပြောမိ၏။

ဖိုးလပြည့်စာပေ

‘ရပါ့မလားနှစ်နှစ်ရယ်၊ မစပွယ်တို့ စောင့်အိပ်ပေးမယ် လေ၊ နှစ်နှစ်တစ်ယောက်တည်းရယ်’

‘မစပွယ်ရယ်... တစ်ယောက်တည်းနေတာ အဆန်းမှ မဟုတ်တော့တာ၊ ရိုးနေပါပြီ’

အဖျားခတ်အသံတုန်သွားသည့် နှစ်သစ်ကူးကို သူမတို့ သနားမိကြသည်။ ရှေ့မှထွက်သွားသည့် နှစ်သစ်ကူးနောက်သို့ မစပွယ်နှင့် ဆုမြတ်က စိတ်မချစွာဖြင့်...

‘နှစ်နှစ် လိုက်မပို့နဲ့တော့၊ တို့နှစ်ယောက် ကိုယ့်ဘာသာ ကိုယ် ပြန်လိုက်ကြတော့မယ်’

‘ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်ပေါ့နှစ်နှစ်ရာ... စာမေးပွဲကြီးလည်း နီး နေပြီ၊ မနက်ဖြန်ကျောင်းတက်ဖြစ်အောင်တော့ တက်ဦး နော်၊ ငါတို့စောင့်နေမယ် OK’

‘အေးပါ ဆုမြတ်၊ ငါလာနိုင်အောင် ကြိုးစားပါ့မယ်’ အိမ်အပေါက်မှနေ၍ သူတို့ကို လက်ပြန်ကျန်ရစ်ခဲ့သည့် နှစ်သစ်ကူးပုံစံလေးကိုကြည့်၍ စိမ်းလန်းဆိုတဲ့ငှက်ကို စိတ်ထဲက မေတ္တာပို့မိသည်။ နှစ်သစ်ကူးဟာ ပြည့်စုံသော်လည်း နွေးထွေး သောမေတ္တာ အပြည့်အဝမရရှိလို့ သနားမိကြ၏။ ထွက်ခွာသွားသော သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက်ကိုကြည့်၍

ဖိုးလပြည့်စာပေ

သူမရဲ့မျက်ဝန်းအိမ်မှာ လှုပ်လီလှုပ်လဲ့ဖြစ်နေသည့် မျက်ရည်များ သူမပါးပြင်ပေါ်သို့ အဆက်မပြတ်စီးဆင်းနေ၏။

သူမ အထားရစ်ခံဖြစ်သွားခဲ့ပြီ။ စိမ်းလန်းနှင့် ဟိုတစ်ယောက်က ဘယ်လိုပဲကြည့်ကြည့် မှားစရာမရှိ။ စိမ်းလန်းဘက်က ဖြေရှင်းချက်ရှိခဲ့ရင်လည်း မုသားစကားပဲဖြစ်မယ်။ သူမနှလုံးသားတို့ သစ်စိမ်းချိုးချိုးခံရပြီး သူမ စိမ်းလန်းကိုချစ်တဲ့နှလုံးသားတစ်စုံကို ဆွဲနှုတ်ယူသွားပြီ။ ဒါဟာ သူမရဲ့ ချစ်တတ်တဲ့ ယုံလွယ်တတ်တဲ့စိတ်ကြောင့်လည်း စိမ်းလန်းအပေါ်မှာ ယုံစားမိခဲ့တဲ့ အတွက် သူမကို ရိုးသွားခဲ့တာလား။ ဘာမှမရှိတဲ့ချစ်သူသက်တမ်းမှာတောင် ဒီလောက်ဖြစ်ခဲ့ရင် လက်ထပ်တဲ့အခါမှာ စိမ်းလန်းရဲ့ စိတ်ကို ဘယ်လိုယုံကြည်ရမှာလဲစိမ်းလန်းရယ်။ အရမ်းရက်စက်တယ်။

တို့အပေါ်မှာ ဘာအခြိုးရိုခဲ့လို့လဲ။

နှစ်ယောက်သား အတူတူသွားလာခဲ့တဲ့နေရာများကို မြင်ယောင်မိသည်။ သူ့အပြိုးများအောက်မှာ ကြွေကျခဲ့တယ်။

တို့ အရူးလုပ်ခဲလိုက်ရတာကိုလည်း ကိုယ့်ကိုယ်ကိုပဲ အပြစ်တင်မိတယ်။ တို့မှားသွားတာပါ။ ဆင်ကန်းတောတိုးအချစ်မျိုးနဲ့ ချစ်မိခဲ့တဲ့အဖြစ်ကိုပဲ စိတ်မကောင်းမိ။ မိခင်ဖြစ်သူလိုလည်း

ဖိုးလပြည့်စာပေ

အဖြစ်မခံနိုင်။ မိမိကိုယ်ကို နေမြင့်လေ အကြွေကျသလို နာကျင်ရလည်း အဖြစ်မခံနိုင်ပါ။ ဒါကြောင့် ခံစားနေရသေး

လည်း ကြာရှည်သိမ်းမထားတော့ပါ။

ဝေဒနာတွေ သက်သာစေလိုသဖြင့် ဒိုင်ယာရီစာအုပ်လေးကိုဖြင့်၍ ဖြူလွှနေသော စက္ကူဖြူဖြူလေးမှာ ချရေးလိုက်မိတာကတော့...

နှလုံးသားကိုယ်စား ဒိုင်ယာရီ...

ကိုယ့်ချစ်သူက ကိုယ့်ကို ပစ်သွားခဲ့ပြီ။ တစ်နည်းအားဖြင့် ကိုယ် အစွန့်ပစ်ခံလိုက်ရတာ။

ဒီပေ့ ကိုယ့်ပေပေလို ကိုယ့်နှလုံးသားကျွမ်းပြီး လောကကြီးကို အနှုံးပပေးနိုင်ဘူး။

ရှုသူဘဒ္ဒိလိုလည်း ကိုယ်အညှိုးမကြီးချင်ဘူး။

အေးချမ်းတဲ့ ဘဝလေးကိုပဲ တည်ဆောက်ချင်တယ်။

ကိုယ့်ကိုကြည့်ရင် ကံကောင်းခြင်းတွေ ပေးပါဦး...

နှစ်သစ်ကူး

ကျွန်မဘဝမှာ...

ဖေဖေသည် နှစ်သစ်ကူးအပေါ်တွင် ထင်မှတ်မထားတဲ့ ရက်စက်ခါးသီးမှုတွေ ပေးခဲ့သူဖြစ်သည်။

ဖိုးလပြည့်စာပေ

အတိတ်ကိုပြန်တွေးကြည့်ရင်း ပုံရိပ်တို့က ချက်ချင်းပင် ခါးသီးသွားရသည်။ မေမေဆုံးပါးသွားတာသိသော်လည်း ဖေဖေ တစ်စက်ကလေးမှ လာကြည့်ဖော်မရ။ နှစ်သစ်ကူးရဲ့ ကလေးဘဝ ကလေးကို ဖေးမရကောင်းမွန်းမသိ။ နှစ်သစ်ကူး လိုချင်ခဲ့တာ ငွေကြေးဥစ္စာမဟုတ်။

မေတ္တာ...

ဘာနဲ့မှ နှိုင်းလို့မရတဲ့ မိဘမေတ္တာဆိုတာကို ဘာလို့ နားမလည်ကြတာလဲ။ အရွယ်ငယ်ငယ်နှင့် မေတ္တာငတ်မွတ်ခဲ့ရသဖြင့် ဖခင်ဖြစ်သူကို နာကြည်းမိသည်။

သူမရဲ့စိတ်တွေဟာ ဖခင်ဖြစ်သူကြောင့် ကြမ်းတမ်းခက်ထန်လိုက်၊ မိခင်ဖြစ်သူကြောင့် ချောမွေ့လိုက်နှင့် ယောက်ျားလေးများအပေါ် အမြင်မကြည်လင်ခဲ့ပေ။

နှစ်သစ်ကူးရဲ့အိပ်ခန်းထဲမှာ မေမေပုံကို ယန်းကနုတို့များ ပါသော ဓာတ်ပုံဘောင်ဖြင့်ထည့်၍ မိမိအိပ်ရာခေါင်းရင်းမှာ ချိတ်ဆွဲထားခဲ့သည်။

ဓာတ်ပုံထဲမှ မေမေသည် နှစ်သစ်ကူးကို အပြုံးချိုချိုနှင့် နှစ်သိမ့်နေသည့်အတိုင်း ပြုံးပြလိုနေသည်။ ထိုအပြုံးလေးကိုမြင်

ဖိုးလပြည့်စာပေ

တိုင်း နှစ်သစ်ကူးနှလုံးသားတို့ ပွန်းပဲ့၍ ကြွေကျသလို နာကျင်ရလေသည်။

ဟစ်ခါတစ်ရံမှာတော့ မေမေဓာတ်ပုံရှေ့မှာ ရင်ဖွင့်နေကျ

အတိုင်း စကားတွေပြောမိသည်။

မေမေရယ်...

သမီးကို ဘာကြောင့် တစ်ယောက်တည်းထားခဲ့တာလဲ။

မေမေ... အေးချမ်းတဲ့ သုခဘုံလေးမှာ ပျော်ရွှင်ခံစားနိုင်

ပါစေ။

သူမ ဆို့နှင့်ကြေကွဲစွာဖြင့် စကားတို့ဆက်မပြောနိုင်တော့ဘဲ နံရံကိုမှီ၍ ထိုင်ချလိုက်ပြီး ငြိမ်သက်နေမိသည်။ အတွေးများစွာကလည်း ဝင်လိုက်ထွက်လိုက်။

အမျိုးတွေရှိတဲ့ စင်္ကာပူမှာ အန်တီးလေးနှင့်အတူသွားနေဖို့ ဒေါ်မြတ်နိုးစီစဉ်သော်လည်း သူမက အတန်တန်ငြင်းဆိုခဲ့၏။

ကလေးဘဝကတည်းက စိတ်တွေက မသိစိတ်မှာခက်ထန်ကြမ်းတမ်းသော လောကကြီးကို အကောင်းမမြင်နိုင်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ အန်တီလေးက မိတဆိုးသမီးလေးဖို့ အစွမ်းကုန်အလိုလိုက်ခဲ့သလို သွန်သင်ဆုံးမမှုများကို ချောတစ်ခါချောက်တစ်လှည့်ဖြင့် ဆုံးမခဲ့သဖြင့် သူမဟာ ထူးခြားစွာ လိမ္မာခြင်းမရှိသလို

ဖိုးလပြည့်စာပေ

နုလင်းသားကုယ်စား ခိုင်ယာရီ

ထူးခြားစွာ ဆိုးသွမ်းမှုလည်း မရှိခဲ့။ လောကကြီးမှာ လူတစ်
ယောက်ဖြစ်လာရခြင်းအပေါ်မှာ ဘာခံစားချက်မှ ရှိမနေ။ ရည်
ရွယ်ချက်လည်း ကြီးမားစွာ ရှိမနေခဲ့ပါ။ ယောက်ျားများနှင့် ပတ်
သက်ထားတဲ့၊ ပိုင်ဆိုင်ထားတဲ့အသိတွေလည်း စိမ်းလန်းကြောင့်
ဆေးရောင်ပြယ်လွင့်ခဲ့ပြီ။ အဖြူရောင်လွင်ပြင်ခရီးကြမ်းကို ဆက်
ခွင့်ရှိသရွေ့ ဆက်လျှောက်ရတော့မှာ သူမရဲ့တာဝန်တစ်ရပ်ဖြစ်ခဲ့
သည်။

* * *

ဖိုးလပြည့်စာပေ

အခန်း(၆)

နှစ်သစ်ကူး ညက အိပ်မပျော်တဲ့အချိန်တော်တော်များ
လျားသဖြင့် မနက်မိုးလင်းခါနီးမှ မှေးခနဲအိပ်ပျော်သွားသည်။

အိမ်ရှေ့ဝင်းတံခါးမှ ဆူညံလွန်းသည့် ဘဲလံတီးသံကြောင့်
ထူးခြား ဖြစ်မည်။ နောက်မိုးသို့ ဘယ်အချိန်အထိ အိပ်ပျော်မည်
မသိ။ နာရီကို လှမ်းကြည့်လိုက်တော့ ၉ နာရီ။ ဘဲလံတီးသံဟာ
ပြုတ်များလား။ သူမ ညကဘာမှမစားထားတဲ့အချိန်နှင့် နှစ်
ကျားစွာ အိပ်ရာထက်မှထ၍ ပြတင်းပေါက်တံခါးကို အရင်ဖွင့်၍
ပြတင်းတံခါးသော့ကိုယူ၍ ပြေးဆင်းလာခဲ့၏။ အိမ်ရှေ့မှ ခရီး
ထောင်အိတ်များနှင့် သူမရဲ့တစ်ဦးတည်းသော...

ဖိုးလပြည့်စာပေ

‘အန်တီလေး...’

‘အိတ်ပုပ်မလေး...’

‘အန်တီလေးရယ် လာမယ်ဆို ကြိုအကြောင်းကြားထားပါလား၊ ဖုန်းဆက်လည်းရရဲ့သားနဲ့ကွာ’

‘တော်ပါအေ၊ အိမ်ရှေ့ရောက်နေတာတောင် တံခါးဖွင့်ဖို့ ဒီလောက်ကြာနေတယ်၊ နှစ်သစ်လေး ညည်းတော့ အမှတ်တွေ လျော့ကုန်ပြီသိလား မိန်းကလေးရဲ့’

‘ဘာရယ်... အန်တီလေး’

‘ကဲ... နောက်မှပြောပြမယ်၊ အထုတ်တွေဝိုင်းပြီး အိမ်ထဲသယ်ပါဦး၊ အိမ်လည်း ဘယ်လောက်တောင် ရှုပ်ရှားနေပြီလည်းမသိဘူး၊ ဟူး... ပန်းအိုးထဲက ပန်းပင်ရော့ ရော့မှန်မှန်မရဘူးနဲ့တူတယ်၊ ဟယ်... ငါ့ပန်းပင်တွေ ခြောက်သွေ့နေတာပဲ’

‘သမီး မနက်အစောကြီးကျောင်းသွားနေရလို့ အန်တီ...’

ဖြေရှင်းချက်ပေးမိသော်လည်း... ဟိုရက်များမှာ သူ့စိမ်းလန်းအကြောင်းများစွာ ခေါင်းထဲရောက်၍ စိမ်းလန်းနှင့်အတူ လျှောက်လည်နေသဖြင့် ကျန်တဲ့ကိစ္စတွေကို သတိရမခဲပေ။

ဖိုးလပြည့်စာပေ

ရေခဲသေတ္တာကိုဖွင့်၍ အန်တီလေးက...

‘ဖရိုစာထဲမှာလည်း ဘာမှမရှိပါလားနှစ်နှစ်ရယ်၊ သမီး အိမ်မှာရော ချက်ပြုတ်စားရဲ့လား’

ဟုပြောပြီး ခြောက်သွေ့နေတဲ့ မီးဖိုဆောင်ကိုကြည့်တော့

အန်တီလေးရှိစဉ်ကအတိုင်း ဘာမှလက်ရာမယွင်း။

‘နှစ်နှစ်...’

တူမဖြစ်သူကို ဆူမလို့ရှိတုန်း အသံတိတ်နေသဖြင့် အလို... ထူးဆန်းစွာ။ မျက်ရည်ခိုင်တဲ့ကောင်မလေး နှစ်သစ်ကူးက မျက်ရည်များ ပါးပြင်ကို စိမ်းကျနေပါလား။

‘သမီး... နှစ်သစ်ကူး’

‘သမီး ... ဘာဖြစ်တာလဲ’

ဒေါ်မြတ်နိုးတစ်ယောက် တူမဖြစ်သူကိုကြည့်၍ စိတ်မကောင်းဖြစ်စွာ ပခုံးလေးကို လှမ်းပွေ့ဖက်၍...

‘အန်တီလေး...’

‘နှစ်သစ်ကူးလေး... တိတ်တော့နော်၊ အန်တီလေးမဆူတော့ဘူးသမီး၊ မှန်းစမ်း... နေကောင်းရဲ့လား’

သူမနဖူးလေးကို ညင်သာစွာစမ်း၍မေးသည်။ အန်တီလေး ရင်ခွင်ထဲသို့ ခေါင်းတိုးဝင်မိသည်။

ဖိုးလပြည့်စာပေ

တသိမ့်သိမ့်ရှိကံငိုနေသည့် တူမဖြစ်သူကို ဒေါ်မြတ်နိုး သင်္ကာမကင်းချင်တော့။

‘သမီး... ဘာဖြစ်တာလဲ၊ အန်တီလေးကိုပြောစမ်း’
အတင်းမေးသော်လည်း သူမက ငိုလို့အားရသွားမှ...
‘အန်တီလေး...ရယ်... မေမေ့ကို အရမ်းသတိရလို့ပါ၊ မေမေနဲ့ သမီးကို ဘယ်လိုအကြောင်းကြောင်း ထားရစ် ခြင်းခဲခဲ့ကြရတာလဲ၊ သမီးတကယ်ဝမ်းနည်းတယ် အန် တီလေး’

‘အန်တီလေးက သမီးကိုမထားခဲ့ပါဘူးကွယ်၊ အခု သမီး နဲ့အတူနေဖို့ပြန်လာတာ၊ ကဲ... တိတ်တော့၊ အန်တီလေး စိတ်မကောင်းဖြစ်အောင် ငိုမနေနဲ့တော့၊ သမီးအတွက် အင်္ကျီတွေ၊ ဂါဝန်တွေ၊ ဖိနပ်လှလှတွေ၊ ကျောင်းတက် ရင်လွယ်ဖို့ အိတ်တွေ အန်တီလေးဝယ်လာတာ ကြည့်ပါ ဦး၊ မလှဘူးလား၊ ဒီမှာကြည့်စမ်း’

ပစ္စည်းတွေ လက်ထဲထိုးပေးနေသည့် အန်တီလေးစိတ်

ချမ်းသာအောင်သာ ယူ၍...

‘လှပါတယ်အန်တီလေး’

‘အေး... လှတယ်ဆိုရင် သိမ်းထားလိုက်တော့၊ အန်တီ

လေး ညစာပြင်ဆင်ရဦးမယ်*

‘အန်တီလေးကလည်း နှစ်နှစ်တို့နှစ်ယောက် အပြင်မှာ ဝယ်စားကြမယ်’

‘အပြင်မှာ ဝယ်စားလို့မရဘူးသမီး၊ ညနေကျရင် အိမ်ကို ဧည့်သည်လာလိမ့်မယ်’

လုပ်ပြန်ပြီ၊ အန်တီလေးတို့ ရောက်တာတစ်ရက်မပြည့် သေးဘူး၊ ဧည့်သည်ကပါလာဦးမယ်၊ စိတ်ရှုပ်ပါတယ်ဆိုမှ ဘယ် သူလဲဟဲ့ သိချင်စွာဖြင့်...

‘ဘယ်သူလဲ အန်တီလေး’

‘စင်္ကာပူက အန်တီလေးသူငယ်ချင်းရဲ့သား သမီးရဲ့၊ အန်တီလေးနဲ့ အတူတူပြန်လာတာ၊ သူပဲ ဒီအိမ်ရှေ့ကို လိုက်ဖို့တာ၊ သမီးက အိပ်နေတော့ အန်တီလေးကိုချပေး ပြီး သူပြန်သွားတာ၊ သမီးနဲ့ညနေတွေ့ရမှာပဲ၊ အန်တီ လေး မိတ်ဆက်ပေးမယ့်သူကတော့ သမီးကို သိနေပြီ၊ သမီးထက် ၅ နှစ်လောက်ကြီးမယ်ထင်တယ်၊ နာမည် က ထည့်ပါ... အရမ်းကြီးစားတဲ့ကလေး’

နာမည်က တင်စီးလိုက်တာ။ လူက ဘယ်လောက်

ကောင် ထည့်ပါနေမည်မသိပေ။

စိမ်းလန်းနှင့်ကိစ္စကို မေ့ထားလို့မရသော်လည်း အန်တီလေးပြန်ရောက်လာသည့်အတွက် ဝမ်းသာမိသည်။

‘ထည်ဝါကို ညစာထမင်းလာစားဖို့ အန်တီလေးပြောပြီး သွားပြီ’

‘မှာမည်ကလည်း ထည်ဝါတဲ့ အန်တီလေးရယ်၊ စီးပိုးလိုက်တာ’

‘ဟုတ်တယ်သမီး၊ တကယ်ပဲ သူ့ပုံစံကိုက ကြည့်လိုက်ရင် ထည်ဝါနေသလိုပဲ၊ စီးပွားရေးအမြင်လည်းရှိတယ်၊ အရွယ်နဲ့မလိုက်အောင် စီးပွားရေးကျွမ်းကျင်တယ်၊ စိတ်ဓာတ်ခိုင်မာတယ်၊ ဟိုမှာတော့ သမီးရှင်မိန်းကလေးတွေနဲ့ မိန်းမချောလေးတွေ ဝိုင်းဝိုင်းလည်နေတာပဲ၊ အန်တီလေးက သမီးရှင်ဆိုတော့ သူ့အမေတွေဆီမှာ သားတောင်းခဲ့တယ်’

‘ဘာရယ်... အန်တီလေး’

‘ဪ... အန်တီလေးက ထည်ဝါကို သဘောကျလို့ သမီးနဲ့တွေ့ပေးဖို့ ညနေကျရင် ထမင်းစားဖိတ်ထားတာ’

‘ဟာ... အန်တီလေးကလည်း မဖြစ်နိုင်တာ’

သူမ ကြောက်လန့်တကြားအော်မိသည်။

ဖိုးလပြည့်စာပေ

‘ဘာလို့မဖြစ်နိုင်ရမှာလဲသမီး၊ အန်တီလေးနဲ့ သူ့မိဘတွေနဲ့က သူငယ်ချင်း၊ ဒို့ပြင်လူတွေလို မဆီမဆိုင် ချမြင်ခဲ့တွေ့မှမဟုတ်ဘဲ၊ ဟိုတုန်းကလည်း ရင်းနှီးပွင့်လင်းခဲ့ကြတာ၊ ဒါကို သူတို့မိသားစု နားလည်ပါတယ်၊ ဒီမှာသမီး... ဘယ်အိမ်ထောင်မဆို ကိုယ်ချစ်ပဲဖြစ်ဖြစ် သူချစ်ပဲဖြစ်ဖြစ် အဆင်မပြေတာတွေ ရှိကြတာပေမယ့်ပဲ၊ အန်တီလေးက သူ့ကိုယ့်ကြည်တယ်၊ သမီးလေး... အန်တီလေးတုမလေးကို သူ မြတ်နိုးသွားမှာပါ’

‘ဟာ... အန်တီလေး၊ နှစ်နှစ် စိတ်မကူးချင်သေးဘူး’

‘ဘာလဲ သမီးက ချစ်သူရှာဦးမလို့လား၊ ဒါမှမဟုတ်ရင် ဘာမှမသိတာကို ထိုင်စောင့်နေမှာလား၊ နှစ်ဦးသဘောတူချစ်တယ်လို့ သတ်မှတ်ထားတဲ့ သမီးအမေတောင်...’ ဒေါ်မြတ်နိုး စကားမဆုံးသေး...

‘တော်ပါတော့ အန်တီလေးရယ်၊ နှစ်နှစ်ဘယ်ယောက်ျားကိုမှ အထင်မကြီးချင်တော့ဘူး’

ပျက်ရည်ခိုင်တဲ့ သူမဟာ စိမ်းလန်းနှင့်လှပြီးမှ ထစ်ခနဲရှိ

ပျက်ရည်များ ကျနေတော့သည်။ ဒီပုံစံဆို ထည်ဝါဆိုတဲ့

ပျက်ရည်လေးသဘောကျနေပြီဆိုတော့ သိပ်တော့မလွယ်ပေ

ဖိုးလပြည့်စာပေ

ဒေါ်မြတ်နိုးသည် စေ့စပ်သေချာမှုရှိသည်။ ဘယ်အရာမဆို ကြိုတင်စဉ်းစားပြီးမှ ဆုံးဖြတ်တတ်တာ သူမ ငယ်ငယ်ကတည်းက အသိ။

ဒေါ်မြတ်နိုးက ရှေးဟောင်းနှောင်းနှောင်းဖြစ်တွေကို ပြန်ပြော၍ 'ထည်ဝါတို့အဖေနှင့်အမေက အန်တီလေးနှင့် ကျောင်းတုန်းက အခင်ဆုံးသူငယ်ချင်းသုံးယောက်၊ သူတို့နှစ်ယောက် ချစ်သူဖြစ်ပြီး လက်ထပ်သွားတော့ အန်တီလေးကိုလည်း သူတို့က အပျိုကြီးမလုပ်ဖို့၊ အိမ်ထောင်ပြုဖို့ တိုက်တွန်းခဲ့ကြတယ်။ ဒါပေမဲ့ အန်တီလေးက မမသူဇာကိုကြည့်ပြီး ယောက်ျားတွေကို စိတ်ပျက်မိလို့ အိမ်ထောင်မပြုဘဲနေခဲ့တာ'

'သမီးလည်း အန်တီလေးလိုပဲ အပျိုကြီးလုပ်မယ်'
'မတူဘူးသမီး၊ အန်တီလေးနဲ့ သမီးလေးဘဝက မတူဘူး၊ ဘာကြောင့်လဲဆို အန်တီလေးမှာ နှစ်သစ်ကူးဆိုတဲ့ ချစ်စရာတူမလေး၊ တစ်ကောင်ကြွက်လေးကျန်ခဲ့လို့ ဒီလို ဆုံးဖြတ်ရတာ၊ သမီးမှာ အန်တီလေးမရှိရင် ခက်မယ်၊ ဒါကြောင့် သမီးအတွက် အန်တီလေး စီစဉ်နေရတာ'
'အန်တီလေးရယ်...'

အန်တီလေးရဲ့ စေတနာနှင့် မေတ္တာကို လက်တွေ့ခံစားခဲ့ရသဖြင့် ဘာမှမပြောသာ။ ခရီးရောက်မဆိုက် အစီအစဉ်များကို ပြောပြနေ၏။

အန်တီလေးက ဆက်၍...
'ထည်ဝါက ငယ်ငယ်ကတည်းက သူ့အဖေအလုပ်နဲ့ သွားတော့ အမေဖြစ်သူနဲ့ သူလိုက်သွားပြီး ဟိုမှာပဲ ဘွဲ့ရခဲ့တာပေါ့၊ စီးပွားရေးအကြောင်းသိတယ်၊ မြန်မာနိုင်ငံမှာရှိတဲ့ လုပ်ငန်းရှင်တော်တော်များများနဲ့ သိတယ်၊ ရှယ်ယာတွေ ထည့်တယ်၊ ဒီကိုလည်း ခဏခဏရောက်တယ်၊ ဒို့ပြင်နိုင်ငံတွေမှာလည်း စီးပွားရေးဒီပလိုမာဘွဲ့တွေ ယူထားသေးတယ်'

နှစ်သစ်ကူးက ငြိမ်၍နားထောင်နေသဖြင့် ဒေါ်မြတ်နိုးက တူမဖြစ်သူကို ကြည့်၍...
'သမီးလေးက ကျက်သရေရှိတယ်၊ လှတယ်၊ ပြီးတော့ နူးညံ့အေးဆေးတဲ့ပုံစံလေးကို ပိုင်ဆိုင်ထားတယ်၊ ဘာမှ မဖြစ်စရာအကြောင်းမရှိဘူး'
'သမီးထက်အသက်ကြီးပြီး သမီးကို ဩဇာပေးပြီး အမြဲအနိုင်ကျင့်ခိုက်ကျမှာကိုရော အန်တီလေးမတွေးဘူးလား'

သမီးလိုချင်တာ ချမ်းသာတာ၊ ဆင်းရဲတာထက် နူးညံ့
မွှေးထွေးတဲ့ စိမ်းလန်းရဲ့ ရင်ခွင်တစ်ခုပါပဲ။ အန်တီလေးစကားများ
ကို ဘာမှ မချေပတော့ဘဲ အခန်းထဲသို့ ပစ္စည်းတွေဝင်ထားရင်း
ဖြင့် အခု လက်တွေ့ သူမလုပ်နိုင်တာတစ်ခုကတော့...

ချစ်သောနိုင်ယာရီ...

နှစ်သစ်ကူးရဲ့ အန်တီလေးပြန်ထောက်လို့ ဝမ်းသာပီပီတယ်။
ဒါပေမဲ့ အန်တီလေးပြောတဲ့ စကားများကြောင့် ရင်ပေါ်တယ်။
ချစ်သောနိုင်ယာရီလေးက သိမှာပဲ။
ကိုယ်မှာ သိပ်ချစ်ရတဲ့ ချစ်သူလေးရှိတာကို...
ကိုယ်အတွေးတွေထဲမှာ စိုးရိမ်ထားတဲ့သူကို
ချက်ချင်း ဘယ်လိုမောင်းထုတ်နိုင်မှာလဲ...။

နှစ်သစ်ကူး

ဖိုးလပြည့်စာပေ

အခန်း(၇)

ညနေဘက်ရောက်တော့ အန်တီလေးက ချက်ပြုတ်ပြင်
ပိုင်ထား၍ ဖြစ်သစ်ကူးကို လှလှပပလေး ပြင်ဆင်ထားဖို့ပြော၏။
ဟူး... အန်တီလေးတော့ မသိဘူး။ နှစ်နှစ်ရဲ့အသည်းက
မကုန်မှ လတ်လတ်ဆတ်ဆတ် ကွဲထားတဲ့ဒဏ်ရာနှင့်...။
ဘဲလ်တီးသံကြောင့် အန်တီလေးက နှစ်နှစ်ကို...
*သမီး အိမ်ရှေ့မှာ ထည်ဝါလာပြီ၊ တံခါးသွားဖွင့်ပေး
လိုက်ဦး၊ အန်တီလေး လက်ဆေးပြီး လိုက်လာခဲ့မယ်*
ငြင်းလို့မရမယ့်အတူတူ လေးကန်သောခြေလှမ်းများဖြင့်
...ပါးဝဆီသို့ တရွေ့ရွေ့သွားမိ၏။

ဖိုးလပြည့်စာပေ

ခြံတံခါးပြင်မှာတော့ သူမကို စူးစိုက်ကြည့်နေသည့် ထည်ဝါဆိုသည့်ပုဂ္ဂိုလ်ကို တွေ့လိုက်ရ၏။

ကြည်ပြာရောင်ရှုပ်နှင့် ဘောင်းဘီအနက်၊ ကုတ်အင်္ကျီ အနက်ကို ဝတ်ထားသောလူက ကားကိုနောက်ပြန်မို၍ ဘောင်းဘီ အိတ်ထဲ လက်တစ်ဖက်ထည့်၍ နှစ်သစ်ကူးကို ခပ်ထေ့ထေ့အပြုံး နှင့် ကြည့်နေတာကို မကြိုက်သဖြင့် မျက်နှာလွှဲမိ၏။

‘ဟဲ့... နှစ်နှစ် သမီး တံခါးအမြန်ဖြင့်လေ၊ ထည်ဝါ အားမှာလိုက်တာကွယ်၊ ဒီကောင်မလေး အလုပ်လုပ်တာ နှေးကွေးလိုက်တာ’

စိတ်မရှည်စွာ သူမ လက်ထဲမှသော့ကို အန်တီလေးယူ၍ တံခါးဖွင့်ပေးလိုက်၏။

‘အန်တီမြတ်နိုးရေ... ဒီမှာစောင့်နေရတာ ခြေကိုညောင်း နေပြီ... ဟား ဟား’

သူက အရွန်းဖောက်စကားဆိုပြီး နှစ်သစ်ကူးဘက်ကို လှမ်း၍ကြည့်လိုက်ရာတွင် သူမက မစောင့်နိုင်လည်း လဲသေလိုက် ဟု စိတ်ထဲတွင် ပြောမိပြီး လူငယ်ဟန်ပန်များနှင့်မဟုတ်ဘဲ လူကြီးလူကောင်းပုံစံဖြင့် ထည်ဝါနေသည့် သူ့ပုံစံကို ကြည့်မရစွာ

ဖိုးလပြည့်စာပေ

မျက်စောင်းလေး မသိမသာ ဝင့်မိ၏။ ပြုံးထေ့ထေ့မျက်နှာမှာ မျက်ခုံးနှစ်ဖက် ဆတ်ခနဲ ပင့်တက်သွားကာ...

ဟွန်း...

‘အသားလွတ်ကြီးပါလား’ဟု သူမဘေးနားမှ ဖြတ်၍ အန်တီလေးနောက်မှလိုက်ဝင်ရင်း တိုးသဲ့သဲ့ပြောသံကြားလိုက်၏။

နှစ်သစ်ကူးက နောက်မှလိုက်ဝင်ခဲ့၏။

‘လာ... ထည်ဝါ... ထိုင်၊ ဒါ... အန်တီလေးပြော ပြောနေတဲ့ အန်တီတူမ နှစ်သစ်ကူးတဲ့၊ သမီး... သမီး လည်း မှတ်ထားနော်၊ ဒါ... အန်တီလေးသူငယ်ချင်းရဲ့ သား ထည်ဝါ’

‘ဟုတ်ကဲ့’

‘တွေ့ရတာ ဝမ်းသာပါတယ် နှစ်သစ်ကူး’

သူမ ပြုံးရုံသာပြုံး၍ ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်ပြီး စိတ်ထဲတွင် ‘ဝမ်းသာပါဘူး၊ လူကိုများ ကလေးလေးမှတ်နေသလားမသိဘူး၊ ထက်စီးလေသံနှင့်။’

‘ကဲ... သားနဲ့သမီး စကားပြောနှင့်ကြည့်၊ အန်တီ စားဖို့ ပြင်ဆင်လိုက်ဦးမယ်’

ဟွန်း... မသိရင်ခက်မယ် အန်တီလေးတို့က အခုနည်း

ဖိုးလပြည့်စာပေ

အားလုံး စားပွဲပေါ်မှာ ပြင်ဆင်ပြီးသွားပြီဟာကို။ ဒါ တမင် ထည်ဝါနှင့် သူမကို နှစ်ယောက်တည်း ထားခဲ့တာ။

မနေ့ကမှစ၍ ယောက်ျားတွေကို အထင်သေးပြီး ဆုံးဖြတ် ချက်ချလိုက်တာကတော့ သူမကို ဘယ်ယောက်ျားမှ အရင်ဆုံး မချန်ရစ်စေရ။ သူမနှင့် လာပတ်သက်သောသူတွေကို ပညာပြုဖို့ ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည်။

ပွဲဦးထွက်မှာတော့ ကျဆုံးခဲ့သည်။ စိမ်းလန်းဆိုတဲ့ ရည်းစားဦး၊ ဒုတိယပတ်သက်မိတဲ့ ယောက်ျားကတော့ ထည်ဝါ တဲ့ နှစ်သစ်ကူးရေ သတိနှင့်သာ နေပေတော့။ သူတို့ရဲ့ မာယာ များတဲ့ မျက်လုံး၊ အပြောကြွယ်တဲ့ နှုတ်ခမ်းတွေနှင့် မိန်းမတစ် ယောက်ကို သိမ်းသွင်းနိုင်တာဖို့ မိမိကိုယ်မိမိ သတိအနေအထား မှ ထားမိ၏။

နှစ်သစ်ကူး

ရှင်...

တွေ့နေရာမှ လန့်သွားမိ၍ ယောင်ပြီးတူးမိ၏။

ကိုယ်ကြည့်နေတာ ကြာပြီ၊ မင်း ကိုယ့်ကိုရှေ့မှာထား ပြီး ဘာတွေထိုင်တွေ့နေတာလဲ၊ ဧည့်သည်ကို ဒီအတိုင်း ပဲ ထိုင်ခိုင်းထားတော့မှာလား

ဖိုးလပြည့်စာပေ

ရှင်က အန်တီလေး ဧည့်သည်ပဲ၊ နှစ်နှစ်ဧည့်သည်မှ မဟုတ်တာ

ဘယ်သူနဲ့ပတ်သက်လို့ပဲဖြစ်ဖြစ် ကိုယ့်အိမ်လာရင် ကိုယ့်ဧည့်သည်ပေါ့

ဆရာကြီးလေးသံဖြင့် ပြောနေသည့်သူ့ကို စိတ်ထဲတွင် အချဉ်ပေါက်၍ အင်္ဂါတူးစကားဆိုမိ၏။

ဟုတ်ကဲ့ရှင်၊ မသိလို့ပါ၊ နောက်မှတ်ထားပါ့မယ်

ဟူး... မလွယ်ပါလား၊ မင်းလေးက ဆိုးတဲ့သူလား

ကျွန်မက ကိုယ့်အပေါ်မှာ ကောင်းတဲ့လူဆို ကောင်း မယ်၊ ဆိုးတဲ့လူဆို ဆိုးမှာပဲ

ကိုယ်က ဆိုးတဲ့ရုပ် ပေါက်နေလို့လား

မသိဘူးလေ၊ လူဆိုးက ဂျီပေါက်နေတာမှ မဟုတ်တာ

ဟာကွာ

စိတ်ရှုပ်ထွေးသွားသည့် သူ့ ခံကိုကြည့်၍ ရယ်ချင်သွား

ပီ၏။

ထည်ဝါရေ... သား မင်းကို နှစ်နှစ်က ဧည့်ခံနေတာ နားကိုပြီးရောပေါ့

ဖိုးလပြည့်စာပေ

‘ဟုတ်တယ် အန်တီ၊ ကျွန်တော့်နားတွေကောင် အူနေပြီ
ဟား ဟား ဟား’

၏။

အန်တီလေးနှင့်သူ ရယ်မောပြီး သူမကို စနောက်နေကြ

‘အန်တီလေးတို့ကိုလည်း ကျွန်တော် တစ်ရက်လောက်
ထမင်းကျွေးပါရစေ’

‘မဟုတ်တာကွယ်၊ ထည်ဝါက ဧည့်သည်တွေကို
ထမင်းဖိတ်ကျွေးလောက်အောင် အားနေတဲ့သူမဟုတ်
တာ အန်တီလေး နားလည်ပါတယ်၊ ဘာမှလည်း အား
နာမနေနဲ့၊ ထည်ဝါမှာ ကိစ္စတွေအများကြီးပါလာတာ
မင်းနဲ့တွေ့ဖို့ ဒီတလုပ်ထားတဲ့သူတွေ အများကြီးပဲဆိုတာ
အန်တီသိတယ်’

တော်တော်အရေးပါတဲ့လူလား ထည်ဝါဆိုတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး

က... ဟု နှစ်နှစ်စိတ်ထဲတွင် ပြောနေမိသည်။

နှစ်သစ်ကူး သူမရှေ့မှာ ထမင်းစားနေတဲ့သူကို ငေးမိ၏။

ဟိုမှာနေတာများလို့နဲ့ တူပါတယ်။ ဖြူတယ်ဆိုတာထက် အသား
အရေလှသူတစ်ယောက် ဖြစ်သည်။

ပီရိုကျနသည့် နှုတ်ခမ်းပါးမှာ သိသာအောင် စိုရဲနေ၏။

ဖိုးလပြည့်စာပေ

နားသယ်စပ်မှ မေးရိုးစပ်ထိ ကျလာသည့် စိမ်းမြမြ ပါးသိုင်း
မွှေးရာတို့နှင့် ကြည့်ကောင်းလှ၏။

ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် ချောတယ်ဆိုတာထက် ခန့်ညားထည်ဝါ
ပူတွေ အပြည့်နှင့်ဖြစ်နေသည်။

ဒါပေမဲ့ နှစ်သစ်ကူးရင်ခန့်သံတွေ ငြိမ်သက်နေတုန်းပါပဲ။

ထိုသူကိုတွေ့လိုက်ရ၍ စိမ်းလန်းလို ဆန်းပြားစွာ ရင်မခန့်ခဲ့ပါ။

ထည်ဝါဆိုသော နာမည်နှင့်လိုက်အောင် မျက်နှာဟာ
အမြဲထည်ဝါနေလျက်။ စိမ်းလန်းဆိုသော နာမည်နှင့်ညီစွာ အမြဲ
နူးညံ့တဲ့အပြုံးတွေနှင့်။ သူတို့နှစ်ယောက်ကို ယှဉ်တွေးနေမိတာက
တော့ ကျိန်းသေ....

စားသောက်ပြီး အချိပွဲခင်းထားတဲ့စားပွဲမှာ ဝင်ထိုင်လိုက်
၏။ အန်တီက သူ့ရှေ့နဲ့နီးအောင် အချိပွဲများ တွန်းရွှေပေး၏။
နှစ်သစ်ကူးကလည်း စပျစ်သီးအပွဲကြီးများ စားချင်စိတ်ဖြင့် လက်
လှမ်းမိစဉ် သူ့လက်နှင့် ထိမိမတတ်ဖြစ်သွားသဖြင့် နှစ်နှစ် မိမိ
လက်ကို အရှိန်ဖြင့် အမြန်ပြန်ရုတ်လိုက်၏။

‘ဟင်’

‘ဆောရီး’

နှစ်နှစ်နှင့်သူ အကြည့်ချင်း ပြိုင်မိသွားသည်။

ဖိုးလပြည့်စာပေ

မျက်ခုံးများကမည်းနက်မနေဘဲ စိမ်းညိုညိုနှင့်ယောက်ျား
တန်ဖဲ့ ထူကော့နေသော မျက်တောင်တို့က ရှည်လျားလှ၏။ အန်တီ
က ထည်ဝါရှေ့သို့ စပျစ်သီးပန်းကန်ကို တိုးပေးလိုက်၍...

*စပျစ်သီးက ရင်ချောင်တယ်၊ နှစ်နှစ်က စပျစ်သီးပွကို
အရမ်းကြိုက်တာ*

*ဪ... ဟုတ်လား၊ ကျွန်တော်ကတော့ သိပ်မကြိုက်
ဘူး၊ စားကောင်းတဲ့အသီးမို့ စားဖြစ်တာပါ*

နှစ်နှစ်က သူ့အပြောနှင့် ပြုံးထေ့ထေ့ သူ့အမူအရာများကို
မကြိုက်လှစွာ စိတ်ထဲတွင်... လဲသေလိုက်... လဲသေလိုက်ဟု
ပင်ဖြစ်၏။ စကားစမြည်များပြောပြီးတော့ သူမကတော့ သူမက
တော့ နားထောင်သူသက်သက်။ အန်တီလေးနှင့်သူနှင့်သာ ပြော
၍ ရယ်နေကြ၏။ နှစ်နှစ်ကတော့ ကိုယ်နှင့်မဆိုင်သလို နေမိ၏။
အန်တီလေး အိမ်နောက်ဘက်ဝင်သွားတော့ မျက်မှောင်ကုတ်ထား
တဲ့ သူမပုံစံကြောင့်...

နှစ်သစ်ကူး... ကိုယ့်အပေါ် ဘယ်လိုမြင်သလဲ

ရှင်... ဘာကိုဆိုလိုတာလဲ

*ဪ... နှစ်သစ်ကူးက ကိုယ့်ကို စကားမပြောဘဲ
ရှောင်နေသလားလို့ပါ*

မိုးလပြည့်စာပေ

*ဘာမှမဆိုင်တာ၊ အဲဒါ ရှင်ကြီးကိုမှမဟုတ်ဘူး၊ ဒီ
အတိုင်းပဲ နေတတ်တာ*

*ဟုတ်လား... ကောင်းပါတယ်၊ ဒီအကျင့်ရှိတာ ဝမ်း
သာစရာပေါ့*

လူကို အိမ်နဲ့ပေးသလိုလိုနှင့် ပြောနေသည့်သူ့ကို ခပ်စိမ်း
စိမ်းကြည့်၍ ထထွက်မိတော့ သူက ခံရခက်သည့်ပုံစံဖြင့်...

*ကိုယ့်ကို ဒီလောက်ထိကြောက်စရာမလိုပါဘူး၊ ကိုယ်
လည်း အခုပြန်တော့မှာ၊ အန်တီကိုပြောလိုက် ကိုယ်ပြန်
သွားပြီလို့*

ဒေါသသံမပါသော်လည်း တင်း၍ပြန်သွားတာကိုသိ၍
နှစ်သစ်ကူးက အန်တီလေးဆူမှာထောက်၍...

အန်တီလေးရေ... ဒီမှာ ဟိုလူကြီးပြန်တော့မယ်တဲ့

*ဟဲ့... ဪ... ပြန်တော့မလို့လား၊ လာပြီး ဒီမှာ
မနက်ဖြန်မနက်ကျရင် breakfast လာစားဦးနော်*

*ကျွန်တော် လာဖြစ်မယ်မထင်ဘူး၊ ဟိုဘက်မှာ လုပ်ငန်း
ကိစ္စတွေပြောဖို့ Appointment ယူပြီးသွားပြီ အန်တီ*

*ဒါဆိုလည်း ထည်ဝါအားတဲ့ရက်တွေ လာခဲ့ဦး၊ မင်းက...

မိုးလပြည့်စာပေ

ဒီမှာတည်းဆိုတော့လည်း မတည်းဘူး'

နှစ်သစ်ကူး ချောင်းသံပေးမိသည်။ ဒါတော့ အန်တီလေး လွန်ပြီနှင့်တူတယ်။ ကိုယ့်အိမ်မှာ မိန်းမသားနှစ်ယောက်တည်းရှိ တာကို လောကွတ်ချော်နေပြန်ပြီ။

သူက နှစ်သစ်ကူးချောင်းဟန့်သံကို ရိပ်မိစွာဖြင့်...

'ကျွန်တော် စဉ်းစားပါ့မယ်အန်တီ'

ပြောပြီးပြီးချင်း နှစ်သစ်ကူးကို စိုက်ကြည့်နေတာကို မုန်းလှပါသည်။

'အေး... အေး... ဒီလိုပဲဖြစ်ရမယ်'

ဟိုလူကားထွက်သံလည်း ကြားရော...

'နှစ်သစ်ကူး... သမီး'

'ရှင်... အန်တီလေး'

'ထည်ဝါကို လေးလေးစာစား ဆက်ဆံပါကွယ်။ သူက သာမန်ညောင်ညက်ကလေးမဟုတ်ဘူးနော်၊ ဂုဏ်နဲ့ဒြပ်နဲ့ စကားပူမှာဆိုရင် သူ့ရှေ့မှာ ပြင်ဆင်ခြယ်သပြီး ရွေးချယ် ခံမယ့် မိန်းကလေးတွေ အများကြီး'

'အိုး... အန်တီလေးကလဲ နှစ်နှစ်မှ သူ့ကို စိတ်မဝင်စား

တာ၊ ဒီလောက် ဘဝင်ခေါင်ခိုက်နေတဲ့ပုံနဲ့ သူ့အကြောင်း လည်း ဘာမှသိရတာမဟုတ်သေးဘဲနဲ့ နှစ်နှစ်သဘော မတူဘဲနဲ့ အန်တီလေး ဘာမှမလုပ်နဲ့နော်'

'နှစ်သစ်ကူး... အန်တီလေးက သမီးထက်အသက်ကြီး တယ်။ အပွေးမြင်အပင်သိတယ်။ ဒီအပင်ကလည်း အန် တီလေးတို့နဲ့ အတူတူရှင်သန်လာကြတာ၊ ဒီအပင်ရဲ့ ဒီအပွေးကလည်း ကောင်းပြီးသားပဲ။ တစ်ခုတော့ သတိ ပေးလိုက်မယ်နော်၊ ငါက ထည်ဝါနဲ့သမီးကို လက်ထပ် ဖို့ ဟိုမှာပြောဆိုခဲ့ပြီးသွားပြီ'

'စိတ်ရှုပ်လိုက်တာ အန်တီလေးရာ၊ အန်တီလေး ဇွတ် လုပ်ရင်တော့ သမီး ဒီမှာမနေတော့ဘူး'

'ဟဲ့... ကောင်မလေး'

ခြေဆောင့်ထွက်သွားတဲ့ တူမကိုကြည့်၍ ဒေါ်မြတ်နိုး ။ သက်ရှိကိမ်မိသည်။ အစ်မဖြစ်သူ ဒေါ်သူစာ ဆုံးသွားကတည်း ။ သူမပဲ ဒီကလေးကို စောင့်ရှောက်ခဲ့ရသည်။ ချောမောလှပတဲ့ ။ ရှည်၊ ပြေပြစ်အချိုးကျတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်အလှတွေနှင့် ပြည့်စုံသည့် ။ ကလေးမို့ မတော်တရော်တွေနှင့် တွေ့သွားမှာ ကြောက်မိ၏။

ဒီတူမလေးကို စိတ်ချမ်းသာစေချင်သည်။

ကလေးဘဝထဲမှ (broken family) ကြီးပြတ်ခဲ့သော
မိသားစုကြားမှ မြေဇာပင်လေးဖြစ်ခဲ့သဖြင့် သူမ အသနားပိုခဲ့၏။

ဒါကြောင့် တူမလေးရဲ့ အိမ်ထောင်ရေးကို အတိမ်း
အစောင်းမခံချင်ခဲ့သဖြင့် အစစအရာရာ စိတ်ချရတဲ့သူငယ်ချင်းတွေ
ရဲ့သားနှင့် စီစဉ်ခဲ့တာဖြစ်၏။

* * *

ဖိုးလပြည်စာပေ

အခန်း(၈)

နှစ်သစ်ကူး နောက်နေ့ကျောင်းကိုရောက်တော့ စိုးရိမ်မှု
ပျားနှင့် စောင့်မျှော်နေကြတဲ့ မစပွါယ်နှင့်ဆုမြတ်က...

*နှစ်နှစ်ရယ်... ငါတို့မှာ စိတ်ပူလိုက်ရတာကွာ၊ ဒီနေ့မှ
နှင်ကျောင်းတော့ရင် ငါတို့နှစ်ယောက်လိုက်လာတော့
မလို့*

*စိတ်မပူပါနဲ့ဟာ၊ ငါခံနိုင်ရည်ရှိပါတယ်၊ အန်တီလေး
ပြန်ရောက်နေလို့ မလာဖြစ်တာ*

*ဟယ်... ဟုတ်လား၊ ဝမ်းသာစရာပဲ၊ ကောင်းတယ်
ဒါမှ ငါတို့ စိတ်အေးရမှာ*

ဖိုးလပြည်စာပေ

‘ဒါပေမဲ့ အန်တီလေးပြန်မလာသေးရင် နင် ကျောင်း
မတက်သေးဘူး မဟုတ်လား ဟွန်း... မိန်းမ’

‘အေး... ဟုတ်တယ်၊ ငါ စိတ်တွေလေလွင့်ပေါက်ကွဲ
ပြီး ဘာလုပ်မိမလဲမသိဘူး၊ ငါတို့ မနက်ပိုင်းအချိန်အား
နေတယ်၊ ကင်တင်းသွားရအောင်’

‘အင်း... ကောင်းသားပဲ’

ဆုမြတ်နှင့် မစပွယ်က နှစ်သစ်ကူးကိုကြည့်၍ အံ့ဩနေ
တာတော့ အမှန်ပဲ။ လှေကားထစ်များကို ကျော်ဖြတ်၍ သူတို့သုံး
ဦးစလုံး ရှေ့မှလာနေသူကြောင့် ခြေလှမ်းများ တန့်သွားမိကြသော်
လည်း နှစ်နှစ်က ဆက်လျှောက်သွားသဖြင့် ဆုမြတ်နှင့် မစပွယ်
တို့လည်း နှစ်နှစ်ဘေးမှ ဆက်လျှောက်လာခဲ့သည်။

စိမ်းလန်းက နှစ်သစ်ကူးရှေ့မှာ ပိတ်ရပ်၍ ဆုမြတ်နှင့်
မစပွယ်လည်း ရုတ်တရက်ကြောင်ငေးသွားသည်။ နှစ်သစ်ကူး
ဝတ်လာသည့် ဝတ်စုံအစိမ်းရောင်လေးဟာ သူမရဲ့မျက်နှာလေးနှင့်
ပဏ္ဏာတင့်၍နေ၏။ ကျောရှင်းသော ခန္ဓာကိုယ်လေးနှင့် ဆံနွယ်
လေးများ တလွင့်လွင့်နှင့် ကြည့်ကောင်းလွှာ...။

ရှေ့မှပိတ်ရပ်၍ သူမရဲ့လက်ကို လှမ်းကိုင်လိုက်သဖြင့်
‘နှစ်နှစ်...’

နီးလပြည့်စာပေ

‘ဖယ်... နှစ်နှစ်ကို မထိနဲ့’

နှစ်သစ်ကူး အလန့်တကြားဖယ်ထုတ်မိသည်။ စိမ်းလန်း
ကိုမကြည့်မိ၊ ဆက်လက်ရွေ့လျားမသွားနိုင်ဘဲ တစ်ကိုယ်လုံး
အင်အားကင်းမဲ့စွာ တဆတ်ဆတ်တုန်ယင်နေမိ၏။ ဆုမြတ်နှင့်
မစပွယ် အလိုက်သိစွာဖြင့်...

‘နှစ်နှစ်... ငါတို့ရှေ့မှာစောင့်နေမယ်၊ ပြောစရာရှိတာ၊
ရှင်းစရာရှိတာ ရှင်းလိုက်ပေါ့ဟာ၊ ဒါမှရှင်းသွားမှာ’
ဆုမြတ်က မကျေမနပ်မျက်နှာဖြင့် သူ့မျက်လုံးများကို
ကြည့်၍ ပြော၏။

‘နှစ်နှစ်... ကိုယ့်ကျောင်းကိုလာပြီး နောက်ရက်တွေမှာ
ကိုယ် နှစ်နှစ်ဆီရောက်တယ်၊ နှစ်နှစ်ကျောင်းမတက်လို့
ကိုယ်ဘာမှ မရှင်းပြရသေးဘူး’

‘ဟုတ်တယ်... စိမ်းလန်းမလာတဲ့ရက်တွေမှာ အမှန်
တရားကိုသိဖို့ လိုက်လာတာ၊ နှစ်နှစ်ကို အမှန်အတိုင်း
ပြောပြပါ’

စိမ်းလန်းထံမှ သက်ပြင်းချသံကို ကြားရသည်။ နှစ်ဦး
... တိတ်ဆိတ်နေပြီးမှ...

‘နှစ်နှစ်ကို ပြောပြချင်ပေမယ့် ပြောမပြရသေးတဲ့ ကိုယ်’

နီးလပြည့်စာပေ

အရင်ကတစ်ယောက်မ...

စိမ်းလန်းရဲ့အချစ်ဟောင်း... ငယ်ကျွမ်းဆွေပေါ်နော်
မတွေ့ရတဲ့ တစ်ပတ်အတွင်းမှာ ပြောင်းလဲသွားတဲ့

ပြောင်းလဲမှုဟာ အံ့ဩဖွယ်...

စိမ်းလန်းအချစ်တွေ ပြောင်းလဲပြီ။ ဟားတိုက်၍ ရယ်
မောချင်သည်။ ပြီးလျှင် အော်ဟစ်၍ ငိုကြွေးလိုက်ချင်မိသည်။

အချစ်ဟာ ဖြေရှင်းမရတဲ့ ပြဿနာတစ်ခု။

လောကကြီးမှာ အချစ်ဟာ သည်လိုမြန်သန်သော၊ မမျှော်
လင့်သော၊ တစ်ဖက်စောင်းလိုက်သော ပြောင်းလဲခြင်းတွေရှိနေ
တတ်လား သူမ မသိခဲ့ပါ။

နှစ်နှစ် နာကြည်းခါးသီးနေသော မျက်လုံးအစုံရှေ့မှာ
စိမ်းလန်းတစ်ယောက် အပြစ်ရှိသူပမာ သူမမျက်နှာကို ငေးကြည့်
နေ၏။

အရင်က ထင်ထားခဲ့တဲ့ စိမ်းလန်းရဲ့ အပြစ်ကင်းစင်တဲ့
မျက်နှာ၊ နာကျင်မှုတွေ ဘယ်တော့မှ မပေးမယ့် အကြင်နာမျက်
ဝန်း၊ နူးညံ့တဲ့စကားတွေသာပြောတတ်တဲ့ နှုတ်ခမ်းတွေလို့ ထင်
ထားခဲ့တာဟာ အခုလက်တွေ့မှာ တခြားစီ...။

မျက်ဝန်းထဲတွင် မဆီမဆိုင် တည်တံ့၍ ကိုယ့်ကိုယ်ကို

ဖိုးလပြည့်စာပေ

အထင်ကြီးတဲ့မျက်လုံးတွေနှင့် ကြည့်တတ်တဲ့ မျက်ဝန်းအစုံကို
မျက်ခနဲ မြင်ယောင်မိ၏။

သူမ ခေါင်းကို သွက်သွက်ခါအောင် ယမ်းမိ၏။
အို...

သွားစမ်းပါ...

ယောကျာ်းတွေဟာ ဒီပုတ်ထဲက ဒီပဲခဲနေမှာ။

သူမ စိမ်းလန်းရှေ့မှာ ခေါင်းကို ရမ်းမိသဖြင့်...

နှစ်နှစ် ကိုယ့်ကို စိတ်အနာကြီးနာမယ်ဆိုတာ သိတယ်
ထိုကိစ္စတွေနှင့်ပတ်သက်၍ ငယ်ဘဝထဲက ဒဏ်ရာရရှိခဲ့

တဲ့ အမာရွတ်ဟောင်းတစ်ခု ပြန်ထလာသလိုမျိုး ခံစားရ၏။

နှစ်နှစ် စိတ်နောက်ကိုယ်ပါလိုက်၍ သူနှင့်အတူ လျှောက်

လွှားခဲ့တာတွေကို ရင်နာမိသည်။

မြင့်လှပါတယ်ဆိုတဲ့ သူမရဲ့အိုင်ကျူသည် မှေးမှိန်သွား

သည်။

ဒါဟာက အချစ်ကို ယုံစားမိတဲ့ မိမိအမှား...။

*ကိုကို ခွင့်လွှတ်ပါလို့ တို့မပြောချင်ဘူးနှစ်နှစ်၊ ကိုယ့်ကို
စကားပြန်မပြောတော့ဘူးလား နှစ်နှစ်*

*စိမ်းလန်းကို တို့ ဘာမှ ပြောစရာမရှိဘူး၊ သေချာ

ဖိုးလပြည့်စာပေ

တစ်ခုကတော့ တို့နဲ့စိမ်းလန်း ဘာမှမဆိုင်တော့ဘူးဆို တာပဲ

မဟုတ်သေးဘူးနှစ်နှစ်၊ ကိုယ်ပြော...

တော်ပြီ... ဘာမှမပြောနဲ့တော့၊ စိမ်းလန်းလည်း ကိုယ့် လမ်းကိုယ်လျှောက်ပါ။ ဘယ်တော့မှ ဘယ်အချိန်မှာမှ မဟုတ်သက်ပါနဲ့တော့

ဟုပြောပြီး သူ့ရှေ့မှ ဆံနွယ်များဝဲခါ၍ ကျောခိုင်းသွား သည့် နှစ်သစ်ကူးကိုကြည့်၍ စိမ်းလန်းရင်ထဲမှာ ကြေကွဲမိခဲ့ပါ သည်။ သူမရဲ့ ချစ်စဖွယ်လှပ၍ ဆွဲဆောင်မှုရှိသော မျက်နှာလေး ကို ပထမတော့ ဖိတ်ဝင်တစား ချဉ်းကပ်မိပြီးမှ နောက်ပိုင်း သူမရဲ့ သူ့အပေါ်မှာ ချစ်တတ်လွန်းတဲ့စိတ်ကြောင့် သာယာမိခဲ့ သည်။ တဖြည်းဖြည်းနှင့် ချစ်စိတ်များဝင်လာ၍ ချစ်သူများဖြစ် ခဲ့ကြပြီးမှ ယခင်က ရည်းစားဖြစ်ခဲ့ဖူးသူကလည်း ရိပ်မိစွာဖြင့် သူ့အနားမှာ တောက်တဲ့ကပ်သလိုမျိုး ကပ်နေခဲ့၏။ နှစ်သစ်ကူး ရောက်လာချိန်နှင့် ကွက်တိဖြစ်သွားခဲ့သည်။ မျက်နှာများတတ်တဲ့ သူ မဟုတ်သော်လည်း မျက်နှာများသူဖြစ်ခဲ့ရတဲ့ ကိုယ့်အဖြစ်ကို လည်း ရှက်မိ၏။

အခုတော့ နှစ်သစ်ကူးပေးတဲ့ အပြစ်ဒဏ်ကို ကျေကျေ

ဖိုးလပြည့်စာပေ

ရုပ်ရုပ်ကြီး ခံယူပါတော့မည်။ ကိုယ့်လုပ်ရပ်အတွက် ကိုယ်ခံစား ရမှာပေါ့။

နှစ်သစ်ကူး သူငယ်ချင်းများနှင့်အတူ ကင်နံတင်းမှာ ထိုင်နေရသော်လည်း စိတ်နှင့်ကိုယ်မကပ်ပါ။

မစပွါယ်က...

နှစ်နှစ် ဘာစားမလဲ

ကော်ဖီမစ်တစ်ခွက်ပေးပါ

ဟဲ့... အရည်ချည်းပဲမသောက်နဲ့၊ အဖတ်ပါတစ်ခုခု စားလေ၊ တန်ဖိုးမရှိတာအတွက် ခံစားမနေစမ်းပါနဲ့ကွာ၊ ကိုယ့်ရောဂါကိုယ်ရှာမနေနဲ့၊ သူ့ရုပ်လေးနဲ့တောင် မလိုက် ဘူး... ဟွန်း

ဆုမြတ်က...

သူက ဘာပြောလဲ၊ လိမ်ပြောတာတွေ ယုံမနေနဲ့

သူ မလိမ်ဘူး၊ အမှန်ပြောတာ၊ ငါ့ထက်အရင်ရည်းစား တဲ့

နှစ်သစ်ကူး စကားဆက်မပြောနိုင်ပါ။

မိုက်ရိုင်းလိုက်တာဟာ၊ ဟိုကတစ်ယောက် မပြတ်သေး ဘဲနဲ့ နောက်တစ်ယောက်ကို ချိတ်ထားသေးတယ်

ဖိုးလပြည့်စာပေ

‘ငါက မှားတာပါဟာ၊ သူ့မျက်နှာလေးကို မြင်မြင်ချင်း
ရင်ခုန်မိသွားတာ’
သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက်က သူ့မစကားက မှန်နေသဖြင့်
ဘာမှမပြောတော့ပေ။

စိတ်ပျော့ယိုင်နေလှသူဟု နှစ်နှစ်ကို အပြစ်မတင်ရက်ကြ
သော်လည်း...

စိမ်းလန်းကိုတော့ ရက်စက်ယုတ်မာသူတစ်ဦးအဖြစ်
ခါးခါးသီးသီး နှာကြည်းမုန်းတီးနေကြ၏။ ကျောင်းတက်ရက်တွေ
မှာ စာသင်ရတာ စိတ်မပါနိုင်တော့။ နုနယ်လှသော နှလုံးသားမှာ
ပထမဆုံးရရှိသည့် ပြင်းထန်သော ဒဏ်ရာဒဏ်ချက်က နှစ်နှစ်
စိတ်တွေ ဆောက်တည်ရာမရအောင် လွင့်မျောချင်တိုင်း လွင့်မျော
နေ၏။

စိမ်းလန်းကို နှာကြည်းလှသော်လည်း နှစ်သစ်ကူးဆိုတဲ့
ကျွန်မ မမုန်းနိုင်၊ မမေ့နိုင်ခဲ့။ အဆိုးရွားဆုံးကတော့ အစွဲလန်းကြီး
စိတ်ပျော့ယိုင်နေလွန်းလှသော နှစ်သစ်ကူးသည် စိမ်းလန်းမရှိသော
အခါမှာတော့ အထီးကျန်အဖော်မဲ့ခြောက်သွေ့အက်ကွဲ တစ်
ယောက်တည်း ဘယ်လိုရပ်တည်ရမုန်းမသီးခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

နောက်ဆုံးရလဒ်ကတော့ ကျောင်းမဘက်ချင်တော့သဖြင့်

ဖိုးလပြည့်စာပေ

ကျောင်းပျက်ရက်တွေ များလာခြင်းပင်ဖြစ်ခဲ့တော့၏။
တစ်နေ့တော့ သူမရဲ့ အသည်းနှလုံးကိုယ်စား ခိုင်ယာရီ
စာအုပ်လေးကိုထုတ်၍...

အသည်းနှလုံးကိုယ်စား ခိုင်ယာရီ...
ဟု ခေါင်းစဉ်တပ်နေကျအတိုင်း တပ်လိုက်မိ၏။
ကိုယ့်ဘဝရဲ့ လက်တွဲဖော်လို့ ထင်မှတ်ထားခဲ့ရတဲ့လူတစ်ယောက်ကို
ရှုလွှတ်ခဲ့ရဦး...

ကိုယ်ကတော့ ပမှားဘူး...
သူ့အမှားကိုလည်း လက်သင့်ပခံနိုင်ဘူး...
ကိုယ်ပေပေလို အစွန့်ပစ်ပခံနိုင်လို့ ...
ကိုယ်ကအရင်စွန့်ပစ်လိုက်ပြီ
ကိုယ်ပမှားပါဘူးလို့ ထင်တယ်
အချစ်ဆုံးကို စွန့်လွှတ်လိုက်ရပြီ
ကိုယ်က နောက်လူအဖြစ်ပခံနိုင်ဘူး
ပေပေလို နှလုံးသားကွဲအက်ဖို့ ခံနိုင်ရည်ပိုဘူး ...

နှစ်သစ်ကူးရဲ့ ရင်ပွင့်စာ ...

ဖိုးလပြည့်စာပေ

သူမ ငယ်ငယ်ကတည်းက ဆုံတွေ့ခဲ့ရတဲ့ အရင်းနှီးဆုံး
ဖေဖေဟာ သစ္စာမရှိသလို နောက်တစ်ယောက်ဖြစ်တဲ့ စိမ်းလန်း
ဆိုတဲ့သူလည်း သစ္စာမရှိပါလား။ သူများချစ်ခြင်းကိုလည်း မခွဲ
ချင်ပါ။ ဒီဘဝမှာ သူမတို့သားအမိ အသည်းကွဲခဲ့ကြရသဖြင့်
မိမိထံကိုလာမယ့် ဖြားယောင်းမှုတွေကင်းတဲ့ ရိုးသားတဲ့ချစ်ခြင်း
နှင့်သာ တွေ့ဆုံပါရစေ...။

ဤမှန်သောသစ္စာကြောင့် သူမ...ကို စွန့်ခွာမယ့်
ယောက်ျားမျိုးနှင့် မတွေ့ပါရစေနှင့်...။

* * *

ဖိုးလပြည့်စာပေ

အခန်း(၉)

ဒီနေ့ စနေနေ့ဖြစ်သဖြင့် ခေ.ဘုရင်ကတက်စရာမလိုသော်
လည်း ကျူရှင်က ညနေ ၅ နာရီမှ ၇ နာရီမှာဖြစ်သည်။ ဒီနေ့
ကစပြီး စိတ်သစ်၊ လူသစ်ဖြင့် အသစ်ငှက်ဖန်ပြန်စမယ်။ မိခင်
ဖြစ်သူဒေါ်စာလို အသည်းကွဲ၍ ဘဝဆုံးနိုင်ဟု တွေးမိပြီး ကိုယ့်
ကိုယ်ကိုပြန်ပြင်ဖို့ စိတ်ကူးမိသည်။ အိပ်ရာထက်မှ သွက်လက်စွာ
ထ၍ စာကြည့်စားပွဲတွင် ညကရေးထားသော 'နိုင်ယာရီစာအုပ်
လေးကို မသိမ်းမိသဖြင့် ဒီအတိုင်းတင်ထားဇံ'၏။ စာအုပ်ကို
ဖမ်းဆွဲထိထည့်ရင်းမှာပဲ မဖတ်ဖြစ်တာကြာပြီဖြစ်တဲ့ ၁၂ ရာသီ
ဟောစာတန်းစာအုပ်လေးကို ဖတ်မိ၏။

ဖိုးလပြည့်စာပေ

ဒီနေ့ ဖေဖော်ဝါရီလ ၅ ရက်နေ့ကောင် ရောက်ပြီပဲ။
ချစ်သူသက်တမ်း သိပ်မကြာဘဲ လမ်းခွဲလိုက်ရသည့်စိမ်းလန်းကို
သတိရမိ၏။

ဖေဖော်ဝါရီအတွက် ဟောစာတန်းကို နှစ်သစ်ကူး စိတ်
ဝင်တစားလေးဖတ်မိ၏။ ဖတ်ခါစမှ သိပ်မယုံကြည်ခဲ့သော်လည်း
မိမိအဖြစ်အပျက်များနှင့် တိုက်ဆိုင်လာသည့်အခါ ယုံကြည်မိ၏။

"အညံ့အသိုများ အလုံးစုံကင်းစင်သွားပြီး တိုးတက်မှုများ ဆက်တိုက်ဖြစ်
ပေါ်မည်။ ပီပီကိုယ်ကို အချိန်ပြန်နေသလို ဖြစ်နေသဖြင့် စိတ်ဓာတ်ကို နိုင်မအောင်
လေ့ကျင့်ပါ။ မိမိချစ်သူက သူတစ်ပါးအပေါ် စိတ်ညှစ်နေမည်။ ပိတ်ဆွေသစ်များရမည်။
ပတ်ဝန်းကျင်အသစ်နှင့် ဆက်ဆံရမည်။ အရေးကြီးသည့် ဆုံးဖြတ်ချက်များ ချမှတ်ရ
မည်။ အလှူပုဂံလက်စွဲရှိမည်။ ကိုယ်တိုင်တွင်လည်းကောင်း၊ မိသားစုတွင်လည်း
ကောင်း ခရီးသွားခြင်းကြုံမည်။

ဤကာလတွင် တွေ့ရသောပိတ်ဆွေသည် သင့်ဘဝအတွက် အရေးပါဆုံးလှ
ဖြစ်လိမ့်မည်...။

အင်း... မှန်သလောက်ပါပဲ။

ဒါပေမဲ့ ဤကာလတွင် တွေ့ရသော မိတ်ဆွေသည်
သင့်ဘဝအတွက် အရေးပါဆုံးလှဖြစ်လိမ့်မည်ဆိုတာ ဘယ်သူများ
ပါလိမ့်။

ဖိုးလပြည်စာပေ

စဉ်းစားနေရင်းမှ မိမိခေါင်းမှာ ဖျတ်ခနဲသတိရသွားတာ
က ထည်ဝါဆိုတဲ့လူ...။ ဒီလူများဖြစ်နိုင်မလား။ မဖြစ်နိုင်ပါဟု
တွေးမိကာ ခေါင်းယမ်းမိသည်။

ဟိုတစ်ခါ ညစာလာစားပြီးကတည်းက ဦးထည်ဝါနှင့်
သူမ ထပ်မတွေ့တော့ပေ။ နှစ်ပတ်လောက်တော့ရှိမည်။ အန်ဟို
လေးက ဖုန်းတွေဆက်သလို ညစာစားဖို့ဖိတ်သော်လည်း ကြီး
ကျယ်မြင့်မြတ်ပုံတွေနှင့် ဂုဏ်ရှိန်မောက်နေပုံရသည့် ထိုသူက
အပြိုင်မန်(ချိန်းထားသည့်အလုပ်ကိစ္စ)တွေနှင့်သာ လုံးလည်ချာ
လည်လိုက်နေပုံရသည်။

ဒါလည်း ကောင်းပါတယ် မလာဖြစ်တာ။ စိတ်တွေလေ
နေချိန်မှာ စကားတောင်ပြောဖြစ်မည်မဟုတ်ပေ။

သူမ အခန်းထဲကထွက်လာတော့ အန်တီလေး ဖုန်းပြော
နေတာတွေ့ရသည်။ ဘာတွေ့ကို သဘောကျနေသည်မသိ။
ဖျက်နှာက ပြုံးချိုစွာဖြင့် ရယ်မောနေ၏။

ထည်ဝါ... ဆိုတဲ့နာမည်ကြားသဖြင့် ထိုပုဂ္ဂိုလ်နှင့်
စကားပြောနေတာဖြစ်မည်။ မျက်လုံးထဲမှာလည်း တည်တင်းစူးရှ
ထက်မြက်နေတဲ့ သူ့ပုံစံကို ဖျတ်ခနဲမြင်ယောင်မိ၏။

သမီးရေး... နှစ်သစ်ကူး

ဖိုးလပြည်စာပေ

ဟော... အန်တီလေးမျက်နှာ ဒီလောက်ချိုပြီး အသံသာ
ယာနေပုံရရင်တော့ တစ်ခုခုပဲ။ ဝမ်းသာစရာစကားများလား။

ရှင်... အန်တီလေး

*ထည်ဝါနဲ့ အခုပဲစကားပြောဖြစ်တယ်သမီး၊ ထည်ဝါ
ဖေဖေနဲ့မေမေ ဒီနေ့ညနေပိုင်းရောက်မယ်တဲ့သမီး၊ ညစာ
ဒီမှာ လာစားဖို့ အန်တီလေး ဖိတ်ထားတယ်၊ သမီးလည်း
ဒီနေ့ ဘယ်မှမသွားနဲ့*

*ဟာ... သမီး ဒီနေ့ ၅ နာရီ ကျူရှင်ရှိတယ်၊ မေဂျာ
ဘာသာသင်မှာ၊ ဖျက်လို့မရဘူး*

*နှစ်သစ်ကူး၊ အခုမှ ဘာအရေးကြီးနေတာလဲ၊ တစ်ပတ်
လုံးလည်း ကျောင်းမတက်ဘဲနဲ့ ငါမသိဘူးများထင်နေလို့
လား၊ လေပြီး အသည်းကွဲနေတာ*

ဟင်

*ဘာလဲ... အံ့ဩသွားလား၊ မနက်က သမီးကိုနှိုးဖို့
အခန်းထဲကိုဝင်တော့ ခိုင်ယာရီစာအုပ်ကိုသိမ်းဖို့ထားရင်း
နဲ့ အမှတ်မထင်ဖတ်မိသွားတယ်၊ အန်တီလေးမရှိတဲ့အချိန်
မှာများ ဖြစ်ရတယ်လို့သမီးရယ်၊ ရည်းစားထားတာကို
အန်တီလေး မပြောချင်ပေမယ့် ကိုယ်ရွေးတဲ့လူဟာ

ဖိုးလပြည့်စာပေ

သစ္စာရှိဖို့ အရေးကြီးတယ် သမီး*

နှစ်သစ်ကူးရဲ့ မျက်ဝန်းမှာ မျက်ရည်ကြည်လေးများ
တလှဲလဲ့ မဆူရက်ပါ။ မိတဆိုးသမီးလေး... ဖခင်ဖြစ်သူက
သစ္စာမဲ့သွားခဲ့သည်။ မိခင်ဖြစ်သူက အသည်းကွဲပြီး သေတယ်။
သူမလေးရဲ့ နုနယ်သောစိတ်မှာ ဒဏ်ရာဒဏ်ချက်တွေနှင့် အရွယ်
ရောက် ချစ်မိတော့လည်း ချစ်သူက ရည်းစားနှစ်ယောက်ထားတဲ့
သူနှင့် ကြိုသဖြင့် ဒေါ်မြတ်နိုးစိတ်မကောင်းဖြစ်မိ၏။ ကျောင်း
မတက်ဘဲ အိမ်ထဲယောင်ချာချာဖြစ်ပြီး ရုပ်ရှင်ခွေတွေပဲ ဖိုင့်
ကြည့်နေသည့် တူမကိုကြည့်ပြီး မသင်္ကာစွာ ဆုမြတ်ကိုလှမ်း၍
မေးမိသဖြင့်လည်း အကြောင်းစုံသိခဲ့ရသဖြင့် မိမိတူမလေးကို
စိတ်အေးချင်မိပါသည်။ မိမိမှာလည်း ကိုယ့်အကြံအစည်နှင့်ကိုယ်
သူကောင်းဖို့စိစဉ်တာကို လိုက်နာရမည်ဟုလည်း တွေးတောနေမိ
၏။ သူမ ကောင်းစေချင်လို့ စိစဉ်ထားတဲ့ အကြောင်းအရာများ
ကို ...

နှစ်သစ်ကူး

ရှင်

*ညနေကျရင် မောင်ထည်ဝါတို့အဖေနဲ့အမေ လာကြ
လိမ့်မယ်၊ သမီး ကောင်းကောင်းမွန်မွန်ဆက်ဆံပါ၊ လိမ့်မယ်။

ဖိုးလပြည့်စာပေ

ယဉ်ကျေးပါ။ အမျိုးကောင်းသမီးပီသပါစေ၊ လူကြီးသူမ ဆိုဆုံးမမှုအောက်မှာ ကျိုးနွံတဲ့သမီးလေးလို့ အန်တီလေးက သူတို့ကို ကြွားထားတယ်။ အန်တီလေးမျက်နှာ မပျက်ရစေနဲ့နော်

အန်တီလေးသဘောကျနေတဲ့၊ အထင်ကြီးနေတဲ့သူဖြစ် သဖြင့် သူပုံစံကို မြင်ယောင်မိရင်း စိတ်တိုမိသည်။ စိမ်းလန်းရေ တို့တော့ ရူးတော့မယ်။ စိမ်းလန်းကို မေ့ပျောက်ဖို့ 'တော်တော် ကြီးစားယူရဦးမယ်။ အခု အန်တီလေးက စိမ်းလန်းနေရာမှာ အစားထိုးဖို့ လူတစ်ယောက်ကို ဇွတ်အတွင်း နှစ်နှစ်ရှေ့မှာ လာ ချပြနေပြီ။ အန်တီလေးရဲ့ မျက်လုံးများဟာ အထင်ကြီးနေပုံရတဲ့ သူ့ကို နှစ်နှစ်ကတော့ အထင်မကြီးပါ။

ဗေဒင်အုပ်ထဲကလိုများ ယခုလမှာတွေ့သောသူသည် သင့်ဘဝအတွက် အရေးပါဆုံးလူဖြစ်လိမ့်မည်ဆိုတာ...

ဘာတွေလဲကွာ...

ဒီလူတော့ မဖြစ်ပါစေနဲ့။

အခြားတစ်ယောက်ပဲ ဖြစ်ပါစေ...။

အန်တီလေးသာ ထည်ဝါ... ထည်ဝါဖြစ်နေတာ။

သူကတော့ ဘဝင်လေဟပ်တဲ့ရုပ်နဲ့ ဘယ်လိုရေစက်

ဖိုးလပြည့်စာပေ

ကြောင့်မသိ။ စိတ်ထဲမှာ သူ့အကြောင်းတွေးတာနှင့် အချဉ်ပေါက် ပါသည်။

သူမ အခန်းထဲဝင်၍ ခိုင်ယာရီထုတ်မိပြီး နှစ်သစ်ကူးရဲ့ ကိုယ်စားဖြစ်တဲ့ စာရွက်လေးတွေပေါ်သို့ ညီညာလှပတဲ့ လက်ရေး လေးများဖြင့်...

နုလုံးသားကိုယ်စား ခိုင်ယာရီ...

ဒီနေ့မှာတော့ စိမ်းလန်းဆိုတဲ့ ကျွန်မချစ်တဲ့ ကောင်လေးနေရာမှာ အစား ထိုးဖို့ ထည်ဝါဆိုတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်နဲ့ တွေ့ရမယ်တဲ့။ သူ ဘယ်လိုလူစားလဲဆိုတာ ပယ်ရပေမယ့် ကံကောင်းစကားကို မပယ်ဖျက်ချင်ဘူး။

ညစာစားပွဲမှာ သူ့ကို အားလုံးက စောင့်နေကြရသည်။

။ သက်သက် လူစိတ်ဝင်စားအောင်လုပ်တာ။

ဦးဘုန်းထက်နှင့် ဒေါ်မိုးတိမ်တို့ အရင်ရောက်လာကြ၏။

ထည်ဝါက အရေးကြီးသည့်လူနှင့် ဒီနေ့တွေ့စရာရှိသဖြင့် နောက် ကျမှ ရောက်မည်ဟု သိရ၏။

ဦးဘုန်းထက်က စကားပြောလိုက်၊ နာရီကိုကြည့်လိုက်

။ မိုးတိမ်ကတော့ ဘာမှမပြောသော်လည်း မျက်နှာမှာ အားနာမှု များအပြည့်။

ဖိုးလပြည့်စာပေ

ထိုစဉ် နှစ်သစ်ကူးတို့အိမ်မှ ဖုန်းသံမြည်လာသည်။ နှစ်သစ်ကူး အရင်ကိုင်လိုက်သည်။

‘ဟဲလို’

‘ကိုယ် ထည်ဝါပါ’

အန်တီလေးက ကြည့်နေ၍ အန်တီလေးကို ဖုန်းခွက်ကို လှမ်းပြရင်း ‘ဦးထည်ဝါဖုန်း အန်တီလေး’ ဟုပြောပြီး ဖုန်းခွက်ကို ဘေးမှာ ချထားလိုက်၏။ ရိုင်းတယ်လို့ ထင်ချင်လည်းထင်ကြပါစေ... သူတောင် လုပ်နေသေးတာပဲ။

ဒေါ်မိုးတိမ်က သားအတွက် အားနာသလို...

ဒေါ်မြတ်နိုးကလည်း တူမဖြစ်သူလုပ်ပုံအတွက် မျက်နှာပူနေ၏။

‘ထည်ဝါလား...’

‘....’

‘အေး... အေး... သွားပါ။ အဲဒီကပြီးမှပဲ လာခဲ့တော့။’

အန်တီတို့ စောင့်နေမယ်’ ဟု ပြော၍ ဖုန်းချလိုက်ပြီး...

‘မိုးရေ... မင်းသားကတော့ အလုပ်လုပ်တဲ့နေရာမှ’

ပြိုင်စံရှားပဲ။ အရမ်းတက်ကြွတာပဲ’

‘ဘာတဲ့လဲ မြတ်နိုး’

မိုးလပြည့်စာပေ

‘မိတ်ဆုံစားပွဲတစ်ခုကို မဖြစ်မနေမို့ တက်လိုက်ရတယ်တဲ့။ ဟိုမှာပြီးတာနဲ့ ဒီကိုတန်းလာမယ်လို့ပြောတယ်’

‘သားကတော့ကွာ၊ လုပ်ချလိုက်ပြန်ပြီ။ အလုပ်ကိစ္စဦးစားပေးခဲ့တာ ဟိုမှာကတည်းက အကျင့်ဆိုတော့လည်း ခက်သားလား၊ ဒါပေမဲ့ အခုဟာက...’

ဦးဘုန်းထက်က စကားကိုဖြတ်၍...

‘မြတ်နိုးရေ... ဒါဆိုရင်တော့ ကိုယ်တို့လေးယောက်ပဲ စားလိုက်ကြတာပေါ့။ အလုပ်ကိစ္စဆိုတော့လည်း နားလည်ပေးရမှာပေါ့ကွာ’

အားလုံးသာနေကြပြီဆိုတာ နှစ်သစ်ကူးသိသည်။ နှစ်ပတ်ကူးမိုက်ထဲမှာလည်း သံစုံအော်နေသဖြင့် ထည်ဝါဆိုတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ကို မေတ္တာပို့မိ၏။

ဒေါ်မြတ်နိုး တူမဖြစ်သူကို လှမ်းကြည့်လိုက်တော့ နှစ်

ပတ်ကူးမျက်နှာက သိသာစွာတင်းမာလျက်...

လူကြီးသုံးယောက် စကားပြောနေကြပေမယ့် နှစ်သစ်

ပူကတော့ မသိမသာတိတ်ဆိတ်နေ၏။

ဒေါ်မြတ်နိုးလည်း တူမဖြစ်သူအတွက် စိတ်မကောင်း။

ထည်ဝါက အရင်ဒါမျိုးမဟုတ်ပါ။ အခုမှ ဘယ်လိုဖြစ်

မိုးလပြည့်စာပေ

သည်မသိ။ မိန်းကလေးရှင်မို့ မျက်နှာငယ်သလိုမျိုး ခံစားမိလာ သလိုဖြစ်သော်လည်း အချစ်ဆုံးသူငယ်ချင်းများရဲ့သားနှင့်မို့ ဖြေ သာသလိုဖြစ်နေမိ၏။

သူတို့လေးယောက် ထမင်းစားပြီးမှ ထည်ဝါရောက်လာ ၏။ ဒေါ်မြတ်နိုးမျက်နှာ ပြုံးသွားတာကိုကြည့်၍ နှစ်သစ်ကူး မျက်နှာ မဲ့မိ၏။

မီးခိုးရောင်အောက်တိုင်းဝတ်စုံနှင့် ဆံပင်တွေကိုမြင်ခဲ့ဖူး တဲ့ပုံစံအတိုင်း နဖူးမှ သိမ်းလှန်ဖြိုးထားသည့် မျက်နှာက ဖြူကာ နှုတ်ခမ်းများက စိုရ်နေ၏။

‘အားလုံးကို တောင်းပန်ပါတယ်၊ ဘယ်လိုမှမသွားလို့ မကောင်းတဲ့ပွဲရှိ တက်လိုက်ရတာပါ’
ဦးဘုန်းနွေက...

‘ဖေဖေတို့က အကြောင်းမဟုတ်ဘူးလေ သား၊ မြတ်နိုး နဲ့ သမီးလေးကို အားနာစရာ’

သူက အခုမှ နှစ်သစ်ကူးကို ကြည့်မိ၏။ နှစ်သစ်ကူးက မကျေမနပ်အကြည့်နှင့် မျက်လွှာပင်အကြည့် သူ၏ စူးစူးရှရှ အကြည့်နှင့်ဆုံ၏။

အန်တီလေးက ချောင်းတစ်ချက်ဟန်၍...

‘ထည်ဝါ... သား ဒီမှာ အချို့ပွဲစားပါဦးလား’

‘တော်ပြီ... အန်တီလေး၊ ကျွန်တော် ဗိုက်ပြည့်နေလို့၊ နောက်နေ့တွေမှ အန်တီလေးလက်ရာ အမြဲလာစားမှ အန်တီလေး မောင်းမထုတ်နဲ့နော်’

‘မထုတ်ပါဘူးတော်၊ မင်းပဲ လာဖြစ်အောင်လာပါဦး’

အားလုံးသဘောကျပြီး ဝိုင်းရယ်နေကြသော်လည်း ဟိုချာ တိတ်မမျက်နှာကတော့ ခပ်တင်းတင်း။ သူပန်းတွန့်မိ၏။ ချာ တိတ်မပုံစံလေးကိုက ခေါင်းမာမယ့်ပုံစံ။ သူမလေးကို လူကို မမြင်မတွေ့ရသေးခင် ဒေါ်မြတ်နိုးက သူမရဲ့ဓာတ်ပုံများကို ပြ ထားသဖြင့် ရင်းနှီးတောလည်း ကြာပြီ၊ စိတ်လည်းဝင်စားပါ ဘည်။ လူကိုယ်တိုင်မြင်ရတော့ အပြင်မှာရှိ၍လှပ၍ ဆွဲဆောင်မှု ရှိတာကို သိရ၏။ ဂျစ်တစ်တစ်မာကျောကျောပုံစံလေးကို သဘော ကျမိ၏။ သူမလေးနှင့် ထည်ဝါတို့ တော်တော်လေးညီယူရူးမှာ ပါပဲ။ အန်တီလေးက သူမကို ဘာမှကြိုပြောမထားဘူးဆိုတာ သူသိ၏။

ဦးဘုန်းနွေက...
‘မြတ်နိုးရေ... ဒီနေ့မိသားစုလည်းဆုံတုန်း တို့တွေကတိ စကားတွေ ထားခဲ့ကြတာတွေကို ဆွေးနွေးမှဖြစ်မယ်’

ဦးဘုန်းရွှေက သြဇာသံပါတဲ့ သူ့အသံကို မြှင့်ပြော၍ စကားစလိုက်၏။

ဒေါ်မြတ်နိုးက...

‘ရတယ်ကိုဘုန်း... ပြောစရာရှိတာပြောပါ’

တကယ်တော့ ဒေါ်မြတ်နိုးနှင့် ဦးဘုန်းရွှေတို့မိသားစုက ဟိုမှာ ဆုံတွေ့ကတည်းက တိုင်ပင်ထားပြီးသားပါ။ တူမဖြစ်သူ တစ္ဆတ်ထိုးဆန်တတ်သဖြင့် ကြိုတင်ပြောမပြထားခြင်းဖြစ်သည်။

‘ထည်ဝါ... သား’

‘ဗျာ’

ဖခင်ဖြစ်သူကို သူ့ အရမ်းလေးစားသည်။ ဖခင်ဖြစ်သူက စီးပွားရေးလောကမှာ နာမည်ကြီးပြီး အောင်မြင်ထင်ရှားလာပြီး သူက ဖခင်ဖြစ်သူ၏လုပ်ငန်းများမှာ ဝင်ရောက်လုပ်ကိုင်ပေးမှသာဖြစ်သည်။ ဦးဘုန်းရွှေသည် နိုင်ငံခြားတိုင်းပြည်ကိုရောက်သော်လည်း သောက်စားပျော်ပါးမှုမရှိ။ မိမိအိမ်သူဇဦးမယားကိုသာ သေတစ်ဖန်သက်တစ်ဆုံး ရိုးမြေကျပေါင်းဖက်သည့် လူစားမျိုးဖြစ်သဖြင့် ဖေဖေဦးဘုန်းရွှေ၏စကားသည် သူ့အတွက် လိုက်နာရမည်ဆိုတာ ယုံကြည်ထား၏။ ယခု သူ့စီးပွားရေးလုပ်ငန်းပျက်မှာတောင် ဦးဘုန်းရွှေရဲ့ အကြံဉာဏ်အများကြီးပါဝင်ရသေး၏။

ဖိုးလပြည့်စာပေ

‘သားကို ဖေဖေ စကားဦးသန်းထားပြီးပြီ၊ မြန်မာပြည်ဟိုပြန်ရမယ်၊ မြန်မာမိန်းကလေးနှင့်ပဲ လက်ထပ်ရမယ်၊ မြန်မာပြည်မှာ ခေါင်းချမယ်ဆိုတာ’

ထည်ဝါက ဦးဘုန်းရွှေစကားများကို စိတ်ဝင်စားစွာ နားထောင်နေမိရင်း နှစ်သစ်ကူးကို စူးစိုက်ကြည့်မိ၏။

သူမကတော့ ဘယ်သူ့ကိုမှမကြည့်။ ဂရုစိုက်စွာ နီရဲနေသည့် ယန်းသီးတစ်လုံးကို လှမ်းယူပြီး ငြိမ်သက်နေ၏။

‘ဒီကို ဖေဖေတို့အားလုံးမလာခင်ကတည်းက မြန်မာပြည်မှာ သားအတွက် ရည်စူးထားပြီးသားမိန်းကလေးရှိတယ်ဆိုတာ သားကို အသိပေးထားပြီးသားဆိုတော့ မဂ်လာကိစ္စမှာ သားဘက်က ကန့်ကွက်ဖို့မရှိဘူးလို့ ဖေဖေထင်တယ်၊ ဟုတ်ရဲ့လား’

အခုထက်ထိ နှစ်သစ်ကူးက မိမိနှင့်မဆိုင်သလိုမျိုး ငြိမ်မက်နေဆဲ။

‘သမီးနှစ်သစ်ကူးဘက်ကရော...’

‘ရှင်... အန်ကယ်...’

‘သမီးအားမလည်ဘူးထင်တယ်၊ မြတ်နိုးကလည်း ဘာမှပြောမထားရသေးဘူးနဲ့ တူတယ်’

ဖိုးလပြည့်စာပေ

၁၁၆

နှလုံးသားကိုယ်စား ခိုင်ယာ

* ဟုတ်တယ်ကိုဘုန်း၊ အပြစ်တင်ရင်လည်း ခံရမှာပဲ။ ကျွန်မ ပြောပြမထားရသေးဘူး *

အရိပ်ပြရင် သူတူမ အကောင်ပေါ်သင့်ပြီပေါ့။ ထည်ဝါဆိုတဲ့လူကို ယူချင်တဲ့သူ၊ သမက်တော်ချင်တဲ့သူတွေ ဒုန္ဒဒေးဒေါမြတ်နိုးလည်းပါဝင်၏။

နှစ်သစ်ကူး... သူမကို ဦးဘုန်းဇွေလှမ်းမေးမှ သူမ မျက်နှာ မော့လာ၏။ ထို့နောက် အဒေါ်ဖြစ်သူကိုလည်း ထိတ်လန့်စွာ လှမ်းကြည့်လိုက်ပြီးမှ တစ်လုံးချင်းစီ သူမနှုတ်ဖျားမှ...

* အန်တီလေးက စိစဉ်ထားပြီးမှ သမီးကိုအသိပေးတာလား။ ဒါမှမဟုတ် သမီးကို ရွေးချယ်ခွင့်ပေးတာလား။ အန်တီလေး *

ထင်မှတ်မထားသည့်မေးခွန်းဖို့ အားလုံးက သူမမျက်နှာကို ကြည့်ကုန်ကြ၏။

ထည်ဝါဆိုတဲ့လူကလည်း စူးစိုက်ကြည့်၏။

မှတ်ထား... ရှင်ကြီးက ကိုယ့်ကိုယ်ကို အထင်ကြီးပါလား။ လူကြီးတွေ အကူအညီနှင့်များ သူမကို လွယ်လွယ်ရမယ်ထင်ရင် မှားသွားမှာပေါ့ကွယ်။

သူမကိုကြည့်နေသည့်သူကို စူးစိုက်ကြည့်၍ မျက်လုံး

ဖိုးလပြည့်စာပေ

ယဲမှာ ကျွန်မက အခုမှမြင်ဖူးတဲ့ယောက်ျားတစ်ယောက်ကို ချစ်ရှင်းလက်ခံလိုက်မယ်လို့ ထင်နေသလား။

သူကလည်း ရိပ်မိစွာဖြင့်...

* ဒီကိစ္စကို ကျွန်တော်တို့ အချိန်နည်းနည်းယူသင့်တယ်ဖေဖေ *

* ဟင် *

ဒေါ်မိုးတိမ်က...

* သား... မင်း နှစ်သစ်ကူးကို... *

* မေမေ... ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက် ညှိဖို့ အချိန်ပေးပါလို့ ကျွန်တော်ပြောချင်တယ်မေမေ။ နှစ်သစ်ကူးဘက်က ဘာမှမသိသေးလို့ သူ့ကိုလည်း အချိန်ပေးသင့်တယ်မေမေ *

သူ့ဓာတ်ပုံမြင်ကလည်း သဘောကျတာကို အမေဖြစ်သူကလဲ ခေါ်မြတ်နိုးက တူမဖြစ်သူရဲ့ တင်းမာနေတဲ့မျက်နှာကို ကြည့်ကုန်ပုံ။

* နှစ်သစ်ကူး *

* ရှင်... အန်တီလေး *

* အန်တီလေးဟာ သမီးမေမေမရှိတော့ကတည်းက သမီး

ဖိုးလပြည့်စာပေ

ကို ပြုစုစောင့်ရှောက်ခဲ့တာ သမီးအသိနော်
ဒေါ်မြတ်နိုး စကားပြောနေရင်းမှာ အသံများတိုးဝင်သွား
သဖြင့် ချောင်းတစ်ချက်ဟန့်လိုက်ရင်း...

‘သမီးဟာ အန်တီစကားကို အမြဲနားထောင်ခဲ့တယ်ဆို
တာ အန်တီသိတယ်၊ အန်တီ အားလုံးရှေ့မှာ ပြောပြချင်
တာကတော့ သမီးကို အန်တီ မောင်ထည်ဝါနဲ့ပဲ လက်
ထပ်ပေးချင်တယ်ကွယ်၊ အန်တီစကားကို သမီး နား
ထောင်ပါ၊ နားထောင်မယ်လို့လည်း ထင်တယ်’

‘မဖြစ်နိုင်ဘူး အန်တီလေး’
နှစ်သစ်ကူး မကျေမနပ်ဖြစ်၍ ထိုင်ရာမှထမိသည်။
‘သမီး... ပြန်ထိုင်စမ်း’

ဒေါ်မြတ်နိုးက အသံမာမာဖြင့်ပြောလိုက်၍ နှစ်သစ်ကူး
မကျေမနပ်ပြန်ထိုင်သည်။

နှစ်သစ်ကူး၏မျက်နှာလေးမှာ ရှက်စိတ်ကြောင့် နီမြန်း၊
သွားပြီး ရှေ့မှာထိုင်နေသည့် ထည်ဝါကိုလည်း မျက်စောင်းဝင့်ပါ
၏။

‘အန်တီမြတ်နိုး... နှစ်သစ်ကူးနဲ့ကျွန်တော်ကို ဆွေးနျေး
ခွင့်ပြုပါ’

‘အေး... အေးကွယ်၊ ဆွေးနွေးပါ၊ လူငယ်ချင်း ပွင့်ပွင့်
လင်းလင်းပေါ့’

နှစ်သစ်ကူးစိတ်ထဲတွင် ဒီကလည်းပြောချင်နေတာနှင့်
မတော်ပဲမို့ ရှေ့မှနေ၍ ခြံထဲဆင်းမိ၏။ လူကြီးနှစ်ယောက်ကို
ထားနာမိ၏။ အန်တီလေးရဲ့ နိုင်ငံခြားသစ်ခွပင်တွေရဲ့ အိမ်လေး
ဖွားမှာ ခုံတန်းလေးရှိသဖြင့် ထိုနေရာမှာ ထိုင်လိုက်ရင်း...

‘ဒီမှာ ရှင်ကြီးကို လုံးဝလက်မထပ်ဘူးနော်’
‘ကိုယ်ကတော့ အခုမှ ဆုံးဖြတ်ချက်ပိုခိုင်မာသွားတယ်၊
မင်းကို ဒီလထဲမှာ လက်ထပ်ဖြစ်အောင် လက်ထပ်မယ်’

‘ရှင်... ရှင်’
သူမဒေါသဖြစ်လွန်းသဖြင့် အသားများတဆတ်ဆတ်တုန်
ပျိုး စကားသံထွက်မလာဘဲ မျက်ရည်များကျနေမိပြီး နှုတ်မှ

‘ရှင်ကိုမုန်းတယ်’
‘ကိုယ်ကလည်း မင်းကိုမချစ်ပါဘူး’
‘ဟင်’

‘ဒါပေမဲ့ သေချာတာကတော့ ကိုယ် မင်းကိုပဲ လက်ထပ်
မှာ၊ အကြောင်းက ကိုယ်ကကိုယ့်အဖေရဲ့စကားကို တစ်
သဝေမတိမ်းနားထောင်တယ်’

ဟွန်း

သူပြောပုံက ဒီကပဲ လူကြီးစကား နားမထောင်တဲ့ပုံ။

ဟုတ်တယ်၊ ဘာဖြစ်လဲ ကျွန်မကတော့ လူကြီးစကား

နားထောင်ပြီး ကိုယ်မချစ်တဲ့လူနဲ့ လက်မထပ်နိုင်ဘူး

သူ့ကိုရှေ့မှာထားပြီး မချစ်ဘူး၊ လက်မထပ်ဘူးပြောနေ

သည့် ကောင်မလေးကို ကြည့်မိသည်။ အိမ်မှာနေရင်းပင် ဘာမှ

လိမ်းခြယ်မပြီးလိမ်းဘဲ သဘာဝအတိုင်း ပြောင်ချောနေတဲ့မျက်နှာ

လေးနှင့် ရွှေရောင်ဆံနွယ်များကို ခပ်မြင့်မြင့်လေး ခေါင်းစည်း

ကြီးလေးနှင့် စည်းထားသောကြောင့် ဖြူစင်သော ကုပ်သား

ဝင်းဝင်းလေးကို အထင်းသားမြင်နေရ၏။ ရှည်၍ သွယ်လျသော

လည်ပင်းအရစ်ကလေးများပါသော လည်တံနှင့် ရွှေရင်မိုးမိုး ခါ

သေးသေးနှင့် ဖွဲ့စည်းထားသော ကိုယ်လုံးကိုယ်ထည်နှင့် က

ဆန်သလိုနှင့် တစ်ခါတစ်ရံ ရင့်ကျက်ပုံစံလေး ဖမ်းထားသော

မျက်နှာလေးက ဆွဲဆောင်မှုရှိနေပြန်သည်။

သူမ ချောပါသည်၊ လှပါသည်။ ချောတယ်လှတယ်။

တာတွေထက် ပို၍ဆွဲဆောင်မှုရှိပါသည်။

သူမကို ထည်ဝါ စမြင်ဖူးလိုက်ကတည်းက ရင်ထဲမှ

အမျိုးအမည်မသိတဲ့ အရာလေး လှုပ်ခါသွားမိသည်။

ဖိုးလပြည်စာပေ

ဒါဟာ သူမကို ချစ်တဲ့အချစ်လား။

ရှေ့မှကောင်မလေးက သူ့ကို မချစ်ပါတဲ့။ မုန်းတောင်

မုန်းနေသေးတယ်။

သေချာတာကတော့ နှစ်သစ်ကူးဆိုတဲ့ ချစ်စရာကောင်

မလေးကို သူ လက်လွှတ်အဆုံးအရှုံးမခံနိုင်။

နှစ်သစ်ကူး... တိတ်ဆိတ်နေသည်။ သူ့ကိုကြည့်၍

ထပ်ပြောမိသည်။

ပြော

ရှင်ကြီးကို လုံးဝလက်မထပ်နိုင်ဘူး၊ ကိုယ့်ကို မချစ်ပါ

ဘူးလို့ပြောနေတဲ့သူ့ကို လက်ထပ်ရင် ဘာဖြစ်သွားမယ်

ဆိုတာ ရှင်လည်းကြားဖူးနားဝရှိမှာလို့ သတိပေးချင်

တယ်

နှစ်သစ်ကူး... မင်းသိထားဖို့ကလည်း ကိုယ်က စီးပွား

ရေးသမားကွ၊ စိတ်ကူးတွေ သိပ်မယဉ်တတ်ဘူး၊ အရင်း

အနှီးတိုင်မှာ အရှုံးအမြတ်ဆိုတဲ့ အရာနှစ်ခုပဲရှိတယ်ကွ၊

ကြားဖူးနားဝရှိထားသလို ကိုယ့်ကိုမချစ်တဲ့မိန်းမကို

အရင်းအနှီးလုပ်သလိုမျိုးပဲပေါ့

ရှင်... ရှင်

ဖိုးလပြည်စာပေ

သူ့ချစ်မိတဲ့စိတ်ကို သူမ မသိစေရဟု ဆုံးဖြတ်မိသည်။

‘မင်းက ကိုယ့်ကို မချစ်သလို ကိုယ်ကလည်းချစ်နေတာမှမဟုတ်တာ’

‘ဟင်’

သူမက အံ့သြပိုင်းစက်သောမျက်လုံးများဖြင့် ကြည့်နေ၏။ ထည်ဝါ ဒီစကားတွေပြောဖို့ မရည်ရွယ်ပါ။ ကိုယ့်အပေါ်မှာ ခါးသီးမှုတွေ ပြည့်နေသည်။ သူမ ပုံစံကြောင့် ယောက်ျားမာရ်ဖြင့် စကားတွေ ထွက်ကျလာ၏။

‘မင်းဘက်က တုံ့ပြန်မှုတွေကိုလည်း ကိုယ်မမျှော်လင့်ဘူး’

‘ရှင်... ဘာပြောတယ်’

နှစ်သစ်ကူး သူ့စကားကြောင့် ဆတ်ဆတ်ခါသွားသည်။ ထည်ဝါက ဘောင်းဘီအိတ်ထဲမှာ လက်နှစ်ဖက်ထည့်ထားပြီး နှစ်သစ်ကူးကို ခပ်စူးစူးကြည့်ကာ...

‘မင်းသိအောင် ကိုယ်ပြောပြမယ်’

နားမထောင်ချင်စွာဖြင့် မျက်နှာကို ခွဲမိ၏။

‘ကိုယ် ပထမဆုံး မိဘတွေရဲ့ဆန္ဒကို နားထောင်ခဲ့တဲ့ ဆုံးဖြတ်ချက်တွေထဲမှာ မိဘသဘောတူတဲ့ မိန်းမကို’

ယူဖို့ဆုံးဖြတ်ခဲ့တာ၊ ချစ်တာတွေ၊ မုန်းတာတွေ သိပ်မိက်မဝင်စားဘူးကွ။ မင်းနဲ့ သဘောတူထားတာကို ပုဂံမှာက တည်းက သိပြီးသား။ ဖေဖေနဲ့မေမေတို့က မင်းကို လူကိုယ်တိုင်မမြင်ဖူးကတည်းက သမီးတစ်ယောက်လို ချစ်နေကြတာ’

သူမပုံစံကြောင့် ထည်ဝါက ပခုံးတစ်ဖက်ကို ဟန်ပါပါ လှုပ်ရွံ့...

‘ကိုယ်က ဆုံးဖြတ်ပြီးရင်ဖြစ်အောင်လုပ်တတ်တယ်။ ကိုယ့်မိဘနဲ့ အနိတိမြတ်နိုး စိတ်ချမ်းသာအောင် မင်းကို ကိုယ်ရမှဖြစ်မယ်’

‘ဦးထည်ဝါ... ရှင်... သိပ်ဘဝင်မြင့်ပြီး အပိုင်တွက်ထားတဲ့လူပါလား။ ရှင်ကပြောတော့ ကျွန်မကလည်း ပြောလိုက်ဦးမယ်။ ရှင်သေသေချာချာပတ်သွား၊ နှစ်နှစ်မှာ ချစ်သူရှိတယ်။ လူကြီးမိဘစကား နားမထောင်လို့ ငရဲရောက်မယ်ဆိုရင်လည်း ရောက်ပါစေ၊ ဗွတ်မိစဉ်ရင်တော့ ကျွန်မ တစ်ခုခုလုပ်မိမယ်’

ထည်ဝါက သဘောကျစွာ ရယ်မောမိသည်။

‘မင်းဘက်ကကိစ္စက မင်းအကြောင်းပဲလေ၊ စဉ်းစားနေတာ’

မိန်းမတစ်ယောက်အတွက် သိပ်အလုပ်ရှုပ်မခံနိုင်ဘူးကွာ၊

အဲဒါကို မင်း သဘောပေါက်ထား၊

သူ့ ချာခနဲလှည့်ထွက်သွားသည်။

နှစ်သစ်ကူး နှုတ်ခမ်းနှစ်ဘက်ကို ပေါက်မတတ်ကိုက်
ထားမိ၏။

ထည်ဝါတစ်ယောက် နှစ်သစ်ကူးကိုပြောပြီး ကောင်မ
လေးကတော့ ဘယ်လိုကုန်ခဲ့မည်မသိ။ သူ့ကတော့ တမင်တကာ
မခံချင်အောင်ပြောပြီး လှည့်ထွက်လာမိ၏။

ကိုယ့်မှာလည်း ယောက်ျားမာနနဲ့ဆိုတာ နားလည်ထား
စမ်းပါ။ မချစ်တတ်ခဲ့တဲ့ ထည်ဝါတစ်ယောက် အချိန်လွန်ပြီးတော့
ရောက်လာတဲ့အချစ်ကို ဖမ်းဆုပ်မိတော့လည်း အချစ်အတွက်
လမ်းဟောင်းအတိုင်း မသုံးတော့ လမ်းသစ်ဖောက်ဖို့ နည်းဗျူဟာ
စတင်ဖို့ အချိန်ရောက်ပြီ။ မင်းအသည်းဟာ တစ်နေ့မှာ ငါ့ကို
ချစ်တတ်လာမယ်လို့ ငါ အတိအကျ ယုံမိတယ်။

မင်းနှင့်ကိုယ် ပြိုင်ပွဲဝင်ဖို့ ပြင်ဆင်ကြတာပေါ့။

စွမ်းအားအပြည့်နှင့် အချစ်အလင်းတန်းတစ်ခု မင်းဆီမှာ
ရှိနေတာ ကိုယ်သိတယ်။

* * *

ဖိုးလပြည်စာပေ

အခန်း (၁၁)

ကျောင်း၏ဝန်းကျင်တွင် ကျောင်းသားကျောင်းသူများ
ဟိုနားမှာတစ်စု၊ ဒီနားတစ်စုကို တွေ့ရသည်။

ဝင်လာသော သူတွေနှင့် ထွက်သွားသောသူတွေဖြင့်
ရှင်သန်နေသည့် ပျိုးဥယျာဉ်ကြီးပမာ စည်ကားသက်ဝင်နေ၏။

ဒီနေ့ သူမ ကျောင်းကို စောစောရောက်နေမိသည်။
စိမ်းလန်းကို သတိရနေမိသည်။ အခုအချိန်ဆို စိမ်းလန်းက အရင်
တစ်ယောက်နှင့် အဆင်ပြေနေမှာ အမှန်ပင်ဖြစ်မယ်။

မရှေးမနှောင်း ဆုမြတ်နှင့် မစပွါယ်တို့ ရောက်လာကြပြန်

ဖိုးလပြည်စာပေ

သည်။ သူမတို့နှစ်ယောက် ဖုန်းဆက်၍ ကျောင်းတက်ဖို့ပြောနေကြသောကြောင့် ဖုန်းအဆက်အသွယ် ရှိကြ၏။ ကျောင်းမတက်တဲ့နေ့တွေမှာ သင်တဲ့လက်ချာတွေကို သူမတို့နှစ်ယောက် ပိုင်းကူးပေးထားကြသည်။

* နှစ်နှစ်ရယ်၊ ကျောင်းပျက်ရက်တွေ များနေပြီနော်၊ စာမေးပွဲကြီး နီးနေတာဆိုတာသိ မိန်းမ *

* စိတ်ညစ်လို့ပါဟာ *

* စိတ်ညစ်တာလည်း ညစ်ပေါ့၊ ကျောင်းပျက်လို့ စိတ်ညစ်တာတွေ ပျောက်သွားမှာမှမဟုတ်တာ၊ အိမ်မှာနေလို့ရော စိတ်ညစ်တာတွေ ပျောက်သွားလို့လား *

* မပျောက်တဲ့အပြင် စိတ်ညစ်စရာတွေပါ ထပ်ရနေတယ်ကွာ *

* ဟဲ့... ဘာဖြစ်လို့လဲ အိမ်မှာ *

* အန်တီလေးလေးပေါ့ *

* အေးလေး... အန်တီလေး ဘာဖြစ်လို့လဲ၊ နေမကောင်းလို့လား၊ ဒီလိုမှန်းသိရင် ငါတို့လာပါတယ် *

* မဟုတ်ပါဘူးဟာ၊ ဒီလိုဟာ ငါစိတ်ညစ်ရတဲ့အကြောင်းရင်းက... *

ဖိုးလပြည့်စာပေ

သူမနှင့် ထည်ဝါဆိုတဲ့ လူကြီးနှင့်ပတ်သက်မှုများကို ပြောပြမိ၏။

* ဟင်း... ဟင်း *

ဆုမြတ်နှင့် မစပွယ်တို့ သဘောကျရယ်မောနေကြ၏။ ရှစ်သစ်ကူးပါ ရော့ရှီရယ်မိ၏။

* အဲဒီ... ဘယ်သူ... *

* ဦးထည်ဝါ *

* ဦးထည်ဝါဆိုတဲ့ လူကြီးက ချောလား *

* မသိဘူး *

မစပွယ်က...

* ဪ... ချောတဲ့လူတဲ့ လူတွေများကျတော့လည်း ဝမ်းရိုး-တူးကမ်း၊ တစ်ယောက်သွား-နှစ်ယောက်လာလို့ ဖြစ်နေပါလား *

* မစပွယ်နော် ဘယ်လိုဖြစ်နေတာလဲ *

* နင်... စိမ်းလန်းကို မမေ့နိုင်သေးဘူးလား၊ ဆုမြတ်က... *

* ငါ့ကြောင့်ပါနှစ်နှစ်ရာ *

* ဘယ်လို... နင့်ကြောင့်ဟုတ်လား *

ဖိုးလပြည့်စာပေ

နှစ်သစ်ကူး နားမလည်သလို မေးလိုက်သဖြင့်...
 'ဟုတ်တယ်လေ၊ မန္တလေးက ငါ့ငယ်ရည်းစားကသာ
 လူကြီးမပေးလိုက်ရင် သူ့နဲ့အနီး တွေ့စရာမလိုဘူး။ နင်
 စိတ်ညစ်ရမှာလည်း မဟုတ်ဘူး'
 'ငါ... မန္တလေးကိုဖုန်းဆက်ပြီး ပြောပြီးသွားပြီ၊ သူတို့
 သူငယ်ချင်း အကျင့်မကောင်းတဲ့အကြောင်းကို စိတ်တို
 ပြီး ပြောထည့်လိုက်မိတယ်'
 'သူတို့က နင့်ကို ပြန်ပြောလိုက်တယ်မဟုတ်လား'
 'ဟုတ်တယ်... ယောက်ျားကောင်း မောင်းမတစ်ထောင်
 တဲ့လေ၊ ငါလည်း စိတ်တိုပြီး နင်လည်းယောက်ျား
 ကောင်းတစ်ယောက် မန္တလေးမှာလုပ်နေရင်တော့ နင်နဲ့
 ငါလည်း ပြတ်ပြီလို့'
 'ဆုမြတ်ရယ်... မဆီမဆိုင် နင်က ငါ့အတွက်နဲ့
 လျှောက်ရမ်းနေပြန်ပြီ'
 'ဟုတ်တယ်လေ၊ နင်ခံစားနေရတာကို မကြည့်နိုင်ဘူး။
 ကျောင်းမတက်ဘာမတက်နဲ့ ခံစားနေရတာကို စိတ်
 မကောင်းဘူးပေါ့ဟာ'
 'အေးပါ သူငယ်ချင်းရာ၊ ငါ နောက်ကို ကျောင်းတက်

ဖိုးလပြည့်စာပေ

ပါ့မယ်၊ အိမ်မှာလည်း မနေချင်ဘူးကွာ၊ ဟုတ်ပြီလား'
 'ပြီးတော့ နင့်အန်တီလေးက ကောင်းမယ်တင်လို့ စိစဉ်
 တာကို မငြင်းကောင်းပါဘူးဟာ'
 'ဟေ့... ဆုမြတ်နိုး၊ ဒါတော့ ကျုပ်သဘောပါ'
 မစပွယ်က...
 'ငါတို့နဲ့ တစ်နေ့လောက် ဆုံပေးပါလား'
 'ကျောင်းပိတ်ရက် အိမ်ကို လာခဲ့ကြလေ'
 'ဒီနေ့လည်း အိမ်ကိုလာမယ်ဆိုပြီး ဖုန်းကြိုဆက်ထား
 တယ်၊ ငါ တမင်နောက်ကျမှ အိမ်ကိုပြန်မယ်'
 'ဟယ်'
 'နှစ်နှစ်ရယ်... အန်တီလေး ဆူနေပါ့မယ်'
 တကယ်ကျောင်းဆင်းပြီး အိမ်ပြန်ခိုနဲ့ နှစ်မှာရီလောက်
 မျောက်ကျအောင် သူမ ရှုခင်းသာပန်းခြံထဲဝင်၍ အချိန်ဖြုန်းနေမိ
 ။ စိမ်းလန်းကို လွမ်းတာလည်းပါသည်။ သူနှင့်လျှောက်လည်
 တာကို သတိရမိတဲ့စိတ်ဖြင့်...။ ဆုမြတ်ရဲ့ အိမ်အပြန်နောက်ကျ
 ပန်းဖိုးလို့သာ နှစ်ယောက်သားပြန်လာခဲ့ရတယ်။ အိမ်ပြန်ဖို့ နှစ်နှစ်
 တွေဝေနေမိ၏။ ဆုမြတ်က...
 'နှစ်နှစ် ငါတို့ ကလေးတွေမဟုတ်တော့ဘူးကွာ၊ ငါ

ဖိုးလပြည့်စာပေ

မလိုက်ရင် နင်တစ်ယောက်တည်း စိတ်မချလို့ ငါအဖော်
လိုက်ပေးနေရတာ၊ အန်တီလေး စိတ်ပူနေမယ်၊ လာ
ပြန်ကြရအောင်နော်... သူငယ်ချင်း'

သူမက သူထက်ရင့်ကျက်တဲ့ ဆုမြတ်ရဲ့စိတ်ကို လေးစား
မိသည်။ ပျော့ညံ့တဲ့မိမိစိတ်ကိုလည်း အားမရ။

အငှားကားပေါ်မှာ တိတ်ဆိတ်စွာ မျက်ရည်ဝဲ၍ ပါလာ
သည့် နှစ်သစ်ကူးရဲ့ ပခုံးလေးကို ဖက်တွယ်၍...

'ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် စိမ်းလန်းကို မေ့ပစ်လိုက်ပါတော့ကွာ'
သူမ မျက်ရည်များကြားမှ ခေါင်းညိတ်ပြမိသည်။

ဆုမြတ်က အိမ်ရှေ့ထိ လိုက်ပို့သည်။ အန်တီလေးက
ခြံဝမှ ထွက်စောင့်နေ၏။ ဆုမြတ်က အန်တီလေးကို လက်လှမ်း
ပြ၍ နှုတ်ဆက်သည်။

'အန်တီ... သမီးနောက်နေမှ လာလည်မယ်'
'အေး... အေး' ဟုဆိုကာ အန်တီလေး လက်လှမ်း

သည်။ အန်တီလေး ဘာမှမပြောဘဲ အိမ်ထဲတန်းဝင်သွား၏။
အန်တီလေးနောက်မှ နှစ်သစ်ကူးအပြစ်ရှိသူတစ်ယောက်ပဲ

လိုက်ခဲ့မိ၏။

'ဟင်'

ဖိုးလပြည့်စာပေ

ညှော်ခန်းမှာ စာစောင်တစ်ခုကို သဲကြီးမဲကြီး စိတ်ပင်စား
၅၇ ဖတ်နေသည့်သူ... ထည့်ပါ။

'နှစ်နှစ်... အဝတ်အစားလဲပြီးရင်လာခဲ့၊ ထမင်းစားဖို့
စောင့်နေတယ်'

သူမ ငြင်းမည်ကြံပြီးမှ အန်တီလေးရဲ့ အေးစက်မာကျော
လာအကြည့်ကြောင့် အလျှော့ပေးမိ၏။ စိတ်ထဲတွင် ထည့်ဝါ့ကို

ကြိမ်းနေမိ၏။
ရှင်ကြီးရဲ့ အကြည့်ကိုလည်း မကျေနပ်ပါဘူး။ ဘာဆိုရင်
လေးလို့ ဒီလိုကြည့်တာလဲ၊ ဘယ်တွေ လျှောက်သွားနေတာလဲ

ဟဲ့တဲ့ အကြည့်နှင့် ဟွန်း... ဝေးသေး... အမိနို့ပေးလို့မရဘူးဆို
တာ သိစေရမည်။

နှစ်သစ်ကူးဆိုတဲ့ မိန်းကလေးကလည်း ခေါင်းမာတဲ့နေ
၅၇၃ နှစ်ယောက်မရှိဘူးဆိုတာ ရှင် သိစေရမယ်။

အပျက်အပျက်နှင့် သူမနှင့် ထည့်ဝါဏီစွကို အန်တီလေး
မိမိရည်နေကြသည်။ စိတ်မဝင်စားသော်လည်း အန်တီလေးကို

ကလေးလစ်စေချင်ပါ။ ဒီနေ့ညနေ လူကြီးစုံရာနှင့် လာစေ့စပ်ကြ
၅၇၄။ သူတို့ဘက်က ဂုဏ်သရေရှိသူကြီးမိဘများနှင့် ညနေ
၅၇၅။ လာကြမယ်။ အန်တီလေးက ရေခဲမုန့်နှင့် မုန့် ၅ မျိုး

ဖိုးလပြည့်စာပေ

ဟိုတယ်မှ လှမ်းမှာ၍ ကျွေးမွေးဧည့်ခံဖို့ လုပ်နေသည်။
နှစ်သစ်ကူးရဲ့ အချစ်ဆုံးအခင်ဆုံးသူငယ်ချင်းနှစ်ယောက်
ကတော့ မနက်ကတည်းက ရောက်နေကြ၏။

‘နှစ်သစ်ကူးရယ်... နင့်အတွက် ငါတို့ ဝမ်းသာလိုက်
တာ’

သူမတို့နှစ်ယောက်က သူ့အတွက် ရင်ခုန်နေကြသည်။

‘နှစ်နှစ်... နင်ရော ဝမ်းသာဘူးလား’

‘ဟင့်အင်း... ငါ စိတ်ညစ်တာပဲသိတယ်၊ စိမ်းလန်း
ကို...’

ဆုမြတ်နှင့် မစပွယ်က သူမစကားမဆုံးခင် ထမင်း
ကြသည်။

‘တော်တော့နှစ်နှစ်၊ အခုချိန်မှာ သူ့ကို နင့်အတွေးထဲမှာ
ထုတ်ထားပါ’

‘သူ ငါ့အပေါ်မှာ အထင်လွဲသွားမှာ ကြောက်တယ်’

‘သူက အရင်မှားတာလေဟာ’

ဆုမြတ်က ပြောရင်းမှ...

‘ငါ့ ကိုယ်ချင်းမစာလို့ ပြောတာလည်းမဟုတ်ဘူး၊
နှစ်နှစ်၊ နင့်ဘက်ကလည်း နင့်အခက်အခဲနဲ့နင့်လေ’

‘ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်ဟာ ဦးထည်ဝါက သူ့ထက် အများကြီး
သာပါတယ်ဟာ၊ ပညာမှာရော၊ စီးပွားရေးအရပါ
အဖက်ဖက်က ညှိစွဲပါတယ်’

‘ဒါပေမဲ့ ငါမချစ်ဘူး’

‘နောက်တော့လည်း သံယောဇဉ်နဲ့ ချစ်သွားမှာပါဟာ’
နှစ်သစ်ကူးရဲ့ နှုတ်ခမ်းလေးတွေ မဲ့နေပြီ။

ဆုမြတ်နှင့် မစပွယ်လည်း ဘာမှမပြောတော့ပေ။

ဒီလိုနှင့် စေ့စပ်ပွဲလေး အထမြောက်ခဲ့ရပြီ။ အန်တီလေး

ရဲ့မျက်နှာမှာ စိတ်ချမ်းသာမှုတွေဟာ မဖုံးနိုင်မိမိနိုင်။ အန်တီလေး

မရမ်းပျော်နေရှာပါသည်။ ပျော်ပါစေလေ။ ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်နှင့်
မိမိထောင်ရေးကို မစဉ်းစားဘဲ တူမဖြစ်သူကို စောင့်ရှောက်ခဲ့

လည်။ ဒီကျေးဇူးတွေ သူမမှာ ဆပ်မကုန်။ အန်တီလေးသာ

ပူပူအနားမှာမရှိခဲ့ရင် သူမဘာလဟာလည်း မစဉ်းစားရဲပေ။

ထည်ဝါရဲ့မျက်နှာမှာလည်း အပြုံးတို့တွဲခိုလို့ စေ့စပ်တဲ့

ပျက် သူကလည်း ရှင်းသန့်ချောမွေ့နေသလို နှစ်သစ်ကူးကတော့

ပြောစရာမလိုတော့ပေ။

ဆုမြတ်နှင့် မစပွယ်တို့က သူမမျက်နှာကို ညက်ညက်

ကြလေး ပြင်ပေးထားသဖြင့် နဂိုချောပြီးသား မျက်နှာဟာ နုပျို

ညက်ညောပန်းနုရောင်မင်းသမီးလေး ဖြစ်နေခဲ့၏။

ဟိုနေ့က သူနှင့်စကားများတဲ့ကိစ္စကြောင့် နှစ်သစ်ကူး သူ့ကို မကြည့်မိအောင်နေ၏။

ထည်ဝါက လှလည်။ သူမရဲ့ ရှောင်ဖယ်နေသော မျက်လုံးများ တစ်ခါတစ်ရံ ရောက်သွားရင်ပဲ သူက ဘာတတ်နိုင် သေးလဲပုံစံဖြင့်...

ဟွန်း... မုန်းဖို့ကောင်းစွ။

* * *

ဖိုးလပြည်စာပေ

အခန်း(၁၂)

ဒီနေ့ ကျောင်းကို နောက်ကျမှရောက်လာပြီး နှစ်သစ်ကူး ။။။။တစ်ချိန်လွတ်သွားခဲ့၏။ နှစ်နှစ်ရောက်တော့ မစပွါယ်က

‘နှစ်နှစ်’

‘ဘာလဲမစပွါယ်’

‘ဟို...’

သူတို့ ပြောသင့်မပြောသင့် ဆုံးဖြတ်ရခက်နေပုံရသည်။

ပျက်က...

‘ငါကတော့ မပေးချင်ဘူး။ ဒီအချိန်မှာ ဒါပေးတဲ့... ရော့’

ဖိုးလပြည်စာပေ

ဟုဆိုကာ သူမလက်ထဲ စာတစ်စောင်ထည့်ပေး၏။

“ဘာစာလဲ”

“စိမ်းလန်းလာပေးသွားတာ”

သူမ စာဖွင့်ဖောက်မိတော့...

“နစ်နစ်...”

နစ်နစ်နဲ့ နှစ်ယောက်တည်း ခဏလောက်တွေ့ပါရင်စေ
ကိုယ် ကျောင်းရှေ့က နှစ်နစ်နဲ့ ထိုင်နေကျဆိုင်လေးမှာ ငစာင့်နေပယ်။
သ နာရီလောက်...

စိမ်းလန်း

“ဘယ်လိုလဲ နင်သွားမှာလား”

“အင်း”

“နစ်နစ်... နင်မှာစေ့စပ်ထားတဲ့သူရှိနေပြီနော်၊ ငါတော့
သွားမတွေ့သင့်ဘူးလို့ထင်တယ်”

နှစ်သစ်ကူးက...

“သူနဲ့ငါ သေသေချာချာစကားပြောပြီး ပြတ်ပြတ်သား
သား ဆုံးဖြတ်ထားတာကို ပြောမလို့ပါ”

“နင်စေ့စပ်တဲ့သတင်းကို သတင်းစာထဲမှာ သူ့လည်း
ဖတ်မိနေပြီးလောက်ပြီ၊ အခုမှ ဘာဖြစ်လို့ လာပတ်သက်

ဖိုးလပြည့်စာပေ

နေပြန်တာလဲ”

နှစ်နှစ် စာလေးကိုဖိုက်ကြည့်ပြီး ရင်ဆိုင်ကြုံတွေ့လိုက်ရ
သော အဖြစ်အပျက်ကို ပြန်စဉ်းစားနေမိသည်။

“သွားတွေ့လိုက်မယ်ဟာ၊ စိတ်ချပါ၊ ငါ လူကြီးတွေနဲ့
သူငယ်ချင်းတွေရဲ့ ယုံကြည်မှုကို မဖျက်ဆီးပါဘူး”

“အေး... နင်သွားရင်လည်းသွား၊ နင်တို့နဲ့မလှမ်းမကမ်း
မှာ ငါတို့နှစ်ယောက် ရှိနေမယ်သူငယ်ချင်း”

သူမအပေါ် သံယောဇဉ်ကြီးလှသော သူငယ်ချင်းနှစ်
ယောက်ကြောင့် ပြုံးမိသည်။

နှစ်သစ်ကူး ကျောင်းရှေ့ကိုရောက်ပြီး သိပ်မကြာခင်မှာ
ပင် စိမ်းလန်းနှင့် ချိန်းထားသောဆိုင်သို့ရောက်လျှင်...

“နှစ်နှစ်... လာလေ... ထိုင်”
သူမက မတိုင်ဘဲရပ်နေသဖြင့်...

“နှစ်နှစ်ကို ဘာပြောစရာရှိလို့လဲ”
“နှစ်နှစ်ကို ကိုယ်... နှုတ်ဆက်ချင်လို့”

“နှုတ်ဆက်ချင်လို့...”

“ဟုတ်တယ် ကိုယ် သန့်ဘက်ခါ နိုင်ငံခြားသွားတော့
မယ်”

ဖိုးလပြည့်စာပေ

ဟင်...

နှစ်နှစ်သည် အာမေဇိုတ်သံတိုးတိုးလေးသာ ထွက်ပေါ်
နိုင်ပြီး ကိုယ်ရပ်တည်နေသောနေရာမှာပင် အလဲလဲပြုလဲသွားသ
လို ခံစားလိုက်ရသည်။ အားငယ်ခြင်း၊ ဝမ်းနည်းခြင်း၊ ကြေကွဲ
ခြင်းများဖြင့် ရုတ်ခြည်းမျက်ရည်ရစ်ပိုင်းလာမိသည်။

ကိုယ်နှင့်ဘာဆိုင်လို့လဲဟု အားတင်းတွေးယူသော်လည်း
မရ။ နှစ်သစ်ကူးရဲ့ကမ္ဘာထဲမှာ အခုမှ တကယ်စိမ်းလန်းပျောက်
ဆုံးသွားတော့မှာ။

ဘာသွားလုပ်မှာလဲ

နှစ်သစ်ကူးအသံမှာ ရင်တွင်းမှ တုန်လှုပ်ခြင်းတွေက
မဖုံးဖိနိုင်...

အလုပ်လုပ်ရင်းနှင့် ကျောင်းဆက်တက်မှာ

ဒီမှာ ကျောင်းမတက်တော့ဘူးလား

ဟင့်အင်း

*အစ်ကိုက စင်္ကာပူက လှမ်းခေါ်နေပြီလေ၊ ကိုယ်မသွား
လို့မရတော့ဘူး*

အကြာကြီးနေမှာလား

ပြောလို့မရသေးဘူး

*နှစ်နှစ် စေ့စပ်လိုက်ပြီနော်၊ နှစ်နှစ်က ကိုယ့်ထက်
ပြတ်သားပါတယ်*

အင်း... အန်တီလေးတို့ စီစဉ်ပေးတာ

*ကိုယ်ပြန်လာတဲ့အချိန်လောက်ဆိုရင်နော်... နှစ်နှစ်
ကိုယ်ကလေးတွေနဲ့တောင် တွေ့ရမလား*

ခပ်သွေ့သွေ့ ရယ်မောပြောလာသော စိမ်းလန်းစကားကို
နှစ်သစ်ကူး ခြောက်ကပ်စွာ ရယ်မောပစ်လိုက်ရင်းက...

ပေါက်ကရတွေ

*မဟုတ်လို့လား၊ စေ့စပ်ပြီးရင် လက်ထပ်တာဆိုတာ
ဘာမှမကြာတော့ဘူး*

နှစ်သစ်ကူး နှုတ်ဆိုတ်၍သာ နေလိုက်သည်။ ဒါပေမဲ့
မိန်းလန်းလောက် နှစ်သစ်ကူး သူ့ကို ချစ်လို့ရမှာမဟုတ်ပေ။

မိန်းလန်းနေရာမှာ အစားထိုးလို့ရမှာမဟုတ်ဘူးဆိုတာ စိမ်းလန်း
လီအောင် ပြောပြမှာမဟုတ်ပေ။

*နှစ်နှစ်... ကိုယ့်ကြောင့် စိတ်အနှောင့်အယှက်ဖြစ်ခဲ့ရ
တာ*

ဟင့်အင်း...

နှစ်သစ်ကူး ခေါင်းခါငြင်းဆန်ပစ်လိုက်မိသည်။

'မဟုတ်ပါဘူး၊ တကယ်တော့... နှစ်နှစ်ကိုယ်တိုင်က စိတ်ဓာတ်ပျော့ညံ့ပြီး အစွဲအလမ်းကြီးလို့ ဖြစ်ရတာပါ။ ဘယ်သူ့ကိုမှ အပြစ်မတင်ဘူး'

စိမ်းလန်းနှင့်သူမအတွက် အချိန်ဟာ မနက်ဖြန်တစ်ရက် လေးပဲ ရှိတော့တယ်။

စိမ်းလန်းကို နှစ်နှစ် အရမ်းချစ်ခဲ့ပါသည်။ သစ်စိမ်းချိုး ချိုးခံလိုက်ရသဖြင့် အလူးအလဲခံစားလိုက်ရ၏။ နာကြည်းသော်လည်း မုန်းမရမေ့မရခဲ့။ သူ့အချစ်ကို သူမ ပြန်လက်ခံသင့်သလား... ဆိုတော့ မမျှော်လင့်ခဲ့ပါ။

သူ... နှစ်သစ်ကူးဆီပြန်လာခဲ့ဦးတော့ လက်မဲ့ခံဟု နှစ်သစ်ကူး ဆုံးဖြတ်ချက်ချခဲ့သည်။

သူမလိုချင်ခဲ့တာ ဆက်ထုံးမဲ့သောကြီးတစ်ချောင်း။ စိမ်းလန်းနှင့် နှစ်သစ်ကူးတို့နှစ်ယောက်အတွက် ဆုံစည်းခြင်းဆိုတာ ဒီဘဝမှာ မရှိနိုင်တော့ပဲလေ။

အခုတစ်ခါ ဝေးပြီးသား ဘဝနှစ်ခုက ပို၍ပို၍ ဝေးကွာကြရဦးမတဲ့။

မနက်ဖြန်ဝေးရမယ့်အကြောင်းကို သည်နေ့မတေးရူးတော့ပါ။

စိုးလပြည့်စာပေ

'ရော... နှစ်နှစ် စားဦး၊ အအေးလည်းသောက်' သူမစားနေတာကိုကြည့်ပြီး...

'ထပ်စားဦးလေ'

'တော်ပြီ'

'နှစ်နှစ်ပျော်နေသလားဟင်'

နှစ်နှစ်က စိမ်းလန်းမျက်နှာကို လှမ်းကြည့်လိုက်မိသည်။

မျက်လုံးညိုညိုတွေက ပိုလို့မုန်မှိုင်းနေကြသည်။

'ဘာဖြစ်လို့လဲဟင်'

'နှစ်သစ်ကူးမျက်နှာလေးကိုကြည့်ရတာ ပျော်နေသလိုပဲ၊ အပြစ်ကင်းတဲ့ ကလေးတစ်ယောက်လို့ပဲ'

'တကယ်လည်း နှစ်နှစ်က အပြစ်ကင်းခဲ့တာပဲလေ'

'ကိုယ်ကသာ...'

'အဲဒါတွေ မပြောပါနဲ့တော့၊ စိတ်ထဲမှာ ဘာမှအာသာတ မရှိပါဘူး၊ ဒါတွေဟာ ဘယ်သူမပြုမိမိပူပဲမဟုတ်ဘူးလား'

'မဟုတ်ဘူး'

စိမ်းလန်းက ခေါင်းကို ခါရမ်းလိုက်သည်။

'နှစ်နှစ် ကိုယ့်ကျောင်းကို လိုက်လာတဲ့နေ့ကို ကိုယ်မမေ့'

စိုးလပြည့်စာပေ

ဘူး။ နှစ်နှစ်ဆိုက တန်ပြန်မှုတစ်ခု၊ ဒါပေမဲ့ နှစ်နှစ်ရဲ့ ခွင့်လွှတ်ခြင်းက ကိုယ့်အတွက် စိတ်ဒဏ်ရာပဲ”

“နှစ်နှစ်...စိမ်းလန်းကို စိတ်မှာတပဲ။ ဒါပေမဲ့ မုန်းလို့မရဘူး။ မေ့လို့လည်းမရဘူးလေ။ အဲဒီတော့ ဒီအတိုင်းပဲ နေခဲ့တယ်။ စိမ်းလန်းကို မမျှော်လင့်ပါဘူး။ နှစ်သစ်ကူးဆိုတဲ့ မိန်းကလေးက ငယ်ငယ်ကတည်းက လိုချင်တာ ဆက်ထုံးမပါတဲ့ ကြီးတစ်ချောင်းပဲ။ ကိုယ့်အပေါ်မှာ ဘယ်တုန်းကမှ သစ္စာမပျက်ခဲ့တဲ့ ချစ်သူတစ်ယောက်လေ။ စိမ်းလန်းနဲ့ကြုံတွေ့ရတဲ့အချိန်တွေမှာ အဖြစ်အပျက်တွေ အားလုံးအတွက် ကျေနပ်တယ်။ နှစ်သစ်ကူးဆိုတဲ့ ကျွန်မက ဖြူစင်ခဲ့လို့၊ အပြစ်ကင်းခဲ့လို့၊ ချစ်သူကို တာဝန်ကျေခဲ့လို့ နောင်တကင်းကင်းနဲ့ စိမ်းလန်းနဲ့ ဖြတ်သန်းခဲ့တဲ့ ချစ်သူဘဝလေးကို နှစ်နှစ်သတိရလွမ်းဆွတ်နေမှာပါ။ ဒါကြောင့် ကျေနပ်စရာကြီးပဲ”

စိမ်းလန်းနှင့် တို့ကို မမြင်နိုင်ခြင်းများက ဝေးကွာစေခဲ့တယ်။

စိမ်းလန်း နှစ်နှစ်စကားများကို အဝေးကိုကြည့်၍ နားထောင်နေသည်။

ဖိုးလပြည်စာပေ

နှစ်သစ်ကူးရင်ထဲမှာ ပြောချင်တဲ့အကြောင်းအရာများ ပြောလိုက်ရ၍ ရင်ထဲမှာ ပေါ့သွားသည်။

ခဏကြာတော့ စိမ်းလန်းက နှစ်သစ်ကူးဘက်ကို မျက်နှာလှည့်လာသည်။ ပြီးတော့ နှစ်သစ်ကူးမျက်နှာကို ရွန်းရွန်းစားစား ငေးမောစိုက်ကြည့်၏။

“နှစ်နှစ်က သိပ်ရိုးသားဖြူစင်ပြီး ချစ်စရာကောင်းတဲ့ မိန်းကလေးတစ်ယောက်ပဲနော်၊ နှစ်သစ်ကူးကို ကိုယ်ဘယ်တော့မှ မေ့မှာမဟုတ်ဘူး။ ဒီစကားလေးကိုတော့ အမြဲမှတ်ထားနော်”

နှစ်သစ်ကူး ညင်သာစွာခေါင်းညိတ်ပြလိုက်သည်။ ဒီ

“ကားလေးက နှစ်သစ်ကူးရင်ထဲသို့ စမ်းချောင်းငယ်လေးလို စီးဝင်သည့်အလား အခုမှပိုလို့ ပြီးပြည့်စုသွားသလို ခံစားလိုက်ရ၏။

“မိမ်းလန်းကို တို့အရှုံးမပေးဘူး။ တစ်ခုခုကို ရွေးချယ်လို့ရပေမယ့် ကိုပိုမိုက်ပါဘူး။ စိမ်းလန်းကို နှစ်နှစ် ဘယ်တော့မှ မမေ့ပါဘူး။

“ဟဲ့ စကားကို ရင်ထဲမှာသာ ပြောဖြစ်လေသည်။ ပြာလွင်သော

“ကောင်းကင်ပြာပြာကြီးကို နှစ်သစ်ကူးမော့ကြည့်နေတော့...

“အခုလို နှစ်နှစ်နဲ့ကိုယ်နဲ့တွေ့တာ နှစ်နှစ်ရဲ့တစ်ယောက်တွေ့သွားရင်ပြဿနာမတက်ပါဘူးနော်”

ဖိုးလပြည်စာပေ

သူ့စကားကို နှစ်နှစ်ပေါ့ပါးစွာ ပြုံးရယ်ပစ်လိုက်ရင်း...

‘သူနှင့် နှစ်နှစ်နှင့် စကားကြာကြာတောင် မပြောဖူးပါဘူး’

သူတို့နှစ်ယောက် တစ်ယောက်မျက်နှာတစ်ယောက်စွာနှစ်စွာကြည့်နေတုန်းမှာပင် ဆုမြတ်နှင့်မစပွယ်ရောက်လာ၍

‘နှစ်နှစ်... ကျောင်းလွတ်နေပြီ၊ ပြန်ကြရအောင်’

စိမ်းလန်းက မစပွယ်တို့ကို...

‘ဆုမြတ်နဲ့ မစပွယ်ကိုလည်း ကျွန်တော် နှုတ်ဆက်ပါတယ်၊ ကျွန်တော် သန်ဘက်ခါ နိုင်ငံခြားသွားတော့မှာဦး’

ဦး

‘ရှင်... ဟယ်’

‘ဟုတ်လား’

သူမတို့မျက်နှာမှာ စိမ်းလန်းနှင့် နှစ်နှစ်ကိုကြည့်၍ စိတ်မကောင်းမိသော်လည်း ထည်ဝါဘက်ကနေ ဝမ်းသာသွားမိသည်။ တစ်ရန်တော့ အေးသွားပြီ။

ချစ်သူနှစ်ဦးကတော့ စိတ်မကောင်းခြင်းများစွာဖြင့် မျက်ဝန်းအိမ်များမှ မျက်ရည်များဝဲ၍...

နှစ်နှစ်သည် အိမ်သို့ရောက်တော့ တင်းထားရသမျှ

ဖိုးလပြည့်စာပေ

ဝန်းထဲဝင်၍ မျက်ရည်များ ပိုးပိုးပေါက်ပေါက်ကျ၍ ငိုကြွေးပစ်လိုက်လော့သည်။ ပြီးတော့ စာအုပ်လေးဖွင့်၍...

‘နလုံးသားကိုယ်စားခိုင်ယာရီ...’

ကိုယ်တကယ်ချစ်ရတဲ့ချစ်သူကို အပြီးစွန့်လွှတ်လိုက်ရပြီ။ သူနှင့် တစ်ဖိုဟက်ထဲမှာ ရှိနေတယ်ဆိုတဲ့အသိနှင့် ဖြေသိပ်နိုင်အောင်လည်း ဝေးလံတဲ့နေရာမှာ မျက်တော့မယ့်သူအတွက် ကိုယ်ခံစားနေရပြီး ကိုယ်ကြောင့်နေရပြီ။

သူ့ဟာ ဟန်မရှိခဲ့ရင်လည်းကောင်းသား။ ကိုယ်လည်း ဟန်တွေ ပထားခဲ့ရင်ကောင်းများ။ ဒါပေမဲ့ ကိုယ်လိုချင်တာ အကွေ့အကောက်တွေပေါ်တဲ့ ကြီးပြောင်းပြောင်း

ဖြစ်ခြင်း... ခိုင်ယာရီ... ကိုယ့်နလုံးသားကို နှာလည်ပေးပါ။

စိမ်းလန်းနှင့် ပတ်သက်ပြီး နောက်ဆုံးကျရသော မျက်ရည်တွေပဲ။

နှစ်သစ်ကူးတို့ စာမေးပွဲကြီးကို အခက်အခဲမရှိ ဖြေဆိုနိုင်သည်။ ဆုမြတ်နှင့် မစပွယ်တို့က သူငယ်ချင်းကောင်းများပါ။

‘ဖြင့် သူမရဲ့ လေနေသောစိတ်တွေကို ထိန်းမတ်၍ စာပိုင်းက ကျက်ပေးကြရင်းဖြင့် ပထမနှစ်စာမေးပွဲကို လွယ်လင့်တကူ ဖြေနိုင်ခဲ့၏။’

ထိုအတောအတွင်းမှာ စိမ်းလန်းကိုလည်း ခေါင်းထဲမှာ

‘နလုံးသားမေ့ပျောက်ထားခဲ့၏။’

ဖိုးလပြည့်စာပေ

ထည်ဝါဆိုတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်အကြောင်းလည်း အန်တီလေး ဘာမှ မပြောခဲ့။

စာမေးပွဲကြီးပြီးတော့ အန်တီလေးက ထည်ဝါနှင့်သူမ ကိစ္စကို ပြောသောအခါ နှစ်သစ်ကူး ဝေတက်လာသည့် မျက်ရည် တွေကို မျက်တောင်တွေဖြင့် တဖျတ်ဖျတ်ခတ်၍ သိမ်းဆည်းပစ် ရသည်။

အံ့ဩမိခဲ့သော်လည်း ရှိစေတော့။ အန်တီလေး ကြိုက် သလိုသာလုပ်တော့ဟု သူမပြောမိသည်။

* * *

ဖိုးလပြည့်စာပေ

အခန်း(၁၃)

နှစ်သစ်ကူး စိမ်းလန်းနှင့်လမ်းခွဲပြီးနောက်ပိုင်းများတွင်
|||စိတ်ကို အကောင်းဆုံးဖြစ်အောင် ပြင်ဆင်ထားခဲ့၏။ မိခင်ဖြစ်
ပူ ဒေါ်သူဇာလိုအဖြစ်မခံနိုင်။ ဇနီးမယားနှင့် လူလားမပြောက
မားတဲ့ သမီးငယ်လေးကို စွန့်ခွာ၍ အသစ်ရှာသွားသော လူတစ်
ကောက်ကို လွမ်းဆွတ်သတိရပြီး တရိုရီနှင့် စိတ်ထောင်းကိုယ်
ကြုံဖြစ်ကာ သူမနှင့် လူလောကကြီးကို စွန့်ခွာသွား၏။ မိမိက
ပျက်စီးဖြစ်မခံနိုင်ပါ။ တကယ်လို့များ စိမ်းလန်းနှင့်သာဆို သူမ
မယားလိုများ ဖြစ်မလား။ အချစ်ကြီး၊ အစွဲလန်းကြီးတဲ့စိတ်ကို

ဖိုးလပြည့်စာပေ

ကြိုးစားဖျောက်လိုက်သည်။ ကျောင်းတက်စရာလည်းမရှိသေး။
ထို့ကြောင့် နူးညံ့နေသောစိတ်ကို မာတင်းအောင် အက်ရှင်ရုပ်ရှင်
ကားများကို ထိုင်ကြည့်နေ၏။ အပြင်သို့လည်း မထွက်မိ။

ဒေါ်မြတ်နိုးက ဖုန်းချလိုက်ပြီး ဗီဒီယိုကြည့်နေသည့်
နှစ်သစ်ကူးကို လှမ်းခေါ်လိုက်သည်။

‘ထည်ဝါဖုန်းဆက်တယ်သမီး၊ မင်္ဂလာဝတ်စုံသွားရွေးဖို့
အန်တီလေးတို့ ကိုယ့်ဘာသာကိုယ် သွားမလား၊ သူပို့ပေး
ရမလားတဲ့၊ အန်တီလေးကတော့ လာခေါ်လိုက်ပါလို့
ပြောလိုက်တယ်၊ နောက်တစ်နာရီလောက်ဆို သူလာလိမ့်
မယ်၊ အဝတ်အစားသွားလဲထား’

‘ဟုတ်ကဲ့အန်တီလေး’

သေးစက်ကျရာ အရုပ်ထင်ရတော့မယ့်အဖြစ်။

ဟုတ်ကဲ့ဟု ပြောလိုက်သော်လည်း အဝတ်အစားမလဲ
သေးဘဲ ဗီဒီယိုခွေထိုင်ကြည့်နေပြီး ပေကပ်ကပ် ဂျစ်တစ်တစ်
လုပ်နေလိုက်သည်။

အန်တီလေးက နှစ်သစ်ကူးကို စူးစိုက်ကြည့်ကာ ဘာမှ
မပြောဘဲ လှည့်ထွက်သွား၏။ တော်ရုံနှင့် ဖျက်ရည်မလွယ်တတ်

သော နှစ်သစ်ကူးမျက်ဝန်းမှာ ဖျက်ရည်ကြည်လေးများ ထုတ်ကျန်ခဲ့
၏။

မင်္ဂလာကိစ္စကတော့ အပျက်အပျက်နှင့် တကယ်ဖြစ်လာ
ခဲ့ပြီ။ စိမ်းလန်းကို သတိရရင်းနှင့် နှစ်သစ်ကူး အိမ်ထဲမှာပဲ
ပျင်းရိပြီးငွေစွာ နေခဲ့ရ၏။ မိမိက မချစ်တဲ့လူလက်ထဲမှာ ဘာ
တွေဆက်ဖြစ်ဦးမှာလဲ။

ပျင်းရိလေးတွေစွာ ထိုင်ရာမှထပြီး ကြည့်ကောင်းရုံလေး
ဆံပင်များကို ဖြိုးသင်လိုက်ပြီး နဂိုဖြူနေပြီးသားမျက်နှာကို
Revlon ပေါင်ဒါမှုန့်လေးကို pass လေးဖြင့် တို့ရုံဖြင့် ပြည့်စုံတဲ့
ဖျက်နှာလေး ဖြစ်သွားခဲ့ပြီ။ အမြဲ နှင်းဆီဖူးပုံစံ နှုတ်ခမ်းဒီဒီ
ထွေးထွေးလေးကို Revlon က ထုတ်တဲ့ ဟောလီဝုဒ်မင်းသမီး
ဟောလီဘယ်ရီဆိုးတဲ့အရောင် ခရမ်းရောင်စိမ်းလေးဆိုးလိုက်တော့
အရမ်းလှသွားပြီပေါ့။

အင်္ကျီဘာဝတ်ရရင်ကောင်းမလဲဟုတွေးပြီး ဘိနိုတ်ခါးကို
ဖွင့်လိုက်တော့ ဖျတ်ခနဲဓာတ်ပုံလေးတစ်ပုံ အောက်ကို လျှင်ကျ
သွားတော့ သူမ လျှင်မြန်စွာကောက်ယူကြည့်လိုက်တော့ သူမနှင့်
စိမ်းလန်းတို့နှစ်ယောက် လောကကြီးမှာ နှစ်ယောက်တည်းရှိသည့်
ပုံစံမျိုးဖြင့် ရှုခင်းသာယာနိုးခြံမှာ တစ်ယောက်လက်တစ်ယောက်အုပ်

ကိုင်၍ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး ပျော်ဝင်နေသည့်ပုံလေးဖြစ်သည်။

လွမ်းတယ် စိမ်းလန်းရယ်...

ရှင်ကတော့ ကျွန်မကို မေ့နေမှာပါ။

“သမီးရေ... မပြီးသေးဘူးလား”

သူမ ဘယ်လောက်ထိ အတွေးလွန်နေသည်မသိ။ အန်တီလေးအသံကြားမှ သံပတ်ပေးထားသည့် အရုပ်တစ်ရုပ်ပမာ။ တွေ့ရာဂါဝန်ရှည်တစ်ထည်ကို ယူဝတ်၍ ထွက်ခဲ့သည်။ ဆံနွယ်ရွေးရွေးများကိုတော့ ခေါင်းစည်းကြိုးတစ်ခုဖြင့် ခပ်မြင့်မြင့်လေးစီးလိုက်သည်။

အန်တီလေးက သူမဖြေသံမကြားသဖြင့် အခန်းထဲသို့ ဝင်ကြည့်ပြီး သူမဘေးသို့ ရောက်လာကာ သူမစီးထားသော ဆံပင်လေး စောင်းနေတာကို ပြန်တည့်ပေး၍...

“သမီးနှင့် ဒီဗေဒါရောင်ဖျော့ဖျော့လေးက အရမ်းလှတာပဲကွယ်၊ ဧည့်ခန်းထဲမှာ ထည့်ဝါလေး ရောက်နေပြီ၊ သမီးပြီးရင်ထွက်ခဲ့တော့”

အန်တီလေးက ပိုက်ဆံတစ်ထပ်ထုတ်ပေး၍ သမီးဝယ်စရာရှိတာဝယ်ဟုဆိုကာ သူမရဲ့ပိုက်ဆံအိတ်ထဲသို့ ထည့်ပေးလိုက်၏။

ဝက်စုံသွားရွေးတော့ ထည့်ဝါဆိုတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်နှင့် လျှောက်မိတော့ သူမ ထည့်ဝါဘေးမှာ မှေးမှိန်နေသလိုခံစားရ၏။

ဒီထည့်ဝါဆိုတဲ့သူဟာ ဘာကြည့်ကောင်းလို့ကြည့်ကောင်းမှန်းမသိ။ သူ့မျက်နှာက အရောင်အဝါတစ်မျိုးမျိုး ဖြာပြက်နေသလိုလို။

နှစ်သစ်ကူးက သူ့အနားမှာ အလွန်သေးငယ်သော ဂျပမလေးသဖွယ် သိမ်ငယ်စွာခံစားလိုက်မိတာ အမှန်ပဲဖြစ်၏။

ထည့်ဝါပုံစံက ဘောင်းဘီရှည်အရက်၊ ဂျာကင်အရက်ရှင်း အင်္ကျီလက်ရှည်နှင့် တစ်ကိုယ်လုံးမှောင်နေသော်လည်း ရှင်းလင်းဖြူနေ၏။

မင်္ဂလာဝတ်စုံလာရွေးတုန်းက စိတ်မပါခဲ့သော်လည်း ပုံပုံဝတ်စုံနှင့်အပြိုင် ကျွန်တို့လူတွေရဲ့ဝတ်စုံတွေကပါ ငေးလူမလောက်အောင် လှနေသဖြင့် စိတ်ဝင်စား၍ ကြည့်မိ၏။

တွေ့နေရမြင်နေရဆိုင်များတွင် ချိတ်ရောင်းချကြသည့် ပုံပုံကွေ့မဟုတ်တော့ဘဲ ရောင်စုံအသွေးစုံဆန်း၍ဖော်ဖော်ထားသော ပုံပိုင်းနှင့် အရောင်လေးတွေပေါ်မှာ ခံစားမိရသဖြင့် တဒဂ်အပူတွေ ပျောက်သွား၏။

ဝတ်စုံရွေးပြီးကြတော့ ကားလေးက ရွှေငါးဂုံဘုရားရေ
တော်ရင်းမှ ပတ်မောင်းလာရင်း...

နှစ်သစ်ကူး
ရှင်

တိတ်ဆိတ်နေသော ကားထဲတွင် ထည့်ဝါရဲ့ခေါ်သံမှာ
နှစ်သစ်ကူးရဲ့ အလန်တကြားလှည်းသံ ပေါ်လာသဖြင့် ထည့်ဝါ
သဘောကျစွာ နှုတ်ခမ်းဖွင့်၍ပြုံးပြီး...

*ဘယ်လိုလဲကောင်မလေးရဲ့ ကိုယ်ခေါ်တာ တိုးတိုးလေး
ပါ။ ဘာတွေစဉ်းစားပြီး လန့်သွားတာလဲ*

သူ မထိတထိအောက်မိတော့ နှုတ်ခမ်းကိုစု၍ မျက်နှာ
တင်းပြီး ကားကူရှင်ကိုမှီ၍ ကားပြတင်းမှတစ်ဆင့် အပြင်ဘက်
ကြည့်၍ နှုတ်ဆိတ်နေမိ၏။

ထည့်ဝါစိတ်ထဲမှာ သူမရဲ့မတူမတန်ပုံစံကြောင့် မမေ့
စိတ်တို့ ရုန်းကြွနေခဲ့သော်လည်း စိတ်ကို အတတ်နိုင်ဆုံး ပိတ်
သိမ်းလိုက်၏။

ဒီကောင်မလေးကို ဓာတ်ပုံလေးမြင်ကတည်းက စွဲလေ
ခဲ့မိတဲ့ကိုယ့်အဖြစ်။ အချိန် ဘန်ရင် ကိုယ်နှင့်လက်ထပ်ရမှာ
ဆိုတာသိထားတော့ ရင်းနှီးမှုရယူစရာမလိုဟု ထင်ခဲ့၏။

ဖိုးလပြည့်စာပေ

နှစ်သစ်ကူးကို အပြင်မှာတွေ့တော့ သူ စိတ်ဝင်စားမှု
ပိုခဲ့သည်။

ပိုင်ခိုင်ခွင့်ရရှိခြင်းအတွက် ကျေနပ်မိသော်လည်း အခု
ဂတ်ကို တွေးကြည့်မိတော့ ရင်လေးသလို ဒါပေမဲ့ သူက ကိစ္စ
တစ်ခုကို မလုပ်ခင်မှာ ကြိုတင်စဉ်းစားတယ်။ စပြီးသွားရင်တော့
မဖြစ်မနေ ရအောင်လုပ်တတ်တဲ့ အကျင့်က ဟိုးကတည်းက
ထည့်ဝါဆိုတဲ့ကောင်က ဘာမဆိုဖြစ်အောင်လုပ်ခဲ့လို့ အောင်မြင်
နေတာ။ သူ့ပုံစံ၊ သူ့ရုပ်ရည်၊ သူ့အလုပ်ကို မိန်းကလေးတော်တော်
များများက ကိုးကွယ်ချင်ကြတာ။ သူ့ဘေးက ကောင်မလေးက
တော့ သူ့ကို ရိုးရိုးပဲကြည့်တယ်။ ဂရုမစိုက်ဘူး။

သူ ဒါကြောင့် ကောင်မလေးကို စိတ်ဝင်စားခဲ့တဲ့မမျက်
ပဲ ဖြစ်တယ်။

ထည့်ဝါက ကားကို ကန်တော်ကြီးစောင်းရှိ Royal
Hotel မှာ ရပ်၍...

ကဲ... အမိ တစ်ခုခုစားမှဖြစ်မယ်
နှစ်နှစ်မစားချင်ဘူး

ပေကပ်ကပ်ထိုင်၍ ဂျစ်ကျနေသည့် ကောင်မလေးကို
သူ့ဘက်က အလျှော့မပေးဖို့ ဆုံးဖြတ်၍...

ဖိုးလပြည့်စာပေ

“မင်းမဆာပေမယ့် ကိုယ်ဆာနေပြီ၊ မနက်ကတည်းက ဘာမှ မစားရသေးဘူး”

“မစားချင်ပါဘူးဆို”

“မင်းမဆင်းရင် ကိုယ်က ကားပေါ်ကနေ ဆင်းတဲ့နည်း တွေ ရှိတယ်နော်”

ဟုဆိုကာ နှစ်သစ်ကူးထိုင်တဲ့ဘက်ခြမ်းကို လျင်မြန်သော ခြေလှမ်းများနှင့် ရောက်လာတဲ့သူပုံစံနှင့် သူ့အပြုအမူကြောင့်...

“ဟာ... ဘာဖြစ်တာလဲ၊ ဖယ်ပေး၊ ကိုယ့်ဘာသာကိုယ် ဆင်းမယ်”

နှစ်သစ်ကူး မြန်မြန်မဆင်း၍မဖြစ်တော့။ သူပုံစံကိုက ကားပေါ်မှ ပြေချမည့်ပုံစံ။ အနိုင်လိုချင်သည့် သူပုံစံကြောင့် ဒေါသထွက်ဝမ်းနည်းမိ၍ နှစ်နှစ် ဝေတက်လာသည့်မျက်ရည်တွေ ကို မျက်တောင်တွေ တဖျတ်ဖျတ်ခတ်၍ သိမ်းဆည်းပစ်ရသည်။ သူမမျက်ရည်ကို ဒီလူမြင်၍မဖြစ်။ ရှေ့မှ ဘောက်ဆတ်ဆတ်နှင့် သွားနေသည့် ကောင်မလေး ဂါဝန်လေး တလွှားလွှားနှင့် ဆံပင် ရှည်က နောက်ဘက်ခပ်မြင့်မြင့်မှ ပြောင်းရွှေ့စွာ ဝေဝေကျနေ၏။ ဆံပင်နှင့်အင်္ကျီစပ်ကြား ကုပ်သားဝင်းဝင်းလေးတွေကို အသည်း ယားစဖွယ် တွေ့ရ၏။ သေချာတယ်၊ သူကတော့ ဒီကောင်မလေး

ဖိုးလပြည့်စာပေ

မှာ ကိုယ့်ရဲ့စိတ်တွေ နှစ်ဝင်နေပြီ။

စားပွဲထိုးဝိတ်တာကို မိနူးကြည့်၍ သူ့စားချင်တာမှာနေ သဖြင့် နှစ်သစ်ကူးကိုရှေ့မှာ ရှိတယ်လို့တော့ မထင်ပါ။

ထည့်ဝါ စကားမပြောဘဲ မှာထားတဲ့စားစရာများ ရောက် လာတော့ တစ်မနက်လုံး ဘာမှမစားထားသဖြင့် ဆာဆာနှင့် စားနေသည့်သူကို နှစ်သစ်ကူး မျက်ဝန်းလေးတွေဖြင့် အံ့ဩစူးရဲ ရှာ ကြည့်နေတာကို သူသိ၏။

ထည့်ဝါက သူ့ရှေ့မှ စားစရာများကို ချထား၍ မတုန် ပလုပ်ပုံစံနှင့် သူမပုံစံကိုကြည့်၍ မေးဆတ်ပြု၍ စားလေဟုပြောမှ ပူမက စိတ်မပါစွာဖြင့် တို့ကနန်းဆိတ်ကနန်းစားနေသည်။

နှစ်သစ်ကူးက သူ့ကိုပြောချင်သည့်စကားလုံးများဟာ “ရှေ့မှာထိုင်နေတဲ့ ထည့်ဝါပုံစံကြောင့် သူ့ကို အေးစက်စက်ကြည့် ပါ့က်ပြီး...”

“စိတ်ကူးနဲ့လက်တွေ့ဟာ ဘယ်တော့မှ တစ်ထပ်တည်း မဖြစ်ဘူး၊ သူများကို မရရအောင်အနိုင်ယူချင်တဲ့ ရှုင့် အတ္တတွေကို ကျွန်မ ဂရုမစိုက်ဘူး”

“မင်းဂရုမစိုက်သရွေ့ ကိုယ်ကပိုပြီးတော့ ဂရုမစိုက်ဘူး၊ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ မင်းက ကိုယ့်အပေါ်မခံစားတတ်

ဖိုးလပြည့်စာပေ

သလို ကိုယ်ကလည်း မခစားဘူး။ မင်းထက် နောက်
 ကောက်ဘယ်တော့မှ မကျစေရဘူးဆိုတာ မှတ်ထား
 *ရှင်ကြီးလည်း မှတ်ထား။ ရှင်အတ္တတွေထဲမှာ အလဲလဲ
 အပြိုင်ပြိုင်ဖြစ်မယ့် မိန်းမလားဆိုတာ သိရအောင်
 သူတို့နှစ်ယောက် ဆွေးနွေးတိုင်ပင်တာလား။ တိုက်ပွဲ
 တစ်ခုကို စိန်ခေါ်မိကြတာလားမသိ။

တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် အေးစက်စွာ စူးစိုက်ကြည့်
 မိကြ၏။

သူက စားပွဲပေါ်မှ စားလက်စများကို ချလိုက်၍
 *ကျွန်ုပ် သွားကြားထဲမှ ထွက်သောအသံဖြင့်...
 *စိတ်ဝင်စားဖို့ကောင်းတဲ့ ကစားပွဲတစ်ခုကို ကစားရတော့
 မယ်လို့ ကိုယ်ထင်တယ်။ ခက်ခဲတဲ့အလုပ်ကိုမှ ပိုကြိုက်
 တယ်။ စိတ်ဝင်စားဖို့ကောင်းတဲ့ မိန်းကလေးတစ်ယောက်
 ကို လက်ထပ်တယ်လို့မှတ်လိုက်။ ဟွန်း... ကိုယ် မပျော်
 ရတော့ဘူးပေါ့။ မင်းနဲ့လက်ထပ်လိုက်ရလို့
 အောင်မယ်... ပြောပုံကိုက တစ်စက်မှ အထင်ကြီးလေး။
 စားဖွယ်မရှိ။ သူ အပျင်းပြေဖို့ပဲ ကိုယ်က သူနှင့်ယူလိုက်ရမယ်။
 အဖြစ်မျိုး။

နှစ်နှစ် သူ့ကို အေးစက်စက်ကြည့်နေတာကို သူ ထံ
 မထင်ဂရုမစိုက်ဟန်ဖြင့်...

မင်းငယ်ပါသေးတယ်ကွာ
 ကိုယ့်ကို ရင်ဆိုင်ဖို့ ကြိုးစားလိုက်ဦး

ထည်ဝါဆိုတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်က အရှုံးမပေးချင်တဲ့ယောက်ျားပါ
 လား။ နှစ်သစ်ကူး အံ့ဩမိသလို ပို၍လည်း ဒေါသဖြစ်သွားကာ
 စားပွဲထိုးကို ကျသင့်ငွေရှင်းပေးနေသည့် သူ့ကို မစောင့်ဘဲ အမြင်
 ကတ်စွာ သူ့ရှေ့မှ အရင်ထွက်သွားမိ၏။

ထည်ဝါသည် နှစ်သစ်ကူးပုံစံကိုကြည့်ကာ အတော်ပဲ
 ပျယ်ချင်မိသဖြင့် နှုတ်ခမ်းကို ကိုက်ထားမိ၏။ စားပွဲထိုးလေးက
 နားလည်စွာ ပြုံး၏။ သူများတွေက ကိုယ့်ပုံစံကို ရယ်မောကျန်ကြ
 ပြီ။ သူကလည်း ကောင်မလေးနှင့်တွေ့ရင် ချောမောနှစ်သိပ်
 ပျံ့ဆောင်မယ့် ကိုယ့်အပေါ် နှစ်ဝင်ပျော်ကျလာမယ့် စကားပျား
 ပြောမိဘဲ စိတ်ဆိုးမယ့်စကားများကိုသာ ပြောမိ၏။ နှစ်သစ်ကူး
 ပျံ့စိတ်ဆိုးပြီး မျက်လုံးများတလဲ့လဲ့၊ နှုတ်ခမ်းသားလေးပျား တ
 ယတ်ယတ်တုန်တဲ့ပုံစံလေးကို သူ သဘောကျနေခဲ့သဖြင့် စိတ်ဆိုး
 မယ့်စကားများသာ ပြောထွက်ခဲ့၏။

နှစ်နှစ်လေး မင်းအရမ်းဆိုးတယ်ကွာလို့လည်း တွေးမိ
၏။

စိတ်ဆိုးနေတဲ့မျက်နှာလေးဟာ ငေးချင်အောင်လှသည်။
သူမအလှနှင့် ညှို့အိုင်စွမ်းကိုလည်း ကျေနပ်ပီတိဖြစ်မိသည်။ ဘာမှ
သေချာပြင်ဆင်ပြီး ထွက်လာတာမဟုတ်မှန်းလည်း ယောက်ျား
မျက်စိဖြင့်ကြည့်ရင် သိသာနေသော်လည်း မပြင်မဆင်ကပိုကရီ
လေး လှတောကပဲ ထူးခြားတဲ့ကောင်မလေးဖြစ်သည်။ ဒါ
ကြောင့် သူမနှင့် ဆုံတွေ့လာခဲ့တဲ့ အားလုံးကို ကျေးဇူးတင်ပါ
တယ်။ ကိုယ့်ကို ကြည်နူးစေတဲ့ မိန်းမဆိုးလေးပဲကွာ... သေချာ
တယ်။ ကိုယ့်ကို ကြည်နူးပျော်ရွှင်မှုစိတ်တွေ ပေးနေမှတော့
လက်လွှတ်ဖို့ မဖြစ်တော့။

သူ့ရဲ့ရင်ကို ချမ်းမြေ့ကြည်နူးစေတဲ့ နှစ်သစ်ကူးကို ပိုင်
ဆိုင်ရမှာမို့ သူ့စိတ်ထဲမှာတော့ ဝမ်းသာနေတာ သူသာအသိ။

မနက်ဖြန် မင်္ဂလာခံညှိခံပွဲလုပ်တော့မည်။ မနက်ပိုင်း
ဆီခိုးနားဟိုတယ်မှာ ဧည့်ခံပွဲလုပ်၍ ညပိုင်းကိုတော့ နှစ်နှစ်တို့
ခြံထဲမှာ ထပ်လုပ်ဦးမည်။ အနိတိလေးနှင့် သူ့မိဘတွေတိုင်ပင်ပြီး
အကြီးအကျယ် စီစဉ်ထားတာဖြစ်၏။

မိုးလပြည့်စာပေ

ထည်ဝါပုံစံ ခပ်ချောချောနှင့် မိမိကိုယ်ကို အထင်ကြီး
နေတဲ့ပုံစံကြောင့် နှစ်သစ်ကူး ကိုယ့်ဘာသာကိုယ် လဲသေချင်စိတ်
တွေ ပေါက်သွား၏။ စိမ်းလန်းရှိနေရင်တော့ ပွဲပြီးသွားပြီပေါ့။
နှစ်သစ်ကူးချစ်တဲ့ ချစ်သူကိုပဲ လက်ထပ်မှာ။ ဒါပေမဲ့ ချစ်သူက
ကိုယ့်အနားမှာမရှိ။ ဖြစ်ချင်ရာဖြစ် ဒီလိုရင်ဆိုင်ရမယ်မှန်း သိရင်
စိမ်းလန်းကို မသွားခိုင်းခဲ့ပါဘူး။ တွေ့ဝေသွားတဲ့စိတ်ကြောင့်
မချစ်တဲ့သူရင်ခွင်ထဲ ရောက်ရတော့မယ်။

အခုတော့ ရှင်နိုင်ပါတယ်ထည်ဝါ။

ဒါပေမဲ့ ပွဲမပြီးသေးပါဘူး။ ပြိုင်ပွဲက အခုမှစမှာ။ အစ
ပြိုင်ပွဲမှာ ရှင်နိုင်ပေမယ့် အဆုံးမှာ ဘယ်သူနိုင်မလဲဆိုတာ ရှင်
မစောင့်ကြည့်။ ရှင်ကို အဲလဲထိုးပြီး ကျွန်မအနိုင်ယူပြမယ်။ ကိုယ့်
ဝေတွေးနှင့်ကိုယ် ဟုတ်နေ၏။

နှစ်သစ်ကူး ရင်မဆိုင်ချင်တဲ့မနက်ဖြန်ဆိုတာ ရောက်လာ
ပြီ။ မိတ်ကပ်ပြင်မယ့်သူတွေ ရောက်နေပြီ။ သူမ ဘာမှမပြော
လာဘဲ သူတို့ပြင်ဆင်ပေးသမျှကို လှုပ်ရှားတုန်ဖိုနေသော နှလုံး
မှန်သံတခုနီးဒုန်းကြားမှ ခံနေရ၏။

လှုပ်ရှားနေတဲ့ နှလုံးခုန်သံဟာ တစ်သက်မှာတစ်ခါသာ

မိုးလပြည့်စာပေ

ကြုံတွေ့ရတဲ့ မင်္ဂလာပွဲကြောင့်လား၊ စိမ်းလန်းနှင့် ဝေးပြီဆိုတဲ့ အသံကြောင့်လား၊ အရှိန်အဝါတစ်မျိုးထွက်နေပုံရတဲ့ ဟိုပုဂ္ဂိုလ် ကြောင့်လား။

ရင်ခုန်သံတွေ မမှန်တာတော့ အတိအကျပဲ။

* * *

ဖိုးလပြည့်စာပေ

အခန်း(၁၄)

နှစ်သစ်ကူး
ဟင်

သူမ ပြင်ဆင်နေတုန်းမှာ သူက ရောက်လာပြီး လက်ထဲ
ထည့်ပေး တူးတစ်ဘူးကိုပေး၏။

နှစ်သစ်ကူး

သူမက သူ့ကို မှန်ထဲမှပြန်ကြည့်မိပြီး မျက်လုံးဖြင့် ထူး
ထူးပုံကို သူက နှုတ်ခမ်းကိုကြည့်၍...

ဒီမှာ မင်းဝတ်ဖို့

ဖိုးလပြည့်စာပေ

ပစ္စည်းဘူးကို ဖွင့်ပြလိုက်တော့ နှစ်သစ်ကူးရဲ့မျက်
တွေတောင် စူးရှသွားတယ်။ တလက်လက်တောက်ပနေတဲ့
လည်တံနှင့် နားကပ်၊ ဆံထိုး၊ လက်စွပ်များ။

‘အို... နေပါစေ၊ ဒီမှာရှိတဲ့ပစ္စည်းတွေပဲ ဝတ်မယ်
သူက မပြောမဆိုနှင့် နှစ်သစ်ကူးနားကို ဖြန်းဆိုဝင်
၍ သူ့ကိုယ်တိုင်ဝတ်ဆင်ပေးနေသဖြင့် ဒေါသထွက်မိတာက
မျိုး၊ နီးကပ်နေတဲ့ မျက်နှာနှစ်ခုံရဲ့အနေအထားနှင့် တစ်ပေး
ရဲ့အသက်ရှူသံတစ်ယောက် ကြားနေရသဖြင့် နှစ်သစ်ကူး
၍ သူ့လက်များကို ပုတ်ထုတ်၍...

‘ဖယ်ပေး... ကိုယ့်ဘာသာကိုယ်ပဲ ဝတ်တော့မယ်
သူက နှစ်သစ်ကူးကို ဘာတတ်နိုင်သေးလဲပုံစံမျိုး
မထိတထိကြည့်နေသဖြင့် နှစ်သစ်ကူးမှာ ဒေါသများ ထွက်
သဖြင့် မျက်နှာများ နီရဲ၍ နှုတ်ခမ်းသားများ တဆတ်ဆတ်
နေ၏။ သူမကို ကြည့်နေသည့်သူ့ကိုလည်း မျက်စောင်း
ထပ် ထိုးနေမိ၏။

ထည်ဝါမှာလည်း ကလေးဆန်တဲ့ပုံစံကြောင့် မျက်
သော်လည်း အပြင်မှာတော့ မျက်နှာကိုတင်း၍ မသိချင်
ဆောင်နေရ၏။

ဖိုးလပြည့်စာပေ

သူမသာ နဂါးမလေးဆိုရင် သူ ပြာကျနေလောက်ပဲ...
ဟွန်း။

နှစ်သစ်ကူးက ဇွတ်တရွတ်အတင်းအကျပ်ဆိုတဲ့ သူ
ပြောအမှုကြောင့် ရင်ထဲမှာ ခါးသက်မိသည်။ ကိုယ်လုပ်ချင်ရာ
လုပ်ပြီး သူတစ်ပါးမျက်နှာ မကြည့်တတ်တာ လူကြီးလူကောင်း
လုပ်လား။ ပြောတော့ဖြင့် လုပ်ငန်းကြီးကြီးကူယ်ကူယ်လုပ်နေ
ကယ်ဆိုပြီး အချစ်နှင့်လက်ထပ်တာကို ဇွတ်တရွတ်လုပ်တတ်တဲ့
ပူပုံစံကြောင့် သူ့မျက်နှာကို ကြည့်ရတာ ရင်ထဲမှာ ခံစားချက်
ကျည့်လို့မရပါ။ သေချာတယ်၊ ဒီလူကို သူမ စိတ်မဝင်စားပါ။
ပဲပေမဲ့ ထည်ဝါဆိုတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်က သူမရဲ့ အဲဒါနုတ်အရှင်သခင်
ပြန်ခဲ့ရပြီ။ သူမတွေးရင်း ဘယ်လောက်ကြာတယ်မသိ။ အားလုံး
စိုးစိုးသွားပြီး လှပသောဆံထုံးကြောင့် မျက်နှာလေးဟာ ရှင်းလင်း
ပန်းပွားသလို တစ်ခုချင်းစီ မျက်နှာအစိတ်အပိုင်းများကို အနု
စိတ်ဖြယ်သထားသဖြင့် ရွန်းလဲ့တောက်ပလို့နေသည့် မှန်ထဲမှာ
ပေါ်နေသည့် ကိုယ့်ရုပ်သွင်တောင် ကိုယ်မမှတ်မိချင်။

‘ကဲ... သတို့သား... သတို့သမီး အခတ်အစားလဲမယ်၊
ခံစားလောက်အပြင်ထွက်မယ်မဟုတ်လား’
အဲ... ဟုတ်ပါရဲ့။ သူလည်း သူမအလှမှာ ငာစံပူးလျှင်

ဖိုးလပြည့်စာပေ

ဝင်နေ၍ သတိမေ့နေမိသဖြင့် အယောင်ယောင်အမှားမှားဖြင့် အပြင်ထွက်တဲ့ပုံစံကြောင့် မိတ်ကပ်အဖွဲ့ ဝိုင်းရယ်ကြ၏။

‘ကဲ... သမီး အရမ်းလှသွားပြီ၊ စိတ်တိုင်းကျရဲ့လား၊ သူမ ခေါင်းညိတ်မိသော်လည်း စိတ်ထဲမှာ မင်္ဂလာပွဲ

မြန်မြန်ပြီးချင်နေပြီး စိတ်အိုက်စိတ်ရှုပ်လှသည်။

အဝတ်အစားလဲပြီးတော့ ထည်ဝါဝင်လာပြီး နှစ်သစ်ကူး ရဲ့အလှကြောင့် ဂုဏ်ယူမိသလိုလည်း ဖြစ်မိ၏။

သူမအနားသို့လျှောက်သွားကာ သူက အနားသို့ကပ်ကာ နှစ်ကိုယ်ကြား... မင်းအရမ်းလှတယ်ကွာ...။

သူမက မျက်စောင်းထိုးမိသွားကာ နှုတ်ကတော့ သွား လိုက်ပါလားဟု ပြောမိပြီး စိတ်ထဲမှာတော့ ကျွန်မရဲ့အလှကို မြင်တတ်တဲ့ရှင်ကို ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။

ထည်ဝါပုံစံကလည်း အနီရဲ့ရဲ့နှင်းဆီတစ်ပွင့်စိုက်လျက် ဖြူလှသည့် အနောက်တိုင်းဝတ်စုံကို ဝတ်ထား၏။

ဖြူနုရှင်းသန့်နေသော မျက်နှာက ဆံပင်တွေကို နဖူးမှ သိမ်း၍ လှန်ပြီးထားပြီး ဝိုခိုခန့်ညားနေ၏။

နှစ်သစ်ကူးကလည်း တစ်ကိုယ်လုံး ဖြူဆွတ်ပြီး ပလက် တီနစ်နှင့်စိန် ရောထားသော နောက်ဆုံးပေါ်ဒီဇိုင်းဆန်းလက်ဝတ်

ရတနာများနှင့် အရမ်းကို လိုက်ဖက်ညီပါသည်။

နံ့သာရောင်ဝတ်စုံနှင့် အန်တီလေးကလည်း ဝင်လာ၍... ‘သမီးလေးရယ်... အရမ်းလှတာပါပဲကွယ်၊ အန်တီ

လေး သမီးလှတာ၊ စိတ်ချမ်းသာတာကိုကြည့်ပြီး ပြော မပြတတ်အောင် ဝမ်းသာလှပါပြီကွယ်’

‘မှားနေပြီအန်တီလေး၊ သမီးစိတ်ချမ်းသာတယ်ထင်လို့ လား’

သူမ အန်တီလေးကို တိုးတိုးလေးပြောမိတော့...

‘သမီး... ဒီအချိန်မှာ ကျွန်တာတွေ ခေါင်းထဲကထုတ် ထားလိုက်တော့နော်... ဟုတ်ပြီလား’

သူမ အန်တီလေးပြောတာကို ဘာမှပြန်မပြောဖြစ်ခဲ့ပေ။ ကာကြောင့်လဲဆိုတော့ ထည်ဝါက သူမအနားသို့ ကပ်လာလို့ပဲ။

ပြင်ဆင်ပြီးသွားပြီဖြစ်နေတဲ့ နှစ်သစ်ကူးရဲ့လက်ဝါးကို ဆုပ်ကိုင် လိုက်သဖြင့် သူမ လျှင်မြန်စွာလက်ကို ရုန်းထွက်လိုက်သော် လည်း မရတော့ပါ။ ထည်ဝါရဲ့ သန်မာလှတဲ့ လက်ဝါးကြားမှာ ပူပလက်လေး နစ်မြုပ်နေခဲ့၏။

ထည်ဝါဘေးမှ သူမကို ကြည့်လိုက်တော့ ဒေါသမျက် နှလုံးကန်စုံကို နိုးကပ်စွာတွေ့ရသည်။

သူမလက်ဖဝါးပြင်မှတစ်ဆင့် အမျိုးအမည်မသိ ခံစားချက်တို့ ရင်တွင်းသို့ ဝင်လာ၏။ ဒေါသမျက်ဝန်းကို ဟန်ဆောင် ဒေါသမျက်ဝန်းနှင့်ပဲ တုံ့ပြန်မိခဲ့၏။

နှစ်သစ်ကူး၏ ဒေါသအမှန်းများသည် ထိုသူတစ်ယောက်ကိုသာ...

ဟိုတယ်ထဲမှာတော့ ဂုဏ်သရေရှိလူကြီးမိဘများနှင့် ဆွေမျိုးမကင်းသူတွေ၊ နှစ်ဘက်အသိုင်းအဝိုင်းများနှင့် စည်ကားလှက်ရှိသည်။

ခိန့်ရောင်၊ ရွှေရောင်တလက်လက်တွေနှင့် နောက်ဆုံးပေါ် အဝတ်အထည် အသားစချိတ်ချိတ်ကို ဒီတစ်နေရာမှာ လေ့လာလိုရသည့်နေရာလို့လည်း သတ်မှတ်လိုရသည်။ အဖိုးတန်တားအကောင်းစားများကလည်း ဟိုတယ်ပတ်ပတ်လည်မှာ ခြံထား၏။

နှစ်သစ်ကူးသည် စိတ်ကိုအတည်ငြိမ်ဆုံးထား၍ မင်္ဂလာအခါတော်ပေးသီချင်းသံဖြင့် သူ့လက်ကိုတွဲ၍ သတိထားကာ တစ်လှမ်းချင်း ဖြည်းဖြည်းလျှောက်နေရင်းမှ စိမ်းလန်းနှင့်သာသာ ဘယ်လောက်ကောင်းလိုက်မလဲဟု တွေးနေမိသေး၏။ စာတ်ပုံမျှကာ တုဖျတ်ဖျတ်၊ ဝှိုဒီယိုရိုက်ကူးသူများနှင့်ဆိုတော့ တစ်သက်ပျော်

ကစ်ခါသာ ကြိုရသည့်မင်္ဂလာပွဲမို့ သူမ မျက်ရည်ရေပိ၏။ ငျော်ပျော်သလိုလို၊ ဝမ်းနည်းသလိုလိုခံစားရ၏။ မြင့်မားလှတဲ့ အရပ်ပမာဏနှင့် ဘေးမှာ ခြံရံထားသည့် သူ့ကိုမော့ကြည့်မိတော့ မင်္ဂလာမောင်မယ်တွေထိုင်မယ့် စင်ပေါ်သို့ သူက တယုတယ နှစ်သစ်ကူးကို တက်စေ၏။

မင်္ဂလာအရံများလည်း နှစ်သစ်ကူးမသိ။ သူ့ဘာသာမကျသည့်။ မင်္ဂလာပန်းကြဲပေးသူကလည်း မော်ဒယ်တစ်ယောက်ပိုတာတော့သိသည်။ နာမည်မမှတ်မီ။ ထည်ဝါက မင်္ဂလာပုန့်ပေးတော့လည်း တယုတယ။ ထိုအချိန်တွေမှာ မိန်းကလေးပီပီကယာခိသလိုတော့ ရှိမိ၏။ ထည်ဝါကလည်း သူ့ဘေးမှာ ပန်းပုမျက်ကလေးလို ထိုင်နေသည့် သူမလေးကို အသည်းယားပိ၏။ မျက်ရက်စက်စက်လှတာကိုတော့ ဝန်ခံရပါတယ်။ ဘေးနားမှာရှိတဲ့ သူ့ကိုတော့ ရှိတယ်လို့တောင်မထင်တဲ့ သူမပုံခံကြောင့် ခံပြင်းပဲဖြင့် လက်ကိုတင်းသထက်တင်းအောင် ဆုပ်ကိုင်တော့မှ သူ့ကို ပျော်ကြည့်သည်။ သူက ခပ်တည်တည်ပြန်ကြည့်တော့ သူမရဲ့တပတ်မျက်နှာမှာ လျှို့ဝှက်ခြင်းတရားတွေ ဖုံးလွှမ်းနေတာကို မသိလိုက်ရတော့ ရင်ထဲမကောင်း။

ကိုယ်ကလည်း မင်းနားလည်အောင် ပြောပြမှာမဟုတ်

ဘူး။ နှစ်သစ်ကူး တင်းကျပ်စွာဆုပ်ကိုင်၍ ကြည့်နေသော သူ
ကြောင့် မျက်နှာလေးပြန်လွှဲထားရင်း ငြိမ်သက်နေခဲ့၏။

မင်္ဂလာခန်းမမှအထွက် ဖည့်သည်တွေကို နှုတ်ဆက် တော့
နှစ်ယောက်သား အိမ်ခြေမပျက်ကြပေ။ မင်္ဂလာပွဲ အောင်မြင် ဖူး
ပြီးဆုံးသွားပြီး ဗွီဒီယိုရိုက်ကူးသူများ တစ်လမ်းလုံးရိုက်ကြတာ။
အားမရသေးကြ။ အိမ်အထိရိုက်ဖို့ ပါလာကြသည်။

အန်တီလေးတို့အိမ်ကို သွားမယ်ထင်ခဲ့တာ သူ့အဖွား။
ကားလမ်းကြောင်း ပြောင်းနေသဖြင့် သူမ သိချင်စိတ်ကို ထိန်းပေး
တော့ဘဲ...

‘ဒီမှာ’

သူက မကြားချင်ယောင်ဆောင်နေသဖြင့်...

‘ဒီမှာ... ဦးထည်ဝါ’

‘ကိုယ့်ကိုခေါ်တာလား’

‘ရှင်နဲ့ကျွန်မ နှစ်ယောက်တည်းရှိတာ ရှင့်ကိုမခေါ်လို့
ဘယ်သူ့ကို ခေါ်ရမှာလဲ၊ ရှင် နားမလေးပါဘူး’

‘ကိုယ်နားမလေးပါဘူး။ အမေမွေးကတည်းက အားလုံး
ပြည့်ပြည့်စုံစုံပါပြီးသားပါ။ မင်းကြည့်တတ်ရင် မြင်မှ
ပေါ့’

ဖိုးလပြည့်စာပေ

‘ရှင်နော် စကားအကောင်းပြော၊ အခု ကားကို ဘယ်လို
မောင်းနေတာလဲ’

‘အိမ်ကိုပေါ့’

‘အိမ်မှန်းတော့ သိတာပေါ့၊ ကျွန်မအိမ်ကိုမသွားဘဲ ကား
ကို ဘယ်လိုမောင်းနေတာလဲလို့မေးနေတာ’

‘မင်းအိမ်ကို ဘာဖြစ်လို့ သွားရမှာလဲ၊ ကိုယ်တို့နှစ်
ယောက်နေဖို့ မရမ်းကုန်းမှာ အိမ်ဝယ်လိုက်တယ်’

အံ့ဩမှုများကြောင့် သူမ ဆွံ့အသွားသူတစ်ယောက်လို

ဖြစ်သွားခဲ့၏။

‘ကျွန်မလည်း ဘာမှမသိပါလား၊ ဘာလို့မပြောတာလဲ’

‘ပြောစရာလား၊ မင်းကရော ဘယ်လောက်စိတ်ဝင်စား
လို့လဲ၊ မေးရောမေးလို့လား၊ မင်းမေးမှ ကိုယ်ကဖြေမှာ
ပေါ့၊ မင်းအခန်းအောင်းနေတော့ အန်တီလေးနဲ့ကိုယ်ပဲ

နှစ်ယောက်စီစဉ်ရတာ၊ အခုနောက်မှာ လူကြီးတွေလည်း
ပါလာတယ်၊ ဖေဖေနဲ့မေမေက မနက်ဖြန် ဟိုကိုဖြန်

သွားမှာ၊ ဟိုမှာ ကိစ္စတွေမပြတ်သေးဘူး၊ လူကြီးတွေ
စိတ်မညစ်စေချင်ဘူး၊ မင်းနဲ့ကိုယ်နဲ့ ပြေလည်ဖို့ထက်

လူကြီးတွေကို မခံစားစေချင်ဘူး၊ မင်းလည်း လက်နဲ့

ဖိုးလပြည့်စာပေ

မယ်လို့ ကိုယ်ထင်တယ်၊ ကိုယ်အရမ်းပင်ပန်းတယ်၊
မင်းက မင်းနဲ့မဆိုင်သလိုနေတော့ မင်းမသိတာ ဆန်းမှ
မဆန်းတာ၊ ဟုတ်တယ်မဟုတ်လား။

သူပြောချင်တဲ့စကားတွေကို တောက်လျှောက်ပြောပြီး
နှစ်နှစ်ဘက်ကို လှည့်ကြည့်တော့ နှုတ်ခမ်းကိုကိုက်ပြီး သူ့ကို
ခပ်စိမ်းစိမ်းစိုက်ကြည့်နေသည့် သူမပုံစံကြောင့် သူ့ပန်းနှစ်ဖက်ကို
ဟန်ပါပါတွန့်ပြမိသည်။

နှစ်သစ်ကူး မငိုချင်ပါ။ မငိုချင်သော်လည်း ထိခိုက်မှာ
ကျင်မိသော နှလုံးသားကြောင့် မျက်ရည်တို့ ကျလာသည်။

ထည်ဝါက ကားကို အရှိန်ထပ်တင်လိုက်သည်။ ကား
အရှိန်ကြောင့် သူမ မျက်ရည်တွေအစား ထိတ်လန့်သော မျက်လုံး
ဖြစ်သွားတော့၏။

ကားကို လမ်းချိုးတစ်ခုထဲ ချိုးဝင်လိုက်ပြီး ကြီးမား
ကျယ်ဝန်းခေတ်မီလှပသော တိုက်ကြီးရှေ့ရောက်တော့ ကားဟွန်း
ကို သုံးလေးချက်ပုတ်ပြီးတီးလိုက်တော့ ခြံစောင့်က တံခါးကို
အပြေးဖြင့်ပေး၏။ ကားကို ပေါ်တီကိုအောက်မှာရပ်လိုက်ပြီး သူ
ရှေ့ဆုံးမှဆင်းသွားသည်ကိုကြည့်ပြီး နှစ်သစ်ကူး တော်တော်နှင့်
ကားပေါ်မှဆင်းခြင်းဖြစ်သေး။ ခြံထဲသို့ ကားနှစ်စီးဆက်တိုက် ဝင်

လာတာကို တွေ့လိုက်ရ၏။ ကားပေါ်မှ အန်တီလေးဆင်းလာပြီး
သူမကားတံခါးကိုဖြင့်ပြီး...

‘သမီး... နှစ်သစ်ကူး ဆင်းလေသမီး၊ မောင်ထည်ဝါ
တောင် အထဲရောက်နေပြီ၊ ဦးဒီယိုသမားတွေပါလာ တယ်၊
ဟိုမှာရှိနေကြပြီ’

တစ်အိမ်လုံးကို ထောင့်စေ့အောင် ရိုက်နေကြတာကို
တွေ့ရသည်။ အလကားပိုက်ဆံတွေ အပိုကုန်အောင် လျှောက်သုံး
နေတာဟု စိတ်ထဲမှ ဝေဖန်မိပြီး မဆင်းလျှင်မဖြစ်တော့သော
အခြေအနေကြောင့် ဆင်းလိုက်ရသည်။ သူမ အန်တီလေးတွဲပေါ်
တဲ့နောက်ကို လိုက်ပါလာတော့ ဦးဒီယိုသမားများက မလွတ်တမ်း
ရှိက်နေကြပြန်၏။

နောက်ဆုံးဓာတ်ပုံကို အိမ်ရာအခမ်းအနားမှာ ရိုက်ကြ
သည်။ အိမ်ခန်းထဲကို ဝင်လိုက်တော့ တစ်ခန်းလုံး အဖြူရောင်မ
ပြည့်။ ဓာတ်ပုံထဲမှာ မြင်ဖူးနေတဲ့ မွှေရာ၊ ခြင်ထောင်၊ ခေါင်းပန်း
ပျားဟာ တလက်လက်အိမ်ထွေးနေပုံရသည်။ လှလိုက်တာဟု ထင်
ပြီးသော်လည်း ရှက်သွေးဖြန်းမိပြီး မျက်နှာလေးဟာ ရှက်သွေးပျား
ကြောင့် ယန်းသီးလေးသဖွယ်ဖြစ်သွား၏။

ဦးဒီယိုသမားတွေကလည်း ရိုက်လို့မပြီးသေးဘူး

မသိ။ စေးကပ်နေသောမျက်နှာနှင့် တင်းကျပ်နေသော ဂါဝန်ရှည်ကို ချွတ်ပစ်ချင်ပြီ။ ရေအေးအေးလေးချိုးချင်လှသဖြင့်...

ရိုက်လို့မပြီးကြသေးဘူးလား

ပြီးပြီအစ်မ၊ ဒီတစ်ခန်းလုံး ဒီတစ်ခွေလုံးမှာ အခုရိုက်မယ့်အခန်းမပါရင် အသက်မဝင်တော့ဘူး

သတို့သား... သတို့သမီးကို Kiss ပေးပါဗျို့

အို

သူမ ရှက်ရွံ့စွာ ခေါင်းငုံ့မိတော့ သူမအနားသို့ ထည်ဝါဖျတ်ခနဲထိုင်ချလိုက်ပြီး သူမမျက်နှာကို ညင်သာစွာမော့စေ၍ သူမပါးပြင်နှင့် သူ့ပါးပြင်ကို ပူးကပ်နေပုံကို ရိုက်ယူနေတာကို အားလုံးလက်ခုပ်ပိုင်းတီးကြ၏။ နှစ်သစ်ကူးရှက်ရွံ့စွာ သူ့လက်မောင်းကို ထုရိုက်မိ၏။

အားလုံးအပြင်ထွက်သွားတော့ ထည်ဝါက နှစ်သစ်ကူးနားကိုကပ်၍...

ကိုယ်က မင်းရှက်နေတာကို သနားလို့ ပါးချင်းကပ်ပြလိုက်တာ နောက်မို့ဆို...

လက်သီးလေးများဆုပ်လျက် စူးရှသောမျက်ဝန်းများမှာ မျက်ရည်များ ရစ်အိုင်နေ၏။ ဝမ်းသာလို့မဟုတ်တာကတော့ သေ

ချာစေသည့်မျက်ဝန်းများသည် ဒေါသကြောင့် စူးစူးရဲရဲကြည့်ပြီး အခန်းထဲမှ ပြေးထွက်သွားသည့် သူမလေးပုံကြောင့် သူပြုံးမိပြီး ကိုယ်မရှုံးချင်ဘူး နှစ်သစ်ကူး။

ကိုယ့်စိတ်ကိုယ့်အတွေးထဲမှာ မင်းနှင့်ပတ်သက်တဲ့အရာ မှန်သမျှကို အဆင်ပြေချင်သည်။ အခု ရင်ခုန်ရတဲ့ကောင်းကင်ကို သူတွေ့နေရသည်။ ထိုကောင်းကင်မှာ ငှက်တစ်ကောင်လို လွတ်လပ်စွာပျံသန်းချင်နေမိသည်။ ပြီးတော့ ချစ်သီချင်းတွေ သီဆိုကျူးရင့်နေချင်မိသည်။ သူ့အတွေးများကြောင့် သူ အသံပြုက်၍ ရယ်မောမိ၏။

သူ နှလုံးသားကို လွတ်လပ်စွာ ရင်ခုန်ခွင့်ပေးလိုက်တော့ပုည။

အန်တီလေး...

ဧည့်ခန်းထဲမှာ ထိုင်နေသော ထည်ဝါမိဘနှစ်ပါး စကား

ပြောနေကြပြီး ရယ်မောနေရာမှ...

သမီးလေး လာလေ

ထည်ဝါမေမေက...

*လာပါဦးသမီးရယ်၊ မေမေတော့ ကံကောင်းတာပါ

ကွယ်၊ ကြည့်ပါဦး သမီးလေးက လှလိုက်တာ၊ မိုးပေါ်က ကျလာတဲ့နတ်သမီးလေးကျနေတာပဲ၊ အဟင်း...
 နှစ်သစ်ကူးရဲ့ လက်တစ်ဖက်ကိုဆွဲ၍ သူ့အပါးမှာ ထိုင်စေသည်။ ထည်ဝါအဖေကတော့ ကျေနပ်ပြုံးအပြည့်နှင့် ပြုံးနေသဖြင့် သူမပြောချင်သောစကားများက လည်ချောင်းဝမှာ ကွယ်ပျောက်သွားတော့၏။ ဒါပေမဲ့ သိချင်တာကိုတော့ ပြောဖြစ်အောင် ပြောလိုက်၏။

‘အန်တီလေး... သမီး ဒီမှာနေရမှာကို ဘာလို့ကြိုမပြောတာလဲ၊ သမီးပစ္စည်းတွေ ဘာမှမယူထားဖြစ်ဘူး’

‘ကွယ်... သမီးကလည်း ဘယ်လောက်ပေးတာမှတ်လို့ မနက်ဖြန်အားလုံး သမီးရှေ့ကိုရောက်လာစေရမယ်ဟုတ်ပြီလား’

‘အခု သမီးလိုက်ခဲ့ဦးမယ်၊ နော်... အန်တီလေး’
 ဒေါ်မြတ်နိုး သူ့တူမအကြောင်း သူမသိတာပေါ့။ မကေ့နပ်လို့ တုံ့ပြန်မှုလုပ်ဖို့ စကားဖြစ်လို့ ဒေါ်မြတ်နိုးက နှစ်သိမ့်မိ၏။

‘သမီးပင်ပန်းနေပြီ ဟုတ်တယ်မဟုတ်လား၊ အချိန်လည်း မရှိတော့ဘူး၊ ဟိုအိမ်နဲ့ဒီအိမ်ပြန်ဖို့အတွက် ကားစီးဖို့’

ဖိုးလဲပြည့်စာပေ

မယ်၊ မောင်ထည်ဝါလည်း ပင်ပန်းနေပြီ၊ အန်တီလေးတို့ လူကြီးတွေလည်း နားချင်နေပြီ၊ ကိုဘုန်းထက်နဲ့ ပိုးတို့လည်း အိမ်မှာတည်းကြမှာဆိုတော့ အန်တီလေးတို့ ဒီမှာ ကြာကြာမနေတော့ဘူး၊ ပြန်တော့မယ်’
 အန်တီလေးက စကားပြောနေတုန်းမှာပဲ ထည်ဝါရောက်လာပြီး...

‘နှစ်သစ်ကူး... ကိုယ်တို့ လူကြီးတွေကို ကန်တော့ရအောင်’

ဟုတ်ပါရဲ့။ သူမသည် ထုံးတမ်းစဉ်လာကို ဘာမှမသိပါလှူးဟုလည်း သိလိုက်ရပြီး သူ့ရဲ့ဦးဆောင်မှုနောက်မှာပဲ ကယောင်ကတမ်းနှင့် နှစ်သစ်ကူးလိုက်လုပ်နေမိ၏။

‘သာခု... သာခု... ဒီလင်ဒီမယား အိအောင်မင်းလောက်ပေါင်းရပါစေကွယ်’

‘တစ်ယောက်အမှားကို တစ်ယောက် သည်းခံရမယ်နော်’

‘သား... မင်းကလည်း နှစ်သစ်ကူးလေးကို ဂရုစိုက်ရမယ်နော်၊ သူလေးက ကလေးသာသာပဲရှိသေးတယ်၊ တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် သစ္စာရှိကြပါနော်’

ဖိုးလဲပြည့်စာပေ

၁၇၆

နလုံးသားကိုယ်စား ခိုင်ယာရီ

‘ဟုတ်ကဲ့... မေမေ’

‘သမီးကလည်း ကိုယ့်ယောက်ျားစကားကို နားထောင်ရမယ်နော်’

‘ဟုတ်ကဲ့အန်တီ’

မေမေဟု မခေါ်ဖြစ်။ မခေါ်ဖြစ်တဲ့ စကားလုံးနှစ်လုံးက သူမကို ခြောက်လှန့်နေသေးသဖြင့် မခေါ်ဖြစ်ခဲ့ပါ။

‘ကဲ... အားလုံးလည်း ပင်ပန်းနေကြပြီ၊ သမီးတို့သားတို့လည်း နားကြတော့၊ မေမေတို့ ပြန်တော့မယ်’

အန်တီလေးမျက်ဝန်းမှာ မျက်ရည်တို့ ဝေဒနာတက်ကို နှစ်သစ်ကူးတွေ့ရသည်။ သူမ ဝမ်းသာတာလား ဒါမှမဟုတ် သူမနှင့် ခွဲရလို့ ဝမ်းနည်းတာလား အန်တီလေးရယ်။

တူမဖြစ်သူကိုကြည့်ပြီး ဝမ်းသာဝမ်းနည်းဖြစ်နေသဖြင့် ဒေါ်မြတ်နိုး စကားတို့မထွက်ဖြစ်။ ပြန်ခါနီးမှာ...

‘သမီး... နှစ်သစ်ကူး၊ အစစအရာရာ သည်းခံနော်၊ အရာရာကို အရင်လိုစိတ်မျိုးနဲ့ မဆုံးဖြတ်နဲ့၊ ပြောမယ့်သာ ပြောရတာပါ၊ သမီးလေးက လိမ္မာပြီးသားပါ၊ ကိုယ့်ခင်ပွန်းကို ဂရုစိုက်ပါ၊ လေးစားပါ’

ဖိုးလပြည့်စာပေ

နှစ်သစ်ကူး အန်တီလေးလက်ကိုဆွဲ၍ အန်တီလေးရင်ပိုင်လို့ တိုးဝင်ဖက်တွယ်၍...

အန်တီလေးရယ် သမီးကို တစ်ယောက်တည်း ထားရက်လှနော်။ စိတ်၏ခံစားချက်ဟာ မျက်ရည်များအဖြစ် ကူးပြောင်းမျက်ဝန်းအပြင်ဘက်သို့ တွန်းကန်ထွက်လာသဖြင့် အန်တီလေး ကြည့်ကြွေးမိ၏။ အန်တီလေးက သူမပခုံးနှစ်ဖက်ကို ဖြဖတ်၍ အဒေါ်ဖြစ်တဲ့သူမမှာလည်း တူမလေးကိုကြည့်၍ စိတ်မပင်း။ ဒါပေမဲ့ သူမလေးဘဝကို စိတ်အေးချင်သဖြင့် ထည်ဝါစဉ်ရတာဖြစ်သည်။ စိတ်တိုင်းကျ ရွေးချယ်လေ့လာထားလို့ တူမဘဝ အေးချမ်းမှာအမှန်ပင်ဖြစ်၏။

‘ကဲ... သမီး နှစ်သစ်ကူး’

‘ရှင်’

‘အန်တီလေး စိတ်မကောင်းအောင် မလုပ်နဲ့၊ တစ်ဖြူတည်းမှာ နေတာပဲကွယ်၊ ဘယ်အချိန်လာတာ ခဏလေးပါပဲ၊ မနက်ဖြန် အန်တီလေးအိမ်မှာ မနက်စာလာစားကြဟုတ်ပြီလား၊ မနက်ဖြန် သမီးတို့အိမ်အတွက် အဖော်ကောင်မလေး ရောက်လာလိမ့်မယ်’

ဖိုးလပြည့်စာပေ

သူမ မျက်ရည်များဖြင့် ခေါင်းညိတ်မိသလား။ ခေါင်းခါ
မိသလား မသိပါ။ လူကြီးသုံးယောက်တော့ ပြန်သွားကြပြီ။
နှစ်သစ်ကူးဝမ်းနည်းစွာ အိပ်ခန်းထဲပြေးဝင်ပြီး ခုတင်ပေါ်မှောက်၍
ငိုမိပြန်သည်။ ဒဏ်ရာဟောင်းမကျက်ခင်မှာ ဒဏ်ရာအသစ် ထပ်
ရပြန်ပြီ။ မငိုချင်သော်လည်း နာကျင်မှုကြောင့် မျက်ရည်ကို
ကျလာပြန်သည်။

*နှစ်သစ်ကူး၊ မင်းငိုတာ တော်လောက်ပြီလို့ ကိုယ်ထင်
တယ်*

သူမနောက်ပါးမှ နိုးကပ်သောအသံကြောင့် လန့်သွားမိ
သောစိတ်ကို ထိန်း၍...

*ကိုယ့်ဘာသာကိုယ်ငိုတာ ဘာဖြစ်လဲ၊ ငိုဖို့ရင်ဆီမှာ
လျှောက်လွှာတင်ရဦးမှာလား*

သူ ဘာမှဆက်မပြောတော့ဘဲ အင်္ကျီအဝတ်အစားများ
လဲနေ၏။ သူမကို ရှိတယ်လို့တောင်မထင်ဘဲ သူ့ဘာသာ လုပ်ချင်
ရာလုပ်နေသောကြောင့် မျက်စိလွှဲမိ၏။

အိပ်ခန်းထဲမှ သင်းပျံ့မွှေးထုံနေသည့် အနံ့အသက်တစ်မျိုး
တို့ကလည်း နှစ်သစ်ကူးကို ချောက်ချားစေ၏။

ဖိုးလပြည့်စာပေ

ဒီမှာ

ချောက်ချားတုန်လှုပ်နေသောစိတ်အစဉ်က သူ့ရဲ့အသံ
ကြောင့် လန့်ဖျတ်၍ ပခုံးလေးနှစ်ဖက်ကိုတွန့်မိသွား၏။

နှစ်သစ်ကူးရဲ့ကြောက်လန့်နေသောပုံစံလေးကို ထည့်ပါ
ပိုင်ပြီး ပြုံးမိ၏။

သူပြုံးတာကို သူမက မကျေမနပ်ပုံစံဖြင့် မျက်မှောင်
ပျက်၍...

ဘာလဲ ဘာပြောမလို့လဲ

*ကိုယ်အပြင်ခဏသွားဦးမယ်၊ ည...ဘော်ဒါတွေကို
ကျွေးမွေးဖို့ပြောထားပြီးသွားပြီ၊ မသွားလို့မဖြစ်ဘူး*

သွားပေါ့၊ ဘယ်သူက တားနေလို့လဲ

မျက်နှာလွှဲပြီးပြောသည့် နှစ်သစ်ကူးကြောင့် ထည့်ပါ
မိ၏။ ထွက်သွားသည့်ခြေခံပြင်းပြင်းကို ကြားမိ၏။

...ကိုယ်ရင် နှစ်သစ်ကူး ပခုံးတွန့်မိ၏။

နှစ်သစ်ကူးကတော့ ခေါင်းမှဆံထုံးပေါ်မှ ကလစ်များကို
ပစ်ရင်း မှန်ထဲမှာ ချောမောလှပသည့် သမင်ပျိုမလေးသဏ္ဍာန်

ကို မြင်တွေ့လိုက်ရသဖြင့် မိမိကိုယ်ကို ကျေနပ်သွားခဲ့၏။
သူ့အတင်းအကျပ် ဆွဲကြီးတွေဝတ်ပေးနေသဖြင့် မကျေ

ဖိုးလပြည့်စာပေ

နပ်စိတ်ကြောင့် အမြင်မကြည်လင်ခဲ့ပေ။

ဆံထုံးပေါ်မှ ကလစ်များစွာ ထိုးထားတာရယ်၊ လက်
ကောက်တွေ လည်ဆွဲတွေချွတ်ရင်း ခေါင်းထဲမှာ တဆစ်ဆစ်ထိုး
ကိုက်လာသောကြောင့် အိပ်ရာပေါ်အသာလှဲချလိုက်ရင်း များမကြာ
မီ အိပ်ပျော်သွားတော့သည်။

* * *

အခန်း(၁၅)

အား... ဟင်

ဘယ်လောက်ထိ နှစ်သစ်ကူး ကိုယ်တစ်ခြမ်းအောင်း
အိပ်ပျော်သွားခဲ့သည်မသိ။ နိုးလာတော့ ကိုယ်တစ်ခြမ်းနှင့် ဝန်း
တစ်ဖက်နှင့် လက်ဝါးပြင်ကို စူးစူးရှရှုနာကျင်နေသည်။

အို...

မှန်တင်ခုံကြီးရှေ့က ကုလားထိုင်မှာ မှန်တင်ခုံပေါ် ခြေ
ထောက်တင်၍ စီးကရက်သောက်နေသည့် ထည်ဝါပုံစံအေးစက်
«က်ကြောင့် စိတ်ထဲ ဖျတ်ခနဲဖြစ်သွား၏။

ဘာမှန်းညာမှန်းမစဉ်းစားသေးဘဲ အိပ်ပျော်သွားသည် မိမိအဖြစ်ကြောင့် ထိတ်ခနဲဖြစ်သွား၏။

တံတောင်လောက်ထူသည့် မွေရာကြီးကို ရင်တွေ့ခန့်ရုံ မသိမသာပြန်ကြည့်မိသွား၏။

အခန်းထဲမှ နာရီကို လှမ်းကြည့်မိတော့ ၁၂ နာရီကျော်။

မင်္ဂလာဦးညဆိုသော အတွေးကြောင့် ချောက်ချားသွားပါ ၏။ မျက်စိနှင့်ဖက်ကို ဇွတ်အတင်းမှိတ်၍ ပိတ်ထားလိုက်သည်။

မျက်လုံးမှိတ်ထားသော်လည်း မျက်ခွံများနှင့် မျက်တောင် များလှုပ်လှုပ်လှုပ်လှုပ် ဖြစ်နေပုံကို ထည်ဝါက လှမ်းကြည့်နေ၏။

ဒီမိန်းကလေး အိပ်နေလည်း လှနေတာပါပဲ။ ကလေး

တစ်ယောက်ပမာ အိပ်မောကျနေပုံက အပြစ်ကင်းစွ။

နှစ်သစ်ကူးတစ်ယောက် မင်္ဂလာဦးညရဲ့ ကျဉ်းထဲကျဲ့ ထဲ ကျရောက်တော့မယ်။ ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ၊ လွတ်အောင်ပြု စမ်း။

ဇွတ်အတင်းမှိတ်ထားသောကြောင့် မျက်ခုံးနှစ်ဖက်၊ တွန်းချိုးချက် မျက်ခုံးများ ရွစ်ရွစ်ပုံစံကို ထည်ဝါမြင်ပြီး ရယ်၊ နှစ်ကို နှုတ်ခမ်းကိုက်ရင်း ထိန်းသိမ်းမိ၏။

ထည်ဝါက မှန်တင်ခုံပေါ် လှမ်းတင်ထားသည့် မြေ(၀)။

ဖိုးလပြည့်စာပေ

ခင်ခင်မြတ်နိုး

ဖက်ကို အောက်သို့ချမိတာကို နှစ်သစ်ကူးမျက်လုံးမသိမသာ မှေးအကြည့် ထိတ်ခနဲလန့်သွားမိပြန်သည်။

နှစ်သစ်ကူးအကြိအစည်တွေ ထုတ်နေမိပြီး ခေါင်းထဲမှ

မျက်ခနဲအကြိကလေးပေါ်လာကာ...

‘အား’

နှစ်သစ်ကူးအမူအရာကြောင့် ထည်ဝါက ထလာကာ...

‘ဘာဖြစ်တာလဲ’

‘ဟိုမှာ... ဟိုမှာ’

‘ဘာလဲ’

‘ပိုးဟတ်ကြီး’

‘ဘာပိုးဟတ်လည်း ဘာမှမရှိပါဘူး၊ ဒီခန်းဝင်ပစ္စည်းတွေ

နှင့် အခန်းကလည်းအသစ်၊ ဘာပိုးဟတ်မှမရှိဘူး’

‘အသစ်လည်း ပိုးဟတ်က ရှိရင်ရှိမှာပေါ့၊ ဘယ်ပြော

လိုရမလဲ၊ ကျွန်မက ပိုးဟတ်ဆို ငယ်ငယ်ကတည်းက

ကြောက်တာ၊ ရှင်မယ့်ရင်လည်း မတတ်နိုင်ဘူး၊ ဒီမှာ

မအိပ်တော့ဘူး၊ အပြင်မှာပဲ သွားအိပ်မယ်’

‘ဟာ... အခိယာယ်မရှိလိုက်တာကွာ၊ ပြဿနာမဟုတ်

တာကို ပြဿနာလုပ်မနေနဲ့’

ဖိုးလပြည့်စာပေ

သူပြောတာကို နှစ်သစ်ကူး မကြားယောင်ဆောင်ပြန်ကြီးများချွတ်ရင်းတန်းလန်း အိပ်ပျော်သွားသဖြင့် ကြီးလည်း နှစ်ကုံး ကျန်နေသဖြင့် မှန်တင်ခုံရှေ့သွား၍ မမိမကမ်းချွတ်နေ နှစ်သစ်ကူးကို ကြည့်၍...

ဒီဘက်ကိုလှည့်... ကိုယ်ဖြုတ်ပေးမယ်

ဟု ဆိုကာ နှစ်သစ်ကူးနားကို ရောက်လာ၏။

နှစ်သစ်ကူး ဘာပြောရမှန်းမသိဖြစ်နေစဉ်... ထူးကဲ နှစ်သစ်ကူးမျက်နှာကို သူ့ဘက်ဆွဲလှည့်လိုက်သည်။

*ဟင့်အင်း... ဖယ်... ကိုယ့်ဘာသာဖြုတ်လို့ရပါ

ထည့်ပါက နှစ်သစ်ကူးမျက်နှာသည် သူ့ရင်ဘယ်ရောက်နေကာ နောက်ဘက်က လည်တုံကြီးလေးကို ဖြုတ်သည်။ နောက် တစ်ကုံးဖြုတ်တော့ ထည့်ပါက စိတ်မထိန်းနဲ့ နှစ်သစ်ကူး၏ လည်တိုင်လေးကို ငဲ့နှမ်းလေသည်။

အို

တစ်ယောက်ရင်ခုန်သံတစ်ယောက် မကြားချင်ဘဲ နေရ၏။

နှစ်သစ်ကူး နိုးကပ်နေသော အနေအထားကြောင့် ရင်ဘတ်ကို သူမလက်နှစ်ဘက်ဖြင့် တွန်းထားလိုက်ပါ။

ဖိုးလပြည့်စာပေ

ညဉ့်ရဲ့တိတ်ဆိတ်ကြီးစိုးခြင်းကြောင့် နှစ်ဦးသားရင်ထဲမှာ ကျင်ခနဲ ရှိန်းခနဲ လှိုင်းထန်နေ၏။

သူမပါးပြင်ပေါ်သို့ သူ့အသက်ရှူသံ ခပ်ဇွေးဇွေးကြောင့် သူမအတင်းရုန်းမိတော့...

မင်း... ဘာအကြောင်းကြောင့်မှ အပြင်မှထွက်အိပ်ဖို့ ကိုယ်ဖန်တီးပေးမှာမဟုတ်ဘူး

ဟင့်အင်း မသိဘူး၊ အို... လွှတ်နော်*

နှစ်သစ်ကူး အတင်းရုန်းနေရင်းမှပဲ သူ့ရင်ခွင်ထဲမှာ သူမ ကွယ်ပျောက်သွားသည်။

ဆုတ်ကိုင်ထားသော လည်တုံများ ကြမ်းပြင်ပေါ်သို့ ပြုတ်ကျကုန်လေသည်။

သူမ ထုရိုက်မှုများ တဖြည်းဖြည်းအင်အားပျော့သွားသော အခါမှာတော့ မှတ်သိပ်ကြမ်းရှုသော အနုမ်းမုန်တိုင်းများကြောင့် ဟိုးအဝေးဆုံးထိ မြောက်တက်သွားသည့် အရာဝတ္ထုလေးတစ်ခု လွင့်ပါးသွားတဲ့အတိုင်း။

အားလုံးက ပကတိငြိမ်သက်တိတ်ဆိတ်ခြင်းတွေ ကြီးစိုးလျက်...။

* * *

ဖိုးလပြည့်စာပေ

၁၀၆

နှလုံးသားကိုယ်စား နိုင်ယာရီ

နှစ်သစ်ကူး နိုးလာတော့ သူမဘေးမှာ အိပ်မောကျနေသော သူ့ပုံစံကြောင့် ညက အဖြစ်အပျက်ကြောင့် သူမ ထည်ဝါကို ရှုံးသွားခဲ့ပြီ။

မိမိကိုယ်ကို အရင်လိုမဟုတ်တော့ပါလားဆိုတဲ့ အတွေး ဝင်လာမိ၏။

သူမကိုယ်ပေါ် လက်တစ်ဖက်တင်ထားသည့်လက်ကို ဘေးသို့ချလိုက်ရင်း အိပ်ရာမှထလိုက်၏။

အိမ်တစ်ခုလုံး တိတ်ဆိတ်ခြင်းတွေ ကြီးစိုးလျက်။ ကြီးမားသော အိမ်ကြီးကြောင့်လည်း အားငယ်မိ၏။ အန်တီလေးကိုလည်း သတ်ရသွားကာ မနက်စာစားဖို့ အန်တီလေးပြောထားတာ စဉ်းစားမိ၍ တစ်ကိုယ်လုံး ငြီးစိစိကြီးဖြစ်နေသဖြင့် ရေအရင်ဆုံး ချိုးလိုက်၏။

သူမ ရေချိုးခန်းထဲမှ ထွက်လာတော့ သူ့ အိပ်ရာက နိုးနေပြီးပါ။ ပြောနေတာကို တွေ့ရ၏။

‘ဟုတ်ကဲ့... အန်တီလေး... ကျွန်တော်တို့ အခုပဲလာခဲ့မယ်’

‘နှစ်သစ်ကူး’

ဖိုးလပြည့်စာပေ

၁၀၇

သူမက သူခေါ်တာကိုမကြည့်ဘဲ ခေါင်းဆတ်ပိသဖြင့် ထည်ဝါကြည့်မိတော့ ချောမွေ့နေသော မျက်နှာပြင်လေးမှာ ဝေရစက်ရေပေါက်ကလေးများ တွဲခိုလျက် ခေါင်းလျှော်ထားပုံရသည့် ဆံနွယ်တွေက အချောင်းချောင်းအခွေခွေလေးတွေကျလိုက်။ နှုတ်ခမ်းနှစ်မျှက ရဲရဲလျက်။ သူမလေး၏ အသည်းယားဖွယ်မျက်နှာပေးနှင့် ပုံစံကြောင့် စိတ်တိုမိသော်လည်း နှုတ်မှပြောမိသော စကားကတစ်မျိုး...

‘ဒီခေါင်းက ဘာလို့လျှော်တာလဲ’

‘မလျှော်လို့ရမလား၊ ဒီလောက် မနေက ဆံပင်မှာ ကော်ရည်တွေနဲ့ဖြန်းထားတာ’

ဟုပြောပြီး ကိုယ်မှာခြုံထားသည့်သဘာက်ကို သူ့ရိုနေသဖြင့် မဖယ်ဖြစ်သေးဘဲ စိုရွှံ့နေသောဆံပင်များကို သုတ်ဖို့ နောက်တစ်ထည် ဘီရိုထဲမှာကြည့်မိတော့ ကိုယ့်ပစ္စည်းတွေပရှိသေးသဖြင့် အလွယ်တကူမတွေ့...

‘အအေးပတ်တော့မှာပဲကွာ’

‘အို’

ထည်ဝါက နှစ်သစ်ကူး၏ ရှက်ရွံ့ပုံစံကြောင့် သူ့သဘာက်ဖြင့် သူမဦးခေါင်းကို ဖွဖွသုတ်ပေးမိ၏။

ဖိုးလပြည့်စာပေ

www.burmeseclassic.com

သူ့လက်မှ သဘက်ကိုယူ၍ သူမဘာသာ သုတ်နေသကဲ့
ပုံစံကြောင့် ထည်ဝါ မခံနိုင်သောဖြစ်ကာ သူမရဲ့လက်နှစ်ဖက်ပါ
ချုပ်ကိုင်၍ ခပ်မော့မော့လေးဖြစ်နေသည့် နှစ်သစ်ကူးရဲ့အေးစေ့
နေသော အသားလေးများ ပူနွေးစေတော့၏။

ဇွတ်တရွတ်နမ်းနေသမျှ နှစ်နှစ်ရှောင်တိမ်းရင်း (၈)
ဟိုက်လာခဲ့၏။ မျက်ရည်တို့သည် ခံပြင်းမုန်းတီးစွာ ကျလာ
မယ့် သူ့ကိုအရှုံးပေးသလိုဖြစ်ခဲ့ရသည်။ မချစ်ဘူးပြော
ယောက်ျား၊ မချစ်ဘဲနမ်းတဲ့ယောက်ျားကြောင့် သူမ ဘာကိုကြော
နေရမှာလဲ။

ဒါဆို... သူမကရော ဘာကိုမျှော်လင့်နေတာလဲ။

စိုးလပြည့်စာပေ

အခန်း(၆)

‘မေမေတို့ ဒီနေ့ ပြန်တော့မယ်ဆိုတော့ သား မင်းကို
မေမေမှာစရာရှိတယ်’

‘ဟုတ်ကဲ့မေမေ’

‘သားလည်း အရင်လိုတစ်ယောက်တည်းမဟုတ်တော့
ဘူး၊ ဇနီးမယားရှိနေပြီဆိုတော့ အစစအရာရာကုန်ကုန်ပါ။
နှစ်သစ်ကူးလေးက မိဘမရှိခဲ့တဲ့သူဆိုတော့ နေရာတကာ
ကလေးဆန်တတ်တာလေးတွေရှိတော့သားက နွင့်လှောင်ပို့’
‘မိတ်ချပါမေမေ’

စိုးလပြည့်စာပေ

ဖေဖေက...

'ကိုယ်က အိမ်ထောင်ဦးစီးတစ်ယောက်ဖြစ်သွားပြီဆိုတော့ တစ်ယောက်တည်း ဆုံးဖြတ်လို့မရတော့ဘူး၊ ဖေဖေ သားကို စိတ်ချပြီးသားပါ၊ ဒါပေမဲ့ သတိမမူ ဂူမမြင် ဆိုသလို ဘယ်အရာမှ သားအနေနဲ့ တစ္ဆတ်တိုး မဖန်တီးနဲ့၊ အခုချိန်ကစပြီး ကိုယ်က လူကြီးဖြစ်သွားပြီ၊ သားထက် သမီးလေးက အသက်လည်းငယ်တယ်၊ အတွေ့အကြုံလည်း ဘာမှမရှိသေးတော့ သည်းခံပါ'

'စိတ်ချပါဖေဖေ'

ဖေဖေနှင့်မေမေရဲ့ မှာတမ်းတွေကို သူ့အကြိမ်ကြိမ်ကတိ

တွေ အထပ်ထပ်ပေးနေမိ၏။

နှစ်သစ်ကူးကို မေမေက ဖွဖွလေးဖက်၍...

'သမီးနှစ်သစ်ကူး...'

'ရှင်'

'သားအပေါ်မှာ သမီးကလည်း မဆိုးရဘူးနော်၊ သမီးက လိမ္မာပြီးသားပါ၊ မြတ်နိုးက သမီးကို လိမ္မာယဉ်ကျေးအောင် သွန်သင်ထိန်းကျောင်းထားတာကို မေမေတို့ ယုံကြည်ပြီးသား၊ ဝမ်းသာစရာသတင်းဆိုရင်လည်း

မိုးလပြည့်စာပေ

မေမေတို့ဆီကို ဖုန်းဆက်ဦးနော်'

ပြောသောစကားကို နှစ်သစ်ကူး ရုတ်တရက်ပေးမလှယ်

နိုင်စွာ မျက်လုံးလေးများဝိုင်း၍...

'ဘာ...သတင်းလဲ... အန်တီ ... ဟို... မေ...'

သူမ အထစ်ထစ်အငေါ့ငေါ့ဖြစ်နေပုံကို နားလည်စွာဖြင့်

'သမီးကြိုက်သလိုခေါ်ပါ၊ ရပါတယ်၊ အန်တီက သမီး

လေးကို ချစ်ပြီးသားပါ၊ ဘယ်လိုပဲခေါ်ခေါ် အရေးမ

ကြီးပါဘူး၊ ဝမ်းသာစရာသတင်းဆိုတာက မေမေတို့

မြေးချီရင်နေပြီ'

'အို'

ရုတ်တရက်ပြောလိုက်သောစကားကြောင့် သူမမျက်နှာ

ပျက်ရိပ်များကြောင့် ရဲရဲနီသွားပြီး သူမဘေးမှာ ထိုင်နေသော

ပျိုလ်ကိုကြည့်မိတော့ မျက်နှာကိုအစွမ်းကုန်ဖြိုး၍ သူမရဲ့ ရုတ်

ပျက် အရသာခံကြည့်နေသော သူ့ကို မျက်စောင်းတိုးမိ၏။

ဟောဗျာ... ထည်ဝါ သူ့ဘေးမှ ပူပူရွေးရွေးဇနီးလေး

ကိုကြည့်ပြီး ကလေးဆန်လွန်းသောသူမပုံစံလေးကို သဘောကျ

ပါသည်။ ဒါက သူမက မျက်စောင်းဝင့်ပုံက ပြင်းပြင်းထန်ထန်။

'နော်... သမီး'

မိုးလပြည့်စာပေ

‘ရှင်... ဟို... ဟို’

ထည့်ဝါက သူမရှက်နေမှန်းသိသဖြင့် စကားလွှဲမိ၏။

‘ဖေဖေနဲ့မေမေကို သားတို့လိုက်ပို့ပေးမယ်’

‘နေပါစေတော့၊ သားတို့အေးအေးဆေးဆေးနားတော့’

မေမေက နားလည်စွာဖြင့်ဆို၏။

‘အဓိကမှာချင်တာကတော့ အချင်းချင်းနားလည်မှုရှိတဲ့

ပြီးပြည့်စုံတဲ့ အိမ်ထောင်တစ်ခုကို တည်ဆောက်နိုင်ဖို့ပဲ။

သားလည်း သမီးကိုခေါ်ပြီး ဟိုကဲ့ပဲ ဟန်နီးမွန်းထွက်ဖို့

လုပ်ဦး သိလား၊ သမီးလေးပျော်သွားအောင် မင်းစီစဉ်

ဦး၊ မေမေတို့ မျှော်နေမယ်’

ဒေါ်မြတ်နိုးက ထည့်ဝါမိဘတွေကို ရင်ထဲမှာပါသော

စကားလုံးများဖြင့်...

‘အားလုံးကို ကျေးဇူးတင်တယ်ကွာ၊ မင်းတို့ကိုလည်း

ဘယ်လိုပြောရမယ်မှန်းမသိတော့ဘူး၊ ကိုယ်လည်း သိပ်

မကြာခင် ခရီးထွက်ဦးမယ်၊ ကလေးတွေအတွက် စိတ်

ချရပြီဆိုတော့ သူငယ်ချင်းတို့ဆီလည်း နှစ်သစ်ကူးတို့နဲ့

အတူ လာခဲ့ဦးမယ်လို့ စိတ်ကူးထားတယ်၊ ကိုယ့်ဘဝက

ဒီသမီးလေးအတွက်ပါပဲကွာ၊ အခု ထည့်ဝါလက်ထဲကို

စိုးလပြည့်စာပေ

အောင် မလုပ်နဲ့၊ နှစ်နှစ်ကလိုက်ပို့ပြီး တို့တွေက တစ်

ယောက်တည်း ပြန်လွှတ်ရမှာ စိတ်မချပါဘူးဟာ၊ နုပေါ

စေ၊ ငါတို့က နှစ်ယောက်၊ အဖော်ရှိတယ်၊ မစပွယ်

ကို မြေခိုကုန်းမှာ သန်လျင်ကားစောင့်ပေးပြီးမှ ငါ စမ်း

ချောင်းကို ပြန်မယ်’

နှစ်သစ်ကူးက မစပွယ်နှင့် ဆုမြတ်တို့ သူ့ကို ဘာ

ကြောင့်ရှိန်းနေကြသလဲမသိ။ သူမကတော့ မကြောက်ပါဘူး။

ဘယ်လိုတုံ့ပြန်ရမလဲပဲ စဉ်းစားနေတာ။ ဆုမြတ်တို့ကို ဘာမှ

ပပြောဘဲ ထည့်ဝါဆီ ဖုန်းဆက်လိုက်မယ်ဟုပြောကာ...

‘သူက တစ်နေကုန်ထွက်သွားပြီး အိမ်မှာ ငါတစ်ယောက်

တည်းကျန်ခဲ့တာ၊ ပွင်းတာပေါ့ကွာ၊ ငါ့ဘက်ကို ကြည့်

ပါဦး၊ ပြီးတော့ ငါ့ကို တစ်ယောက်တည်း ထားထား

သွားတာ၊ မကျေနပ်ဘူး၊ ငါ နင်တို့နဲ့ လိုက်ပါရစေကွာ

နော်’

‘ဪ နှစ်နှစ်ရယ်’

အစကတည်းက လွတ်လွတ်လပ်လပ်နေတာတဲ့ အကျင့်

(လေးလည်း ရှိတဲ့သူ။ သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက်က နားလည်ပါသလား)

စိုးလပြည့်စာပေ

အခန်း(၁၇)

နှစ်နှစ် ဈေးဝယ်မထွက်တာ ကြာပြီဖြစ်သဖြင့် ဒီနေ့ တစ်ယောက်တည်း ဈေးဝယ်ထွက်ခဲ့သည်။ နီးနီးနားနားမှာရှိသည့် ဂျက်ရှင်းအိတ်မှာမဝယ်ဘဲ ဒဂုံစင်တာနှင့် ရန်ကင်းစင်တာများမှာ ပစ္စည်းတွေ လျှောက်ကြည့်လျှောက်ဝယ်နှင့် လက်ထဲမှာ အထုပ် အပိုးတွေ အပြည့်ဖြစ်နေ၏။ တစ်စုံတစ်ယောက်က လက်ထဲမှ အထုပ်ကို လှမ်းဆွဲလိုက်သဖြင့် နှစ်နှစ်ကလည်း အထုပ်ကို ပို တင်းအောင်ကိုင်လိုက်ပြီး လှည့်အကြည့် မမျှော်လင့်ထားသော မျက်နှာ... တစ်ချိန်က သူမရဲ့အိပ်မက်ဖော်စိမ်းလန်း...။ ပြုံးရယ်

ဖိုးလပြည့်စာပေ

အောင် မလုပ်နဲ့၊ နှစ်နှစ်ကလိုက်ပို့ပြီး တို့ထွေက တစ် ယောက်တည်း ပြန်လွှတ်ရမှာ စိတ်မချပါဘူးဟာ၊ လျှပ် ဇေ၊ ငါတို့က နှစ်ယောက်၊ အဖော်ရှိတယ်၊ မပွေါ့ဝယ် ကို မြေခိုကုန်းမှာ သန်လျင်ကားစောင့်ပေးပြီးမှ ငါ စမ်း ချောင်းကို ပြန်မယ်'

နှစ်သစ်ကူးက မပွေါ့ဝယ်နှင့် ဆုမြတ်တို့ သူ့ကို ဘာ ကြောင့်ရှိနိုးနေကြသလဲမသိ။ သူမကတော့ မကြောက်ပါဘူး။ ကယ်လိုတို့ပြန်ရမလဲပဲ စဉ်းစားနေတာ။ ဆုမြတ်တို့ကို ဘာမှ မပြောဘဲ ထည်ဝါဆီ ဖုန်းဆက်လိုက်မယ်ဟုပြောကာ...

'သူက တစ်နေ့ကုန်ထွက်သွားပြီး အိမ်မှာ ငါတစ်ယောက် တည်းကုန်ခဲ့တာ၊ ပျင်းတာပေါ့ကွာ၊ ငါ့ဘက်ကို ကြည့် ပါဦး၊ ပြီးတော့ ငါ့ကို တစ်ယောက်တည်း ထားထား သွားတာ၊ မကျေနပ်ဘူး၊ ငါ နင်တို့နဲ့ လိုက်ပါရစေကွာ နော်'

'ဪ နှစ်နှစ်ရယ်'

အစကတည်းက လွတ်လွတ်လပ်လပ်နေတတ်တဲ့ အထူနှင့် မီးလည်း ရှိတဲ့သူ။ သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက်က နားလည်ပါသည်။

ဖိုးလပြည့်စာပေ

နှစ်နှစ်ရဲ့ခဲစားချက်ကို...

‘ဟယ်လို’

‘ပြော’

သူ့အသံ မာဆတ်ဆတ်ကြောင့် မဲ့မိ၏။ ထည်ဝါကလည်း တစ်ခါမှ သူ့ဆီဖုန်းမဆက်ဖူးသော နှစ်သစ်ကူးအသံလေးကြောင့် ပျော်ရွှင်သွားသောစိတ်ကိုထိန်းပြီး တစ်ခုခုပဲဆိုတာ သိလိုက်သည်။

‘နှစ်နှစ်အပြင်သွားမလို့’

‘ဘယ်ကိုသွားမှာလဲ၊ ကိစ္စရှိလို့လား’

‘ဘာလဲ ကိစ္စရှိမှ သွားရမှာလား’

နှစ်သစ်ကူး၏လေသံလည်း တင်းနေသဖြင့်...

‘သွားချင်ရင်ခဏစောင့်၊ ကိုယ်လိုက်ပို့ပေးမယ်’

‘လိုက်ပို့ပေးမှသွားရအောင် ကျွန်မက မသွားတတ်။’

မလာတတ်တဲ့သူမဟုတ်ဘူး သိလား’

‘မင်းဘယ်လိုပြောလိုက်တာလဲ’

‘ဟုတ်တယ်၊ ကျွန်မက ရှင် လှောင်အိမ်ထဲထည့်တာ။’

တဲ့ အလှမွေးထားတဲ့ တိရစ္ဆာန်တစ်ကောင်မဟုတ်ဘူး။’

ဖိုးလပြည့်စာပေ

‘အေး... အဲဒီလိုဆိုရင်လည်း အလုပ်ရှုပ်ခဲပြီး ပြောနေစရာမလိုဘူး၊ မင်းက ငါ့မိန်းမခွဲပြောနေတာ၊ အပျိုလေးတုန်းကလို နေချင်တိုင်းနေ၊ သွားချင်တိုင်းသွားလို့မရဘူးဆိုတာကို သိထားဦး’

‘ရှင်... ရှင်စကားတွေ ဖောင်းဖြစ်သွားပြီ ဦးထည်ဝါ၊ နေချင်တိုင်းနေ၊ သွားချင်တိုင်းသွားဆိုတဲ့ စကားက ဘယ်အထိရောက်သွားပြီလဲဆိုတာ ရှင်သိလား’

မစပွါယ်နှင့် ဆုမြတ်ကလည်း နှစ်နှစ်ရဲ့ဒေါသနှင့် စကားလဲတွေကြောင့် အခြေအနေမဟန်ဘူးဆိုတာသိပြီး နှစ်သစ်ကူးလက်ထဲမှ ဖုန်းကို ချလိုက်ဖို့သတိပေးသော်လည်း သူမစကားလဲဟာ ငိုသံတွေပေါက်နေသဖြင့် တစ်ဖက်က လေသံကိုလျှော့လိုက်ဟန်တူသည်။

‘ဘာလဲ... သူငယ်ချင်းတွေ လိုက်ပို့မလို့လား၊ ဒါဆိုရင်ခဏစောင့်နေ၊ ကိုယ် နာရီဝက်အတွင်း အရောက်လာပဲမယ်၊ စောင့်နေ’

‘မစောင့်တော့ဘူး၊ ရှင်နဲ့ဆိုရင် မသွားတော့ဘူး’

‘နှစ်နှစ် မင်းငါ့ကို သက်သက်ရွတ်နေတာလား’

ဖိုးလပြည့်စာပေ

ဟုတ်တယ် ရှင်က နေရာတကာ ပါဝါတွေပြနေပြီး အမိန့်တွေပေးနေတာကို မကျေနပ်ဘူး

ဟုပြောပြီး ဖုန်းချလိုက်သည်။

သူက ငါ့လက်ခုပ်ထဲကရေ။ ငါ့အမိန့်၊ ငါ့ဩဇာ၊ ငါ့ဆိုတဲ့အတ္တတွေနှင့် ဒီနေထိ နှစ်သစ်ကူးကို ချစ်တယ်ဆိုတဲ့စကား တစ်ခွန်းမဆို။

ချစ်ရဲ့လားလို့လည်း သူမကို မမေးဖူးခဲ့။

သူပြောတဲ့စကားများကို မှတ်မိနေပါသေးတယ်။ အပျင်းပြေဖို့ လက်ထပ်လိုက်တာ။ လူကြီးစကားနားထောင်တာ။ သူမအပေါ်မှာ သူ မခံစားဘူးဆိုတဲ့ စကားတွေကို ဒိုင်ယာရီစာအုပ်ထဲမှာထက် သူမနုလုံးသားမှာ ရေးထားခဲ့တာ သူသာအသိ။

တာဝန်ဝတ္တရားဆန်သော အိမ်ထောင်တစ်ခုကို ငယ်ငယ်ကတည်းက သူမမှန်းသည်။ မနှစ်မြို့ခဲ့။

မာနကြီး၊ အတ္တကြီးတဲ့ ထည်ဝါဆိုတဲ့လူဆီက အချစ်တွေကိုလည်း မရချင်ပါ။

အိမ်ထောင်ကျခဲ့တာကလည်း လူကြီးတွေ စိစဉ်ပုံလက်ထပ်ခဲ့ကြတာ။ တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် အလင်္ကာမပါ။

နှင့် ချစ်ခဲ့ကြတာမှမဟုတ်ဘဲ။

ဒါကို သူလည်းအသိ၊ ကိုယ်လည်းအသိ။

သူကရော လက်ထပ်ပြီးမှ အပြန်အလှန်ချစ်ခြင်းကို ဖြစ်ဖွန်းဖို့ သူ ဒီထက် လိုက်လျောသင့်တယ်လို့ မထင်ဘူးလား။

သူမတောင် သူ့အပေါ်မှာ မခံစားနိုင်သေးပေမယ့် ဇွတ်တရွတ်ဆန်တဲ့ သူ့အပြုအမူများကို ကြည်ဖြူခဲ့ရတာပဲ။

နှစ်သစ်ကူးမျက်နှာ ဘာဖြစ်တယ်မဖြစ်တယ် သူမသိ။

“ဟက်မိုးလင်း အလုပ်သွားမယ်။”

နှစ်သစ်ကူးမှာလည်း လည်စရာအန်တီလေးကလည်း

“ဟို။ နောက်နေ့ခရီးထွက်သွား၏။ အန်တီလေး တမင်စိစဉ်တာကိုလည်း သိသည်။ နောက်မိုးဆို ထစ်ခဲနဲ့ရှိ အန်တီလေးဆီလာမှာ” ဟိုနားသေ။

ငိုငိုတွေနေသည့် နှစ်သစ်ကူးကိုကြည့်၍...

*ကဲပါ နှစ်သစ်ကူးရယ်၊ စိတ်လျှောလိုက်ပါတော့၊ ငါ့ပို့ပြန်တော့မယ်၊ နောက်မှ တို့တွေ အေးဆေးတွေ့ကြတာပေါ့၊ အင်း... ရုပ်ချောတာကလည်း တစ်ရက်၊ ပိုနီးပဲတွေက ကောင်းခြင်းငါးဖြာထဲက အဆင်းဆိုတော့ သွား

လာရတာမလွတ်လပ်ဘူး၊ တို့များကျတော့လည်း သာမန်
ရွက်ကြမ်းရေကျိုဆိုတော့ ဘယ်သွားသွား အန္တရာယ်မရှိ
ဘူး။

‘မစပွယ်ရယ် နှစ်နှစ်စိတ်မကောင်းဖြစ်နေရတဲ့အထဲမှာ
ဘာမှပြောမနေပါနဲ့၊ ရုပ်ချောချော ရုပ်ဆိုးဆိုး အသွား
မတော်တစ်လှမ်း၊ မိန်းမဟာ မိန်းမပါပဲ’

‘နှစ်နှစ် မင်းအပေါ်မှာ အရိပ်တကြည့်ကြည့်နဲ့ ဂရုစိုက်
တဲ့ယောက်ျားကိုရတာ ကံကောင်းပါတယ်ကွာ’

‘ကဲ... တို့တွေ ပြန်တော့မယ်’
သူ့မ အသိမဲ့သူတစ်ယောက်လို ဘာမှမပြော။ ခေါင်းထဲ

မှာ သူ့အပေါ် မကျေနပ်တာပဲသိတယ်။ ကြီးမားလှသော ခြံကြီး
က အိမ်ထဲမှ ခြံဝကိုလိုက်ပို့တာတောင် တော်တော်လမ်းလျှောက်
ယူရသည်။ ဆုမြတ်နှင့် မစပွယ်၏မျက်နှာက ခြံကျယ်ကြီးကို
သဘောကျမျက်လုံးများက အထင်သား။

သူငယ်ချင်းများ နှုတ်ဆက်ပြန်သွားကြတော့ အကျိုး
သားနှင့်တူနေသည့် သူ့မအဖြစ်ကြောင့် ဒေါသတွေ ထွက်နေ
၏။

အိပ်ရာပေါ်ပစ်လွှဲကာ ခေါင်းအုံးပေါ် မျက်နှာကိုထောက်
၍ ဖိကပ်ထားမိသည်။

မျက်ရည်တွေ အဆက်မပြတ်စီးဆင်းလာကာ ရှိုက်ကြီး
တငင် ငိုချပစ်လိုက်မိသည်။

အတ္တကြီးတဲ့လူ...
မုန်းတယ်သိလား။

မုန်းတယ်... မုန်းတယ်။
သိပ်မကြာလိုက်၊ အခန်းထဲမှ ဖုန်းမြည်လာပြီ။ သူ့ဆင်

ကပ်နေမှာ။ မကိုင်ချင်။ ဖုန်းသံမြည်နေသဖြင့် ဖုန်းကို ဆက်ခံ
ကာကယ်ယူကာ...

တစ်ဖက်က ဘာမှမပြောခင်...
‘ဘာလဲ... နောက်မဆက်နဲ့၊ မပြောချင်ဘူး’

ဥပ်ခနဲချပစ်လိုက်သည်။
ဖုန်းက ချက်ချင်းပြန်မြည်လာ၏။

သူ့မ ပေကပ်ပြီး ဖုန်းမကိုင်ပေ။ ကြာတော့ ဖုန်းသံ
မျှပ်မလာတော့။ ကောင်းတယ်။ ဒါမှမှတ်မှာ။ နှစ်သစ်တူး

လုပ်ရပ်အတွက် ပြုံးမိ၏။

နောက်တစ်ခေါက် ထပ်ဖြည့်လာပြန်သည်။

‘နှစ်နှစ်’

သူမ မထူး။

‘မင်းဘာဖြစ်လို့ ဖုန်းမကိုင်တာလဲ၊ ကိုယ့်မှာ မအားရတဲ့ အထဲ အစည်းအဝေးခန်းထဲ မဝင်နိုင်သေးဘူး’

‘ရှင်ကို ဘယ်သူက ဖုန်းဆက်ခိုင်းလို့လဲ၊ ရှင်ပဲ အလုပ်များနေတာ၊ ကျွန်မက အိမ်မှာတစ်နေ့တစ်နေ့ အလုပ်မရှိ အကိုင်မရှိ ထိုင်နေရတာနဲ့ ညောင်းပြီးကြာရင်ချည့်သွားလိမ့်မယ်သိလား’

သူ့ကို ရန်တွေ့နေသည့် ကောင်မလေးစကားများကြောင့် သူ့ရယ်မိ၏။ သူ့ရယ်သံကြောင့်...

‘ရှင် ဘာရယ်တာလဲ’

‘မင်းငိုနေမှာစိုးလို့၊ ကိုယ်ပြောတာ ဟုတ်တယ်မဟုတ်လား၊ မင်း ငိုနေတယ်မဟုတ်လား’

‘ငိုတော့ ဘာဖြစ်လဲ၊ ရှင်အပူ တစ်ပြားသားမှ မပါဘူး’

‘မပါလို့ရမလား၊ ခေါင်းတွေကိုက်နေမယ်ကွာ၊ သွားချင်တဲ့နေရာကိုသွား၊ ဘယ်ကိုသွားမှာလဲဆိုတာပြော၊ အချိန်’

ဖိုးလပြည့်စာပေ

သုံးနာရီလောက်ရတယ်မဟုတ်လား၊ ညရိုးမချုပ်မပ် ပြန်လာနဲ့’

‘မသွားတော့ဘူး၊ ရှင်သွားခွင့်ပေးမှ သွားရမှာလား’

‘ပြောစရာမရှိတော့ဘူး’

သူမ ဖုန်းချမယ်အလုပ်မှာ...

‘နှစ်နှစ်... မင်းဘယ်လိုဖြစ်နေတာလဲကွာ၊ အလုပ်လုပ်ရတာ စိတ်မဖြောင့်တော့ဘူး၊ ကိုယ့်ကို စိတ်မကောက်နဲ့နော်၊ ကိုယ်ချောမှာမဟုတ်ဘူး’

‘စိတ်မကောက်ဘူး၊ စိတ်နာတယ်၊ ဒို့... ရှင်ကိုပုန်းတယ်၊ မုန်းတယ်’

သူမ အသံကုန်အော်၍ ဖုန်းချပစ်လိုက်သည်။ ဖုန်းလဲလည်း ထပ်မကြားတော့ပေ။ နှစ်သစ်ကူး မျက်ရည်တွေ ထပ်တူလာတော့ ဘာမှန်းမသိတာကို မကျေနပ်။

သူမတစ်သက်နှင့်တစ်ကိုယ် ထည်ဝါဆိုတဲ့သူမပေါ်က ရှေးပေးလိုက်ရတာ များနေပြီ။

ထမင်းလည်းမစားချင်။ အခန်းထဲမှာ ဝင်လှုံနေလိုက်၏။ မိမိမှာနုနှင့် မခံချင်စိတ်ကြောင့် အိပ်လို့မရပေ။

ဖိုးလပြည့်စာပေ

ရင်ထဲမှာ သူ့အတွက် ခါးသီးနက်ရှိုင်းသော မှန်းတီးခြင်း
တွေ့အပြည့်။ စိမ်းလန်းရဲ့ အမြဲအဆင်သင့်ဖေးမတတ်သည့် ပုံစံကို
သတိရမိသွားသည်။

ဘယ်လိုယောက်ျားဟာ အားကိုးထိုက်သူ၊ ချစ်သင့်သူ
လည်း သူမ မတွေ့တတ်ပါ။

သူမတွေ့ဖူးခဲ့တဲ့ယောက်ျားတွေရဲ့ စိတ်ကိုလည်း နား
မလည်တော့။

ထည်ဝါဟာ သူမအပေါ် ဘယ်လိုမှ ယနေ့အထိ စိတ်
ချမ်းသာမှုကို ပေးစွမ်းနိုင်မှုမရှိသေး။ လူတွေရှေ့မှာ ဟန်ဆောင်
ကောင်းသူလို့ ထင်မိ၏။ မာနနှင့် ဟန်ဆောင်ကောင်းသူတစ်
ယောက်ကတော့ သူမရဲ့လက်တွဲဖော်ဖြစ်ခဲ့ရပြီ။

ရှင်သန်ခြင်းများ တိမ်းရှောင်
ဘဝကလွဲများ
အချစ်ကစိမ်းကား
ပုံသေနည်းမရှိတဲ့
အချစ်ထဲမှာ

ဖိုးလပြည့်စာပေ

နှုတ်နေပြီး
ဒါပေမဲ့
ဒဏ်ရာများနှင့်
ဆက်လက်ရှင်သန်နေပယ်
ဟယကြွယ်တဲ့
လောကကြီးမှာ
ကြေခဲ့ပေါ့...

* * *

* အိပို... နင့်မမရော *
* အခန်းထဲမှာ အစ်ကိုကြီး *
* သူထမင်းစားပြီးသွားပြီလား *
* မစားချင်သေးဘူးလို့ပြောတယ် *

အပြင်မှစကားသံများကြားပြီး သူပြန်လာပြီဆိုတာ သိ
လိုက်ရသဖြင့် နှစ်သစ်ကူး မကျေနပ်စိတ်ကြောင့် အိပ်ရှင်ယောင်
ထောင်နေလိုက်သည်။

ဖိုးလပြည့်စာပေ

ထည်ဝါက သိသည်။ သူ့ကိုစိတ်ကောက်ပြီး အိပ်နေမယ်ဆိုတာ။ သူ မချောတတ်ပါ။

နှစ်သစ်ကူးမအိပ်တာကို မျက်တောင်ကျောများ တလှုပ်လှုပ်ဖြစ်နေတာကို ကြည့်တာနှင့်သိလိုက်ပြီး သူမနားမှာထိုင်ပြီး ဆံပွယ်များကို လေဖြင့်တချက်မူတ်လိုက်တော့ မျက်တောင်များ ပိုတင်းအောင်မှိတ်ပြီး မကျေနပ်စိတ်ကြောင့် မျက်မှောင်ပါကူတ်ထားတဲ့ သူမလေးကို သေချာကြည့်မိသည်။

ဒီကောင်မလေးကို မြင်လိုက်တာနှင့် စိတ်လှုပ်ရှားခဲ့၏။ သူမလေးရဲ့ဆံပွယ်လေးတွေ ရှည်လျားပြီး နူးညံ့၏။ ရွှေရောင်ဆိုးထားသဖြင့် မြန်မာမလေးစစ်စစ်ဖြစ်လျက်နှင့် ဘုံမလေးလို ဖြစ်နေ၏။

တောက်ပသော မျက်ဝန်းနက်တစ်စုံက ဝင်းလဲ့နေ၏။ ပါးမို့လေးတွေ နီမြန်းလျက် ငိုထားသည့်အရှိန်ဖြင့် မျက်ခွံလေးများ ဖောင်းဖောင်းလေးနှင့် ပြည့်တင်းတင်းဖြစ်နေသည့် နှုတ်ခမ်းလေးကို သူမြတ်နိုးစွာ ငေးစိုက်ကြည့်နေမိသည်။

သူမလေးကို ဓာတ်ပုံလေးမြင်ကတည်းက စွဲလန်းခဲ့ရတဲ့ သူ့အဖြစ်...။

လှလိုက်တဲ့ ကောင်မလေး...။

လူကိုယ်တိုင်တွေ့ပြီးတော့ ပိုပြီးစိတ်ဝင်စားခဲ့ပါတာ ပိုကျိန်းသေခဲ့သည်။

သူမအပေါ်မှာ ချစ်တယ်ဆိုတဲ့ ခံစားချက်ဟာ အချိန်ကြာလေ ပိုသေချာလာသော်လည်း ဖွင့်မပြောဖြစ်ခဲ့ပါ။

လူကြီးတစ်ယောက်လို ဣန္ဒြေဆည်ပြီး ထိန်းထားရသော်လည်း သူ တင်းကြပ်နေတဲ့ ဝေဒနာဆိုးကြီးကို ခံစားနေရသည်။

ရင်ထဲမှာတော့ မဆုံအောင် နှစ်သစ်ကူးရဲ့ပုံလေးကို စားစားသွားသွား သတိရနေတာ၊ စွဲလမ်းမြတ်နိုးမှုတွေ တစ်နေ့ထက်တစ်နေ့ ပိုတိုးလာတယ်နှစ်နှစ်ရယ်။ မင်းကတော့ ကိုယ့်ကို အနိုင်ယူသူတစ်ယောက်အဖြစ် သတ်မှတ်ထားတယ်။

ပန်းပွင့်ဖတ်လေးတွေလို နူးညံ့သောသူမလေးကို မြတ်နိုးစိတ်တို့သည် သူမလေးကိုမြင်တိုင်း ခန္ဓာကိုယ်ရှိ သွေးကြောထဲမှ ကစ်ဆင့် နှလုံးသားထဲ စီးဝင်နေ၏။

အလုပ်လုပ်နေရသော်လည်း စိတ်မချခဲ့။

သူမလေးဟာ ငယ်ငယ်လေးကတည်းက တစ်ယောက်တည်းနေရတာကို မုန်းတီးတာကို သိသော်လည်း တစ်ယောက်

တည်းထားသလိုဖြစ်ခဲ့၏။ ကိုယ့်ကို အတ္တကြီးသူအဖြစ် မင်း
မြင်နေလား။

နှစ်သစ်ကူး မျက်စိကို ဖွင့်ချင်နေမိသည်။ အနေခက်စွာ
သူမမှားမှာထိုင်ပြီး သူ့ကိုယ်မှ ရနံ့တစ်မျိုးကို ခံစားမိသောကြောင့်
ကိုယ့်ကိုစိုက်ကြည့်နေမှာပဲဆိုတာကို သိနေသဖြင့် ဒေါသတွေ
ဖြစ်နေသည်။

သူမရဲ့ဆံ့ရွယ်များကို ကိုင်တွယ်ကြည့်ပြီး ဆော့ကစား
လိုက်ပြီး သူမရဲ့နှုတ်ပြင်ဝင်းဝင်းလေး နွေးခနဲ၊ မျက်ဝန်းမိုးမိုးလေး
တွေ ပူခနဲနှင့် ပါးမိုးမိုးနှင့်ဆီလွင်ပြင်ကို ခူးယူခြင်းခံလိုက်ရပြီး
သူမရဲ့ ထူပြည့်ပြည့်နှုတ်ခမ်းလေးဆီ မရောက်ခင်မှာ နှစ်သစ်ကူး
မျက်နှာကို တစ်ဖက်လှဲ၍ ထထိုင်မိသည်။

- * နှစ်နှစ်... မအိပ်သေးဘဲနဲ့ကွာ၊ ထမင်းစားမယ် ထ *
- * မစားချင်ဘူး... လွတ်၊ ရှင်နဲ့အတူတူမစားချင်ဘူး၊ ကိုယ့်
ဘာသာကိုယ်သွားစား *
- * မင်းအဲဒီလို စိတ်ကောက်ပြီးအိပ်နေမှာစိုးလို့ ထကွာ၊
လိမ္မာပါတယ် *
- * မသိဘူး၊ မစားဘူး၊ ရှင်ကိုမုန်းတယ်၊ မုန်းတယ် *

သူမကို ဆွဲထူနေသည့်သူ့ကို ထုရိုက်မိသည်။ လူထု
သူမလက်သီးဆုပ်များကို ရှောင်ရှားရင်း အိပ်ရာပေါ်လှဲချုပ်ဝတ်
နှစ်သစ်ကူး၏ စွဲမက်ဖွယ်ကိုယ်လုံးလေးကို လှုပ်လို့မရပေ
သူ့လက်များဖြင့် ချုပ်နှောင်ထားတော့၏။

* အို *

* မင်း ဒို့ထက် ပိုဆိုးလာရင်တော့ ကိုယ့်အဆိုး မဆိုလို့
နော် *

အခန်း(၁၇)

နှစ်နှစ် ဈေးဝယ်မထွက်တာ ကြာပြီဖြစ်သဖြင့် ဒီနေ့ တစ်ယောက်တည်း ဈေးဝယ်ထွက်ခဲ့သည်။ နီးနီးနားနားမှာရှိသည့် ဂျက်ရှင်းအိတ်မှာမဝယ်ဘဲ ဒဂုံစင်တာနှင့် ရန်ကင်းစင်တာများမှာ ပစ္စည်းတွေ လျှောက်ကြည့်လျှောက်ဝယ်နှင့် လက်ထဲမှာ အထုပ် အပိုးတွေ အပြည့်ဖြစ်နေ၏။ တစ်စုံတစ်ယောက်က လက်ထဲမှ အထုပ်ကို လှမ်းဆွဲလိုက်သဖြင့် နှစ်နှစ်ကလည်း အထုပ်ကို ပို တင်းအောင်ကိုင်လိုက်ပြီး လှည့်အကြည့် မမျှော်လင့်ထားသော မျက်နှာ... တစ်ချိန်က သူမရဲ့အိပ်မက်ဖော်စိမ်းလန်း...။ ပြုံးရယ်

ဖိုးလပြည့်စာပေ

ခင်ခင်မြတ်နိုး

နေသော အပြစ်ကင်းစင်တဲ့မျက်နှာ...။

နှစ်နှစ်... ကိုယ့်ကို မှတ်မိပါသေးတယ်နော်

စိမ်းလန်း

နှုတ်မှ အံ့သြမိသူတစ်ယောက်အဖြစ် နှုတ်ခမ်းလှုပ်ပုံ လေသံထွက်လာခဲ့၏။

ကိုယ်တို့မတွေ့တာ ငါ လလောက်ပဲရှိသေးတယ်နော်

အင်း ဟု ပြောလိုက်သော်လည်း အချိန်ကာလတစ်ခုကို

သူမ မေ့ထားခဲ့သည်။

စိမ်းလန်း... ဟိုမှာကြာမယ်ဆို၊ ဘယ်လိုကနေ ဘယ် လိုရောက်လာတာလဲ

*ဟုတ်တယ်၊ ကိုယ်ရောက်နေတာ တစ်ပတ်လောက်ရှိပြီ၊

နှစ်နှစ် ဒီစင်တာထဲဝင်လာကတည်းက ကြည့်နေတာ

ကြာပြီ၊ နှစ်နှစ်က ပိုတောင်ချောလာသေးတယ်*

သူ့စကားကြောင့် မသိသေးသောကိစ္စတစ်ခုကို...

နှစ်နှစ်... အိမ်ထောင်ပြု...

စကားမဆုံးခင်မှာပင် စိမ်းလန်းက..

*ကိုယ်ကြားပါတယ်၊ ဒီမှာရှိတဲ့ သူငယ်ချင်းတွေ

ဖိုးလပြည့်စာပေ

ကိုယ်နဲ့နှစ်နှစ်အကြောင်းကို သိထားတော့ သူတို့နဲ့ ဖုန်း
ပြောတော့ နှစ်နှစ်မင်္ဂလာသတင်းကို ကိုယ်အစောကြီးက
တည်းက သိထားပြီးသားပါ။ နှစ်နှစ်ကို ချီးကျူးပါတယ်
ကွာ'

'ဘာအတွက်လဲ'

'ဪ... နှစ်နှစ်က ကိုယ့်အပေါ်မှာ မေပျောက်လွယ်
တယ်နော်'

'ဪ... ရှင်မအပြောကောင်း၊ ဘယ်သူက ဘယ်သူကို
စွန့်ခွာခဲ့တာလဲ။ နှစ်နှစ်မှာ တစ်ဦးတည်းသော သံယော
ဇဉ်တွယ်တာစရာ အန်တီလေးတစ်ယောက်ပဲရှိတယ်။
တစ်ဦးတည်းရှိတဲ့ ဆွေမျိုးရဲ့အပစ်ပယ်ခံမဖြစ်ချင်တာ
ဘူး။ အန်တီလေးစိစဉ်တဲ့အတိုင်း စိတ်ချမ်းသာအောင်
ခေါင်းညိတ်လက်ခံခဲ့တာ'

'ကိုယ်... နှစ်နှစ်ကို မေလို့ရမယ်ထင်ခဲ့တာ။ မေလို့မရ
တဲ့အပြင် နှစ်နှစ်ရဲ့အပြစ်ကင်းတဲ့မျက်နှာလေးကိုပဲ မြင်
ယောင်နေမိတယ်ကွာ'

'ဒီစကားတွေ ဒီအချိန်မှာမပြောတာ အကောင်းဆုံးပဲလို့

ဖိုးလပြည့်စာပေ

ထင်တယ် စိမ်းလန်း၊ နှစ်နှစ်က ပြန်မာမိန်းကလေး၊
တစ်သက်မှာတစ်ခါသာချစ်ခဲ့သလို တစ်ခါပဲ လက်ထပ်
မယ့်သူပဲဖြစ်ချင်တယ်စိမ်းလန်း'

'နှစ်နှစ် အဲဒီလူကို ချစ်လား'

'အဲဒီစကားက နှစ်နှစ်ရဲ့ကိုယ်ရေးကိုယ်တာဖြစ်သွားလို့
စိမ်းလန်းကို မဖြေနိုင်ဘူး။ သေချာတာတစ်ခုကတော့
သူ့အပေါ်မှာ ချစ်ခြင်းမချစ်ခြင်းထက် ကိုယ့်ဘဝရဲ့
ထာဝရအဖော်ဖြစ်သွားတဲ့အတွက် အားလုံးစိတ်ချမ်းသာ
အောင် ဆောင်ရွက်ရမှာ နှစ်နှစ်မှာ တာဝန်တစ်ခုဖြစ်သွား
ပြီ။ နှစ်နှစ်က သစ္စာမရှိတာကို မုန်းတဲ့လူဖြစ်တာ စိမ်း
လန်းလည်း သိပြီးသားပါ။ ဒါကြောင့် ကျွန်တေ ဘာ
တော့မှ အခန်းဆုံးဖြစ်တဲ့ သစ္စာခဲ့တဲ့သူတစ်ယောက်
မဖြစ်ချင်ဘူး။ ကိုယ်ဝင်တိုးတဲ့ မီးပုံကို ပုမှန်းသိရင်လည်း
ရွတ်တိုးဝင်ပစ်လိုက်မယ်စိမ်းလန်း၊ လူတစ်ယောက်တစ်
ချိန်က သေမလောက်အောင် စွဲလမ်းအောင်ချစ်ခဲ့ဖူးရင်
လည်း လက်ရှိဖြစ်နေတဲ့ ဖွဲ့စည်းမှုတစ်ခုကိုသာ မပြုလုပ်
အောင် လုပ်ရမှာလို့ ခံယူထားတယ်။ လက်ထပ်ထားရင်

ဖိုးလပြည့်စာပေ

မိန်းမသားတွေရဲ့ စိတ်ပဲဆိုတာ စိမ်းလန်းနားလည်အောင် ပြောပြထားမယ်၊ ဟုတ်ပြီလား*

သူမ ပြတ်သားစွာ ဆိုမိ၏။

သူမ ရှေ့ဆက်လျှောက်သွားပြီး စိမ်းလန်းက ဘေးက

ကပ်၍ လိုက်ပါလာခဲ့ပြီး...

ကိုယ်တို့ တစ်ခုခုသွားစားရအောင်

စိတ်မရှိနဲ့စိမ်းလန်း၊ အချိန်သိပ်မရှိတော့ဘူး၊ သူ ထမင်း စားပြန်ချိန် ရောက်နေလောက်ပြီ၊ ဒါကြောင့် နှစ်နှစ်ကို ခွင့်လွှတ်ပါ

သူတစ်နေ့မှ မေ့လို့မရခဲ့တဲ့ကောင်မလေး အရင်က သူ ဘာပဲပြောပြော သူ့မျက်နှာကို တငေးတမောကြည့်၍ ငေးမော နေတတ်သည့်ကောင်မလေး၊ အခုတော့လည်း သာလိကာမလေး လို ဘဝအကြောင်းတွေပြောနေတာ။ စိတ်ထဲတွင်လည်း မိန်းက လေးတွေဟာ အစားထိုးတာလွယ်ကူတာလား၊ အခြေအနေတစ် ရပ်ကို လက်လွှတ်မခံချင်တာလား... အဖြေကို သိချင်နေမိခဲ့။

* * *

ကျိုးပဲ့ခဲ့တဲ့အချစ်တွေနှင့် ရှင်ပဲထားရစ်ခဲ့တာမပုတ်လေး စိမ်းလန်းရယ်။ ကျွန်မ အထားရစ်ခံခဲ့ရတာပါ။ ရှင်အပေါ်မှာ အကြင်နာတွေ ပုံအပ်ပြီးမှ ယုံကြည်ခဲ့တဲ့ ကျွန်မဆိုတဲ့ နှစ်သစ်တူ ဟာ အသည်းကွဲတာပဲအဖတ်တင်တယ်။ ရုန်းထွက်ခွင့်ပေးပါ စိမ်းလန်း။

စိမ်းလန်းအပေါ်မှာ ရှုံးခဲ့တဲ့အချစ်တွေကို အစားထိုးတာ လည်း မဟုတ်ပါ။ စိမ်းလန်းနှင့်အတူ စွန်းထင်းခဲ့တဲ့ အချစ်တွေ ကို အားလုံးစွန့်ပစ်လိုက်ပြီ။ အခုချိန်မှာ ဘဝကို ပြန်စဉ်း အင်အား သစ်တစ်ခု ရရှိခဲ့ပြီမှ နောက်မဆုတ်ချင်တော့ဘူး။ တို့ကို နားလည် ပေးပါ။ သေချာတာတစ်ခုကတော့ စိမ်းလန်းရဲ့မျက်နှာကို ပြင်ရ တာ အရင်လို တဒုတ်ဒုတ်ခန့်နေတဲ့ရင်က ငြိမ်သက်ပျက်စီးမှုမရှိ တာကိုပဲ။

သူ့ဘေးနားမှာကပ်၍ ငြိမ်သက်စွာပါလာသည့် စိမ်းလန်း (ကြောင့် အခုချိန်မှာ တစ်စုံတစ်ယောက်ခြင်မှာ ကြောက်ပါပြီ။) မိမိစိတ်တွေ ဝင်နုတာ ဘာကြောင့်လဲ။ သူမ နှုတ်ဆိတ်နေပါ၏။ အခုချိန်မှာ ဟိုလိုလိုဒီလိုလိုပြောနေတဲ့ စိမ်းလန်းကြောင့် ဟိုလှစ်သွားမိသည်။ ရှင် ဒီလိုမပြောသင့်ဘူး။ ဒီလိုမကြည့်တော့

နှင့် မကြည့်နဲ့တော့။ သူမ ကားငှားတော့ စိမ်းလန်းက လိုက်ပုံ
မယ်ပြောတာကို သူမက လက်မခံ။ စိမ်းလန်းက ဇွတ်အတင်း
အသွပ်များကို ဆွဲယူကိုင်ပေးနေပြန်သည်။ စိတ်ရှုပ်ထွေးစွာ သူမ
လမ်းမထွက်၍ ကားထွက်ငှားနေ၏။ ကားထွေကလည်း တစ်စီးမှ
မလား။ ခရီးသည်တွေပါတာနှင့် ကြိုနေသဖြင့် နှစ်သစ်ကူး မျက်
နှာလေးမှာ စိတ်ရှုပ်ထွေးဟန်များ အပြည့်ဖြင့် နီမြန်းနေသည်။

ထည်ဝါ ကားကို ဂရုတစိုက် မောင်းနေမိ၏။ ထမင်းစား
နီးအိမ် နှစ်နှစ်နှင့်မဝင်းစားဖို့ ဓောင့်နေမှာကိုလည်း သိသည်။
အောက်တိုက် ဘာရယ်မဟုတ် ကြည့်မိတော့။

ဟင်... နှစ်သစ်ကူးပါလား။
နှစ်သစ်ကူးမှာလည်း ကားတစ်စီး သူမတို့ဘေးနားမှ
၍ သေချာကြည့်ပြီး ခပ်လှမ်းလှမ်းမှာ သုံးရပ်သွားတဲ့ကားကြောင့်
အိမ်ကကားမှန်းသိလိုက်ရပြီး ဝမ်းသာစိတ်ကလေး လှုပ်ခနဲဖြတ်
သွားသည်။ စိမ်းလန်းကြောင့် စိတ်ရှုပ်ထွေးမှုတစ်ခုဟာ အဝေးမှ
သူမတို့ကို မြင်လိုက်ရတာနှင့် ရင်ထဲမှာ အမျိုးအမည်မသိ ခံစား
မျှင်မျိုးဖြစ်ထွန်းတဲ့အတွက် မိမိကိုယ်ကိုလည်း အံ့ဩမိ၏။
ရှုပ်ထွေးလာတဲ့အတွေးကို သက်ပြင်းမောပူတ်ထုတ်ပစ်။

နီးလပြည့်စာပေ

အနားရောက်လာတဲ့ ထည်ဝါရဲ့ ညှိမှိုင်းနေသောမျက်နှာကို သတိ
ထားမိကာ...

‘နှစ်နှစ် ဈေးဝယ်မယ်ဆိုရင်လည်း ကိုယ့်ကိုပြောပါလား။
ကိုယ်လိုက်ပို့မှာပေါ့’

လက်ထဲမှ အထုပ်အစိုးတွေကိုကြည့်၍
‘ကိုယ့်ကိုပေး’

နှစ်နှစ်လက်ထဲမှ အထုပ်တွေကို ဆွဲယူ၍ သားငှားရုပ်
သည့် စိမ်းလန်းကို ထည်ဝါကကြည့်၍...

‘သူက ဘယ်သူလဲနှစ်နှစ်’
သူမေးသကြောင့် ထိတ်နစ်တုန်သွားသည့်ရင်ကိုထိန်း၍

‘နှစ်နှစ်သူငယ်ချင်းပါ’
‘ကျွန်တော် စိမ်းလန်းပါ’

‘ကိုယ် ထည်ဝါပါ’
ယောက်ျားနှစ်ယောက် ဂုတ်သရေရှိစွာ နှုတ်ဆက်ကြ

၏။ နှစ်ယောက်စလုံးမျက်နှာမှ လျှို့ဝှက်ချက်များဖြင့် ထည်ဝါ
...

‘နှစ်နှစ်သူငယ်ချင်းဆိုတော့လည်း ကိုယ့်သူငယ်ချင်းလဲ’

နီးလပြည့်စာပေ

ပေါ့၊ အိမ်ကိုလည်းလာလည်ပါ၊ ဒီမှာ ကိုယ့် visiting ကာဒ်

စိမ်းလန်းက လှမ်းယူလိုက်သည်။

နှစ်နှစ်ပန်းလေးကို အသာဖက်၍ ကားရိုရာသို့ ထွက်ခွာ သွားတဲ့သူတို့နှစ်ယောက်ကို စိမ်းလန်းက မျက်စိတဆုံးကြည့်နေမိ ၏။ နှစ်သစ်ကူးက စိမ်းလန်းကို ကားပေါ်မှနေ၍ တစ်ချက်လှမ်း ကြည့်မိ၏။

နှစ်နှစ်ကို သူကြည့်နေတာ နှမြောမှုများ၊ ယူကျုံးမရမှု များဖြင့်သာ။ သူပြတ်သားခဲ့ရင် ဒီလိုမြင်ကွင်းမျိုး မြင်ရမှာပဲ ဟုတ်။ နှစ်နှစ်က သူ့ထက်ပြတ်သားသည်။ ငယ်သော်လည်း ဆုံးဖြတ်ချက် ရဲရင့်သူအဖြစ် သူ သတ်မှတ်ခဲ့ရသည်။

‘လေးစားပါတယ်နှစ်နှစ်’

မင်းရဲ့တွေ့စေမှုမရှိတဲ့ ဆုံးဖြတ်ချက်တွေကိုရော၊ မင်းရဲ့ ဣန္ဒြေသိက္ခာကိုပါ ကိုယ်အထင်ကြီးလေးစားမိ၏။

ကားပေါ်တွင် ထည်ဝါက စကားတစ်လုံးမှမပြောဘဲ ကားကို လီဗာမြှင့်၍ မောင်းနေတာကိုကြည့်၍ သူမ ထိတ်လန့် လာမိ၏။

စိုးလပြည့်စာပေ

အိမ်ရှေ့မှာ ကားကို ဝန်းခနဲရပ်မှပဲ သူမ တုန်လှုပ်မှု ရပ်သွားတော့သည်။

နှစ်နှစ်ကလည်း ကားတံခါးကို ဝန်းခနဲဆွဲဖွင့်၊ ပျိုင်းယုန် နေအောင်ပိတ်၍ ရှေ့မှ ကော့ကော့ကော့ကော့နှင့်ထွက်သွားတာကို ကြည့်၍ ဒေါပွမိပြီး ကားထဲမှ အထုပ်များကိုယူ၍ နှစ်သစ်ကူး နောက်သို့ ခြေလှမ်းကျဲကြီးများနှင့် လိုက်သွားမိတဲ့ကိုယ့်အဖြစ်ကို လည်း မကျေမနပ်။

နှစ်သစ်ကူးကလည်း အင်္ကျီလဲရန် ဘီရိုကိုဆွဲအဖွင့် သူ ကလည်း နှစ်သစ်ရှေ့အရောက် ဘီရိုထဲမှ လွင့်ခနဲကျသွားတဲ့ခေရာ ကို နှစ်သစ်ကူးဖမ်းဆွဲလိုက်သော်လည်းမမိ။ ထည်ဝါခြေများမှာ မှာသွားကျသဖြင့် သူမ မကောက်ချင်၍ တစ်ဖက်သို့လှည့်လိုက် ၏။ သူမ အဝတ်အစားရွေးနေတုန်းမှာပင်...

‘တောက်’

တက်ခေါက်သံကျယ်ကျယ်ကြောင့် သူမလန့်သွား၍ လှည့်ကြည့်မိတော့ အံ့ဩသောမျက်လုံးများဖြင့် သူမတို့ ကြည့်နေ သောသူ့ကိုတွေ့လိုက်ရပြီး မျက်လုံးများကလည်း စူးစူးရှရှ...

‘မင်း... မင်း၊ ဒါဆိုရင် သူနဲ့မင်းက ဘာလဲ၊ မင်းတို့’

စိုးလပြည့်စာပေ

ငါ့ကွယ်ရာမှာ တွေ့ကြတာလား
 ရှင်ဘာတွေ လာပြောနေတာလဲ
 သူမ နားမလည်တဲ့ပုံကိုကြည့်၍ သူက လွင့်ကျသွား
 သော အရာကို သူမလက်ထဲထည့်တော့...
 အို
 သူမနှင့် စိမ်းလန်းတို့ တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် ကြည့်
 နေကြပုံ။ အရမ်းကို အသက်ဝင်သည့် ချစ်သူရည်းစားပုံလိုဟာ
 မပေးဘဲနှင့်သိသည်။ ဒါဟာ တစ်ချိန်က အကြောင်းအရာတွေပဲ။
 ပြီးခဲ့ပြီလေ။ သူမ အကျိုးအကြောင်း ရှင်းပြမည်လုပ်ပြီးမှ...
 *မင်း... ဘာမှ ငါ့ကိုမပြောနဲ့၊ မင်းမှာ ချစ်သူရှိတာ
 ဘာလို့ မပြောခဲ့တာလဲ*
 *ပြောခဲ့တယ်လေ၊ ရှင် နားတော့မလေးပါဘူးနော်၊ အခုမှ
 ဘာဖြစ်နေတာလဲ၊ သူနဲ့ကျွန်မက ဇာတ်လမ်းဆက်စရာ
 ဘာမှမရှိဘူး၊ ပြီးသွားခဲ့ပြီ*
 *ဒါဆို မင်းတို့ဒီနေ့တွေ့ကြတာကရော မင်း ဘယ်လို
 ရှင်းမလဲ*
 *ဘာမှရှင်းစရာမလိုဘူး၊ မထင်မှတ်ဘဲတွေ့ကြတာ၊ ရိုး

ရိုးသားသား နှုတ်ဆက်တာ ဘာဖြစ်လဲ၊ ဘယ်သူ့ပုလဲ
 သိကွာမှ မထိခိုက်ဘူး*
 ထည်ဝါစိတ်ထဲတွင်လည်း မိမိလိုချင်သောပျော့ပျော်မှု
 ဆုံးရှုံးလိုက်သလိုဖြစ်ကာ ဒေါသက လှိုင်းထန်နေသည်။ ထိုကဲ့သို့
 များနာ လေပုတ်ဖမ်းသွားသလို တရိပ်ရိပ်ညှို့အောင်၍ ပြောသော
 အလားအရေမှာ အဖြူရောင်ပျောက်ကွယ်လှပတတ်ဖြစ်နေ၏။
 *မင်းတို့ မရိုးသားဘူး၊ နှစ်နှစ် မင်း ငါ့အပေါ်မှာ ဘာမှ
 ဖုံးကွယ်ထားစရာမလိုဘူး၊ အဲဒီလိုစိတ်မျိုးရှိတာကို ရှင်
 တယ်*
 ရှင်... ရှင်
 ဒီလောက်ရှင်းပြနေတာတောင် ပြောချင်ရာမပြောနေဘူးလို့
 ပူပူမကြောင့် မခံချင်စိတ်တို့ ရုန်းကြွကာ...
 *ဟုတ်တယ်၊ ရှင်ထင်သလိုပဲ၊ သူက ကျွန်မရဲ့အချစ်ပိုင်း၊
 ကျွန်မက စိမ်းလန်းနဲ့ ချိန်းပြီးမှ ရှင်နဲ့တွေ့တာ၊ ရှင်ထဲပဲ
 လိုပြောလိုက်ချင်တယ်မဟုတ်လား၊ ရှင်တစ်ကောင်လတ်
 စွပ်စွဲချက်ကို ကျွန်မ ဘာမှမပြောဘူး၊ ရှင် ထင်ချင်သလို
 ထင်နိုင်တယ်၊ ရှင်သိထားဖို့က ကျွန်မက လမ်းကေး

အဆင့်အတန်းမရှိတဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်မဟုတ်ဘူး၊
 မတတ်နိုင်ဘူးလေ၊ ရှင်ကို ကျွန်မက ကျိန်တွယ်ပြီး
 မဟုတ်ကြောင်း ရှင်းမပြနိုင်ဘူး။ ရှင်ဆန္ဒအတိုင်းပဲ
 ဆတ်ဆတ်ထိမခံပြောနေသော သူမပုံစံကြောင့် ဘီရိုကို
 လက်သီးဖြင့်ထိုးမိ၏။ ကြာရင် သူမရဲ့ပုံစံကြောင့် တစ်ခုခုလုပ်မိ
 လိမ့်မည့် သူ့စိတ်ကြောင့် သွေးတို့ဆူပွက်ကာ အခန်းထဲမှ ထွက်
 သွားမိ၏။

ကျွန်းခနဲပိတ်သွားသော တံခါးပိတ်သံကြောင့် ရင်ထဲမှာ
 တုန်လှုပ်သွားမိတာ မိမိကိုယ်ကိုအသိ။

ကျွန်မရဲ့ဣန္ဒြေနှင့်သိက္ခာအတွက် ဒီအကြောင်းနှင့်ပတ်
 သက်ပြီး ဘယ်တော့မှ ရှင်းပြမှာမဟုတ်ဘူးဆိုတာ ရှင်သိစေရ
 မယ်။ အရင်တုန်းက ပြောခဲ့တာကို ရှင်နားဝင်ခဲ့လို့လား။ အခုက
 စပြီး ပြဿနာရှာနေတဲ့သူကြောင့် မျက်နှာကို မှဲမိ၏။

ကျွန်မက အခုမှ မိုးပေါ်ကလမင်းကြီးကို ယူပေးပါလို့
 ပြောမှာမဟုတ်တော့ဘူး။ ဘာကြောင့်လဲဆို ကျွန်မ သစ္စာမရှိတဲ့
 လူဆို ယောက်ျား-မိန်းမ ဘယ်သူ့ကိုမဆို ရွံမုန်းတယ်သူဖြစ်လို့ပဲ။
 ကျွန်မက ဘယ်တော့မှ သစ္စာမရှိတဲ့အလုပ်ကိုမလုပ်ဘူးဆိုတာ

အချိန်တွေရွေ့လျားနေသရွေ့ ရှင်သိနေမှာပါ။

တကယ်တော့ ထည်ဝါက သူ့မှာအချစ်မရှိဘူးဟု လပ်
 ထားခဲ့သည်။ မိန်းမတစ်ယောက်ကို ချစ်ကြည့်ဖို့လည်း စိတ်မဝင်
 စားဘူး။ ဒါပေမဲ့ မိဘတွေပေးစားမယ့်သူကိုတော့ သူမကြိုက်သဲ
 နှင့် ယူမှာမဟုတ်။ ပထမ ဓာတ်ပုံလေး သူ့လက်ထဲရောက်လာ
 တော့ သူသဘောကျစိတ်ဝင်စားခဲ့တာ သူ့သာအသိဆုံး။ လူကိုယ်
 တိုင်တွေ့တော့ သူ့ရင်ဘတ်ထဲကို နှစ်သစ်ကူးရောက်လာခဲ့တယ်။
 နှစ်သစ်ကူးက သိပ်လှတော့ စိတ်ဝင်စားတယ်။ ရင်ခုန်ခဲ့တာ
 အမှန်အကန်၊ ဒါကို မင်းလေးက သိမှာမဟုတ်။

နှစ်သစ်ကူး ဥဥစာထွက်မစားဘူးဆိုတာသိတဲ့အတွက်
 မိတ်ထံမကောင်းသော်လည်း ပြန်ချောဖို့ကို နှုတ်လေးနေတာ
 ကြောင့် ကုမ္ပဏီစာရင်းများကို ထိုင်ကာ လုပ်စရာအလုပ်များဟို
 ပရပ်မနား စာရင်းတွေလုပ်နေမိသည်။ သူမမျက်နှာကိုသာ ပြင်
 ပြောင်း၍... စာရင်းတွေလည်း အမှားမှားအယွင်းယွင်း။ စိတ်က
 ပဝေးကို လွင့်နေမိသည်။ သူပြောတာတွေများ လွန်သွားပြီလား
 ပုလည်း တွေးနေမိ၏။

သူမလေး စိတ်ဆိုးသွားမှာ ကိုနိုးသေ။ သူမကားပြောတာ နှိုင်းနှိုင်းသွားတာကိုလည်း သူ့ကိုယ်တိုင်အသိ။ ဘာကယ်တော့ သူမအပေါ်မှာ တကယ်စုံစက်မိတာ နိုးစမ်းမူကြောင့်မဟုတ်တာကို ဝန်ခံပါရစေ။ သူမလေးနှင့်ကျမှ ရင်ခုန်သံဖြန့်လာပြီး အခုနစ်ဆိုတာ ယက်မခံချင်လို့မရတော့။ တကယ်ချစ်နေမိပြီး အခုနစ်မှာ ပြောရင်လည်း သူမပုံစံက ယုံကြည်မှာမဟုတ်ပေ။

ညဉ့်နက်တဲ့အထိ တရင်းများကို ထိုင်လုပ်နေရာမှ အရိပ်တစ်ခု ဖြတ်သွားသောကြောင့် မောကြည့်မိတော့ နှစ်သစ်ကူး သူမတိုက်ထားလို့ တစ်ခုခုဟောစားတာဖြစ်မယ်။ တစ်နေ့လုံး ဘာမှမစားထား။

သူ့အခန်းရောက်တော့ သူမ မရောက်သေး။ တံခါးဖွင့်သံကြားရတဲ့ သူ့အသံချင်အောင်ဆောင်နေတော့ သူမက သူ့ကို မှုတ်ပေး၍ စောင်နှင့်ခေါင်းဆုံးကို လှမ်းယူနေသဖြင့်... သူက သူမရဲ့လက်ကောက်ဝတ်ကိုလှမ်းဆွဲ၍ 'ဒါက ဘယ်လဲ' နှစ်သစ်ကူးရဲ့ဆံနွယ်များဖြင့် မျက်နှာကိုကွယ်၍ 'အပြင်မှာ သွားအိပ်မလို့'

ဖိုးလပြည့်စာပေ

မင်းကို သွားခွင့်မပြုနိုင်ဘူး'

သူက အခန်းတံခါးကို တပိတ်လိုက်ကာ နှစ်သစ်ကူးပုလဲ သူ့ဘက်သို့ ချာခနဲလှည့်လိုက်ပြီး ခါးလေးကို သိမ်းတန်းဖက်ထားလိုက်၏။

သွေးကြောလေးတွေ ယက်ဖြာနေသည့် ပါးပြင်နုနုလေးကို လက်နှင့်ဖွဖွလေးပွတ်၍...

'မနက်က ကိုယ်စတားပြောတာ လွန်သွားတယ်ကွာ။ အဲဒီအတွက် ကိုယ့်ကို စိတ်ဆိုးပြေပေးပါ'

နှစ်သစ်ကူး သူ့လက်တွေ့ကို ဖယ်ချလိုက်ရင်း...

'ရှင်နဲ့ပတ်သက်တာ ကွန်မ ရင်ထဲမှာ ဘာမှမရှိဘူး။

ဘာမှလည်း သိမ်းမထားဘူး။ ဒါကြောင့် ရှင်ကိုလည်း

စိတ်ဆိုးစရာမလိုဘူး

ထည့်ဝါရင်ထဲမှာ နှစ်သစ်ကူးစတားကြောင့် နှင့်ခနဲဖြစ်

။ သူမစကားကို သူယုံပါသည်။

သူ ချစ်လူဆိုးကြီးဖြစ်နေတာ ဘယ်လောက်ကြာပြီလဲ။

။ မကြည့်ဖြူတဲ့ကြားမှာ အတင်းစွတ်ဖက်ဖက်၊ ဖွတ်နပ်း။

သူ့ဘက်ကသာ တစ်ကော်သတ်ဖြစ်ခဲ့ရာ သူမက...

ဖိုးလပြည့်စာပေ

လိုလားကြည်ဖြူခဲ့တာ ဘာမှမရှိ။ သူမကို ဖက်တွယ်ထားသော လက်များ ယောက်ျားမာနကြောင့် ပြေလျော့သွားသည်။

ထည်ဝါက ခေါင်းအုံးကိုယူ၍ အခန်းပြင်ကို ထွက်သွား၏။ သူ့နောက်ကျောပြင်ကိုကြည့်၍ ထိုယောက်ျားသားကို သူမ နားမလည်နိုင်စွာဖြစ်မိ၏။

တစ်ခါတစ်ရံ Rap ဘီချင်းတစ်ပုဒ်ကို နားထောင်နေသလိုပေါက်ကွဲသံစဉ်များနှင့် တစ်ခါတစ်ခါ မယ်လိုဒီသီချင်း ချိုချိုလေးတွေကိုလည်း နားထောင်နေရပြန်သည်။ သူ့အပေါ်မှာ ပျော်ဝင်မိတဲ့စိတ်ကိုလည်း မကျေမနပ်။

ယနေ့ထက်ထိ ချစ်ခြင်းမပါတဲ့ စကားတွေနှင့် သူ ဘာလို့ နှစ်နှစ်ကို ချစ်တယ်လို့မပြောခဲ့တာလဲ။

မာနကြီးနေတဲ့ ဝတ္တရားဆန်ဟဲ့ အိမ်ထောင်ရေးကို နှစ်နှစ် မကြိုက်၊ မနှစ်သက်ခဲ့။

ဒါဆို နှစ်သစ်ကူးက ဘာကို မျှော်လင့်နေတာလဲ။

သူ့ဆီက အချစ်လား။

မဟုတ်ဘူး... မဟုတ်ဘူး ဟု ခေါင်းကို တွင်တွင်ခါရင်း ခေါင်းအုံးပေါ်မျက်နှာမှောက်လျက် ပူလောင်တဲ့မျက်ရည်တွေကို မသုတ်မိ...

ချစ်သောနိုင်ယာရီ...

ကိုယ်ဘာကိုမျှော်လင့်နေတယ် ။

သူနှုတ်ကပြောတဲ့စကားဟာ ပျော့ပျောင်းညင်သာပူရိတဲ့

အလင်္ကာတစ်ပုဒ်ကိုလား။

စိမ်းလန်းနှင့် ဒီနေ့တွေ့တော့ အရင်လို တနန်းဒုန်းရင်ခုန်သံတွေ ငြိမ်သက်လို့

မနုတယ်။

သူနှင့်တွေ့လိုက်တော့ ရင်ခုန်သံတွေ ဆူညံသွားပြီး သွေးတွေပြင်းပြန်

ပျဉ်ပတ်စီးဆင်းခဲ့သလိုပါပဲ။

အပျိုးအပည်မသိတဲ့ ခံစားမှု ကိုယ့်ဆီမှာ ပေါင်ပေါက်နေတယ်။

ရှင်ရဲဗာနုတွေ ချသင့်ပြီ။

တမ်းတပတ္တာ

စွန့်ခွာအချစ်

မကြင်နာစကားပန်းတို့

ပပျံ့ပွင့်စေချင်

ရင်မှာအပြိဿာစဉ်

ကြားချင်ပုသားအလင်္ကာ

ပြောပယ်စကား
ဟနပျားစွာလွင့်စင်
ပျောက်ပျက်ထွက်သွား
နှင်းနှင်းဖြစ်ဖြစ်
ကြင်နာစကား
ကြားပါရစေ...

နှစ်သစ်ကူး

* * *

ဖိုးလပြည်စာပေ

အခန်း(၁၈)

ညက အတွေးများဖြင့် တော်တော်နှင့်အိပ်မပျော်မိသော်
လည်း မနက်မိုးလင်းတော့ စောစောနိုးနေ၏။ အိပ်မှနေတော့
ပြုတမ်း ဝေါ့ဝေါ့သာတွေး၍နေခဲ့သော သူမ ယခု ဤအိပ်မှာ
ကောက်မလေးနှင့် သူမ မိန်းကလေးနှစ်ဦးတည်းသာရှိသည်။
မရင်လိုနေလို့ဖြစ်ဘူးဆိုတာ သိမိ၏။

နှစ်သစ်ကူး အိပ်ရာထချိန်ဟာ ပုံမှန်မရှိသဖြင့် ကိုယ်အိပ်
ရာထတဲ့အချိန်တိုင်းမှာ သူက မနက်စောစော ကုပ္ပဏီသို့သွား

ဖိုးလပြည်စာပေ

အချိန်များနှင့်သာ တိုးခဲ့၏။ အခန်းထဲမှအထွက် နှစ်ယောက်တိုင် ဆိုလာပေါ်တွင် သူအိပ်နေတာကိုတွေ့ရသဖြင့် နှစ်သစ်ကူး ထည်ဝါ မှားကိုလျှောက်သွား၍ အိပ်ပျော်နေသော သူ့မျက်နှာကို သေချာ ကြည့်မိ၏။ ဖြူစင်သောအသားအရေ၊ ထင်းတင်းလေးဖြစ်နေ သော မျက်ခုံး၊ ကျစ်လျစ်၍ ချွန်ပြီးစင်းနေသော နှာတံနှင့် အမြဲ ရဲရဲစိုနေသည့် နှုတ်ခမ်းများသို့အရောက်မှာ နှုတ်ခမ်းများက ဇွတ် တရွတ် သူမကို ဖိကပ်နှမ်းရှိုက်တတ်ပြီး ဘာဖြစ်လို့ နူးညံ့သိမ်မွေ့ တဲ့ စကားတွေ မပြောတတ်တာလဲ။ သူမ ကြည့်နေတုန်းမှာပင် သူက လူးလွန်လိုက်သဖြင့်...

‘ဒီမှာ... ဒီမှာ’

သူက အိပ်ချင်စိတ်မပြေသော မျက်လုံးများဖြင့် နှစ်သစ် ကူးကိုတွေ့တော့...

‘ဘာဖြစ်လို့လဲ၊ ဘယ်နှစ်မှာရှိပြီလဲ’

‘ရှင် ဒီမှာ အိပ်မနေနဲ့တော့၊ အခန်းထဲဝင်အိပ်တော့’

သူဘာမှမပြောဘဲ အခန်းထဲဝင်လိုက်၏။ သူမက ဆိုလာ ပေါ်တွင်ကျန်ခဲ့သည့် ခေါင်းအုံးကိုယူ၍ အခန်းထဲသို့ ဝင်လာ၏။ အမိန့်နာခံသူတစ်ယောက်ပမာ...

သူက အိပ်ရာပေါ်မှာ လဲလျောင်းနေရာမှ နှစ်သစ်ကူးကို ကြည့်မိတော့ အားကစားဝတ်စုံလဲထားသော သူမ လှေတူပုံသန်း လုပ်မည်ထင်သည်။

သူနှင့်အိမ်ထောင်ကျပြီးချိန်မှစ၍ တစ်ခါဖူးမျှ ဒီလို ဝတ်စုံလေးနှင့် မမြင်ဖူး။ ဆံနွယ်များကို ခပ်မြင့်မြင့်လေး ဖြစ်သလို သရေကွင်းအပျော့ဖြင့် ချည်နှောင်ထားတဲ့ပုံကြောနှင့် သွယ်လျှသော သူမရဲ့လည်တိုင်လေးကို ရှင်းလင်းစွာမြင်ရသဖြင့် သူမဟာ ဘာ ဝတ်စုံလေးပဲဝတ်ဝတ် ကြည့်လို့ကောင်းအဆင်ပြေနေတာ မျှေ ကုသိုလ်ကံပဲပေါ့။

သူမက သူ့ဘီရိုထဲမှ ဒီနေ့ဝတ် မယ့်အဝတ်အစားတစ်ခုကို ထူးထူးဆန်းဆန်း ထုတ်ပေးနေပြန်သည်။ သူ့ကို ကျောပေးပြီးရပ် နေသည့် ကောင်မလေးကို တဖြည်းဖြည်းပိုပြီး ရင်ဆန်လာခဲ့၏။

နှစ်သစ်ကူး သူမစိတ်တွေ ထူးဆန်းစွာ ဒီနေ့မှ စတင်၍ သူနှင့်ပတ်သက်သည့် အရာမှန်သမျှကို သူမကိုယ်တိုင်လုပ်ပေးချင် နေမိ၏။ ဒါကြောင့် သူ အိပ်ပျော်နေသည့်အမှတ်ဖြင့် အဝတ် အစားထုတ်ပေးနေစဉ် သူမနောက်ကျောမှနေ၍ သူမရဲ့ သေးကွင်း သောခါးလေးကို သူ့လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် နူးညံ့စွာ ဖွဖွလေးလေးကြည့်

အထိအတွေ့ကြောင့် သူမ လွန်လူးရုန်းမိတော့ ထည့်ဝါက နှစ်သစ် ကူးရဲ့ခါးလေးကို ခပ်တင်းတင်းလေးပြန်ဖက်၍...

please ခဏလေး ငြိမ်ငြိမ်လေး၊ ဒီအတိုင်းပဲ နေပေး ကွာ

သူမရုန်းပြီး သူ့လက်တွေကို ခါးမှဖြုတ်ချတော့...

၅ မိနစ်လောက်ပဲ ငြိမ်ငြိမ်လေးနေကွာ၊ ၅ မိနစ်ပဲ

ဟုဆိုပြီး သူမလက်များကိုပါ သူ့လက်နှင့်ထပ်အုပ်၍ နှစ်နှစ်ပခုံးပေါ်သို့ သူ့ခေါင်းတင်၍ ငြိမ်သက်နေသည့် သူ့ပုံစံ ကြောင့် နှစ်နှစ် ရုန်းမရတော့။

သူမက အနေခက်လှစွာ သူ့လက်တွေကို ဖြုတ်ချပြီး သူ့ခေါင်းကို ပြန်မတ်ပြီးကြည့်မိတော့ ညှိရီ၍ မာနကင်းသော မျက်လုံးများဖြင့် သူ နှစ်နှစ်နားရွက်လေးကို သူ့နှုတ်ခမ်းဖြင့်ဖိကပ် ၍ တိုးသက်သောလေသံဖြင့်...

ကိုယ် ညက လုံးဝအိပ်မပျော်ဘူးကွာ၊ အခါ ဘာဖြစ်လို့ လဲ

နှစ်နှစ်က ခေါင်းကိုင့်၍တွန်းထွက်ကာ...

ဘယ်သိမှာလဲ

ဖိုးလပြည့်စာပေ

ခင်ခင်မြတ်နိုး

သူကရုန်းထွက်မခံဘဲ နှစ်နှစ်မျက်လုံးများကို ထပ်ဖြုတ် သူ့တစ်ယောက်ပမာ...

ကိုယ့်နားမှာ နှစ်နှစ်မရှိလို့၊ နှစ်နှစ်ရော ကိုယ့်လိုပဲ လား

ဟု ဆိုကာ သူမဆံ့ဗွယ်များကို ဖိကပ်နမ်းရှိုက်နေသည့် ညင်သာပျော့ပျောင်းမှုတွေ ဖြစ်နေသည့် ထည့်ဝါရင်ခွင်ထဲမှ ဗွတ် အတင်းရုန်းထွက်၍ အခန်းအပြင်ကို ပြေးထွက်ခဲ့၏။

အခန်းပြင်ရောက်တဲ့အထိ သူမရင်ခွန်သံတွေ တခိုင်းခိုင်း တခုနီးဒုန်း ဆူညံ၍နေ၏။

သူ့ရှေ့မှာ သူမ ခူးထောက်ခံစားမိတော့မှာလား။ သူ့ရဲ့ ညှိုငင်မှုများအောက်မှာ သူမ ရုန်းထွက်နိုင်ခဲ့သော်လည်း တစ်နေ့ မဟုတ်တစ်နေ့မှာ ဘယ်လိုရှောင်ကွင်းလွတ်ထွက်နိုင်မလဲ။

သူမ ကျဆုံးမယ့်နေ့မှာ သူက မာနတွေ၊ အထွေထွေ အပြည့်နှင့် ဖြစ်နေမည့်အသိများဟာ သူမရဲ့ ပျော့ပျောင်းလာမယ့် မိတ်ကို တင်းမာအောင် ထိန်းထားမိ၏။

ဘယ်အတိ ထိန်းထားနိုင်မလဲ။

ထိန်းနိုင်သလောက်ပေါ့။

ဖိုးလပြည့်စာပေ

www.burmeseclassic.com

ရင်နှံတာ သူသိဖို့
ကြင်နာတာ ခံစားဖို့
နလုံးသား လျှို့ဝှက်ချက်
သူသိအောင်
ရင်ခွင်တစ်စုံကို
ပွင့်ပြီ...။

အခန်းထဲမှ ပြေးထွက်သွားသော နှစ်သစ်ကူးကိုကြည့်၍
ထည်ဝါ သဘောကျရာ ပြုံးမိ၏။

ယခင်လို သူ့ကိုမြင်တာနှင့် စူးရှသောမျက်လုံးလေးများ
ဖြင့် ကြည့်တတ်ပြီး မျက်တောင်တဝင့်ဝင့်ဖြစ်နေသော ကောင်မ
လေး... အင်္ကျီအဝတ်အစား ထုတ်ပေးဖို့နေနေသာသာ သူ့မျက်နှာ
ကိုတောင် ယောင်ပြီးမကြည့်တဲ့ သူမက ယခင်လို တင်းမာမှုများ
မရှိတာကိုတော့ သူသိနေခဲ့သည်။

ဒါဆိုရင် သူမလေးရော ကိုယ့်အပေါ်မှာ...

ဟား...

ကိုယ့်အတ္တတွေ များနေပြီလား။

နှစ်နှစ်နှင့်တွေ့ရင် အလင်္ကာစကားများ မပြောဖြစ်ဘဲ

ဖိုးလပြည့်စာပေ

သူမ မကျေနပ်တဲ့ အပြုအမူများသာ ဂွတ်တဂွတ်သန်ခဲ့တဲ့ ဂူ
အပြုအမူများကြောင့် နှစ်နှစ် မကျေနပ်တာ သူ့အသိ။

* * *

ရေချိုးခန်းထဲဝင် ရေမိုးချိုးပြီး နှစ်သစ်ကူးထုတ်ပေးထား
သည့် ဝတ်စုံက လိုက်ဖက်မှုမရှိသော်လည်း ပထမဦးဆုံး သူ
အတွက် ထုတ်ပေးထားတဲ့ ဝတ်စုံမို့ သူပြုံးမိကာ မလဲတော့ဘဲ
ဝတ်လိုက်၏။ သူ့အဝတ်အစားလဲပြီးတဲ့အထိ နှစ်နှစ် အပေါ်သို့
တက်မလာပေ။ သူ အိတ်ကိုယူ၍ အောက်သို့ဆင်းလာချိန်မှာ
ထမင်းစားခန်းထဲမှာ နှစ်သစ်ကူးတစ်ယောက်တည်း ဖုန်းစားနေတာ
တွေ့ရသဖြင့် နှစ်သစ်ကူးနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင် ဝင်လိုက်၍...

‘မင်းထုတ်ပေးထားတဲ့ဝတ်စုံနဲ့ ကိုယ်လိုက်ရဲ့လား’

သူမမျက်နှာကို စေ့စေ့ကြည့်နေတဲ့ သူ့အသွင်ချောချော
ကြောင့် မျက်လွှာအောက်ချ၍

‘အင်း’ တစ်လုံးတည်းသာ ပြောမိ၏။

ထည်ဝါ သူ့ရှေ့မှ လက်ဖက်ရည်ပန်းကန်ကို သူတူ
မှောက်ထားရာမှလှန်၍ လက်ဖက်ရည်ထည့်မလို့ လက်ဖက်ရည်

ဖိုးလပြည့်စာပေ

နှစ်သစ်ကူးက ဓာတ်ဘူးကိုယူ၍ သူ့အတွက် ငဲ့ထည့်ပေးတော့ ထည်ပါရဲ့မျက်နှာဟာ ဘာနှင့်မှဖော်ပြလို့မရတဲ့ ကြည်နူးမှုများ ထိန်းမရစွာ နှုတ်မှ...

Thankyou

နှစ်နှစ်ရယ်၊ မင်း ကိုယ့်ကို ပိုချစ်အောင် လုပ်ပြနေတာ လားဟုတွေးပြီး နှစ်သစ်ကူးမျက်နှာကိုကြည့်လိုက်တော့ ဝတ္တရား တစ်ခုကို လုပ်ဆောင်ပြီးသည့်နှယ် မျက်လွှာအောက်ချ၍ မှန်ဆက် စားနေတဲ့ နှစ်သစ်ကူးပုံစံကြောင့်....

ကိုယ့်တစ်ဖက်သတ်အတွေးတွေကို သူမလေးက သိပါ လေစ...။

လက်ဖက် ၂ ညှပ်နှင့်မှန်စားပြီး နှစ်သစ်ကူးကိုကြည့်လိုက် တော့ ကျောက်ရုပ်လေးလို သူ့ရှေ့မှာတိုင်နေသည့် သူမပုံစံလေး ကြောင့် အသည်းယားစွာဖြင့် သူမပါးပြင်မွတ်မွတ်လေးကို ဖျတ် ခနဲငုံ့နှမ်းမိ၏။

သူမ ကြိုက်သည်ဖြစ်စေ၊ မကြိုက်သည်ဖြစ်စေ အလုပ် သွားခါနီးတိုင်း သူမအိပ်ပျော်နေလျှင်လည်း ပါးပြင်ကို အမှတ် တံဆိပ်တစ်ခုအဖြစ် သူဖန်တီးနေကျ။

ဖိုးလပြည့်စာပေ

အရှုံးမပေးချင်တဲ့ယောက်ျားကို သူမကလည်း သန့်လှပြီ ချင်မိ၏။ သူထွက်သွားမှ သူမနှုတ်ခမ်းလေးကို ကိုက်ထားမိ၏။ သေချာတာကတော့ ယခင်တင်းမာမှုများမရှိတော့တဲ့ မျက်လုံး တစ်စုံဖြစ်နေတာကို...

နှစ်သစ်ကူး မဖတ်ဖြစ်တာကြာသည့် ၁၂ ရာသီဟောစာ တန်းလေးကို ဖတ်ကြည့်မိတော့....

July 15th မှ July 21st ကြား

စိတ်ချမ်းမြေ့စရာများကို တစ်နေ့ပြီးတစ်နေ့ ဖြတ်သန်းရမည့်ကာလတစ်ခု ဖြစ်သည်။ ဘဝမှာ အရေးကြီးသော ဝမ်းသာစရာသတင်းစကားများ ကြားရမည်၊ ပြကြမီ သင့်ရဲ့အနာဂတ်တစ်ခုလုံးအတွက် တန်ဖိုးကြီးသော အရာတစ်ခု လက်ဝယ်ရရှိမည်။

အနာင့်အပျက်အပိုက်အခံများရှိသော်လည်း လေထဲတွင် ကွယ်ပျောက် သလို ကွယ်ပျောက်သွားမည်။

တစ္ဆေထိုး စိတ်ဖြန့်လက်ဖြန့်စိုက်ကြောင့် အများများမည်။

သတိထားဆင်ခြင်ပါ။

ဒီနေ့ဟာ သူမရဲ့ Lucky days တွေထဲက တစ်ရက်ပါပဲ။ သူမရဲ့အနာဂတ်အတွက် တန်ဖိုးကြီးတဲ့အရာက ဘာဖြစ်မလိမ့်

ဖိုးလပြည့်စာပေ

အချစ်ရေးနှင့် မေတ္တာရေးမှာလည်း စာအုပ်လေးက မှန်
နေခဲ့၏။

မကာရ ရာသီစွားအားလုံးတို့သည် ချစ်ခြင်းမေတ္တာအတွက် အရာရာစွန့်
လွှတ်ပြီး နုလုံးသားကို ပုံပေး၍ စွန့်စွန့်စားစား ပုံပုံစားစား ချစ်တတ်သူများဟု
ကျမ်းဂန်များထဲမှ

"THE ADVENTUROUS LOVER" ဟု သတ်မှတ်
သည်ဆိုတဲ့အတိုင်း သူမ ချစ်ခဲ့ပါသည်။

မေတ္တာကို တန်ဖိုးထားသောသူများ ဖြစ်သည်။
စနုရာသီစွားအားလုံးသည် သူတစ်ပါးအပေါ် အနိုင်ကျင့်လိုသည်။
အနိုင်ယူရမှ ကျေနပ်သည်။
မိမိအပေါ် ချုပ်ချယ်လွှမ်းမိုးမှုကို လုံးဝမခံ။
ဟုတ်တယ်။ သူမ ထည်ဝါကို အနိုင်ယူချင်သည်။
အိမ်ထဲမှာပဲထားပြီး ချုပ်ချယ်သလိုခံနေရတဲ့ သူမအဖြစ်

ကိုလည်း မကျေနပ်။
သူ့ရဲ့လွမ်းမိုးမှုကိုလည်း မခံစားနိုင်။
သူ့ဘက်ကို နည်းနည်းလေးမှ ထည့်မတွက်ပေးဘူး။
အနိတိလေးလည်း ခရီးထွက်တာ အခုထိပြန်မလာသေး။ သူ့မှ။

အဖော်မရှိ။ ရှိတဲ့သူငယ်ချင်းများကလည်း ဝေးကွာတဲ့ခရီးကြောင့်
မလာနိုင်။ ကိုယ်ကလည်းမသွားနိုင်။

မိမိကိုယ်ကို အဖော်မရှိတဲ့ ငှက်တစ်ကောင်လို ဖြစ်နေ
၏။

ဝေးကွာသွားသော ချစ်သူဟောင်းမှ ပြန်လည်ဆက်သွယ်ချစ်ရေးဆိုခြင်း
ခံရမည်။

ဘုရားရေး... ဟိုနေ့က စိမ်းလန်းပုံစံကိုတွေ့မိပြီး ပခုံး
တွန့်မိ၏။

မကာရ ရာသီစွားများသည် အိမ်ထောင်ရေး ကံကောင်းမည်။
ဘဝအဖော်ဖွင့်ကို ရရှိမည်။

စာအုပ်လေးရေး... အခုတော့ နှစ်သစ်ကူးဆိုတဲ့ကွန်ဂ
ဂံကောင်းလား၊ ကံဆိုးလားမသိ။ မာနခပ်ကြီးကြီးလူတစ်ယောက်
လက်ထဲကို ရောက်နေပြီ။

* * *

အခန်း(၁၉)

သူမအခန်းထဲသို့ အိမ်အကူကောင်မလေး အိပိုက...
 'မမလေး... အောက်မှာ ကြီးကြီးရောက်နေတယ်'
 'ကြီးကြီး... ငါ့အန်တီလေးကိုပြောတာလား၊ ဟုတ်တယ်
 နော်'
 'ဟုတ်တယ်မမလေး'
 သူမဝမ်းသာစွာ ပြေးလွှားဆင်းမိတော့ အန်တီလေးက
 ဧည့်ခန်းတွင်ထိုင်၍ ဓာတ်ပုံများကိုကြည့်နေရာမှ
 'သမီး... နှစ်နှစ်လေး'

ဖိုးလပြည့်စာပေ

'အန်တီလေးရယ်... ရက်စက်လိုက်တာ သမီးပုံ ဟစ်
 ယောက်တည်း ထားသွားတယ်နော်'
 မမြင်ရတာကြောင့် အန်တီလေးပခုံးပေါ်ခေါင်းတင်ရင်း

ဖြင့် ပြောမိ၏။

'နှစ်နှစ်လေး... သမီး အန်တီလေးက တစ်ယောက်
 တည်း ထားသွားတာမှမဟုတ်တာ၊ သမီးအတွက် စိတ်ချ
 ရတဲ့ ဘဝအဖော်မွန်လက်ထဲမှာ ထားသွားတာပဲ'
 'သူ့လက်ထဲမှာ ထားသွားလို့ပြောနေတာ၊ သူနဲ့သမီးက
 နှစ်သစ်ကူးက စကားကိုမဆက်သဖြင့် ဒေါ်မြတ်နိုးက
 'သူနဲ့သမီး အခုထက်ထိ မပြေလည်သေးဘူးလား'
 သူမ ခေါင်းခါမိ၏။
 'သမီးရယ်... ကိုယ်ကမိန်းကလေး၊ အိမ်ထောင်တစ်ခု
 ကို မပြုကွဲအောင်လုပ်ရမှာ ကိုယ့်တာဝန်နော်၊ သမီး
 အမေ...'
 'တော်ပါတော့ အန်တီလေးရယ်၊ သမီး မေ့နေလို့အပြစ်
 မခံနိုင်ဘူး'
 ဟုပြောပြီး မျက်ရည်များ သုတ်မိ၏။

ဖိုးလပြည့်စာပေ

ထည်ဝါဆိုတဲ့သူကလည်း ဖေဖေလိုလူစားမျိုးမဖြစ်နိုင်
ဟု တိတ်တဆိတ် ယုံကြည်မိ၏။

အန်တီလေးက...

‘ဒီမှာ သမီးတို့နဲ့နေဦးမှာ၊ ပြီးမှ ဟိုအိမ်ကိုသွားမယ်၊
ခရီးရောက်ရောက်ချင်း သမီးဆီ တန်းလာတာ၊ အန်တီ
လေး စိတ်မကောင်းအောင်မလုပ်နဲ့’

မမြင်ရတာ ကြာပြီဖြစ်တဲ့ အေးချမ်းသိမ်မွေ့တွေအပြည့်
ဖြစ်နေတဲ့ ဒေါ်မြတ်နိုးမျက်နှာကိုကြည့်၍ စိတ်ချမ်းသာမိသည်။
မိမိ၏ တစ်ဦးတည်းသော ဆွေမျိုး။

ဒေါ်မြတ်နိုး စကားဖြတ်၍ ထထွက်ခဲ့၏။ မဖြတ်လို့
လည်းမရ။ တူမဖြစ်သူ၏မျက်ဝန်းမှာ လှုပ်လီလှုပ်လဲ့ မျက်ရည်
မြစ်က စီးဆင်းတော့မှာဖြစ်လို့ ကျောခိုင်းမိ၏။

တွေဝေမှုမရှိတဲ့ ဆုံးဖြတ်ချက်တစ်ခုအဖြစ် ထည်ဝါနှင့်
နှစ်သစ်ကူးကို လက်ထပ်ပေးခဲ့ပြီပဲ။

တစ်ဦးတည်းသော အစ်မဖြစ်သူကိုကြည့်၍ စိတ်မချမ်း
သာခဲ့ရသဖြင့် အိမ်ထောင်ရေးအဆင်ပြေမှုများကိုသာ တူမဖြစ်သူ
ထံမှ ကြားချင်မိသည်။

လောကမှာ သူချစ်ကိုယ်ချစ်တွေ ရှိနေတာတွေကြောင့်
လည်း မခံစားသင့်တာတွေ၊ မဖြစ်သင့်တာတွေ ဖြစ်နေတာကြ
တာ။ အကောင်းဆုံးကတော့ မိမိတည်ဆောက်ထားတဲ့ အိမ်ထောင်
တစ်ခုကို အပြိုအကွဲမခံရအောင် ကြီးစားပြီးနေရမှာပဲ။ သည်းမခံ
နိုင်တဲ့အဆုံးတော့လည်း သူတစ်လမ်း၊ ကိုယ်တစ်လမ်းတွေ ဖြစ်
ကြရတာပဲ။

တရားရိပ်မှာ နေရစဉ်က ဘာအပူမှမရှိခဲ့တဲ့ ဒေါ်မြတ်နိုး
တစ်ယောက် အခုတော့ နှစ်သစ်ကူးရဲ့အပူ သူ့ဆီကူးစက်လာနေပြီ
ဆိုတာကို သိလိုက်မိ၏။

မနေ့က အိပ်ရေးပျက်ထားတဲ့အရှိန်ရယ်၊ စောစောထ
ကျင့်မရှိဘဲ ထတဲ့အခါမှာ သူမခေါင်းတွေ ရိုဝေဝေ။

မနက်ပိုင်း လက်ဖက်ရည်တစ်ခွက်သာ သောက်ထားသ
ဖြင့် ရင်ခံကာ အန်ချင်သလိုလိုဖြစ်နေသဖြင့် မျက်နှာမလန်းတဲ့
နှစ်သစ်ကူးကို ဒေါ်မြတ်နိုးကြည့်၍

‘နှစ်နှစ်... သမီး နေမကောင်းဘူးလား၊ မျက်နှာချောင်
နေတယ်’

‘ဟုတ်တယ်အန်တီလေး၊ မနက်က စောစောထလိုက်လို့’

နိုးလပြည့်စာပေ

မှန်း

အန်တီလေးက နဖူးလေးကို စမ်း၍...

ကိုယ်ကတော့ နွေးနေတယ်သမီး၊ အခန်းထဲမှာ သွားလို့ နေလိုက်

ရတယ်အန်တီလေး၊ နှစ်နှစ် အန်တီလေးနဲ့ ဝိုင်းကူပေးမယ်

နေပါစေ နှစ်နှစ်ရယ်၊ ကိုယ့်ဘာသာပဲ လုပ်ပါ့မယ်၊ ချက်တာပြုတ်တာ ကျုပ်အတွက် ရိုးနေပါပြီ၊ ကောင်မလေး ဈေးကပြန်လာတာနဲ့ ချက်လိုက်မယ်

ဒေါ်မြတ်နိုးသည် အိမ်မှာသာချက်ပြုတ်စားတတ်ပြီး ဆိုင်အစားအသောက်များကို မစားတတ်ပေ။ ဒါကြောင့် ဘယ်လောက်

ပဲဝေးတဲ့နေရာသွားသွား အအေးကလွဲရင် ကျန်တာမစားတတ်။ ဒါကြောင့် ဘယ်နေရာရောက်ရောက် ထမင်းဟင်းတာဝန်ယူတဲ့

သူဖြစ်၏။ အန်တီလေးလက်ရာ မစားရတာကြာပြီဖြစ်သဖြင့် သူမလည်း အရမ်းစားချင်နေမိသော်လည်း ဒီနေ့ နေလို့လည်း

မကောင်း။ လမ်းလျှောက်ရတာတောင် သူမ မောပန်းနေမိ၏။ အားကိုးရတဲ့ အဒေါ်ဖြစ်သူရောက်လာတော့ လူက ခွေးပြီးလှဲ့

ချင်မိသည်။

ဖိုးလပြည့်စာပေ

ခြံထဲသို့ ကားတစ်စီးဝင်လာတာတွေ၍ နှစ်သစ်ကူး ဘယ်သူကားလဲ၊ ထည်ဝါဆီလာတဲ့ ဧည့်သည်တစ်ယောက် ယောက်ျားလား။ ခက်တာက ထည်ဝါမိတ်ဆွေအပေါင်းအသင်း များကို သူမသိ။

ကားက ပေါ်တီကိုအောက်မှာရပ်လိုက်မှ ဆင်းလာသူကို ကြည့်မိတော့...

သူမ ဘယ်လိုမှ ထင်မှတ်မထားတဲ့မျက်နှာ။

စိမ်းလန်း... တစ်ချိန်က သူမနှလုံးသားကို ဆွဲကိုင်လှုပ် များအောင် ဖန်ဆင်းပေးတဲ့မင်းသားလို့ သူမသင်ထားမိတဲ့သူ။

ယခုတော့ သူ့ကိုတွေ့လိုက်ရတော့ ရင်ခန့်မှုတွေအစား စိုးရိမ်စိတ် ပျက်ရှားမှုတွေအပြည့်။ မနေ့ကပဲ သူ့အတွက် နှစ်ဦးသား တင်းဟာ ကြွ၏။

နှစ်နှစ်... ဘယ်လိုလဲ၊ ကိုယ့်ကို ဝင်ခွင့်တောင်မပေး တော့ဘူးလား

မတွေ့ရတာကြာသည့်အပြင်၊ တစ်ချိန်က သူမ ရွဲလန်းခဲ့ ကာမျက်နှာပြင်...

ရှက်တရက်ဆိုတော့ နှစ်နှစ် အံ့ဩသွားလို့ပါ

ဖိုးလပြည့်စာပေ

ဘာလဲ... လာမလည်ရဘူးလား

ဟို... လာလည်လို့ရပါတယ်၊ လာမယ်လို့ မထင်တာပါ

*သမီး... နှစ်နှစ်၊ ဧည့်သည်ထင်တယ်၊ ဘယ်နှယ်
အပေါက်ဝကြီးမှာ ဧည့်သည်ကို၊ လာ... သား၊
မောင်ထည်ဝါဧည့်သည် ထင်တယ်*

*မဟုတ်ဘူးအန်တီ၊ ကျွန်တော်... နှစ်သစ်ကူးသူငယ်
ချင်းပါ*

နှစ်နှစ်သူငယ်ချင်း...

အန်တီလေးရဲ့မျက်နှာက တစ်စုံတစ်ခုကို ရိပ်မိသောပုံနဲ့

မျိုးဖြင့်...

*လာ... သား ထိုင်ဦး၊ အန်တီ တစ်ခုခုသွားစီစဉ်လိုက်
ဦးမယ်၊ အပူသောက်မလား၊ အအေးသောက်မလား*

*ရပါတယ်အန်တီ၊ ကျွန်တော် အစားမရွေးတတ်ပါဘူး။
ဒါနဲ့ ကိုထည်ဝါရော မတွေ့ပါလား*

*ဒီအချိန် သူက ကုမ္ပဏီမှာ၊ ထမင်းစားချိန်နီးပြီဆိုတော့
သူပြန်လာခါနီးပြီ၊ သားက ထည်ဝါနဲ့ရော သူငယ်ချင်း
ပဲလား*

ဖိုးလပြည့်စာပေ

*ကိုထည်ဝါနဲ့ သူငယ်ချင်းတော့မဟုတ်ပါဘူး၊ ပိုနေ့က
မှ နှစ်နှစ်မိတ်ဆက်ပေးလို့ သိတာပါ*

အန်တီလေးက ခေါင်းတညိတ်ညိတ်နှင့် နှစ်သစ်ကူးက
တေမိမလေးဖြစ်နေမိခဲ့၏။

နှစ်သစ်ကူးက စိမ်းလန်းလက်ထဲသို့ မင်္ဂလာအောင်
ဓာတ်ပုံအယ်လ်ဘမ်ကိုပေးတော့ သူက နှမ်းပျော့အပြုံးဖြင့် လှမ်း
ယူ၍ ကြည့်နေ၏။

နှစ်သစ်ကူး၏ စိတ်ထဲတွင်လည်း ထမင်းစားချိန်ထည်ဝါ
ပြန်လာမယ့်အချိန်နှင့် စိမ်းလန်းရောက်တဲ့အချိန် တိုးနေမှာ စိုးရိမ်
စိတ်များကြောင့် ချွေးစေးတွေပျံ့လာကာ ရင်ထဲမှာ တလှုပ်လှုပ်
ဖြစ်၍ စိမ်းလန်းကို ကြည့်နေသောအမြင်မှာ ပိုးတဝါး။

စိမ်းလန်းက ဓာတ်ပုံတွေကို စိတ်ဝင်စားစွာကြည့်နေရာ
မှ ယိုင်ခနဲဖြစ်သွားသော ရှေ့မှ နှစ်သစ်ကူးပုံစံကြောင့်...

ဟာ... နှစ်နှစ်.

*အန်တီ... အန်တီ လာပါဦး၊ ဒီမှာ နှစ်သစ်ကူး ဘာဖြစ်
သွားလဲမသိဘူး*

သူ အလန်တကြားအော်မိတော့ ဒေါ်မြတ်နိုးပြေးထွက်
လာတာ...

ဖိုးလပြည့်စာပေ

* နှစ်နှစ်... သမီးလေး၊ မောင်စိမ်းလန်း ခဏလေးခေါင်း
ကိုမတ်ပေးထားပြီး ကိုင်ထားပေးပါ။ အန်တီ ဆရာဝန်ဆီ
ဖုန်းဆက်ခေါ်လိုက်ဦးမယ်*

* ဟုတ်... ဟုတ်ကဲ့အန်တီ*

စိမ်းလန်းလည်း ခြေမကိုင်မိ၊ လက်မကိုင်မိ။ နှစ်သစ်ကူး
ရဲ့ခေါင်းလေးကို သူ့ပခုံးပေါ်တင်၍ လေဖြင့်မှုတ်ပေးနေမိ၏။

ပခုံးထက်မှ တစ်ချိန်က ချစ်သူလေးကို ကြည့်မိတော့
သိသာစွာ သွယ်ကျသွားသော မျက်နှာလေးကို ကြင်နာစွာ ကြည့်
မိ၏။

ကိုယ့်ကိုခွင့်လွှတ်ပါ နှစ်နှစ်ရယ်။ မင်းကို စိတ်မညစ်
စေချင်ဘူး။ မင်းအိမ်ထောင်ရေး သာယာပါစေလို့ ကိုယ်အမြဲ
ဆုတောင်းပေးနေတယ်။

မင်းပျော်နေတာကိုပဲ မြင်ချင်ပါတယ်။

မင်း သူ့အပေါ်မှာ ကိုယ့်လောကမချစ်ဘူးဆိုတာ ကိုယ်
သိနေတယ်။ ထည်ဝါက မင်းအပေါ်မှာတော့ ကိုယ့်ထက်ပိုချစ်
တာကို ကိုယ်မြင်တာနဲ့ သိတယ်။ မင်းစိတ်ချမ်းသာပါစေကွာဟု
ကြင်နာစွာနှင့်၍ တစ်ယောက်တည်းပြောမိ၏။

ဖိုးလပြည့်စာပေ

အိမ်ထဲသို့ ဝင်လာတော့ မြင်လိုက်ရတဲ့မြင်ကွင်းပုံကြည့်
မျက်လုံးများ ပြာထွက်သွားပြီး...

တောက်...

မေးကြောကြီးများထောင်တဲ့အထိ အံကို တင်းတင်းပြိတ်
ထားမိသည်။

နှစ်သစ်ကူး... မင်း... မင်း လုပ်ရက်လိုက်တာကွာ။
ငါ့အပေါ်မှာ မင်း တင်းမာပြီး မာနရောင်တလက်လက်နဲ့နေတဲ့
မင်းပုံစံက အခုတော့လည်း မယုံကြည်နိုင်အောင် ဟိုတစ်ထောက်
ပခုံးပေါ်မှာ ဖို့လို့ပါလား။

တော်တော်လည်း တတ်နိုင်တဲ့မိန်းမ။

မနက်ကတော့ သူ့မပုံစံကြောင့် သူ့မှာ အဖူးထူးဖြစ်ပြီး
အလုပ်လုပ်ရတာတောင် အယောင်ယောင်အမှားမှားနှင့် ငန့်လို့ပရ
ဘူး။ ကနားမမြဲမဖြစ်ပြီး ကားပျက်လို့ပြင်တာတောင် မစောင့်နိုင်
ဘဲ ကားငှား၍အိမ်သို့ပြန်လာခဲ့သည်။ အိမ်ရောက်တော့ မှုတ်တကို
ဖုနောင့်နှင့်ဆောင့်ကန်လိုက်သလို မြင်ကွင်းက အတူညီတန်လှ
သည်။ မင်းဟာ ဓားသွားပေါ်က ပျားရည်တစ်စက်ပါလား။

သူ ချာခနဲလှည့်ထွက်ခဲ့သည်။

ဖိုးလပြည့်စာပေ

ရှက်ဒေါသကြောင့် သူ့မျက်နှာမှာ အသားဆိုင်တို့ တလှုပ်လှုပ်။

ခြံဝင်းထဲမှအထွက် သူ ဘယ်သူ့ကိုမှမကြည့်။ ခေါင်းပိုက်စိုက်၍ ထွက်သွားတဲ့သူ့ကို အိမ်အကူကောင်မလေးအိပိုကဈေးဝယ်ပြန်လာသောအခါ မြင်တွေ့လိုက်ရသဖြင့်...

‘ဟင်... ကိုကြီးထည်ဝါပါလား၊ ကားလည်း ပါမလာဘူး၊ ဒီအချိန် ထမင်းစားချိန်ရောက်တော့မယ်၊ ဘာဖြစ်လို့ ပြန်ထွက်သွားပါလိမ့်’ ဟု ရပ်ကြည့်နေမိ၏။

သူမတွေးနေစဉ် နောက်မှ ကားဟွန်းသံနှင့် ကားတစ်စီး ဝင်လာတာ တွေ့သဖြင့် လျှင်မြန်စွာ အိမ်ထဲပြေးဝင်ခဲ့၏။

ကားပေါ်မှ အိတ်ဆွဲ၍ဆင်းလာသူကို အန်တီလေးက...

‘ကြွပါဒေါက်တာ’
‘ဒေါ်မြတ်နိုး... နှစ်သစ်ကူးလေး ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ ပြောပါဦး’
အန်တီလေးက ဆေးအိတ်ကိုလှမ်းယူ၍ အကျိုးအကြောင်း

ရှင်းပြတာကို နားထောင်၍ ဒေါက်တာက စမ်းသပ်ပူပူလှုပ်လှုပ်ပြီး...

‘ဒေါက်တာ သမီးလေးအခြေအနေ’
‘ဘာမှမခိုးရိုဗ်ပါနဲ့၊ ဝမ်းသာစရာသတင်းစကားပဲ၊ နှစ်သစ်ကူးမှာ ကိုယ်ဝန်ရှိနေပြီ၊ ဒါကြောင့် အားရည်းပြီး မူးလဲတာ၊ စိတ်မပူနဲ့တော့၊ ဒေါ်မြတ်နိုး မြေးချီရတော့မယ်’

ဒေါ်မြတ်နိုး ဝမ်းသာလွန်းသဖြင့် မျက်ရည်များဝဲမိကာ
‘ဝမ်းသာလိုက်တာ ဆရာရယ်၊ သမီး သတိတော့မရသေးဘူးနော်’

‘ဆေးအရှိန်နဲ့ အိပ်ပျော်သွားလိမ့်မယ်၊ နိုးလာရင် သူ့စားချင်တာလေးတွေကျွေးပေး၊ အခုချိန်မှာတော့ သူ ပါးစပ်ပျက်နေဦးမယ်’

‘ဟုတ်ကဲ့ဒေါက်တာ’

ဆရာဝန်က ဒေါ်မြတ်နိုးတို့မိသားစုဆရာဝန်ဖြစ်လို့ ခေါ်တဲ့အချိန်ရောက်လာတာကိုပဲ ကျေးဇူးတင်မဆုံး။ မရမ်းကုန်းလိုဝေးတဲ့နေရာမှာလည်းဖြစ်၊ ခြံကြီးထဲမှာမို့ တူမဖြစ်သူ အားငယ်

မယ်ဆိုလည်း အားငယ်ချင်စရာပဲ။ တူမဖြစ်သူ ကိုယ်ဝန်ရှိနေချိန် မှာတော့ သူ့နေပေးမှပါပဲဟု တွေးမိကာ ဆရာဝန်ကို မြေကြွေပေးပြီး ကားနားထိလိုက်ပို့ပေးလိုက်၏။

‘ကျေးဇူးပဲနော် ဒေါက်တာ’

‘ရပါတယ်ဒေါ်မြတ်နိုး၊ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် ပြောရမယ့်သူတွေမှမဟုတ်တာ၊ ဟိုးအရင်ကတည်းက ခင်ခင်ခဲ့တဲ့သူတွေပဲ။ အရေးအကြောင်းရှိရင် ကျွန်တော့်ကို ဖုန်းထပ်ဆက်လိုက်ပါ’

‘ဟုတ်ကဲ့ဒေါက်တာ’

သမီးလေးသူငယ်ချင်း စိမ်းလန်းလည်း ဒေါက်တာပြောတဲ့စကားတွေကို တိတ်တဆိတ်နားထောင်၍...

‘အန်တီ... ကျွန်တော်ပြန်ပါဦးမယ်’

‘ဪ... အေးကွယ်၊ မင်းသူငယ်ချင်းက မင်းလာလည်တဲ့အချိန်မှာမှ နေမကောင်း ဖြစ်သွားတယ်ကွယ်’

‘ရပါတယ်အန်တီ၊ ကျွန်တော်မနက်ဖြန် ပြန်မှာမို့ လာနှုတ်ဆက်တာ၊ သူ့နီးလာရင်လည်း ပြောပေးပါ၊ ကျွန်တော် နှုတ်ဆက်သွားတယ်လို့၊ ဝမ်းသာစရာသတင်း

ဖိုးလပြည့်စာပေ

အတွက် ကျွန်တော်လည်း ဝမ်းသာပါတယ်လို့’

‘ဪ... အေးကွယ် ပြောပေးပါ့မယ်’

‘ကျွန်တော် မနက်ဖြန်ကျရင်လည်း သူ့ဆီ မသွားပဲ ဖုန်းဆက်ပြီး နှုတ်ဆက်ပါဦးမယ်၊ သွားပြီအန်တီ’ အန်တီမြတ်နိုး ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်သည်။

ဒီသူငယ်လေးဟာ သမီးလေးရဲ့ အရင်ကကောင်လေးပဲဆိုတာလည်း စိတ်ထဲက အလိုလိုသိရှိခဲ့စားရသည်။ သူလည်းပဲ သံယောဇဉ်မသေးပါလား။

ဒေါ်မြတ်နိုး အိပ်ပျော်နေသော တူမဖြစ်သူကိုကြည့်ရှု၍ သနားမိသည်။ အဒေါ်ဖြစ်သူ စိတ်ချမ်းသာအောင်သာ ထည်ဝါနှင့် လက်ထပ်ဖို့သဘောတူလိုက်ရတာ။ နှစ်သစ်ကူးလေး သူ့ချစ်သူကဲ့ပဲ မျှော်လင့်နေချင်တာကို သူ့သိသည်။ ဒါပေမဲ့ အစစအရာရာ စိတ်ချရတဲ့ ရုပ်ရည်၊ ဂုဏ်ပကာသန အဖက်ဖက်ပြည့်စုံပြီး သမီးရှင်တွေ ဝိုင်းဝိုင်းလည်နေတဲ့ ထည်ဝါကို သဘောကျ၍ တူမဖြစ်သူနှင့် စကားကမ်းလှမ်းတော့ ထည်ဝါက နှစ်သစ်ကူးလေးစာတ်ပုံကိုမြင်ကာနှင့် သဘောကျတာကို ဒေါ်မြတ်နိုးသိသည်။

ဖိုးလပြည့်စာပေ

နှစ်သစ်ကူးရဲ့ မာကျောကျောပုံစံနှင့် ထည်ဝါရဲ့မာနစိတ် တို့ကြောင့် ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း မရှိကြလို့ တူမဖြစ်သူ မပျော်တာ ဖြစ်နေ၏။ မိန်းကလေးဆိုတာကလည်း အချောကြိုက်သား။ ထည်ဝါကလည်း အချိန်မပေးနိုင်။ တစ်ဦးတည်းသောသား ပီသစွာ မာနကခပ်ကြီးကြီး။

‘ကြီးကြီး’

‘အိပို... လာလေ’

အခန်းဝမှာရပ်နေသည့် အကူကောင်မလေးက...

‘အန်တီလေးဝယ်ခိုင်းထားတဲ့ အသီးအနှံတွေကို ရေခဲသေတ္တာထဲမှာ ထည့်ထားတယ်’

‘အင်း... အန်တီလေး’

‘သမီးလေး... နှစ်နှစ်၊ သတိရလာပြီလား’

သူမ ကျုံးရုန်းထနေသဖြင့်...

‘ဟဲ့... အို... ဖြည်းဖြည်း၊ ဖြည်းဖြည်း’

အန်တီလေးရဲ့ ပျာပျာသလံအမူအရာကြောင့် သူမ မျက်မှောင်ကုတ်မိသည်။

‘သမီး... ဘာဖြစ်သွားတာလဲ၊ ဟို... စိမ်းလန်းရော’

ဖိုးလပြည့်စာပေ

ပြန်သွားပြီလား’

သူမ စိမ်းလန်းနှင့်စကားပြောနေတုန်း မှာ ခေါင်းကျေပြီး မိုက်ခဲနဲဖြစ်သွားတာကိုပဲ သတိရမိသည်။ ကျန်တာ ဘာမှ မသိတော့။

‘ဟုတ်တယ် သမီးသတိမေ့သွားတယ်၊ မောင်စိမ်းလန်းက စောစောကလေးတင်ပြန်သွားတယ်’

‘သမီးဘာဖြစ်တာလဲ’

အန်တီလေးက ဝမ်းသာပီတိမျက်နှာဖြင့်...

‘အန်တီလေး မြေးချိုရတော့မယ်’

‘ရှင်’

သူမမျက်နှာ ထင်မှတ်မထားသော အဖြေကြောင့် ကူပူသွားပြီး တဒိန်းဒိန်းနှင့် ရင်ခုန်သံတွေ ကျယ်လောင်လာခဲ့၏။

‘ဟို... ဟို... သူ့ရော သိပြီးသွားပြီလား’

‘ဘယ်သူလဲ၊ ထည်ဝါလား၊ ဘယ်သိဦးမှာလဲ၊ ဟဲ့...

ဘယ်အချိန်ရှိပြီလဲ၊ ထမင်းစားပြန်မလာသေးပါလား၊ အရင်ကလည်း ဒီအချိန်ပဲလား’

‘ကြီးကြီး...’

ဖိုးလပြည့်စာပေ

အိပိုရဲ့ မရဲတရဲအသံကြောင့်...

‘ဘာလဲအိပို... ဘာပြောမလို့လဲ၊ ပြောစမ်းပါအေ မြန်မြန်လေး’

‘အစ်ကိုကြီးပြန်လာတာ တွေ့တယ်’

‘ဟဲ့... ဘယ်တုန်းက ပြန်လာတာလဲ၊ အောက်မှာလား၊ အခုမှရောက်တာလား’

‘မဟုတ်ဘူးကြီးကြီး’

‘ဟဲ့... ရှင်းရှင်းပြောစမ်းပါအေ၊ ညည်းတို့နဲ့နေရတာ ငါဂျူးတော့မယ်’

‘မဟုတ်ဘူး၊ အိပိုပြန်လာတော့ အစ်ကိုကြီးထည်ဝါ ခေါင်းကြီးငုံ့ပြီး ခြံထဲက ထွက်သွားတာ တွေ့လိုက်တယ်’

‘ဟင်... ဘယ်အချိန်ကလဲ’

နှစ်နှစ် အလန့်တကြားမေးမိ၏။

‘ဆရာဝန် မလာသေးခင်လောက်က’

‘ဒါဆိုလည်း အိမ်ထဲကိုဝင်တာမဟုတ်ဘူး မောင်ထည်ဝါ’

စိုးလပြည့်စာပေ

က ဘာဖြစ်လို့လဲ၊ သမီးနဲ့သူ စိတ်ကောက်ချေကြည့်လို့လား’

နှစ်သစ်ကူး သိလိုက်ပြီ...

‘အန်တီလေး... သမီးသင်္ကေမေ့သွားတော့ သမီးအဖူးမှာ ဘယ်သူ ရှိသေးလဲ၊ အန်တီလေး လက်ပေါ်မှာလား’

‘အေး... ဟုတ်ပါရဲ့၊ ဆရာဝန်ဆို အန်တီလေးဖုန်းဆက်မယ်ဆိုပြီး သမီးကိုမောင်စိမ်းလန်းကို ခဏပွေ့ခိုင်းထားလိုက်တာ’

ဟင်... အန်တီလေးစကားက သူမနားထဲသို့ ဗုံးတစ်လုံးပစ်သွင်းလိုက်သည့်နှယ်။

‘ဒါဆို... ဒါဆို သူ့အထင်လွှဲသွားတာအန်တီလေး’

စိုးရိမ်မိသောအရာ အခုတော့ တကယ်ဖြစ်လာခဲ့ပြီ။

ဒါပေမဲ့ သူ သေချာအောင်မေးသင့်တာပေါ့။ တကယ်ဆို ကိုယ်က သတိမေ့နေတဲ့သူ။

‘အန်တီ အခု ဖုန်းဆက်ပြီး ပြောလိုက်မယ်’

‘မပြောပါနဲ့၊ အန်တီလေး၊ သမီးသိက္ခာကိုမယုံကြည်တ’

စိုးလပြည့်စာပေ

ယောက်ျားကို သမီးက ဘယ်တော့မှ ရှင်းပြမှာမဟုတ်ဘူး”

“မဟုတ်ဘူးလေသမီးရဲ့၊ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် မသိတာကိုတော့ သိအောင်လုပ်ရမှာပေါ့၊ အခု အန်တီလေးတစ်ယောက်လုံး ရှိနေတာပဲ၊ အန်တီလေးက ပြောရင် သူယုံမှာပေါ့”

နှစ်သစ်ကူးက ဘာမှမပြောတော့ဘဲ မျက်ရည်များသာ ပါးပြင်ပေါ်သို့ အဆက်မပြတ်စီးကျနေ၏။ သူ့ရဲ့မာနမျက်နှာကို မြင်ယောင်နေမိ၏။

“သမီးရယ် မငိုပါနဲ့၊ အခုချိန်မှာ စိတ်ညစ်စရာတွေ မတွေ့နဲ့၊ ကျန်းမာရေးထိခိုက်မယ်၊ အိပ်ပျော်အောင်အိပ်လိုက်”

တူမဖြစ်သူ မာနကြီးတာကိုလည်း သိ၏။
အင်း... တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် မာနတွေ ထား

နေတာ မကောင်းဘူး။

“တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက်လျှော့မှ အိမ်ထောင်ရေးသူခရမှာပေါ့ကွယ်”

ရှင်ကို ကျွန်မ မကျေနပ်ဘူး ဦးထည်ပါ...

ဘာမှ ရှင်းပြခွင့်မရ၊ အပြောမခံဘဲ သူ့ဘာသာသူ ထင်ရာမြင်ရာကို အဟုတ်ထင်သွားတဲ့သူကိုလည်း စိတ်မှာမိ၏။ ကျွန်ုပ်ရင်ထဲမှာ ပြောချင်တဲ့စကားတွေ ပြည့်နေတယ်။

ရှင်ကတော့ မာနမျက်နှာတဝင့်ဝင့်နဲ့ပေါ့။

* * *

အခန်း(၂၀)

အချစ်ဆိုတာကို ဘယ်လိုအဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုရမလဲဆိုတာ
တည်ငါ့မသိတော့။

ရယူပိုင်ဆိုင်မှုဆိုရင်လည်း သူ ရယူပိုင်ဆိုင်ခဲ့ပြီးပြီ။
စွန့်လွှတ်မှုလား... စွန့်လွှတ်ဖို့ ကိုယ်အများကြီး အချိန်
ယူရဦးမယ်။

ပေးဆပ်ခြင်းလား?

သည်းခံခြင်းလား?

ဖိုးလပြည့်စာပေ

တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် အပြန်အလှန် နားထောင်မှု
လား?

တစ်ယောက်တစ်မျိုးတော့ အဓိပ္ပာယ်ရှိကြမှာပါ။ အချစ်
ကဘာလဲ မသိတော့ပါ။ သူ့မပြောစကားများကို နားထဲမှာ ကြား
ယောင်မိ၏။

ဟုတ်တယ်။ သူက ကျွန်မရဲ့အချစ်ဦး။ သူ့နဲ့ကျွန်မ ချိန်း
ပြီးမှ ရှင်နဲ့တွေ့တာ။

သူ ဦးခေါင်းကို ခါမိ၏။

ရက်စက်တယ်နှစ်နှစ်ရယ်။ ကိုယ် ဝင်းအပေါ်မှာ ချစ်
ကားပြကြီးဖြစ်နေတာကို မင်းမရိပ်မိဘူးလား။ မင်းကို ကိုယ်ချစ်မိ
နေပြီး တစ်နေ့တောင် အဝေးမခံနိုင်တာ ဘယ်လိုစွန့်လွှတ်နိုင်မှာ
လဲ။ မြင်မြင်သမျှနေရာတိုင်းမှာ နှစ်သစ်ကူးပုံရိပ်များသာ ရေရာ
ယူလျက်...။

ကိုယ့်ရဲ့အချစ်ဦးဟာ ကိုယ့်ကို အချစ်ဦးမဟုတ်ဘူးဆိုတာ
ငါ့၍ ခံစားရသည်။

ကိုယ်က မင်းကို မစွန့်လွှတ်နိုင်ဘူး။

ဒီတော့ ကိုယ် အချစ်ကို အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုချင်တာက

ဖိုးလပြည့်စာပေ

တော့ ရယူပိုင်ဆိုင်မှုနှင့် တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် အပြန်အလှန် နားလည်မှုပဲ ဖြစ်ရမယ်။

သူ့ဆုံးဖြတ်ချက်ကို သူ့ကျေနပ်မိကာ အိမ်ကိုပြန်ဖို့ ထမိသည်။ ပြန်နေကျအချိန်ထက် နောက်ကျနေသည်။ အလုပ်ခန်းထဲတွင် လိုင့်၍တွေးနေမိသည်။

သူ့စားပွဲပေါ်တွင် တင်ထားသော ဟန်းဖုန်းကို ကောက်အကိုင် ဖုန်းမြည်သံနှင့်တန်းအတိုး ဖုန်းဖွင့်ပြီး ကြည့်လိုက်တော့ အိမ်ကဖုန်းဖြစ်နေသည်။ နှစ်သစ်ကူးက ဘယ်တော့မှ ဖုန်းမခေါ်တတ်ပေ။ သူတစ်စုံတစ်ခုကို စိတ်ပူ၍...

‘ဟယ်လို’

‘ဟယ်လို... ထည်ဝါလား’

အမျိုးသမီးတစ်ယောက်အသံကြောင့် သူ ထူးဆန်းနေကာ ဘယ်သူ့အသံပါလိမ့်။ ရင်းရင်းနှီးနှီး ကြားဖူးနေကျအသံ။

‘အန်တီမြတ်နိုးပါ’

‘ဟာ...အန်တီ ဘယ်တုန်းက ပြန်ရောက်တာလဲ၊ ကျွန်တော်လာကြည့်မှာပေါ့’

‘တော်ပါတော့ကွယ်၊ မင်းကိုသာ လာကြည့်ခိုင်းရင် ဒီနေ့

ဖိုးလပြည့်စာပေ

ဒီအိမ်ကို ရောက်မှာမဟုတ်ဘူး’

‘ဟာ... အန်တီ’

အန်တီအသံသည် တင်းမာမှုမရှိသော်လည်း မပျော့ပျောင်းတာကတော့ ကျိန်းသေသလောက်ပါပဲ။

‘မောင်ထည်ဝါက အလုပ်တော်တော်များတာကို အန်တီသိပါတယ်ကွယ်၊ အခုဘယ်အချိန်ရှိပြီလဲ၊ ည ၇ နာရီတောင် ထိုးတော့မယ်၊ မင်းမှာအလုပ်ချည်းပဲ ဂရုစိုက်ဖို့ ရှိတာမဟုတ်တာကိုတော့ မင်းသိမှာပါ’

‘ကျွန်တော် အခုပဲ ပြန်လာတော့မှာပါ၊ အန်တီ ဘယ်တုန်းက ရောက်တာလဲ’

‘မင်း မနက်အလုပ်သွားပြီးကာစ ၉ နာရီလောက်တော့ တည်းက ရောက်နေတာ၊ ပြန်မယ်ဆိုလည်း ဖြန်ဖြန်ဖြန်လာခဲ့၊ ဒီမှာသမီးလေးလည်း နေမကောင်းဘူး’

‘ဗျာ’

‘အေး... ဟုတ်တယ်၊ နှစ်နှစ် မူးလဲလို့’

‘မူးလဲလို့...’

‘အေး... ဟုတ်တယ်’

ဖိုးလပြည့်စာပေ

ဒေါ်မြတ်နိုးလည်း ပြောချင်နေတာနှင့် အတော်ပဲဖြစ်သွားသည်။ သူမ ဒီလိုမလုပ်ရင်လည်း အပျက်အပျက်နှင့် နှာခေါင်းသွေးထွက်မယ့်ကိစ္စ။ တူမဖြစ်သူ အခန်းထဲလှဲနေတုန်း အောင်သွယ်ပြန်လုပ်နေရတယ်။ ဒါမှမဟုတ် သူလည်း ယောက်ျား။ သူလည်းမိန်းမဆိုပြီး လုပ်မယ့်နှစ်ယောက်။ ထည်ဝါကိုလည်း မကျေနပ်။ ကလေးအတွက် မမြင်ရသေးတဲ့ သံယောဇဉ်အတွက် တင်းနေတဲ့ ကြီးတွေကို ဖြည့်လျှော့ပေးနေရတာ။

အန်တီ... နှစ်နှစ် အခု ဘယ်လိုနေသေးလဲ

အင်း... အခုမှ ပျာပျာသလဲဖြစ်နေသည့် ထည်ဝါပုံမဲ့

ကြောင့်

*မနက်က သူ့သူငယ်ချင်းနဲ့ စကားပြောနေတုန်း မူးလဲလို့

အန်တီ ဖုန်းဆက်ပြီး ဆရာဝန်ခေါ်ရတယ်*

ဆရာဝန်က ဘာပြောလဲအန်တီ

အမေးအဖြန်းတူနေသည့် တူသမက်ကို ဖုန်းထဲမှာ ပျက်စောင်းဝင့်မိပြီး အပျိုကြီးလည်း မရှက်နိုင်တော့။ တူမဖြစ်သူ မပြောမှာကိုလည်း သိသည်။ ပြစ်တင်စကားကိုလည်း ပြောမိ၏။

မင်းကွာ... သမီးလေးကို ပစ်ထားသလိုပဲ

မဟုတ်ဘူး အန်တီ

နှစ်နှစ်မှာ ကိုယ်ဝန်ရှိနေပြီ

ဟာ

သူ့လက်တွေ့ ဟန်းဖုန်းကို တင်းကျပ်စွာ ဆုပ်ကိုင်လိုက်မိသည်။ သူ့ရင်တွေ တဖျတ်ဖျတ်လှုပ်ရှားလာသည်။

အန်တီလေးကလည်း သူ့အပေါ်မှာ အစာမကြေ။ ဖုန်းကို ပြောပြီးပြီးချင်း ချလိုက်သည်။ တစ်ခုခုတော့ မှားယွင်းမှုဖြစ်နေခဲ့ပြီ။ ကိုယ့်ဘက်မှလျှော့ဖို့ စဉ်းစားပြီး သူ့မလေးဆီ အခုပဲသွားမလို့။ ပစ်ပယ်ထားတာမဟုတ်ဘူးဆိုတာ ကိုယ်သာအသိ။

စွန့်လွှတ်ဖို့ ဘယ်တုန်းကမှ မတွေးခဲ့တာ။ အခု သူ့ရဲ့ သံယောဇဉ်နှောင်ကြီးလေးကို ဘယ်လိုနည်းနဲ့ စွန့်လွှတ်ဖို့ သတ္တိရှိမှာလဲ။

သူ့ချစ်သောမိန်းကလေးကို နှစ်သိမ့်ဖို့လိုအပ်နေမှန်း သူ့နုလုံးသား တခုတ်ခုတ်အချက်ပေးသံကို ကြားနေရ၏။ သူ့ကို ခံစားချက်မျိုးစုံ ပေးတတ်တဲ့ နှစ်သစ်ကူးပုံလေးကို မြင်ယောင်မိတော့ သူ့နှုတ်ခမ်းများ ပြုံးနေမိ၏။

သူ အိမ်ကိုပြန်ရောက်တော့ အန်တီလေးက ဘုရားခံနဲ့

ဘုရားရှိခိုးနေသည်။ ကောင်မလေးက အောက်မှာ သိမ်းစရာရှိ တာတွေ သိမ်းဆည်းပြီး လင်ဖန်းထဲမှာ နို့တစ်ခွက်တင်၍ ယူသွား တာကို တွေ့၍...

- * အိပုံ... ဒါ ဘယ်သူ့အတွက်လဲ *
- * မမလေးအတွက်၊ မနက်ကတည်းက ဘာမှမစားနိုင် ဘူး၊ သနားပါတယ် အစ်ကိုကြီးရယ်၊ အဲဒါ အန်တီလေး က နို့သွားပို့ပေးဆိုလို့ သွားပို့မလို့ *
- * ပေး ပေး ငါယူသွားမယ် *
- * အစ်ကိုကြီး ထမင်းစားမှာလား ပြင်ထားလိုက်မယ် *
- * မစားတော့ဘူး *

အလိုက်ကမ်းဆိုးမသိတဲ့ကောင်မလေးကို ဘုစကားပြော တော့ ကောင်မလေးက သူ့ကို အကြောင်ကြောင် ရုပ်ကြည့်နေမှာ ကိုနိုးသေ။

ဘုရားရှိခိုးနေသော ဒေါ်မြတ်နိုးလည်း ထည်ဝါပုံစံ ကြောင့် ပြုံးမိသည်။ ဒီလိုပဲ ဖြစ်ကြရမှာပေါ့။

တကယ်တော့ အားလုံးဟာ ကိုယ့်ဘဝကိုယ် ကျေနပ်နိုင် ဖို့ အရေးကြီးဆုံးပဲ။ ထင်မြင်ချက်တွေက အရေးမကြီးပါဘူး။

ကိုယ့်ကိုယ်ကို ကျေနပ်မှသာ အဓိပ္ပာယ်ရှိသောလူ ဖြစ်မှာပေါ့။

သူဝင်လာတော့ နှစ်သစ်ကူး စာရေးနေတာ တွေ့သည်။

ကောင်မလေး နို့လာပို့တယ်ပဲထင်ပြီး နောက်တည့်မကြည့် မိ။ အသံတော်တော်ကြာ တိတ်ဆိတ်နေတော့မှ ရင်းနှီးသော ရနံ့ ကြောင့် သူမရင်တွေ ရှိန်းခနဲဖြစ်သွားကာ ရေးနေတဲ့စာထုပ်လေးကို လှမ်းပိတ်မိ၏။

* နှစ်နှစ် *
မခေါ်နဲ့ မကြားချင်ပါ။

သူ ဘာစကားတွေပြောမှာလဲ။ ခံနိုင်ရည်ရှိဖို့ ကြိုးစား မိ၏။ သူက နှစ်သစ်ကူးနား ရုတ်ခြည်းကပ်လာ၍...

နှစ်သစ်ကူးရှေ့မှာ ဒူးထောက်တိုင်ချ၍ နှစ်သစ်ကူး လက်ဝါးလေးကို အုပ်စိုးဆုပ်ကိုင်ထားပြီး သူမမျက်နှာလေးကို စေ့စေ့ကြည့်ကာ...

သူမကလည်း ထူးဆန်းသော သူ့အပြုအမူကြောင့် ငဲ့ ကြည့်မိတော့...

* အို *
ထည်ဝါရဲ့ မျက်ဝန်းတို့သည် တစ်ခါပူးမျှ ရှိမနေချေ။

သော နူးညံ့ရီဝေခြင်းများ လွှမ်းခြုံနေလျက်...

'မင်းကို တို့ သိပ်ချစ်ဟယ်'

တည်ငြိမ်ပြီး တစ်လုံးချင်း ပီပီသသပြောသော စကားသံ နှင့် သူ့အပြုအမူကြောင့် ကြောင်းငေးကြည့်နေမိသည်။

နှစ်နှစ် တစ်ချိန်လုံး ကြားချင်သောစကား အခုကြားရ ပြီ။ ဝမ်းသာလွန်း၍ မျက်ရည်များကျလာသည်။ မျက်ရည်က ဝမ်းနည်းလည်းကျ၊ ဝမ်းသာလည်းကျ။

'မင်းရှေ့မှာ ဒူးထောက်ပြီး ကိုယ်အရုံးပေးတယ်ကွာ၊ ကျေနပ်တယ်မဟုတ်လား'

နှစ်သစ်ကူးက ဒူးထောက်နေသော သူ့ပုံစံကြောင့် အနေ ခက်စွာရပ်တော့ သူကပါ နှစ်သစ်ကူးနှင့်အတူရပ်တော့ သူမ 'ဟန်ဆောင်ခြင်းကင်းမဲ့စွာ ဝမ်းသာမျက်ရည်များကျ၍ နွေးပွေ့သော သူ့ရင်ခွင်ကျယ်ထဲသို့ တိုးဝင်မိ၏။

ထည်ဝါက နှစ်သစ်ကူးမျက်နှာလေးကို စိုက်ကြည့်ရင်း ရင်ခွင်ထဲမှာ တင်းကျပ်စွာ ထွေးပွေ့မိ၏။

'ရှင် မာနကြီးတယ်၊ ရှင့်ကို မုန်းတယ်'

ဟုလည်း တတွတ်တွတ်ရွတ်ရင်းဖြင့် လက်သီးဆုပ်များ ဖြင့် သူ့ရင်ဘတ်ကို အဆက်မပြတ်ထုမိ၏။

စိုးလမြည့်စာပေ

'နှစ်နှစ်ရယ်... မင်းလက်တွေ့ နာနေမယ်၊ ကိုယ်က တော့ အကြောင်းမဟုတ်ဘူး၊ တစ်ကိုယ်လုံးလည်း ချစ် စားပြကြီး ဖြစ်ခဲ့လို့ ဒဏ်ရာဒဏ်ချက်တွေအပြည့်နဲ့'

'အို... သွား'

'အဟွန်း...'

သူ နှစ်သစ်ကူးမျက်နှာလေးကို ဆွဲလှည့်ပြီး စေ့စေ့ကြည့် ပြီး ရယ်မောမိတော့ သူမက ရှက်ရွံ့စွာဖြင့် သူ့ရင်ဘတ်ထဲမှာ မျက်နှာဝှက်ထားတော့ သူက နားနားကပ်ကာ...

'ကိုယ် မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို စချစ်မိတာ မင်း ဓာတ်ပုံလေးကို မြင်ပြီးကတည်းက ဖြစ်ပေါ်လာတဲ့ ခံ စားချက်ပဲ၊ လူကြီးတွေ သဘောတူတာထက် မိန်းမ တစ်ယောက်ကို မချစ်ဘဲနဲ့ ယူမယ့်သူလားဆိုတာ သေ ချာကြည့်စမ်းပါဦး၊ မင်းရဲ့ အေးစက်စက်ပုံစံကြောင့် ကိုယ်ဘယ်လောက်ခံစားရလဲ သိလား၊ ကိုယ့်ရင်ထဲမှာ မီးတောင်အသေးစားတစ်ခု ပေါက်ကွဲနေသလိုမျိုး ခံစား ရတယ်ကွာ၊ မင်းမကြည်ဖြူတဲ့ကြားက ကိုယ်အပိုင်ယူ တာမင်းလေးကို ချစ်လို့ပေါ့၊ မင်း ကိုယ့်အပေါ်မှာမင်းရင်

စိုးလမြည့်စာပေ

ချင်သလောက်နိုင်မယ်မဟုတ်လား၊ မင်းနိုင်ပါတယ်*
နှစ်သစ်ကူး နှုတ်ခမ်းလေး တဆတ်ဆတ်တုန်၍ ပြီးနေခဲ့
သည်။ သူ့ရဲ့ရွတ်တရွတ်အပြုအမူများကြောင့်လည်း သူပြောတာ
ကို ယုံမိ၏။

သူ့ရဲ့မာနမျက်နှာကြောင့် စိတ်ထဲမှာ တန့်နန့်ခံစားရင်းဖြင့်
သူ့ရဲ့နှူးညံ့လာမယ့် တေးသွားတစ်ပုဒ်ကို အတူလိုက်ဆိုဖို့ တိတ်
တဆိတ် မျှော်လင့်ခဲ့တာ ကိုယ်သာအသိ။

နှစ်သစ်ကူးရဲ့ကိုယ်လေး အလိုက်သင့်လေး ပျောပျောင်း
လာပြီး သူ့လက်မောင်းကို ပါးလေးဖြင့် ကွယ်ထားမိ၏။ သူက
နှစ်သစ်ကူးရဲ့မျက်နှာလေးကို မော့စေ၍...

ကိုယ့်ကို ချစ်တယ်နော်

သူမေးတာကို မဖြေမိသေးဘဲ... မနက်ကဖတ်မိသော
၁၂ ရာသီဟောစာတန်းစာအုပ်လေးကို သတိရပြီး ပြုံးမိ၏။

ဒီနေ့ဟာ သူ့မရဲ့ Lucky day လေး တစ်နေ့ပါပဲ။ ကိုယ်
ကြားချင်တဲ့ ချစ်စကားကိုလည်း ကြားခဲ့ရပြီ။ ပြီးတော့ ကိုယ့်မှာ
သူ့ရဲ့ကိုယ်ပွားလေးလည်း ရှိနေခဲ့သည်။ ဒါဟာ သူ့မတို့ရဲ့
အနာဂတ်ရဲ့ တန်ဖိုးကြီးတဲ့ လက်ဆောင်ပဲပေါ့။

စိုးလပြည့်စာပေ

ပြောလေ

သူက နှစ်သစ်ကူးနဖူးနှင့် သူ့နဖူးချင်းတော့၍ နှစ်သစ်ကူး
ကို ငုံ့နမ်းရင်း...

နှစ်သစ်ကူးမျက်နှာလေးဟာ ပန်းနုရောင်နှင်းဆီခင်းလေး
တစ်ခုကို ကြည့်ရသလို ထည်ဝါမျက်စိထဲတွင် နှင်းဆီပန်းလေး
လို လှပနေသည်။

ထိလိုက်ရင် သွေးခြည်ဥမတတ် သွေးကြောလေးများ
ယှက်သန်းနေသည့် ပါးပြင်လေးကိုလည်း သူ့ချစ်သည်။

ထည်ဝါက နှစ်သစ်ကူးပန်းလေးကို ဆုပ်ကိုင်၍...

*နှစ်နှစ်လေး ကိုယ်မေးတာဖြေလေ၊ ကိုယ်တို့ ပွင့်လင်း
ကြမှ ဖြစ်မယ်နော်၊ မိန်းမကိုရော၊ ကလေးကိုရော ကိုယ်
လုံးဝအဆုံးအရှုံးမခံနိုင်ဘူး*

နှစ်နှစ်မှာ ကိုယ်ဝန်ရှိတာ ဘယ်လိုသိလဲ

*သိတာပေါ့နှစ်နှစ်ရဲ့၊ အန်တီလေးပြောပြတာ၊ နောက်ခို
ဆို ကိုယ် ပြန်လာမှာမဟုတ်ဘူး*

ဒါဆို ကလေးကြောင့် ပြန်လာတာပေါ့

*မိန်းမဆီလာမှတော့ ကလေးဆီလည်း လာတာနဲ့ အတူ

စိုးလပြည့်စာပေ

တူပဲပေါ့၊ မိန်းမနဲ့ကလေးက တွဲနေတာပေါ့၊
 နှစ်သစ်ကူး ဗိုက်ကလေးကို ငုံ့ကြည့်ရင်း...
 'ကိုယ်ဝမ်းသာလိုက်တာကွာ၊ ဘယ်လိုပြောရမှန်း မသိ
 ဘူး၊ ဖေဖေနဲ့မေမေ သိရင်လည်း အရမ်းဝမ်းသာမှာ'
 'သူ... မပြောနဲ့ဦးနော်၊ နှစ်နှစ်ရှက်လို့'
 ရှက်စနိုးဖြစ်နေသည့် ဇနီးလေးကို သူ ချစ်မဝစွာ...
 'နှစ်နှစ်... ကိုယ်က မင်းထက်အသက်ကြီးတယ်လေ၊
 ကိုယ့်ကို အခုချိန်ထိ တစ်ခုခုပြောင်းခေါ်ဖို့ မစဉ်းစားသေး
 ဘူးလား'
 'ဟို...'
 နှစ်နှစ်စိတ်ထဲမှာ ခေါ်နေတာ ကြာနေခဲ့ပါပြီကိုကိုရယ်။
 'ကိုယ်ဝမ်းသာအောင် ကိုယ့်ကိုချစ်လား ပြော၊ မပြော
 ရင်...'
 'ဟိုး...'
 သူရင်ဘတ်ကို လက်ဖြင့်တွန်းထား၍ သူ့မျက်နှာချော
 ချောကို စေ့စေ့ကြည့်ကာ...
 'နှစ်နှစ်လေ... ကိုကိုကိုသာ အချစ်ဆုံးပါ၊ ကိုကိုကို

ဖိုးလပြည့်စာပေ

လေးစားမြတ်နိုးယုံကြည်အားကိုးတဲ့အချစ်မျိုးနဲ့ ဘယ်သူ
 ကိုမှ မချစ်ခဲ့ပါဘူး၊ သူ့ပါကိုကို၊ ကိုကိုနဲ့ နွဲ့ရမယ်ဆိုတဲ့
 အတွေးနဲ့တောင် ငိုခဲ့ရတာ... နှစ်နှစ် ကိုကိုကို အရမ်း
 ချစ်တယ်၊ နှစ်နှစ် ကိုကိုရှေ့မှာ ကျဆုံးခဲ့ပြီ၊ ကိုကိုနိုင်ပါ
 တယ်ကိုကို'
 'နှစ်နှစ်ရယ် အချစ်မှာ နိုင်တာရှုံးတာမရှိကြေး၊ ကိုယ့်ကို
 မင်းရင်ခွင်မှာ မှေးဆက်ခွင့်ပေးပါ၊ ချစ်လိုက်ရတာ
 ကလေးရယ်...'
 ဟုလည်း နှစ်နှစ်နှာနားကပ်၍ ပြောလိုက်မိသည်။
 နှစ်သစ်ကူးရဲ့ ဒီနေ့ရေးနေတဲ့ နိုင်ယာရီလေးကို တစ်နေ့
 မှာ ကိုကိုကို ပေးဖတ်ဖြစ်လိမ့်မယ်။ ကိုကို ကျေနပ်မှာပါ။ အရာ
 ဂတ်မှာ မျှော်လင့်တောင့်တခဲရသော လက်တွဲဖော်တစ်ယောက်ကို
 တာဝန်ပိုင်ဆိုင်လိုက်ရပြီဆိုတာကို အလိုလိုခံစားမိတော့သည်။
 ကာရံခဲ့သော တေးသွားတို့ မသိကျူးတော့ပါ။ ချစ်သူရဲ့
 ချစ်ခြင်းဖွဲ့အလင်္ကာတစ်ပုဒ်ဟာ နှစ်နှစ်ရဲ့ရင်ထဲသို့ ငြိမ်ငြိမ်လေး
 ဝင်ရောက်လာ၏။
 နူးညံ့ချိုမြိန်သော ပွင့်ဖတ်သွားထဲမှာ လိပ်ပြာလေးတစ်
 ကောင် နားခိုရင်း အရာရာအားလုံးကို မေ့လျော့နေကြ၏။

ဖိုးလပြည့်စာပေ

ချစ်သောဒိုင်ယာရီ...

ကျွန်ုပ် လူတစ်ယောက်ကို အားအူးချစ်မိပြီး သူ့ရဲ့ ချစ်ခြင်းတွေကိုလည်း တောင်တစ်တောင်ပဲ။

သူနှင့်နာရီပိုင်းလေး ဝေးတာတောင် ပသံစားနိုင်။

သူ့ဆိုတာကတော့ ဟန်ကြီးတဲ့ ထည်ဝါဆိုတဲ့ ကိုကိုပဲပဲ။ သူက ကျွန်ုပ်ကို လက်ဆောင်တစ်ခု ပေးခဲ့တယ်။ ဒီလက်ဆောင်ကို ကျွန်ုပ်က တပြတ်တန်းလက်ခံယူ ပီတယ်။

ဒါကတော့ ကျွန်ုပ်တို့ရဲ့ သားသားလေးလား၊ ပါးပီးလေးလားပသိတဲ့ သံယောဇဉ်ကြီးလေးပေါ့။

ချစ်ခင်မြတ်နိုးမှုဖြင့် ပေါင်းဖက်ရသော ဇနီးမောင်နှံများ ရှိကြသလို အကြောင်းအမျိုးမျိုးတို့ကြောင့် ပေါင်းဖက်ရသော ဇနီးမောင်နှံများအားလုံး အိမ်ထောင်ရေးသူများ ပြည့်ဝကြပါစေ လို့ ဆုမွန်ကောင်းများတောင်းလျက်...

ရင်ခုန်သံမရပ်သရွေ့ ကြိုးစားနေမယ့်...

ခင်ခင်ပြုစီနိုး

၂၆-၅-၀၈ ပြီးသည့်။

BURMESE
CLASSIC
.COM

ခင်ခင်မြတ်နိုး

နလုံးသားကိုယ်စားနိုင်ယာရီ